Matakiewicz Antoni, Dr. Praw, sekretarz Komissyi organizacyjnej trzech Dworów Rzeczypospolitej Krakow. sędzia trybunału apellacyjnego krak. notariusz publ. i członek towarzystwa nauk. krakow. - rodem z Łańcuta

1) Dissertatio juridica in thesim: lex divortia admittens et in lege naturali fundatur et in legislatione civili desideratur. Cracoviae 1817 litteris Mateccianis. 8º. k. 4. str. 46 (broni rozwodów)

2

Matawowski Franciszek

w Kollegii pomaras. mat. prof.

Kanonik kat. pozn. O. P. D.

1771. 26 czerwca, ale już dawniej tam został /. C. U. p. 127:/. 1774. d. 4 lipca otrzymuje kurs filozofii /. C. U. p. 206./. /

1774. 14. grud. obrany seniorem bursy Jurisperitorum /. C. U. p. 218:/

1773. 22 paźd. incorporatur Universitati /. C. U. p. 192:/

1776. 20 grud. ad Coll. jurid. vocatur. /. C. U. p. 262:/

Matawowski O. P. D. kanonik Koll. WW 11. zaraz po reformie, jako wysłużony profesor miał sobie wyznaczone 500 złp emerytury czyli wysługi. /. Kołłątaj Raport o reformie od r. 1780 do 1. lipca 1784 r./

1762 był jeszcze na promocyi na professora postawiony, bo w pardzierniku t. r. wyznaczył swego plenipotenta ...

/. a. R. str. 577:/

1763. 19. Augusti jako Mathes. prof. zostaje zgromadzenia przyjętym. /. A. R. str. 597:/

Matawowski Franciskus

Matawowski Franciscus Phil. Dr. Matheseos Profes. canonicus eccles. collegiatae S. Nicolai in Summo Posnaniensi, Geometra juratus – od r. 1773 Collega Minor. – 1778 J. U. Prof. canonicus OO.SS. Senior Contubernii Jurisperit: – r. 1758 Baccal. 1760 Mgr. Art. – r. 1765 Professor w Akad. Poznańsk. – s

1) Dissertatio anthropologico-musica de Sono, pro loco in Collegio Minori Univ. Crac. obtinendo, publicae disputationi A. 1773 d. 25 Septemb. exposita. Typis Collegii Majoris Universit. Cracov. 4o. K. 19
Nauk. przyrod. 1162.

2) Dissertatio ex jure civili de peculio castrensi; pro loco in collegio Juridico capessendo publice ad disputandum exposita A. 1778. d. 22. Aprilis. Typis Universit. Cracov. 4to K. 29. ded. Josepho Sario de Olbrachcice Bielski U. J. Doct. praeposito myślenic. (o właśnie zarobionym majątku syna – i z prawa polskiego) Prawo 2526.

3) Kalendarz polski i ruski (z krotofilnym tytułem) na r. 1764. Poznań w druk. Akademick. 4to – toż na r. 1765, 1766, 1767, 1768. 1772

4) Kalendarz na r. 1774. Kraków, w druk. Akadem. 4to (jeszcze: Sposoby do pozbycia robactwa różnego.)

5) Odgłos sławy publicznej Zygmunta z Grudny Grudzińskiego i Teresy Wrzyckiej podstolanki poznan. Poznań w druk. Akad. 1765. 4o. 5 ark. (wiersz na wesele)

Materski Franciscus

Materski Franciszek

S. T. Prof. Coll. maj. C. S. Fl.

1722 19 stycz. zostaje prof. teol. moral. /: C. U. p. 107

1728 przypuszczony do doktoryzowania się z teologii bez iżby wprzód dwie dysputy odprawił /: ibid. p. 81 :/

1730 zostaje praepos. proszowskiego /: ibid. p. 102 :/

1726 jako SS. Petri et Pauli in Cerdonia praepositus /: A. R. str. 93 :/

1734 d. 24 wrześ. zostaje exekutorów jego testamentu /: A. R. str. 489 :/

Materski Franciscus Baccal. 1696, Dr Phil. 1698 – Collega min. Senior Contub. Jagiell. 1714. – 1707 Prof. Rhetor. in scholis Novodvorsc. – S. Theol. Dr et Prof. Collega major, Canon. S. Floriani, Praepositus Proszoviensis + 13 Octobr. 1731. aetatis suae 67 et sacerdotii 37 annorum.

1) Civis aeternae beatorum civitati nobilis cl. d. Sigismundus Zaleski Consul Crac. adscriptus et ad patrium sepulchrum deductus 1707. d. 4 Januar. Cracoviae 1707. fol. typ. Academ. K. 7 (proza) (Janoc. 1701.) eximiis virtutibus

2) Corona justitiae in bilance Astreae ponderata Exc. Adami Styrkowski J. U. D. et Prof. delineata A. 1714 d. 5 Novembr. (Cracoviae 1714. fol. typ. Univ. (K. 7 styl. lapid.) (Janoc. 1355) † dum ei justa funebria persolverentur

Styrkowski Adamus Jur. Utr. Dr. et Prof. Protonotar. apost. Praepositus eccl. Colleg. S. Annae, Cantor Tarnov. et Boss., Notarius Consistorii gener. Crac. Provisor Contubernii Jagellon. + 31 Octobr. 1714 (w Kościele S. Anny dał marmurową posadzkę

Zaleski Zygmunt Jan urodzony w Krakowie, kształcił się w Padwie, pojął za żonę Elżbietę Krakierównę – zostawił po polsku Diariusz swoich podróży po Włoszech i w Niemczech, rajca Krak. + pochowany d. 4 Stycznia 1707 u P. Maryi, zostawił synów jeden z nich Józef rajca Krak. 1719, drugi Jan Karmelita bosy (Christophorus a S. Casimiro), trzeci Michał Kanonik S. Michała 1719, córka Teresa panna 1719 – Sam Zygmunt [illegible] Jan Zaleski Ławnik, r. 1696 obrany rajcą, a r. 1700 Lonherem, był prezydentem 1697, 1698, 1704, 1706

Mateusz z Kęt
zob. z Kęt Mateusz (t. 5.)

Mateusz z Krakowa
zob. z Krakowa Mateusz (t. 6.)

Natla Adamus de Cracovia

Matka

6

M. Adamus de Cracovia vel. Mathka D. D.

1535. Concl. Univ. p. 138.
będzie to zapewne Adam Mathka, który był kilka lat nauczycielem w szkole P. Maryi w Krakowie. Tyższ r. 1523 - 1525. p. vide acta rect. i notatki o szkołach
1527. Adamus de Crac. Coll. minor A. K. p. 1098.
1529. Coll. minor ibid. p. 1100.
1526 die 21. Decembris ad maius Collegium vocatus p. R. XII. 7.
1550 nazywają go akta rektorskie: venerabilis et egregius doctor Adam Metellus, patricius Cracoviensis. p. A. R. str. 282.

2 . 1 . 1883
brązowy (Medal L.
srebrny ———
brązowy — —
srebrny ———
owy ———
srebrny ———

7

Adamus Mathla de Cracovia.

Coll. major. Jurisperit.

umarł r. 1568 jako novor. jur. professor.

r. 1553 (s. Ant. a Napachanye) wspominany jako Collega major. (s. Conl. p. 180.)
r. 1562. Adam Metellus (s. Conl. p. 240.)
r. 1523. był rectorem szkoły P. Maryi w Krak. ob. A. R. p. 997 i 1044.
1536. jako DD. bursae juristarum senior (s. A. R. p. 3.)
~~et dec. facult. artist. ... p. 61~~
1550. Adam Metellus patricius Crac. (A. R. p. 282)
1563. Adamus Metellus (s. A. R. p. 395.)
Adam filius Mathiae Mathla Artium et Juris pontif. doctor natus est Cracoviae 27 Martii 1499. (s. Not. o Um. Straszl. R. XI. 14.) † (5. IV. 34 ?)
1558 26 kwiet. obrany rektorem uniwersytetu nie przyjął tego urzędu i 10 grzywien kary za to stracił (s. R. VII. 6.) i dla tego po nim wybrano Mikołaja z Gradka.
W aktach krakowskich wspominany często bylko Adam de Cracovia jako senior scholae ad s. Mariam Cracoviae, dopiero pod r. 1525 wyraźnie stoi d. 10 maja Magister Adam Mathla rector scholarum ad s. Mariam. (s. A. R. str. 1044.) Był on tedy seniorem od r. 1523-1525. Roku 1526

1524 d. 1. decembris ad minus collegium vocatus.
/: R. XII. 7:/. w r. 1527. Adam de Cracovia col-
lega minor. /: A. R. str. 1098. 1110:/
1558. 17 marca w aktach nazwany Adamus Metel-
lus Cracovianus juris pontificii Doctor, poeniten-
tiarius eccl. cath. crac. /: A. R. str. 355:/

8

Mazurkiewicz Jan

S. Th. prof. coll. major. s. flor. Can.

1688. A. R. p. 489. jui nie ist.

Moravcsik Mathias

9

Mazurkowic Matthias

P. et M. D. Regius prof. Can. s. flor. 1640 praepositus Coll. maj. porównaj Matth. Zabrzensis. Był on f. i med. dokt. (Conclusiones Coll. maj. 158 p.) i regius prof.
1650 22 Junii principiationem fecit (jako Canon. s. fl.) in Theologia (: Brozyna v Ef. R. IV. 9:)
1653. r. już nie żył. (A. R. p. 583:)

Mazurkowic Mathias Żabnensis, Baccal. 1611, Dr Phil. 1620 – Collega minor, Decanus facult. art. 1631 – Dr Med. regius Professor, Collega major 1642. – ante 1626 Prof. Posnaniae – Professor w Poznaniu.

1) Quaestio de unitate formae substantialis in eodem Composito. ad disput. proposita 21 Aug. Cracoviae in off. Andreae Petricovii 1626. 4to K. 6. (tezy filozoficzne)

ded. Sebastiano Kucerino S. Theol. Doct. Canonico Sandomir. Scarbimir.

(na końcu wiersz do autora napisał: Gregorius Goliński)

8.

Mazurkiewicz Walenty Jan

11

Mazurkowicz Walenty Jan,

i Mazurkiewicz Canon. s. Flor.

1664. d. 17 wrześ. ad Coll. minus powołany, in scholis Nowodvorscianis prius professor, nunc in publicis actu laborans. /: Concl. Coll. maj. p. 397:/.

1668. d. 9. Julii do Koll. wielkiego /: ibid. p. 429:/ cum onere disputandi et censionem solvendi.

1677 wotat obr. Orat. tylic. /: Concl. Coll. maj. p. 486:/ Był nim przez pięć lat ale annum pestilentiae te abstulit unum, quatuor annis laboravi, sed tantum tres annos sunt mihi soluti, quartus manet. /: N. 36 Testamentorum liber str. 192:/. Był biedny i mówi tamże: pecuniam non habeo, valetudo, calamitosa tempora, et aliae necessitates meae illam exhausere. /: ibid:/

Był on rodem, jak się zdaje, z Drwalewic, bo w testamencie mówi deatur carissimo meo benefactori Jacobo Mazurkowic, civi Drwaleszczensi aureus sex. /: ibid:/

1682 pisał Kodycyl. /: ibid str. 195:/.

Mazurkowic Valentinus Joannes Dr Phil

Collega minor – r. 1654 został Baccal. 1659 Mr Art – później 1669 Collega major, Canonicus S. Annae et Decanus facult. artist 1673. Canonicus S. Flor. Prof. S. Theol. + 1683. był rodem z Działoszyc

1) Quaestio animastica de intellectione A. 1668 m. Septemb. ad disputandum proposita. Cracoviae apud haeredes Christophori Schedel. fol. k. 2. Filoz. 797.

2) Gemma pretiosissima d. Casimirus Princeps Regni Poloniae et Patronus perillustri Casimiro Szulc Ordinis S. Spiritus de Saxia per Poloniam provinciali praeposito inter faustas natalis diei comprecationes officiosi muneris ergo brevibus elogiis epitomen vitae continentibus exhibitus A. 1668 mense Martio. Cracoviae apud Stanislaum Petricovium. fol. k. 6. (styl. lapid.) Teol. 5258.

3) S. Thomas Aquinas anniversario ejus die in SS. Triadis basilica Cracoviensi pio venerantis svadae officio demonstratus A. 1662 d. 7 Martii Cracoviae in off. apud haeredes Stanislai Lenczewski Bertutowic. 1662. fol. k. 14. (Orat. pros.) ded. Joanni Stradomski haered. in Działoszyce Teol. 5357.

4) Philantropion lyricum, literatis symbolis explicatum (XVIII) Secundae laureae Candidatis dum Magisterii in Artibus et Philos. Licentiati renuntiarentur oblatum. Cracoviae ap. (viduam) Lucae Kupisz 1659. fol. (Sign. A – G.) Poez. 3000.
ded. Alberto Carolo de Xenthe Gałamboski Praeposito Sanovien. Canon. Jarosław.

5) Imago heroicarum virtutum in Stephano a Magna Chrząstow Wierzbowski episcopo Posnaniensi, dum Posnaniam ingrederetur, panegyrica gratulatione adumbrata. Cracoviae apud viduam et haeredes Francisci Caesarii 1664 fol. 6 ark. (proza) Paneg. 1592.

6) Monumentum debitae gratitudinis immortale Alberto Brzostowiejski J. U. Doct. Canon. Varm. dedicatum. Cracoviae in off. typogr. Stanislai Lenczewski 1665. fol. bark (proza) Paneg. 825.

7) Corona radiata reginalium virtutum gloriosis splendoribus relucens perenni monumento Ludovicae Mariae
[1667 d. 10 Octobr.] Gonzagae (Poloniar. reginae) inter justa sepulchralis pompae praesentata. Cracoviae ex off. Schedeliana. 1667 fol. 9 ark. – ded. Alexandro Dönhoff abbati Andreovien. (proza) Paneg. 628

8) Cynthia Korybuthea grande divinae clementiae simulacrum in celeberrima inauguratione Michaelis Korybuthi Regis Poloniae [panegyrico colore adumbrata]. Cracoviae 1669. fol. K. 27 (proza) Paneg. 1030.

9) Pharos gentilitii splendoris ad festa nuptialia Francisci Sapieha [Praefecti Stabuli M. D. Lith. Olkinensis Capitanei] et Annae Comitissae Lubomirsciae (Regni Supr. Maresch. filiae) erecta. Cracoviae ap. Albertum Gorecki 1672. fol. 6 ark. Paneg. 1172.

10) Fascia praecellenti meritorum decore splendidissima Joanni Małachowski episcopo Crac. Cathedram suam ingredienti exhibita. Cracoviae typis Universit. 1681. fol. 5 ark. proza. Paneg. 722

11) Supremus emeritae virtutis honor Sebastiano Stryewicz S. Th. Doct. et Prof. (elogio) exhibitus. Cracoviae, typ. Universit. [1681 August] 1681. fol. K. 2.
Paneg. 1354.

Melański (Melanius) Marcin z Tuchowa, kształcił się w Akad. Krak. gdzie r. 1616 został Bacc. Art. - wstąpiwszy do zakonu Benedyktynów w Tyńcu, był r. 1648 kapelanem w Tuchowie umarł na powietrze, zrobiwszy zapis dla Akademii Krak.

1) Wonność wdzięczna Róży niebieskiej Panny Przenajśw. Maryey w Kościele tuchowskim przezwielkie łaski objawiona. Kraków, w druk. wdowy Andrz. Piotrkowczyka 1648. 4to K. 4, str. 26. (Geogr. 925)

2^a^ ed. Kraków, w druk. wdowy Franc. Cezarego 1655. 4to K. 4, str. 64. (wydanie pomnożone - bez wymienienia autora) (Geogr. 924)

Melchiorowicz Alexander, natione Turca, Baccal. 1611, Dr Phil. in Univ. Crac. 1618.

1) Oratio panegyrica Principi Janussio Duci in Ostrog Comiti in Tarnow Castel. Cracov. dicata VI. Idus Febr. 1613 Cracoviae 1613. 4to apud Simonem Kempinium. (6 ark.)

Paneg. 660.

15

Melioruci Georgius Wientzlawski.

Baccal. Art. 1715 in Univ. Crac. – Abbas, Doct. Jur. in universitate Pisana 1718.

1) Theses juris civilis et canonici, quas sub auspiciis cels. Princ. Casimiri Lubienski in Universitate Pisana defendendas proponit Abbas Georgius de Meloruciis Wientzlawski. Romae, ap. Franciscum Gonzaga 1718. fol. (Prawo 4520)

115

Mellar Jan de Śmigel

16

Od115

ur.

zap. — 485 w środku w lecie

bak. 1487 —

mag. — — nieuwa

†

507–516h.

in medicinis

507, 507h.

516h

Rhasis Nonum ad Almansorem

516h.

dr. medicinae

Meniński Franciszek

Meniński Franciszek, zwał się właściwie Mesgnien,
urodzony r. 1623 w Lotaryngii, kształcił się pierwotnie w Rzymie, w filozofii
pod dozorem sycylijskiego jezuity Giovanni R. Giattini. W młodym wie=
ku dostał się do Polski, gdzie r. 1648 był nauczycielem domowym
francuskiego i włoskiego języka u synów Aleksandra Ludwika Ra=
dziwiłła marszałka w. litew. i Jerzego Lubomirskiego starosty krakowsk.
R. 1652 udał się z poselstwem polskiem do Konstantynopola, gdzie
się przez 2 lata wydoskonalił w językach tureckim, arabskim i perskim przy
pomocy sławnego renegata polskiego Ali-Bega (Wojciecha Bobows=
kiego) i uczonego derwisza Szeik-Achmeda. Wróciwszy do Polski, został nad=
wornym tłomaczem wschodnich języków, a otrzymawszy szlachectwo
(z herbem: Drzewo owocowe w polu błękitnem; nad hełmem zaś Orzeł
biały, trzymający w szponach pióra do pisania), zaczął się podpisywać
a Mesgnien Meniński. Cesarz Leopold I. wezwał go jako tłoma=
cza r. 1661 do Wiednia i wysłał go z poselstwem austryjackiem do Ca=
rogrodu, przy której to sposobności r. 1669 Meniński zwiedził Małą Azyę
i Jerozolimę, gdzie otrzymał tytuł i godność jerozolimskiego
kawalera Grobu Chrystusowego. Po powrocie do Wiednia wszedł w
zatargi literackie z zazdrosnym Włochem Janem Baptystą Podesta pro=
fesorem szkoły języków oryentalnych, które to zatargi Menińskiemu
wiele nieprzyjemności sprawiły. R. 1670 mianowany naczelnym dra=
gomanem dworu wiedeńskiego, oraz nadwornym radcą wojennym,
założył z własnych funduszów drukarnię do której pierwszy w Wiedniu
prowadził czcionki tureckie. W drukarni tej odbijał swe dzieła, przy
czem nieraz zmuszony był sam pełnić obowiązki zecera i korrektora. Pod=
czas oblężenia tureckiego w Wiedniu r. 1683, spaliła się ta drukarnia
na przedmieściu Rossau; przy której to sposobności część nakładów
mianowicie wielkiego Słownika tureckiego spłonęła. Nie zrażony
tem nieszczęściem, odrestaurował Meniński swą drukarnię, zaopatrzyw=
szy ją nowym zapasem czcionek. Zakończył on swój pracowity żywot
w Wiedniu r. 1698, przeżywszy 75 lat. (Ob. Mayer Anton: Wiens Buch-Dru=
cker-Geschichte 1482–1882. Wien 1883. 4°. I Band, str. 302–304, gdzie się
także drzeworyt medalu z wizerunkiem i herbem Menińskiego znajduje.
— De vita et scriptis Meninski, w drugiej edycyi: Francisci a Mes=
gnien Meninski Lexicon arabico-persico-turcicum, secundis curis recog=
nitum et auctum. Viennae 1780 fol. Tomus I kart 3, wydane przez Bernarda
de Jenisch. —

Dzieła Menińskiego drukiem ogłoszone są następujące:

1) Grammatica seu Institutio polonicae linguae, in usum exterorum edita, authore Francisco Mesgnien Lotharingo. Dantisci, sumptibus Georgii Försteri Bibliopolae regii 1649. 8vo min. Kart niebiab. 8, str. 140. – ded. Michaeli Casimiro Radziwił filio Alexandri Ludovici Radziwił Supremi M. D. L. Marschalci. – Jest to jedna z lepszych grammatyk polskich.

2a Edyc. Grammatica.... Reimpres. Leop. typis Soc. Jesu, 1747. 12mo K. n. 1, str. 143. W tem wydaniu opuszczono dedykacyą autora a natomiast dodano na końcu str. 135–143.: Observationes circa Orthographiam polonicam collectae a R. P. Thoma Młodzianowski S. J. impressae ad initium Tomi 2di Concionum ejus, additis nonnullis.

2) Compendiosa italicae linguae Institutio, in Polonorum gratiam collecta et in lucem edita, authore Francisco Mesgnien Lotharingo. Dantisci, Sumptibus Georgii Försteri 1649. 8vo min. K. n. 5, str. 66. – ded. Stanislao Lubomirski, Georgii Comitis in Wiśnicz Lubomirski Minoris Poloniae generalis, Cracoviensis, Chmielnicensis, Scepusiensis Dobczycensis Praefecti filio. – niektóre wyrazy włoskie, objaśnia polskim językiem.

2a Edyc. Grammatica italica auctore Francisco Mesgnien Lotharingo. Vilnae 1651. (podług Maciejowskiego: Piśmiennictwo, w Zbiorze Józefa Łukaszewicza)

3) Grammatica gallica, in usum juventutis maxime polonae composita... authore Francisco Mesgnien Lotharingo. Dantisci, Sumptibus Georgii Försteri, 1649. 8vo min. str. 118. – Przykłady są tu objaśnione polskim językiem.

Thesaurus – Institutiones grammat. – Complementum (razem 5 tomów) są w cenie 500 – 280 fr.

4) Thesaurus linguarum orientalium, turcicae, arabicae, persicae, praecipuas earum opes a Turcis peculiariter usurpatas continens, nimirum Lexicon turcico-arabico-persicum non solum vocum tam simplicium quam conjunctarum copia maxima refertum, sed etiam innumeris phrasibus locupletatum, quarum quae Turcis usitatae aut communis usus sunt, latine, germanice, italice, gallice, polonice... explicantur, et Grammaticam turcicam, cum adjectis ad singula ejus capita praeceptis grammaticis arabicae et persicae linguae. Opus interpretibus praecipue, aliisque earundem linguarum studiosis... apprime utile ac necessarium.... in lucem editum Opera, typis et sumptibus Francisci a Mesgnien Meninski.... Viennae Austriae 1680. fol. – ded. Leopoldo Romanorum imperatori. Tomus I. Kart niel. 8, szpalt podwojnych 1–1992 (lub z 248). = Tomus II (bez osobnego tytułu), szpalt od (lub 1224) 1993–4220. = Tomus III (bez osobnego tytułu) szpalt od 4221–6080. = Do tej edycyi należą jeszcze jako dodatki: a) Complementum Thesauri linguarum orientalium, seu Onomasticum Viennae Austriae 1687. fol. – b) Linguarum orientalium turcicae, arabicae, persicae Institutiones seu Grammatica turcica. Viennae Austriae 1680. fol. = Cały exemplarz Słownika tego rzadkiego płacono po 100 dukatów.

2ª Edyc.: Lexicon arabico-persico-turcicum, adjecta ad singulas voces significatione latina.... nunc secundis curis recognitum et auctum. Viennae, typis Josephi nobilis de Kurzböck, 1780–1801. fol. min. Tom. I–IV. (Edycya ta nierównie gorsza od pierwszej wyszła na rozkaz cesarzowej Maryi Teresy, która assygnowała 8000 złr. jako zapomogę na 100 exemplarzy. Wydaniem zajmowali się: Bernard von Jenisch, Klezl i (Wallenburg). Za exemplarz płacono pierwotnie 130 złr., a roku 1844 zaś 136 talerów, pomimo iż drugie wydanie jest mniej szacowne od pierwszego, bo w niem opuszczono objaśnienia w językach polskim, niemieckim, francuskim i poczęści włoskim.) – Tom I: Francisci a Mesgnien Meninski Lexicon arabico-persico-turcicum, adjecta ad singulas voces et phrases significatione latina, ad usitatiores etiam italica. Jussu augustissimae Imperatricis et Reginae Apostolicae nunc secundis curis recognitum et auctum. Viennae, typis Josephi nobilis de Kurzböck 1780. fol. kartkiel. 4 (tytuł, dedyk.: Imperatrici Mariae Theresiae... Bernardus de Jenisch) k. n. 6 (De vita et scriptis Meninskii – Signa et notae st. i objaśnienia znaków) 3 tablic sztych. fol. patent (z różnemi alfabetami wschodniemi oraz napisy: klinowate, Zend, Kuficzne, Pehlewi, Perskie – oraz monety pieniędzy – bez objaśnień.) k. n. 1 (tytuł drugi z Tomus I), i text od str. 3–660 (liter خ – ا) (Tom I str. 660 i 164) = Tomus II (Lit. ذ – ض) wydał później Franciscus de Klezl) k. n. 2, str. 1–822. i k. 1 (Emendationes) = Tomus III (Lit. ط – ق) k. n. 1, str. 1–1086 (lub 1046?) k. 1 (Emendationes) = Tomus IV (Lit. ك – ي) k. n. 1, str. 1–1207 i k. 3 (Emendationes) = Całe dzieło ma u dołu kustosze: Pars I Tomus I. II. III. IV.; z czego widać iż Onomasticon miał wyjść jako Pars II; lecz nie wyszedł. (płaci się 60 Talar.) Do I^go^ tomu tej drugiej edycyi dodawana była rozprawa: Bernardi de Jenisch: (Dissertatio) De fatis linguarum orientalium, arabicae nimirum, persicae et turcicae Commentatio. Viennae typis Josephi nobilis de Kurzböck, 1780. fol. str. CLXIV (164) i 3 sztychowane tablice różnych wzorów pism. – Tej rozprawy niebyło w powyższem exemplarzu, tylko pozostały 3 tablice sztychowane. W Warszawie u antykwarzy przedawano tę rozprawę jako dzieło Menińskiego (mylnie) po 1 Rubl. 30 Kop.

5°) Complementum Thesauri linguarum orientalium seu Onomasticum latino-turcico-arabico-persicum, simul idem Index verborum Lexici turcico-arabico-persici, quod latina, germanica, aliarumque linguarum adjecta nomenclatione nuper in lucem editum.... Authore Francisco a Mesgnien Meninski. Viennae Austriae 1687. Opera, typis et sumptibus Francisci a Mesgnien Meninski. fol. k. n. 3, szpalt 1–1998. (a podług innych szpalt 1806) (Stanowi właściwie ten Słownik łacińsko-turecki, druga część całego Lexykonu – jest najrzadszy i niebył przedrukowany.

Tłomaczenie włoskie przez Antonio Ciadyrgi, wyszło w Mediolanie 1832. 8vo: Dizionario turco-arabo et persiano, ridotto sul lessico di Meninski, in ordine alphabetico latino, conservando l'ortografia del autore f

f colla sola spiegazione italiana. Opera di Antonio Ciadyrgy. Milano, Nervelli 1832. 8vo 15 fasc.

6) Linguarum orientalium turcicae, arabicae, persicae Institutio-
nes seu Grammatica turcica, ... cujus singulis capitibus praecepta
linguarum arabicae et persicae subjiciuntur. Accedunt nonnullae
adnotatiunculae in Linguam tartaricam, sive tataricam, ex qua ori-
ginem trahere videtur turcica, et praeterea Harmonica Conjugatio
verbi turcico-arabico-persici, Latine Germanice, Italice, Gallice
et Polonice explicati, ac demum ad calcem operis unum et alterum
Carmen, ac Narratio quaedam, tam persico quam turcico seorsim
idiomate a celebribus Authoribus conscripta ad etymologiam exer-
citationis ergo revocata adjiciuntur. ... Opera, typis et sumptibus
Francisci à Mesgnien Meninski. Viennae Austriae 1680. fol.
K. n. 4, str. 216 i K. 1. – ded. Raymundo Duci de Amalfi principi Mon-
tecuccoli Campi Mareschallo.

2a Edit.: Francisci a Mesgnien Meninski Institutio-
nes linguae turcicae, cum rudimentis parallelis linguarum
arabicae et persicae. Editio altera methodo linguam
turcicam suo Marte discendi aucta, curante cl. [illegible]mo
Francisco Kollar, Hungaro Neosoliensi Augustae Bibliothe-
cae Vindobonensis Custode. Vindobonae ex typographeo
orientali Schilgiano 1756. 4to Tomus I. K. n. 7, str. 256 i K. 1)
Tomus II. [illegible] str. 252. (wierny przedruk) (z dodatkami
[illegible] Kollara na Końcu)
Są edycyje na papierze in 4to i in fol.
Edycyja 1756 w Lipsku fol. jest wątpliwa, będzie to tylko
wydanie wiedeńskie, sprzedawane w Lipsku.

α) Tłomaczenie czyli raczej Skrócenie i Wyciąg z Gramma-
tyki Meninskiego po francusku wydał jezuita P. Hol-
dermann w Konstantynopolu: Grammaire turque. Con-
stantinople 1730. 4to

β) Tłomaczenie skrócone grammatyki Meninskiego
po nowogrecku wydał Demeter Alexandrides w Wiedniu
1812.

Meniński Franciszek (a Mesgnien)
urodził się r. 1623 w Lotaryngii, umarł r. 1698 w Wiedniu. Za młodu kształcił się w Rzymie pod okiem uczonego jezuity J. B. Giattini, mianowicie w filozofii. Mając lat 30, puścił się r. 1652 z posłem polskim do Konstantynopola, gdzie od renegata polskiego Bobowskiego czyli Ali-bega nadwornego tłomacza Porty i uczonego Szejka Ahmeda naukę tureckiego języka pobierał. Po dwóch latach wrócił do Polski otrzymawszy urząd tłomacza nadwornego wschodnich języków. Roku 1661 wezwany na dwór cesarza Leopolda, opuścił Polskę, i bawił czas niejaki przy poselstwie w Konstantynopolu; a w r. 1669 przebywając na Wschodzie zwiedził Ziemię Świętą, pasowany tamże na rycerza jerozolimskiego. R. 1671 wrócił do Wiednia, gdzie zmarł r. 1698 piastując urząd cesarskiego radzcy wojennego i pierwszego tłomacza języków wschodnich. Od Króla Jana III miał sobie podobno nadane szlachectwo polskie. /: Obacz: De vita et scriptis Meninskii, fol. kart 3, przez ~~barona~~ Bernarda de Jenisch, na czele Igo tomu: Frant. Meninski: Lexicon arabico-persico-turcicum. Viennae 1780 fol. — Medal lany bronzowy owalny [4 centimetr. wysoki, 3 centimetr. szeroki], z jednej strony popiersie mężczyzny z długiemi włosami, z wąsami, w szubie, z krzyżykiem na piersi, napis: Franciscus Meninski. — Na odwrotnej herb: na tarczy całe drzewo liściowe, wzgórze nad herbem orzeł polski, napis: Fiducia. mea. in. creatore. meo. Obacz: Mikocki Leon: Verzeichniss einer grossen poln. Münz- und Medaillen-Sammlung. Wien 1850. 8º. Nr 2879 pag. 138. Taf. III Nr 2879 —

Czapski Emeric Cte: Catalogue de la Collection des medailles et monnaies polonaises. St Petersbourg 1872. Vol. IIe pag. 231, Nr 3949, Planch. XIV. Fig. 201. – Nouvelle Biographie générale, publiée par Firmin Didot frères sous la direction de M. le Dr Hoefer. Paris 1861. 8o Tom 34 ~~pag~~ col. 999. – Bentkowski Hist. lit. pol. T. I str. 208 – Chodynicki: Dykcyonarz uczon. Pol. Tom II str. 104 – Wiszniewski Histor. liter. pol. T. VI. str. 355. 403. – Roczn. Towarz. Warsz. Prz. N. Tom XII str. 307 – Encyklopedia powszechna (Orgelbranda). Warszawa 1864. Tom XVIII str. 360

Dzieła Meninskiego:

1) Compendiosa italicae linguae institutio, in Polonorum gratiam collecta et in lucem edita authore Francisco Mesgnien Lotharingo. Dantisci sumptibus Georgii Försteri 1649. 8vo kart 5, str. 66 ded. Stanislao Lubomirski Georgii Lubomirski Cracov. praefecti filio.... Franciscus Mesgnien Lotharingus.

2a ed: Grammatica italica, auctore Francisco Mesgnien Lotharingo. Vilnae 1651.

2) Grammatica gallica in usum Iuventutis maxime Polonae composita, authore... Dantisci, sumptibus Georgii Försteri 1649. 8vo str. 118.

3) Grammatica seu Institutio polonicae lingvae in usum exterorum edita authore Francisco Mesgnien Lotharingo. Dantisci sumptibus Georgii Försteri 1649. 8vo K. 8, str. 140, ded. Michaeli Casimiro Radziwiłł filio Alexandri Ludovici Marschalci)

2a ed. Leopoli, typ. Soc. Jes. 1747. 12mo str. 143.

/: II. Pars: / 4) Linguarum orientalium turcicae, arabicae, persicae Institutiones seu Grammatica turcica cuius singulis capitibus praecepta linguarum arabicae et persicae subjiciuntur

Accedunt nonnullae adnotatiunculae in linguam tartaricam et harmoniaca coniugatio verbi turcico-arabico-persici latine, germanice, italice, gallice et polonice explicati.... concinnata opera, typis et sumptibus Francisci a Mesgnien Meninski SS. Sep. Equitis Hierosolymitani, S.C.M. Consiliarii ac linguarum orientalium interpretis primarii. Viennae Austriae 1680. fol. K. 4, str. 216 i K. 1. ded. Raimundo duci Montecuccoli campimarescallo. (tu i owdzie z tłomaczeniem słów po polsku, niemiecku włosku)
2a ed. Institutiones linguae turcicae. Editio altera aucta curante Adamo Francisco Kollar. Vindobonae ex typographio orientali Schilgiano 1756. 4to Tom I Kart 7, str. 256. – Tom II str. 252. 1. (przedruk – dodane tylko w Tomie II str. 95–243 ćwiczenia jako część gram. t. j. rozmowy, listy i t. p.)
3a ed. Lipsiae apud Barth, 1730. fol.

5) Thesaurus linguarum orientalium, turcicae, arabicae, persicae nimirum Lexicon turcico-arabico-persicum, innumeris phrasibus locupletatum, quarum quae Turcis usitatae aut communis usus sunt, latine, germanice, italice, gallice, polonice explicantur.. opera, typis et sumptibus Francisci a Mesgnien Meninski. Viennae Austriae 1680 fol. Tom I Kart 10 Kol. 1–1992; (I Pars)
Tom II. K. 1 (tytuł), Kolumn. 1993–4124; Tom III K. 1 (tyt.), Kol. 4125–6080. ded. Leopoldo Romanor. Imperatori.. Fr. a Mesgnien Meninski – Tu pisze że Grammatyka jego turecka tworzy część drugą Słownika (huius operis pars secunda). Przy wydaniu dzieła zaznał wielkich trudów: musiał umyślną na to drukarnię założyć, sprowadziwszy do tego zdatnego Jana Lobingera drukarza z Norymbergi, kazał rznąć matryce turecko-arabskie; sam musiał być zecerem słów tureckich, sam korektorem i faktorem własnej drukarni, o której wątpi aby się opłaciła. Pomiędzy źródłami cytuje także Bobowskiego (Bobovius) tłomaczenie: Janua linguarum aurea reserata, którą

miał sobie udzielone w Carogrodzie. – O Bobowskim pisze „Vir erat Polonus natus, multarum linguarum, sed religio=„nis in speciem Turcicae, re ipsa, Deus scit cuius." – Oprócz jezyka tureckiego, perskiego arabskiego, którego słowa są drukowane literami właściwemi i literami łacińskiemi podług wymowy polskiej, jest tu też tłomaczenie, łacińskie, włoskie, francuskie, niemieckie polskie. – Meniński otrzymał d. 3 Maja 1675 w Wiedniu od cesarza Leopolda dziesięcioletni przywilej na swe dzieło – które dziś należy do rzadkości, albowiem znaczna część nakładu zgorzała podczas oblężenia tureckiego Wiednia r. 1683. (R. 1770 płacono egzemplarz po 1250 franc.) – Druk trwał 7 lat.

(2a ed.): Francisci a Mesgnien Meninski Lexicon arabico-persico-turcicum, adiecta ad singulas voces et phrases significatione latina, ad usitatiores etiam italica, jussu Augustissimae Imperatricis nunc secundis curis recognitum et auctum. Viennae typis Josephi nobilis de Kurzböck 1780. fol. ded. Imperatrici Mariae Theresiae... Bernardus de Jenisch.

Tom I i rycina portret in fol: Maria Theresia Roman. Imperatrix, gemalt von Du Greux, gestoch. von Jacob Schmuzer) Kart 5 (tytuł i dedykacja), Tablic 3 sztychow. (rozne wzory pism) str. I–CLXIV (De fatis linguarum orientalium arabicae nimirum, persicae et turcicae Commentatio – rozprawa napisana przez Bernarda ~~[illegible]~~ de Jenisch), Kart 6 (De vita et scriptis Meninskii) str. 660. K. 2.

Tom II (wydany później około r. 1784 przez Franciszka de Klezl) K. 2. str. 822. K. 1.

T. III. K. 1 str. 1086. K. 1. (wydany r. 1791) (przez Jakoba de Wallenburg)

T. IV K. 1 str. 1207. 2. (wydany r. 1802)

(Edycja ta lubo powiększona – mniej cenna bo w niej opuszczono tłomaczenie francuskie niemieckie i polskie

Meniński

6) Complementum Thesauri linguarum orientalium seu Onomasticum latino-turcico-arabico-persicum, simul idem Index verborum Lexici turcico-arabico-persici. Accesserunt praecipuis Onomastici latinis vocibus significationes germanico-italicae.... Authore Francisco a Mesgnien Meninski .... Viennae Austriae 1687. Fol. Kart 3, str. 1-16 i Kolumn 17-1998. ded. Maximiliano Emanueli Principi Bavariae ... F. a M. Meninski. – Jest to słownik łacińsko-orjentalny z dodanym tłomaczeniem słów po niemiecku i po włosku (tłomaczenie francuskie i polskie opuszczone), stanowiący nie jako III^cią części dzieła. W przedmowie wspomina autor iż r. 1683 miał dzieło to już do litery I wydrukowane. Lecz podczas oblężenia Wiednia przez Turków, ponieważ na przedmieściu mieszkał, spaliła mu się wraz z domem w którym mieszkał cała drukarnia z przyborami, wydrukowane exemplarze i manuskrypt. Wsparty przez Cesarza urządził nową nieco skromniejszą drukarnię w której niniejszy Complementum wydrukował. Pierwsze arkusze str 1-16 pozostały z dawnego pierwotnego druku. (III Pars)

6) Notae in libellum anno 1669 Viennae typis vulgatum cuius inscriptio: Assertiones de principiis ling. orient. ab amico tam corrigentis (Meninski) quam errantis (J. B. Podesta) anonymo typis mandatae. (1669) 4to

7) Anatome secundi monstrosi partus J. B. Podestae, cui ~~[illegible]~~ nomen: Origo et gesta Ottomanicae stirpis, a viro eius arte perito facta Anno 1671. 4to (w braku typ tureckich autor dopisywał na exemplarzach drukowanych słowa tureckie.)

8) In Prodromum seu praecocem ficum a verbnata arbore J. B. Podestae nuper productam Antidotum a F. d. M. M. praeparatum, Anno 1674. 4to (Pismo to przez rektora Uniwersytetu wiedeńskiego zakazane i na spalenie skazane, zawierało gorzką recenzyję dziełka: Prodromus novi lingu. orient. Collegii erigendi in Universitate Viennensi per J. B. Podesta 1674. 4to)

9) Veritas defensa seu iustitia causae F. de M. M. 1675. 4to (4 arkusze) (Vindobonae) (kart 16)

10) In quintum, viperinumque J. B. Podestae partum id est in libellum: „Dissertatio academica continens specimen triennalis profectus in linguis orient. Viennae 1677" a Franc. de Meninski: Viennae 1677. 4to

11) Resolutio theriacae contra viperinos malesuadae invidiae morsus. Viennae 1678. 4to (Odpowiedź na pismo J. B. Podesty: Theriaca contra viperinos malae suadae invidiae morsus 1677. 4to przeciw Menińskiemu)

12) J. B. Podesta cursus grammaticalis a meta ad carceres retorti Pars 2da h. e. Rescriptum notissimi interpretis Meninskii in Persismum seu Grammaticam persicam a J. B. Podesta nuperrime editam. Viennae 1692. 4to

22

Hrn. Dr. Anton Mayer. Wien, I Herrengasse 13.
(Verein für Landeskunde von Niederösterreich – Comite zur Feier der Einführung der Buchdruckerkunst in Wien. Section für die Herausgabe von Wien's Buchdruckergeschichte)
d. 6 Jänner 1881

Zufolge einer durch Herrn Bibliotheks-Director Carl Ritter von Estreicher (welcher auf einige Tage von Krakau verreiste) hinterlassenen schriftlichen Auftrages, beehre ich mich hiemit auf die von Ew. Hochwohlgeb. gestellten Anfragen [illegible] obschon aus Mangel der hinreichenden Quellen einiger [illegible] Auskunft zu ertheilen.

a) Bezüglich Cosmerovius habe ich nur in dem ehemaligen Stadtbuche der Stadt Krakau: Acta inscriptionum Officii Consularis Cracoviensis Ann. 1641–1647 Tom 38 unter dem Jahre 1644 folgende Notiz gefunden: Anno 1644. Ad instantiam nobilis Francisci Caesarii typogr. Crac. deducta est genealogia Nobilis Mathaei Kosmerovii typogr. Viennen. quod sit [illegible] filius ex Mathaei Kosmerovii et Hedvigis coniugum incolarum oppidi Wawrzyńcecensis episcopi Cracov." – dabei ist jedoch das Geburtsjahr nicht verzeichnet. Allein Aufschein nach lieh Franz Cezary ein angesehener, weit bekannter und wohlhabender Krakauer Buchdrucker in dessen Officin Cosmerovius sein Buchdruckertyrocinium absolvirte, diesen Akt [illegible] Geburtsschein ähnlich ausfertigen als Cosmerovius [illegible] sich um das Wiener Bürgerrecht, wozu solches Zeugniß unbedingt nothwendig war, bewarb. Wawrzeńczyce ein Marktflecken im heutigen Gouvernement Kielce (Königreich Polen) am Weichselflusse gelegen gehörte ehemals zu den Besitzungen der Krakauer Bischofe ist nicht weit von dem Dorfe Kosmerzow (Krakauer Kreis, Pfarre Czulice) entfernt. Das Prädicat „von Lorenzberg" bedeutet also nichts mehr als den Geburtsort des Cosmerovius, denn Wawrzyniec zolnisch Laurentius bis heute noch Wawrzeniec genannt wird. Die Aeltern des Mathias Cosmerovius waren Mathias (welcher vielleicht von Kosmerzow stammend eigentlich Komerzowski hieß) und Hedvig waren Insassen von Wawrzeńczyce (Lorenzberg). In den Taufbüchern der katholischen Pfarrkirche (gestiftet im Jahre 1223) von Wawrzeńczyce dürfte noch das Geburtsjahr des Wiener Buchdruckers Mathias (circa 1610–1620) aufgefunden werden. – Cosmerovius stand in freundschaftlichen Beziehungen zu Krakau und verlegte in seiner Druckerei (1660) eine neue Ausgabe der lateinischen Grammatik verfasst von dem Krakauer Universitäts-Professor Lucas Piotrowski: Grammaticarum Institutionum libri IV. Viennae Austriae in off. typogr. Matthaei Cosmerovii 1660. 8vo welche später oft in Krakau als Schulbuch nachgedruckt wurde, und in welcher sich sogar eine Orthographie der polnischen Sprache befindet.

b) Franz Meninski hieß eigentlich Mesgnien und war im Jahre 1623 in Lothringen geboren wo noch im vorigen Jahrhunderte in der Gegend von Metz die Familie Menin blühete. Seine Bildung erhielt er in Rom unter der Obhut des gelehrten sizilianischen Jesuiten J. B. Giattini. Als Jüngling begab er sich nach Polen wo er als Hofmeister noch im Jahre 1648 der Söhne des Alexander Ludwig Fürsten von Radziwil Großmarschall von Lithauen und des Georg Grafen von Lubomirski Woywoden von Krakau Unterricht in der französischen und italienischen Sprache ertheilte. Dabei studirte er mit Vorliebe die polnische Sprache in welcher er eine solche Fertigkeit erlangte daß er eine polnische Grammatik für Ausländer in lateinischer Sprache (Danzig bei Georg Förster 1649. 8o (2e Ausgabe in Lemberg 1747. 8.) wie auch eine ähnliche Grammatik der italienischen (1e Ausgabe Danzig 1649; 2e Ausgabe in Wilno 1651) und der französischen Sprache (Danzig 1649) veröffentlichen konnte. Im Jahre 1652 begab er sich mit der polnischen Gesandtschaft nach Constantinopel, verlegte sich dort auf das Studium der orientalischen Sprachen, wobei er den bekannten polnischen Renegaten Bobowski genannt Ali-beg Hofdolmetsch der Pforte und den gelehrten Sceik Ahmed zu Lehrmeistern hatte. Nach seiner Rückkunft nach Polen wurde er zum ersten Dolmetsch der orientalischen Sprachen am polnischen Hofe ernannt und erwarb sich für seine Verdienste das Adelsdiplom mit dem Prädicate Meninski. Im Jahre 1661 wurde er vom Kaiser Leopold nach Wien berufen und weilte durch längere Zeit bei der österreichischen Gesandtschaft in Konstantinopel – besuchte dabei den Orient, und namentlich Palästina wo er in Jerusalem zum Ritter des heiligen Grabes geschlagen wurde. Seit dem Jahre 1671 war er als Hofdolmetsch in Wien ansässig, gründete dort aus eigenen Mitteln eine Druckerei mit orientalischen Typen, zu welcher er den Schriftgießer und Drucker Johann Lobinger berief, und vollendete hier mit großem Fleiße seinen [illegible] Thesaurus, wobei er selbst meistens die Dienste des Setzers, Corrector und Factors versehen mußte binnen 7 Jahren sein vierfaches Lexicon (1680–1687) arabisch, persisch und türkische Sprache.

Der I Theil: Thesaurus linguarum orientalium nimirum Lexicon turcico-arabico-persicum mit lateinischer, deutscher, italienischer, französischer und polnischer Worterklärung, erschien 1680 in 3 Bänden fol. 10 Blatt. und 3040 Seiten (Color. 1–6080) und wird noch immer geschätzt. (2e Ausgabe. Wien 1780–1802 fol. in 4 Bänden, besorgt durch Jenisch, Klezl und Wallenburg, obschon vermehrt, hat wegen Hinweglassung der Worterklärungen in fremden Sprachen, geringeren Werth). – Der II Theil: Linguarum orientalium turcicae, arabicae, persicae Institutiones seu Grammatica, erschien 1680 fol. in einem Bande. (2e Ausgabe Wien 1756 4to 2 Bände besorgt durch Adam Franz Kollar. – 3e Ausgabe Leipzig 1736 fol. – Eine französische verkürzte Übersetzung vom Jesuiten Holdermann. Constantinopel 1730 4to und ein Auszug von Demeter Alexandrides. Wien 1812. 4to) – Der III Theil: Complementum Thesauri linguarum orientalium seu Onomasticon latino-turcico-arabico-persicum (lateinisch-orientalisches Wörterbuch) erschien: Viennae Austriae 1687 fol. in einem Bande. (Eine italienische Übersetzung von Ant. Cyadyrgy erschien in Mailand 1832. 8vo)

Meninski starb in Wien im J. 1698 als kaiserlicher Hofkriegsrath, nachdem er viele Verdrießlichkeiten aus Anlaß seines literarischen Verkehrs mit J. B. Podesta auszustehen hatte. §

Über seine übrigen Schriften findet sich eine Nachricht von Bernhard Jenisch: De vita et scriptis Meninskii im I Bande der 2ten Ausgabe seines Lexicon arabico-persico-turcicum. Viennae 1780 fol. –

Was die Portraits von Cosmerovius und Meninski betrifft, so habe ich bis jetzt keines von beiden weder gemalt noch gestochen zu Gesichte bekommen, obschon ich die meisten polnischen Kupferstichsammlungen durchgeblättert habe. Wohl existiert aber von Meninski eine ovale Medaillon 4 Centim. hoch, 3 Centim. breit, wo sich der Vorderseite ein Brustbild eines Mannes mit langen Haaren und derben Schnurrbart gekleidet in einem Pelzschaube und einem hängenden Kragen sich befindet, mit der Umschrift Franciscus Meninski. Auf der Rückseite ist ein adeliges Wappen darstellend im Schildfelde einen Baum, und über dem Helmdecke einen polnischen Adler mit der Devise: Fiducia mea in creatore meo. Das Original ist Silber gegossen und ciseliert, versehen mit einem Öhre zum Tragen. Es wurde in Wien im J. 1846 um 62 fl. durch den Antiquar v. Woitaszko verkauft, und befindet sich derzeit in der Münzsammlung des Grafen Leo v. Skorzewski in Lubostron (Groß Herzogthum Posen). – Ein Exemplar in Bronze besaß Leo Nikocki und eine Abbildung desselben befindet sich in dessen gedrucktem: Verzeichniss einer Polnischen Münz- und Medaillen-Sammlung Wien 1850. 8o Tafel III No 2879 (Graf St. Polkowski ehemaliger Custos der Skorzewskischen Sammlung hatte mich versichert, daß diese Zeichnung noch ähnlicher sei dem Lubostronier Originale). – Ein zweites Exemplar von Bronze besitzt in seiner numismatischen Sammlung Emerich Graf v. Czapski in Petersburg, und es befindet sich eine lithographirte Abbildung vorhanden in dessen: Catalogue de la collection des medailles et monnaies polonaises. St. Petersbourg 1872. 4to Vol. II Planch. XIV fig. 201. – Aus diesen zweien lithographirten Abbildungen jener Medaille ließe sich ein ziemlich wahrscheinliches Portrait Meninskis herstellen.

Indem ich hiemit die obenangeführten Angaben einer [illegible] Beurtheilung übersende habe ich die Ehre mit der Ausdruck wahrer innigsten Hochachtung zu verbleiben

Ew Hochwohlgeboren

und zugleich um die gefälligen schriftlichen Bekanntgebung des Herrn Krakauer Bibliotheks Director mit Zurücksenden vom Erhalte meines Schreibens ersuche

Krakau d. 13 Jänner 1882

unterthänigster Diener

§ Im Jahre 1683 während der türkischen Belagerung Wiens bei der Einäscherung der Vorstädte ging auch seine Buchdruckerei verlor Meninski sein gesammtes Hab und Gut; wobei auch seine Druckerei, seine Manuscripte, ein bedeutender Theil seines Verlags und ein Drittel seines im Drucke befindlichen Complementum zu Grunde giengen. Meninski verzagte aber nicht, unterstützt durch kaiserliche Munificenz, legte er eine gründete er wieder obwohl in etwas verkürzten Maßstabe eine neue Druckerei mit orientalischen Typen, in welcher es ihm möglich war sein Complementum im J. 1687 wiederum ans Licht zu fördern.

23

Thesaurus 3 Vol. – Linguarum orientalium institutiones seu grammatica turcica Viennae Austriae 1680 fol

Complementum thesauri linguarum orientalium, seu Onomasticon latino-turcico-arabico-persicum Viennae Austriae 1687 fol. fol. 3 col. 1–1998 Appendix

[illegible]. Tom IV k. 4 pag. 216. i 1 fol-corrat. Linguarum orient. Institut

" V. Complementum

2a ed. Jenisch, Klezl, et Jacobus de Wallenbourg. 1 150–180 fr.

niema Gramat. Onomasticon

Dizionario turco-arabo e persiano, ridotto sul lessico di Meninski in ordine alfabetico latino, conservando l'ortografia dell autore, colla sola spiegazione italiana. Opera di Ant. Cyadyrgy. Milano, Ferretti. 1832. 8o 15 fr.

Gramatyka Hoelderlin Menin. 1740

na nowogrecku – i wyciąg z słownika Vienne 1812. 4o przez Demetrius Alexandreides.

De fatis Jenisch 1780. Tom I

☞ **Bereits hat auch das Ausland den hohen Werth der Handelsbibliothek erkannt und von einzelnen Werken derselben Besitz genommen:**

Wörterbuch der Handelssprache
Allgemeine Correspondenz } **in 6 Sprachen**
Specielle Correspondenz

sind in englischen, holländischen und französischen Ausgaben bereits erschienen und werden italienische und spanische Ausgaben gegenwärtig vorbereitet!

Mit aller Hochachtung

Julius Maier.

Im August kommen zur Versendung:

Von **Julius Maier** in Stuttgart verlange:

à C.	fest 33 1/3 13/12	baar 33 1/3 7/6	
			Andree, Geographie des Welthandels. 1. Lfrg.
			Wörterbuch der Handelssprache. 1. Lfrg.
			Schmidt, Arithmetik. 1. Lfrg.
			Bleibtreu, Münzkunde. 1. Lfrg.
			Seubert, Waarenkunde. 1. Lfrg.
			Wächter, Wechsellehre. 1. Lfrg.

Ort: Firma:

Im October werden ausgegeben:

Von **Julius Maier** in Stuttgart verlange:

à C.	fest 33 1/3 13/12	baar 33 1/3 7/6	
			Büchele, Geschichte des Welthandels. 1. Lfrg.
			Schmidt, Buchführung. 1. Lfrg.
			Allgemeine Correspondenz. 1. Lfrg.
			Specielle Correspondenz. 1. Lfrg.
			Mangoldt, Volkswirthschaftslehre. 1. Lfrg.
			Hahn, Das Handelsrecht. 1. Lfrg.

Ort: Firma:

Wzeigg * Grammaire turque par le L. Holdermann (ignatius) Constantinople 1730. 1730. 4to

Veritas defensa i. justitia causae F. de Mesgn. Men. Vindobonae 1675 4° K 16

Complementum Thesauri seu Onomasticon authore ...
Viennae Austriae 1687
Kart 3. Thlr 1998
ded. Maximiliano Emanuel Bavariae duci

Sammlung von alten und neuen theolog. Sachen 1734 pag 926

dziewięć przetłomaczył Historia Mirchonda z perskiego
już r. 1675 pisał się Meninski
Onomasticon 1687.

{Wolański za 62 fl in Wien 1846}

William Jones

Luboschtrau Graf Leon Skórzewski silber

*Veritas defensa seu iustitia causae F. de Mes. Men. 1675
4to 4 Bogen.

Gram pol. K. 8 ft. 1400. Michaeli Kasimiro Radziwił filio Alexandri Ludovici Marschł

Thesaurus 1680 fol

T I K. 10 col. 1–1992

pisze o sobie w przedmowie że przybył do Polski nie umiał, wziął się do nauki i napisał

II kol. 1993–4124

III col. 4125–6080.

2a Ed. Lexicon

portr. Maria Theresia Romm. Imperat

gemalt von Du Greux gest. v. Jacob Schmuzer

(K. 3 dedyk. Imperatrici Mariae Theresiae ... Bernardy de Jenisch)

De fatis linguarum pisze ftt 1–164.

T. I K. 5 ft CLXIV

Tabl. 3 pism kart 6,

(De vita et scriptis Meninskii)

str. 660 K. 2.

De fatis linguarum Orientalium arabicae nimirum persicae et turcicae commentatio

Bernh. de Jenisch

Menińsk̈i

Menińſki (Mesgnien) Franaſek ur. w Lotaryngii 1623 kształcił się w Rzymie, przybył do Polski, wysłany z poselstwem do Konstantynopola 1652 – r. 1661 przeniósł się do Austryi w Wiedniu – Kawaler jerozolimski, radca cesarski, pierwszy tłomacz – r. 1669 odbył podróż do Jerozolimy. Jan III nadał mu szlachectwo, – od 1680 pisał się Meniński + 1698 w Wiedniu

1) Grammatica polonicae linguae. Dantisci 1649. 8° – Leopoli typ Col. Soc. Jes 1747. 8°
2) Compendiosa italicae linguae institutio. Dantisci 1649. 8° 2a ed. ... 1651.
3) Grammatica gallica. Dantisci 1649. 8°
4) Thesaurus linguarum orientalium. Viennae 1680. fol. 4 Volum. (prócz wschodnich polski, łaciński, niemiecki włoski, francuski) – r. 1683 spalił się
   2a ed. Viennae 1780 – 1801. fol. 4 Vol. z opuszczeniem
5) Complementum thesauri linguarum orientalium sive Onomasticon. Viennae 1687 fol.
6) Institutiones linguae turcicae. Viennae 1680 – 2a ed. ibid. 1756. 4° 2 Vol. – 3a ed. Lipsiae 1756. fol.
   wydał Kollar

Mayer Anton: Wiens Buchdrucker-Geschichte 1482 – 1882. Wien 1883. 4° I Bd. Bibliot. 904. pag. 302 – 304.

Kształcił się w Rzymie pod angielskim jezuitą Giovanni R. Giattani – przybył do Polski, r. 1648 był gowernerem synów Alexandra Ludwika Radziwiłła marszałka w. lit. i Jerzego hr. Lubomirskiego starosty krak. Kształcił w francuskiej i włoskiej mowie – R. 1652 udał się z poselstwem do Konstantynopola renegata z [illegible] gdzie się uczył u Ali-Bey (Wojciech Bobowski) [illegible] Szeik-Mehmed. Wróciwszy do Polski był pierwszym tłomaczem u dworu, dostał szlachectwo Meniński z herbem w którym drzewo a nad hełmem Orzeł polski – Leopold I wezwał go 1661 do Wiednia bawił z poselstwem austr. w Carogrodzie, zwiedził [illegible], Jerozolimę gdzie został Kawalerem Jerozolimskim. Od r. 167[illegible] był tłomaczem pierwszym

B) Koliba po tureckü chata.

Linguarum orientalium turcicae, arabicae, persicae Institutiones seu Grammatica turcica... Viennae Austriae 1680 Opera, typis et sumptibus Francisci a Mesgnien Meninski fol. K. 4. i 216. i K. i

2a ed. Wien von Ghelen besorgt durch Adam Franz Kollar 1756. 4to 2 Bde.

3a ed. Leipzig 1736. fol.

4a skrócona (wyjęcie) po francusku przez Jezuitę L. Holdermann w Konstantynopolu 1730. 4to (Grammaire turque)

5a skrócona po nowogrecku przez Demeter Alexandreides. Wien 1812. 4to

---

C) Complementum Thesauri linguarum orientalium seu Onomasticum (Lateinisch-orientalisches Wörterbuch.) Viennae 1683 (spalił się) powtórnie: Viennae Austriae 1687 Opera, typis et sumptibus Francisci a Mesgnien Meninski: fol. K. 3., kolum 1998

2a tłomaczenie włoskie przez Antonio Cyadyrgi. Milano 1832. 8vo

Cały słownik z dodatkami tworzy 5 tomów

w edycyi 2ej niema dodatków

Medal srebrny w zbiorze Skórzewskiego Leona (w Lubostroniu)

bronzowy Czapski

wzerunek Leo Mikocki w Katalogu Verzeichniss 1850. — w Czapskim Catalogue 1872. Vol. II. Jiz. 201 Tab. III. Nr 2879.

R. 1675 założył drukarnię do której typy orientalne lać kazał sam był zecerem korektorem. R. 1683 spaliła się jego drukarnia na przedmieściu Rossau i inne zakłady. – Prowadził wojnę literacką z Janem Bapt. Podesta. † 1698 w Wiedniu jako radca nadworny wojenny. – Wydał:

a) Notae in tabellam Joannis B. Podesta ad intelligendum Lexicon Heptaglotton Edmundi Castelli… dispositae nuper editam (1673)

b) In Prodromum | seu Praecocem Ficum [illegible] a venenata arbore J. B. Podesta nuper produtam juventuti Austriae imprudenter porrectam Antidotum a F. d. M. M. praeparatum A. 1674. 4° K. 35. (skazany na spalenie przez Uniwersytet wiedeń)

c) In quintum viperinumque Joannis B. Podestae partum id est in libellum nuper ab eo editum cum inscriptione Dissertatio academica. Viennae 1677. d. 30 Augusti. 4° K. 60.

d) Meninskij: Resolutio Theriacae contra viperinos malesuadae invidiae morsus. Viennae 1678. 4to

Thesaurus pe – wyd. wydał Jenisch, Klezl i Wallenburg
powiększone skrócone

Meninski, w polu błękitnem drzewo (może oliwne) – nad niem orzeł biały trzymający w szponach pióra do pisania
Mesgnien z Lotaryngii w XVII w.

1698
1623
――
75
――
98

e) Rescriptum notissimi Interpretis Meninskii in Persianum seu Grammaticam persicam a J. B. Podesta nuperrime editam 1692. Viennae 4to

a') Notae in libellum a. 1669 Viennae typis vulgatum, cujus inscriptio: * Assertiones de principiis etc. ab amico tam corrigentis quam errantis anonymo typis mandatae. 4to

a²) Anatome secundi monstrosi partus J. B. Podestae, cui nomen: Origo et gesta Ottomanicae stirpis, a viro ejus artis perito facta, 1671. 4to

Traduction de la Grammaire turque de Meninski et de la partie turque du grand dictionnaire avec l'addition de quelques dialogues et proverbes en grec moderne par Dém. Alexandrides. Vienne 1812. 4to

Cyfry arabskie

١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠	- ٢٣	- ٦٣
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	23	63.

Merboth

27

Nicolaus de Nissa I. C. D.

1474. ad beatam Virginem praedicator t. Concil. p. 26. (jako dD. v album rekt. r. 1474. p. 145.

Meyzel Józef

28

Meyzel Józef

Secundae laureae Candidatus.

fil. dokt. mat. i języka niem. nauczyciel.

1762. 30 czerwca obrany nauczycielem języka niemieckiego (p. C. U. p. 772.)

1776. 19 wrześ. incorporatus Univ. (C. U. p. 259.)

W czasie reformy był seniorem bursy pauperum i pobierał 1000 zł. emerytury. (p. Kołłątaj Raport o reformie od r. 1780 do 1. lipca 1784.)

1778. d. 12 stycznia jako Phil. D. matheseos ac Idiomatis germanici professor, collega minor, Contubernii Regii Jagellonianae Senior. (p. A. K. str. 1054.)

Meyzel Józef Ignacy został 1760 Bacal. a. r. 1762 Dr. Fil. w Akad. Krak. – r. 1778 Collega minor, Prof. Matematyki, i niemieck. języka Senior Bursy Jagielloń. – professor języka niemieck.

1) Kalendarze polsk. i rusk. na r. 1766–1770. Kraków. 4to w druk Akad.

2) Kalendarz gospodarski na r. 1770. Kraków 1770. 12mo

3) Dissertatio physica de cometis. Cracoviae typ. Univ. 1776. 4to sark. i i tabl. matem. 544.

4) Quinque intellectuales habitus in ornamentum V. primae laur. Cand. distincti Cracoviae typ. Univ. 1760. fol. K. 7. Poez. 3010.

Kalendarz polski i ruski na r. p. 1766. Kraków w druk. Akad. 4to (Ciekawe opisanie czyli wiadomość o właściwościach różnych Krajów)
– 1767. 1768 (Dalsza wiadomość o rzeczach osobliwych różnych Krajów). 1769 (Dalsza wiadomość)

Mężyk Simon, Baccal. in Univ. Crac. 1647.

1) Naulum pietatis grati discipuli in praeceptorem [illegible] rev. d. Adamo Mlyn:kowicz Phil. Doct. et Collegii Minoris Prof. S. Adalberti in Circulo Crac. Praeposito, cum in eadem ecclesia XIII Calend. Novembris 1647 primis operaretur sacris, gratitudinis ergo debite persolutum. Cracoviae, ex off. typ. Francisci Caesarii. 1647. 4to Paneg. 560.

31

Mag. Bernardus de Myanor.

1471. Acta Lp. fol 50 vers.

32

Stephanus Micanus Posnanien.

M. D.

wydał Epistolam Tomicii ad Augustum regem de informatione principis. 2. Dialectica. 3. Graecorum sapientum sententiae (: Starowolski Hecatontas ed. Ven. pag. 21.)

Jacobus Pilsnensis Mgr.

Coll. min.

r. 1577 w Registrum librov p. b. f. w. jako Collega minor wspomniany

1579. jako Coll. minis (A. R. f. 531)

Micanus Stephanus

Dialecticae et rhetoricae praecepta a Stepha=
no Micano iuuene admodum, in usum discipulo=
rum suorum collecta: nunc vero, opera Venera=
bilis Domini Magistri Joannis Casparis Leopo=
liensis in lucem edita. Cracoviae, Lazarus An=
dreae excussit 1561. 8o. Kart 40 (Sign. A – E) nieliczb. (Gram. 321) (Rycz?)
(ostatnia karta: errata)
|: Joannes Casparis Leopoliensis in Academia Cracov.
Professor Artium studioso lectori… Cracoviae e
Collegio majori 20 Martii 1561 (przedmowa wydawcy
gdzie wspomina iż wykładając dyjalektykę młodemu
Andrzejowi Tęczyńskiemu synowi Andrzeja woje=
wody lubelsk. natrafił na rękopism który Stefan
Micanus będąc młodzieńcem spisał dla uczniów
swoich, ten więc dla swej jasnej zwięzłości wydaje.
– Andreas Kostka Joanni Mugovio amico… Marien=
burgi 17 Augusti 1541 (list w którym pisze iż posyła
mu Dialektykę nauczyciela swego Mikana) – Ad stu=
diosam juventutem Joannis Wilii Libenrodensis Pro=
treptikon (wiersz na pochwałę Mikana) – Ad lectorem… Seb. Felsti=
nen. (wiersz) – Dialecticae compendium…

2a edit: Dialecticae et Rhetoricae praecepta a Stephano Micano in usum discipulorum suorum collecta, nunc vero post opera Magistri Joannis Gasparis Leopoliensis in lucem edita. Cracoviae in officina Stanislai Scharfenberg, 1568. 8o Kart 40. (Wydanie to niezmienione tylko na ostatnich dwoch kartach dodane drukowane marginalia.)

(Gram. 322)

3a edit: Dialecticae et Rhetoricae praecepta: a Stephano Micano in usum discipulorum suorum nuper collecta: nunc vero post operam venerabilis domini Magistri Joannis Casparis Leopoliensis, paulo fusius et latinius in lucem edita. Cracoviae, in officina Andreae Petricovii 1581, 8o Kart 26 (Sign. A-G.) (w tem wydaniu opuszczono list Kostki i wiersze a zostawiono tylko przedmowę Joannis Casparis 1561)

(Gram. 323)

Mikan (Micanus) Stefan urodzony w Poznaniu, gdzie ukończywszy szkoły w Kollegium Lubrańskiego, udał się do Krakowa. Tam został r. 1535 Bacal.; a r. 1537 Drem Filoz. i we włoszech został Drm Medycyny; oraz profesorem retoryki i dyalektyki. W końcu osiadł w rodzinnem mieście Poznaniu jako lekarz nadworny biskupa poznańsk. Szczęśliwa praktyka zjednała mu sławę rozległą, tak iż Katarzyna Jagiellonka królowa szwedzka (około r. 1576 wzywała go na nadwornego lekarza do Szwecyj; czego jednak Mikan nie przyjął. Umarł w Poznaniu około r. 1586. Biblioteka uniwers. Krak. posiada jego listy pisane do Marcina Kromera.

był nauczycielem domowym Andrzeja Kostki w Malborgu

1) Dialecticae et rhetoricae praecepta a Stephano Micano (in usum discipulorum suorum juvene admodum nuper collecta; nunce vero opera venerabilis d. Magistri Joannis Gasparis Leopoliensis paulo fusius et latinius in lucem edita. Cracoviae in off. Stanislai Scharfenbergii A. D. 1568. 8o.

Toż samo 1a edyc. Cracoviae Lazarus Andreae excudit 1561. 8o. K. 939 (ob: Nicz Jan)

2) Petri Tomicii epist. crac. ad Sigismundum Augustum Poloniae regem etiam tum puerum insignis epistola Serenissimo Sigismundo Sveticae principi dicata. Francofurti ad Moenum per haeredes Christiani Egenolphi 1577. 8o. (wydał Mikan)

Micanus Stephanus z Poznania, zostawszy r. 1535 ~~Bacc~~ Bacal. Art. a r. 1537 Mgr Art. w Akademii Krak. udał się do Włoch gdzie został Doktorem Medycyny. Osiadłszy w Poznaniu, zaślubił r. 1558 Annę córkę Jana Wyleżyńskiego Reszki mieszczana poznańsk. (jak świadczy wiersz Tacinski: Epithalamion ~~[illegible]~~ przez Jakóba Kuchlera z Hirschberga wydany w Bononii 1558. 4to K. 4). Był lekarzem nadwornym biskupa i kapituły poznańskiej. Umarł około r. 1586. (Ob. Łukaszewicz Obraz Poznania II str. 211 i Muczkowski: De Pauli Paulirini libro. pag. 12)

1) De peste, quo pacto ab ea praeservari quis possit, atque liberari. Adjecta est Animae medicina. Francoforti apud haeredes Christiani Egenolphi 1578. 8vo K. 7
ded. Praelatis et Canonicis Posnaniensibus. 21 Junii 1578.

2) Dialecticae et rhetoricae praecepta opera Joannis Casparis Leopoliensis edita. Cracoviae ap. Lazarum 1561. 8vo

item. (s. l. et a.) 1564. 8vo
item. Cracoviae ap. Nicol. Szarffenberg 1566. 8vo
item. Cracoviae ap. Stanisl. Szarffenberg 1568. 8vo
item. Cracoviae, ap. Petricovium 1581. 8vo
item. Cracoviae 1585. 8vo

Michał z Kleparza
zob. z Kleparza Michał (t. 5.)
" z Krosna
zob. z Krosna Michał (t. 6.)
" ze Lwowa
zob. ze Lwowa Michał (t. 7.)
" z Paryża
zob. z Bystrzykowa Michał (t. 2.)
" z Szydłowa
zob. z Szydłowa Michał (t. 13.)
" z Warażdyna
zob. z Warażyna Michał (t. 14.)
" z Wielunia
zob. z Wielunia Michał (t. 15.)

Michalikiewicz Joannes Josephus (czyli Michalkiewicz, r. 1717 professor retoryki w Akad. Zamojsk., r. 1718 prof. historyi i dziekan wydziału, r. 1719 Proboszcz w Sitańcu r. 1722 Kanonik zamojski; Dr. Filoz. + 20 Lutego 1731.

37

Michałkowski Antonius Stephanus, Baccal. 1700.

1) Conclusiones ex univ. Aristotelis logica. Cracoviae 1700. 4to

<u>Michalowic</u> Stanislaus Baccal. 1608 in Univ. Crac.

ill. d. Petro Tylicki oblatum

1) Xenium Apollinis et Musarum. Cracoviae ap. Basil. Skalski 1610. 4to. Poez. 2799.

2) Laureae philosophicae VIII adolescentibus dum in Academia Cracovien. primos in Philosophia honores adirent, oblatae. Cracoviae apud viduam Jacobi Siebeneycher. 1608. 4to. Poez. 2798.

Michałowski

39

Joannes de Michalow C. S. Fl.

1502. Artium mag. Collega major (: A. R. p. 674.)
1513 3. nov.

1509 jako Baccal. in theol. (: Conclus. Coll. maj. p. 60)

1513. (ibid. p. 67)

1514. Mgr. Johannes Mychalowszky baccal. S. Theol. factus et canonicus s. flor. 24 novembr. mortuus est (: Martinus de Ilkusch R. XI. 14.)

Miłotaj [?] podaje z Regestrum supellectilis w bibl. N. 69. p. 45 zapisek: A. D. 1512 Mgr Joannes Michalow sententiarius paralysi obiit.

Michałowski Ignacy Paweł

Michałowski Ignacy. M. D.
Posnaniens. Cracov.

mianowany professorem p. Univ. r. 1721. r. d.
p. Conel. Univ. p. 6:/

był on professorem matematyki p. ibid. p. 56:/

1756. Eleemosinae Nob. Michałowska, consorti Cl. quondam Medici Michałowski, iuxta dispositionem M. D. Rectoris cum Cl. Decanis facultatum die 3 aprilis data erat fl. 10. p. N. 39.
Rat. lib. str. 695:/
1757 znowu 5 fl. p. ib. str. 712:/

41

Michałowski Ignacy Paweł

Med. Doct. et Prof. Cons. Crac.

1724. wspomniony w aktach rektorskich (t. 14. 102:) i jako Regius Mathematicus i matheseos professor (Stanisław) był on prof. Zemetianus, Botanicae prof. (t. j. simplicium czyli lekarstw ziołowych:), Hospitalis S. Rochi ex fundatione Zadzikoviana pauper. studiosor. ord. medicus, S. R. M. privilegiatus Mathematicus et Secretarius, Consul. Crac. — Porównaj Kalendarz z r. 1737.

Michałowski Ignacy Ławr. został 1701 Baccal. 1702 Dr. Phil. w Akad. Krak. – r. 1705 uczeń Medycyny – Dr. Med. 1713 – r. 1735 Professor Medyc. i Botaniki – Sekr. Krol. – Rajca Krak. + 1739. – Eques auratus (od Augusta III) Professor Matemat. 1717. – został w Padwie Dr. Med. – od r. 1718 Prof. Med. w Krakowie

1) Kalendarze polski i ruski na r. 1716 – 1736. 1738. 1739. Kraków w druk. Akad. 4to (w r. 1721 jest: O włosach i kołtunie czyli Kontynuacya Fiziognomii albo Opisanie części ciała ludzkiego)
tóż na r. 1738. Lwów. 4to.
(w Kalendarzu na r. 1716 jest: W Łapoń[illegible] których krajów; – na r. 1717: Macrocosmos albo Opisanie żyjących rzeczy na tym świecie [illegible] ded. Kapitule Katedr. Krak.)

2) Kalendarz w którym święta ruchome na r. 1723. Kraków 12mo

3) Kalendarz polski i ruski na r. 1736. Kraków, druk. Akad. 4to ded. Annie z Lubomirskich Wyszkowskiej wojewodzinie Krak. – jest tu Wiadomość o rokach klimakterycznych – Rozsądek astrologiczny na r. 1735.

3) Celeusma triumphale quod perillustr. et adm. rev. d. Guilhelmus Andr. Robertson dum solennes primitias celebraret, exaratum. Cracoviae typ. Acad. 1703. fol.
Paneg. 1129.

5) Quaestio medica de ictero seu morbo regio. Cracoviae 1718. fol. typ. Ign. Ant. Hebanowski str. 4.

6) Quinta essentia ex scientiis et rebus omnibus modo chymico extracta. (medicina stylo oratorio demonstrata habitus) Cracoviae 1718. fol. typ. Ign. Ant. Hebanowski kart 6.

7) Sermo ad Augustum III Regem Pol. (die 16 Octobr. 1735. 4to (oddając Królowi Kalendarz na r. 1736 podczas Sejmu pacyfikacyjnego w Warszawie)
Paneg. 27.

Kalendarz polski i ruski na r. p. 1736. Kraków, w druk. Akad. 4to – Wiersze na pochwałę 12 patronów Królestwa Polsk. ded. Izabelli z Humieckich Małachowskiej podkanclerzynie w. Kor. – na końcu: Syntesmaeromae albo Konjektura z obrotów i konstellacyi niebieskich na r. p. 1736 (Prognostyk)

– " " " na r. p. 1737. (Wiersze na pochwałę dalszych 12 Patronów polskich –)

– " " " " 1735 tamże ded. Annie z Lubomirskich Margrabinie Myszkowskiej wojewodzinie krak. lanckorońskiej starościnie. – Wiersze na pochwałę Św. Apostołów. – Wiadomość o rokach klimakterycznych.

43

Michałowski Ignacy Paweł Dr. Fil. i Medycyny Prof. Matematyki.

Kalendarz polski i ruski na r. 1716. Kraków w Druk. Akademick. 4o

(Geografia w krótkości niektórych krajów opisująca — Ded. Hiacyntowi Łukaszowi Czermińskiemu bisk. pergameńsk. sufraganowi przemyśk. Kanonikowi K. Krak. herbu Wieniawa (synowi Łukasza Kaszteł. zawichost.

Tamże. — na r. 1723. Kraków

Kontynuacya Fizyognomii albo Opisanie Części ciała ludzkiego — mówi iż w przeszłym Kalendarzu opisał Części do symetryi Głowy ludzkiej należące

Michalski Antoni

Michalski Antoni fil. dokt.
trzech imion Antoni, Baltazar, Franciszek.
Coll. maior. Regim et Fyl. Prof.

1741. 17 marca obrany Synedykiem Univ (p. C. M. p. 244.)
1744. sydykiem obr. (ibid p. 299.) jeszcze 1745 reelectus (p. 319.)
1747. reelectus.
1751. wgrad. jako Coll. major. otrzymuje kurs filozoficzny. (p. C. M. p. 511.)
1752. 13. marca obrany Orator. Tilicianus (p. 519.) jako Coll. major et Annae Zielopolskianus Canonicus.)
1753 jako fil. dokt. i prof. (p. A. R. str. 68.). Pisał testament 3 kwietnia 1755 r. (p. N. 36 Teol. kol. str. 347.)

Michalski Antonius (Balthasar) Franciscus Phil. Doct. et Prof. Senior Contub. Philos. Collega minor ab a. 1741 – Canonicus S. Annae Collega major, Prof. Stylic. eloquent. – Collega major + 13 Maji 1756 aetat. 50, sacerdot. 18. Baccal. 1726 – Dr. Phil. 1729.

1) Quaestio physica de coelo... pro loco in Collegio minori.... A. 1741 d. 25 Febr. Typis Collegii majoris Univ. Crac. fol. k. 2. (Filoz. 798)

2) Petra fatis eminentior virtutibus, sapientia et meritis d. Petri Alexandri Szymakowski lugubri calamo delineata (1754 d. 31 Oct.) Cracoviae, typis Collegii majoris Universit. Cracov. 1754. fol. 5 ark. Styl. lapidar. (Paneg. 1434)

3) Quaestio physica de materia prima. Cracoviae 1748 fol. 1 ark.

Michalski Joannes

Michalski Jan

Coll. maj. S. T. B.

1661. 6 wrześ. do koll. mn. powstany (Concl. Coll. maj. p. 370:) jako mag. extraneus.

1666 w czerwcu powołany do koll. wielkiego cum onere disputandi et cum resignatione plebanatus. (Concl. Coll. maj. p. 416:)

1654. jako dyrektor kolonii pirakowskiej (: A. k. p. 650: zob. jego mowę przy otwarciu mianą

1689. jako rektor i Universitatis Crac. senior pater, ejusdem studii procancellarius S. T. D. i prof. s. flor. prob. (praepositus) S. Jerzy na zamku krak. kustosz (A. C. p. 495:)

1682. jako bibliothecarius.

Michalski Jan

r. 1684. s. T. d. d. 27 Stycznia uczyniony
Coll. Vladislaviani Professor

Był przez wiele lat (pluribus annis) dyrektorem kolonii w Sieradzowie pod jego rządem

potem trudnił się wychowaniem czterech Jastów

Bieżanowski w Splendor et magnificentia.

r. 1654. jako dyrektor kolonii sieradzowskiej wraz z innymi ple-
nipotentami Jędrzeja Woeminusa, Jana Czerniaka i Ko-
zmasa Stefanowicza fil. doktorów i koll. mn. dając
im władzę starania się dla siebie między innemi
i o miejsce w koll. mniejszem. (A. k. p. 650.)
1683. jako S. T. prof. s. flor. Praepositus (A.
k. p. 366.)
1689. jako s. flor. praep. (A. k. p. 490.)
1695. 8 lipca już nie żył (A. k. p. 726. gdzie też ja-
ko S. T. D. i prof. i prob. s. flor. wspominany.)

Michalski Joannes kształcił się w Akademii krak. gdzie r. 1643 został Baccal. a r. 1646 magist. Art. zkąd pojechał na dyrektora Kolonii akademickiej w Sieraz: kowie założonej przez Krzysztofa Opalenskiego wojewodę poznań. gdzie pełnił przez 8 lat obowiązki, później był nauczycielem domo: wym przy 4 młodych synach Piotra Tarły wojewody lubelsk. Pozniej był Professorem Cursus Vladislaviani, Collega major; r. 1682 w obecności Krola Jana III otrzymał Doktorat Teo: logii. W końcu był Praepositus S. Floriani; Custos S. Georgii in Arce Crac. Provisor Scholarum Vladislavianarum + d. 6 Septembr. 1694 Zapochowany w Kościele S. Floriana d. 9 Septemb. 1694. Za młodu chował się w domu Potockich. W kościele parafialnym w Odrowążu jako proboszcz wystawił ołtarz S. Jacka i u S. Floriana także. Był też Vice Kanclerzem Uniwersytetu Krak. Żył lat 73 i mie: siąc jeden. (Ob: Celeiowicz Mathias Paul.: Antiechon caeli plaudentis plangentis terrae ad aeternitatis ingressum Joannis Michalski. Cracoviae typ. Universit. 1694 fol. Kart 4. — Dzielski Albert. Joseph: Sidus primae magnitudinis Jo: annis Michalski. Cracoviae, typ. Franc. Cezary 1694. fol. Kart 4 styl. lapid.

Wydał:

1) Fructus virtutis seu Gratulatio Alberto de Lipnik Lipnicki Praeposito Sandomir. in felicissimo Episcopatus Laodicensis aditu instituta. 1646. 4o Cracoviae ap. Valer. Piątkowski. (Paneg. 454.)

2) Corona academica quatuor pretiosis distincta lapidibus in funere Pauli Hercii S. Th. Doct. et Prof. Universitatis Crac. Rectoris repraesentata 1648 mense Sept. Cracoviae in off. Franc. Caesarii 1648. 4o

(Med. et Jur. Utr. Doct. Consulis Crac.
praesentatus

3) Predicus triplex in funere Georgii Lipan . Craco-
viae, in off. viduae Andr. Petricovii 1648. 4to (proza) 3 ark.

4) Quaestio physica de tempore. Cracoviae, ap. haeredes Lucae Kupisz, 1666. fol.

5) Quaestio theologica de concordia liberi arbitrii cum efficatia gratiae divinae. Cracoviae, typ. Univers. 1684. fol. kart 2. (Teol. 4203)

6) Nova X in coelo academico orientalia astra. Cracoviae 1665. fol.

Michalski Joannes

1) Fructus virtutis seu Gratulatio ill. Alberto de Lipnik Lipnicki Praeposito Sandomiriensi in foelicissimo Episcopatus Laodicensis aditu instituta (R. 1646 d. 22 Julii). Cracoviae ap. Valer. Piątkowski 1646. 4to 5 ark. proza

2) Corona academica quatuor pretiosis distincta lapidibus in funere Pauli Mercii S. Th. Doct. et Prof Univers. Crac. generalis Rectoris repraesentata (1648 mense Sept. 15 Cracoviae in off. Franc. Caesarii 1648. 4to 3 ark. proza (Paneg. 310)

3) Medicus triplex in funere clariss. Georgii Lipan (med. et j. utr. D. consulis Crac.) praesentatus. Cracoviae in off. viduae et haered. Andreae Petricovii 1648. 4to 3 ark. proza. (Paneg. 705)

4) Quaestio physica de tempore... d. 9 Octobr. 1666. Cracoviae ap. haered. et successores Lucae Kupisz 1666. fol. k. 2. (Filoz. 399)

5) Quaestio theologica de concordia liberi arbitrii cum efficacia gratiae divinae publicae disputationi proposita. Cracoviae typ. Universit. 1684 fol. k. 2.

Michalski Jan herbu wykształcony w akademii Krak. wezwany został najprzód za nauczyciela do Sierakowa przez Krzysztofa Opalińskiego, gdzie się też zajmował nauką Jana Opalińskiego późniejszego wojewody brzesko kujawskiego. Był tam w Sierakowie przez 8 lat nauczycielem, potem był nauczycielem synów Piotra Tarły wojewody lubelskiego. Wróciwszy do Krakowa był najprzód profesorem w szkołach nowodworskich, collega minor 1666 prof. filoz. kanonikiem S. Floriana i S. Jerzego na zamku Krakow. dalej r. 1684 doktorem i profesorem teologii, r. 1689 rektorem. Odrestaurował kościół w Odrowążu. Umarł r. 1694 pochowany d. 9 Septembr. w kościele S. Floriana w Krakowie. Żył lat 73 i 1 miesiąc (Ob: Celejowicz Math. Paul.: Entiechon coeli plaudentis ad aeternitatis ingressum Joan. Michalski S. Th. Doct. et Prof. jambo dolente resonans. A. 1694. Cracov. typ. Universit. fol. k. 4. poezja – Dzielski Albert Joseph: Sidus primae magnitudinis etiam post tristem occasum Joannis Michalski refulgens, lugubri stylo demonstratum. 1694 Cracov. typ. Francisci Cezary. fol. k. 4 stil lapid.)

r. 1643 zostaje Baccal. art. r. 1646 Dr. filoz. r. 1668, 1674 dziekanem wydziału filozof.

Wydał: 1) Fructus virtutis seu gratulatio Alberto de Lipnik Lipnicki in episcopatus Laodicensis aditus [nad wierszem: pasterstwo sandomir.] Cracoviae apud Valerianum Piątkowski 1646. 4o k. 10 (proza). [A. 1646 d. 22 Julii

2) Corona academica quatuor pretiosis distincta lapidibus (Paneg. [nad wierszem: in funere] Pauli Herscie [S. Theol. Doct. et Prof. Univ. Crac. Rectoris repraesentata 1648 mense Sept. 15.) Cracov. in off. Caesarii 1648. 4o 4 ark. Paneg. – ded. Joanni Proshio Med. Dri

3) Paneg. na pochwałę Tarłów.

F pro doctoratu in S. Theologica facultate... proposita A. 1684 m. Januar. d. 18.

4) Quaestio theologica de concordia liberi arbitrii cum efficatia gratiae divinae. Cracov. typ. universit. 1684. fol. K. 2.

5) Quaestio physica de tempore... ad defendendum proposita A. 1666 d. 9 Octobr. Cracoviae ap. haeredes Lucae Kupisz. fol. K. 2.

Michonius Marcin zwał się właściwie Michonkowic, rodem z Pilzna, został r. 1623 Baccal. a r. 1627 Magister Art., Professor Szkół Nowodworskich (orator poeta et philosophus insignis), r. 1633 był Seniorem Bursy Jeruzalem.

1) Acroama Serenissimo Joanni Alberto Poloniae et Sueciae Principi, S.R.E. Cardinali, Episcopo Cracoviensi, sub auspicatissimum adventum concinnatam III Calend. Martii 1633. Cracoviae in off. typogr. Franc. Caesarij 1633. 4to 3 ark. (wiersz) (Paneg. 346)

2) Votum Serenissimo Vladislao IV Poloniae et Sveciae Regi, Magno Moschoviae Duci electo, dum anniversaria electionis die solennes apprecationes Acad. Cracov. pro belli Moschovitici successu faceret, concinnatum. Cracoviae typis Andreae Petricovii 1633. 4to 2 ark. (wierszem) (Paneg. 1083)

Andreas Micinius Crac.

1582. 19 sept. in collegium minus creatus. (: Starke Ef.
1585. 25 febr. bonae expectationis defunctus. ibid.

Miciński wyjazd Antoni

VIII

Nr. 152. Prochnicki Str. 222. Tom IIgi. podobno te tablice mam. 53

Xiądz Woyciech Micinski

1. Roku 1722 dnia 17 Czerwca na posiedzeniu Uniwersyteckim będąc iuż Filozofii Doktorem i Professorem Poëseos w Szkołach Nowodwor. obrany iednomyślnie Seniorem Bursy Ieruzalem ~~Colega minor~~

2. Roku 1726 dnia 5 Lipca iednomyślnością ~~[illegible]~~ powołany ~~[illegible]~~ do Collegium Iuridicum iako ~~[illegible]~~ kolega –

3. R. 1729. dnia 8 Lipca obrany Dyrektorem ~~[illegible]~~ Szkół Poznańskich,

4. R. 1731 dnia 27. Czerwca. Otrzymał Beneficium w Lubrzycy i Prof. Prawa

5. R. 1740 dnia 6 Lipca przez wzgląd na usilne prace otrzymał Doctoratum U. Iuris.

6. R. 1740 dnia 19. Września na posiedzeniu Kompletnem Univers. uchwalono ad 4tum „ Ratione voluminum Zaluscovianorum „ generalem Inhibitio contra Senatus Varsav: ne reimprimant „ dicta Volumina, denegetur etiam ex Curia Romana, absque „ omni mora procuranda impressio tamen seu Reimpressio „ eorundem voluminum in Typographia Universitatis „ quarto-cujus inchoanda, atque quam exactissime fieri „ possit haec Reimpressio, rogatum est Consultissimum „ Collegium Iuridicum et praecipue Illustres Clarissimi „ et Admodum Reverendi Magnifici Adalbertus Micinski „ Mauric: Mamczynski, et Casimirus Sarmundowicz U. I. Pro„ fessores, quatenus curam et diligentiam impendere velint, „ Sumptus vero pro hac Reimpressione ex peculio Reveren„ dissimi Valeszynski Typographiis applicato ordinavit Univers.

7. Roku 1747 dnia 19 Czerwca ad 4tum „In Thesaurarium Collegii Majoris seu Archiwistam Universit. electus Perillustris Magnif. Adalbertus Micinski U. I. Doctor et Professor.

8. R. 1750 dnia 3 Aprilis ad 1mum Collatus est Canonicatus Cathedralis Cracov. seu electus in Canonicum unanimi omnium voto Perillus. Clariss. et adm. Reverend. M. Adalbertus Micinski U. I. Dr. et Pr. Ecclesiarum Collegiatae M. OO. Custos, Parochialis in Kaniusza Praepositus, in Lieborzyca Curatus. Quod ipsi felix faustumque sit. M. Eleksya ta nastąpiła na prośbę Kompletu Universit. według Przywilejów wdanych Kollegium Juryd. był Kanonikiem Katedr. Krakow. a tem samem Prowizorem Bursy Jurisperitorum.

9. R. 1753 był Rektorem Uniwersytetu Krakow. —

10. W ciągu całego Urzędowania swego kilkadziesiąt razy wybierany był jednomyślnie przez cały Uniwersyt. do załatwiania najważniejszych dla Akad. Krakow. Interesów — z szczególniejszem zaufaniem — wnosić można — że to był człowiek wielkiej zdolności, umysłu i dobrem sercem obdarzony

Kraków dnia 31. Maja 1832 r.

M. Łypełkowski
Archiwista Uniwer. Jag.

Installowany na Kanonika Katedralnego Krakowsk. d. 4 Kwietnia 1750 r.
Umarł d. 1 Maja 1754, po godzinie 6. z rana, pochowany w Kościele Kollegiaty WW. [illegible] Pogrzebowi assystowała Kapituła Katedralna.
z Aktów Kapitulnych Vol. 22 fol. 41 i 97.
X. [illegible] [illegible]

Albert
Mciński Wojciech J. D.
prof poezyi. U. J. D. et Proff.

1722. 17 czerw. obrany seniorem Contub. Hierosolymitani /: C. U. p. 19:/
1740. Gdy ten będąc professorem prawa starał się o doktorat w którym a Universitas consideratis ejus meritis et laboribus quos nunquam intermisse sustinuit et instrnat-petitioni illius annuit unanimiter et ad doctoratum in utraque jure obtinendum praesentandum esse duxit /: C. U. p. 219:/
1747. d. 19. czerwca obrany in Thesaurarium majoris Coll. seu Archivistam /: C. U. p. 349:/
1754. umarł przed 7ᵐ maja będąc k. k. kr. jak. Collegii juridici senior pater /: C. U. p. 590:/
1753 jako Adalbertus Mciński U. J. D. kan. cath. Crac. Arrag. /: A. K. str. 103:/

55

Miciński ~~Wojciech~~ Albert. Antoni.

~~Ork. minor~~ J. U. P.

SS. OO. Cistor. paraschalis in Lubrzyca U. R. w Konkl. Univ. z r. 1725. p. 47 cytamy: Excell. vero Micinski ab Universitate signatam obtinuit gratiam ad idem collegium (iuridicum) (: Concl. Univ. p. 47.) r. 1726. 5 lipca p. uniwersytet jednomyślnie powołany do koll. juryd. (: ibid. p. 62:) będąc seniorem Contub. Ja-gellonicum (: ibid:). Był dyrektorem pomorskim (: 116) 1728. wspominany w akt. rekt. jako Contub. iuridici senior. (: str. 206:). Nie zostawił żadnej gotówki nawet na pogrzeb, który za sprzedane sukni, sprzęty i zboże sprawić sobie według wyrażenia w testamencie polecił, który 1754 r. d. 31 marca napisał. Był wtedy rektorem i dla tego tenże testament sam sobie 224 Kościoła zatwierdził. (: N. 36 Testament. Liber str. 340:).

Miciński Wojciech Antoni (wykształcony w akademii Krakow. najprzód był dyrektorem ~~.~~ szkół w Kętach, skąd wróciwszy był professorem szkół Nowodworskich w Krakowie, dalej Kollega minor, dziekan wydziału filozoficznego, dyrektor szkół Lubrańskich w Poznaniu przez lat 3. Wróciwszy do Krakowa wykładał jako profesor prawa kanoniczne i cywilne, a r. 1741 został Dr. Praw Ob. Przytem był kanonikiem S. Floriana, kanonikiem katedral. krakow. trzymał tej probostwa w Luborzycy i Koniuszy gdzie kościoły odbudował i przez lat 15 był spowiednikiem Klarysek w klasztorze S. Andrzeja. Przez lat 26 był profesorem. Umarł r. 1754 dnia 1 maja ~~trzeciego dnia~~ ~~[illegible]~~. (Ob: Krzęnowski Anton. Nicol: Sententia definitiva de doctorali in Jure Utroque honore in favorem virtutis Alberti Micinski lata dum J. U. Dr. renuntiaretur, publicata. a. 1741 d. 30 Januarii. Cracovia typis Collegii Majoris Univ. fol. k. 9 stil. lapid. — Lipiewicz Andr: Dissertationes super rubricas de sepulturis et sumptibus funerum septima die ab obitu Adalberti Micinski U. J. Dr. in ecclesia collegiata SS. OO. Cracoviae propositae. A. 1754 d. 7 Maji Cracoviae typ. Universit. fol. k. 15 stil. lapid. + Janocki: Lexikon I p. 106.

r. 1715 zostaje Baccal. art. 1717 Dr filoz 1725 Dziekan wydz. filozof. wykładał się mianowicie do prawa
Senior bursy Jerusalem 1726 WSS. kustoszem Profesor Lubowicianus
od r. 1743 był Rektorem Akad. Krak.
(Janocki Lexikon II. 186 mylnie pisze, iż umarł 16 kwietnia 1754)

Wydał:

(rok mylny?)

1) Apophoreta gratulatoria (ad festivam diem divi Chrysostomi decantata ac) Joanni ~~Łyżowic~~ Chryzost. consecrata. Cracoviae typ. Fr. Cezary ~~1719~~ 1689 fol. (Juszyński I p. 295 ma mylnie r. 1668.) (anagram) (Paneg. 1071)

[dum Varsaviam ingrederetur]

2) Augustale praesuleo honori domestica ascia extructum ~~Paneg.~~ Joannis Tarło episcopo posnaniensi. Cracov. typ. ~~Acad.~~ Univers. 1719. fol. (wierszem) 11ark. (Paneg. 1440)

[praefecturae suae ingressum]

3) Fasces honoris capitanealis in fascia Malachoviana ad felicem ~~Paneg.~~ Adami Małachowski capitanei oświecim. Cracov. typ. Univers. 1727. fol. (Paneg. 716) 11ark. wiersz.

[Krzeczowskiej, Lanckorońskiej starościny, w kościele Dominikanów krakowskich żal ostrym piórem delineowany. 1727 d. 10 czerwca.]

4) Srzeniawa żalów oceanem płynąca przy pogrzebowej Kondolencyi Anny z książ. Lubomirskiej (Małachowskiej) wojewodziny poznańskiej. Kraków w druk. Akad. 1727. fol. k. 17 (wierszem) Paneg. 714. ded. Janowi Małachowskiemu staroście opoczyńskiemu i Karoli z Małachowskich Myszkowskiej, starościnie krzeszowskiej.

5) Rostra aquinatica (Oratio de S. Thoma)

*) Syntagmatis Juris universi regni Poloniae pag. 1-752. fol. Końca brak ++)

7) Zabierał się do nowego poprawnego wydania Załaszowski Nicol: Jus regni Poloniae (lecz nie wydał) *) tylko część wydrukowana

[e profundo Domini canae gloriae emergens]

8) Altum sapientiae (D. Thomas Aquinas in basilica conventus Cracov. ord. Praed. actu panegyrico demonstratus (wierszem)) Cracov. 1726 fol. typ. Academ. k. 8
ded. Andreae Zabrzeski praeposito Mikułoviensi Teol. 5396.

++) obejmuje pomnożone przerobienie Załaszowskiego lib I i część lib II druk około 1741. Jedyny exemplarz bez tytułu w Bibl. Uniw. Krak. (Podobny los spotkał dzieło Minockiego Franc.)

9) Quaestio juridica de dignitate cardinalitia pro obtinendo in J. U. Doctoratu proposita. Cracoviae typ. universit. 1740. d. 30 Januarii. fol. k. 14 (ded. Janowi Aleksandr. Lipskiemu kardynał. bisk. Krak.) (gdy został Dr Praw) Prawo 4052

10) Quaestio juridica De dignitatibus ecclesiasticis pro obtinenda in Utroque Jure Licentia disputationi proposita A. 1735 d. 28 m. Novembr. Cracoviae typ. Universit. fol. k. 6. Prawo 4053.

11) Quaestio logica de differentia. Cracoviae 1725 fol.

Miczynski Sebastianus Phil. Doct. et Prof. 1619
Collega minor, r. 1612 Mgr. Art. creatus in Univ. Crac. – exclusus 1619

1) Quaestiones altera ex physiologia De natura materiae primae; altera ex astronomia De coeli orbibus, numero, ordine, situque ac motu in Crac. Acad. disputandae XIII Calend. Novembr. 1619. Cracoviae in offic. Matthiae Andreoviensis. 4o. K. 10
(autor zbija zdanie Kopernika o ruchach ziemi – pochwala zaś jego zdanie o ruchach słońca – Gwiazd stałych (fixae) liczy 1022 i nowo wynalezionych 9 Filoz. 445

2) Tyliciomnema piis manibus illustr. ac rever. Petri Tylicki episcopi cracov. consecratum. IV. Idus Sextilis; Cracoviae in offic. Lazari 1616. 4to sark. (proza) Paneg. 1062
ded. Andreae Lipski custodi gnesnen.

3) Zwierciadło Korony Polskiey urazy ciężkie i utrapienia wielkie, które ponosi od Żydow wyrażaiące, Synom Koronnym w r. p. 1618 wystawione (dzieło to było zakazane przez króla d. 20 augusti 1618.) (2a ed. ?)
teraz znowu porządniey i dostateczniey wydane
Kraków, w druk. Macieia Jedrzeiowczyka 1618. 4to str. VI. 134. 2. ded. Janowi hr. na Ostrorogu woiewodzie poznańsk. Prawo 3075

2a ed. Zwierciadło.... teraz znowu z przydatkiem wydane r. 1648. (b. m.) 4to K. i str. 118. Prawo 3076. (3a ed.)?

4) Sborovio mnema encomiasticon sive Martini Derslai Sborovii a Ritwiany laudatio funebris Cracoviae ap. Siebeneycher 1614. 4to 4 ark.
ded. Andreae Sborowski a Ritwiany

5) Oratio Sebastiani Mieczyński Art. et Phil. Baccal. Academiae Cracov. in funere Christophori Pacz Palatinidae Minscensis discipuli sui. Vilnae in off. Joannis Kartani Pridie Non. Januar. 1611. 4to (Paneg. 673)

114/

58

Miechów Maciej
Oc. 114

ur. 1456
zap. 1473 [17]
bak. 1476 [3, 20]
mag. 1479. [3, 23] [6]
† 1523 Wrześnie 8

500–500h.
503 505
in medicinis
Galeni Tegni
librum 500

dr. medicinae

Codex dipl. III 1505–1506
232, 238

Codex dipl. IV 1515–1522
54, 85, 87, 88, 89,
olim 1524 92, 94, 95

M. M. Acr. VII 716, 719, 760
503

~~168~~

569 [illegible] [illegible] [illegible]

596 [illegible]

758 [illegible]

1924 [illegible]

1968 [illegible] [illegible] Adnotationes z 1484 etc.

3707 [illegible]

3820 Kopie dokumentów [illegible] od 1364 – 1588

3821 ib Conclusiones

3859 Przywileje.

59

Matth. de Miechowa urodził się 1453.

a. 1522. quatuor sacra impetrat ab universitate sub die mandati celebranda (??). Collegium ~~minor~~ juridicum ruinosum ~~redi~~ reaedificat.

umarł 1523 d. 8 września (R. XI. 3). i w jego testamencie w archiwum univ. pod liczbą 12,612.

Własnoręczne pismo Macieja z Miechowa znajduje się w Conclusiones z roku 1507 na str. 73 u dołu.

Mathias de Miechow industrius, fortunatus et magnatibus acceptissimus medicus, multum auri congestis in vita sua in edificia studiosorum expendit et census. Astrologus famatus, scripsit conservationem sanitatis docte et utiliter. Chronicor. libros Polon. Regni, de duplici Sarmatia incognita et occulta expressit suis. Moribus gravis, honestus, studiosorum amator et pauperum. Sacerdotio in senecta functus et Canonicus Crac. factus, Regum et Episcoporum magno favore usus. 1523. obiit, obiit. / Własnoręczna notatka Mił. z Szadka do dzieła Trithemiusa pod znakiem N. VI. 5./

Pochowany w kościele katedr. krak. za chorem przed ołtarzem S. Alexego i kaplicą Rawiczów (: Rawitarum) cum magno honore. (: z kopii przytoczonego testamentu. Po śmierci materiono quatuordecim centa et circiter triginta aureos i około 200 zł. srebrem.

Mieszkał z domu Grzegorza Turzo, któremu pon 100 dukatów wiele złotej i srebrnej starej a nawet złotej rzymskiej monety, którą szkole przekazał. między złotemi rozpemi pieniędzmi, które mu zapisał wspomina aureum polonum cum S. Stanislao i dodaje quondam ipse in notitiis delectatur; a więc Turzo zbierał numizmata.

Nicolaus de Wieliczka, artium et med. doctor, olim servitor Macieja, otrzymał od niego w zapisie bibliotekę dzieł astronomicznych i lekarskich - a nadto dodał Maciej pecunias ei non assigno, quia ad gimnasium Italianum ~~[illegible]~~ impendi. (: str. 7. test:(Pieniądze pomiędzy klasztory i księży podzielił; oprócz 60 ### Annae sororinae meae olim uxori meae przekazanych Janowi Cholewce, bakał. artium, swemu sługą ciemu 100 ## i wiele książek, a między temi wiele autorów klasycznych także Textualia per

Textualia per se olim scripta. i inne obce dzieła astronomiczne, także Theoricas novas manu sua scriptas (t. j. Miechowity.) wroczniu adiciaia. A dalij zapis wyszczególniwszy xięgi, które mu zapisuje doda je: Oret deum pro me et transferat se in Italiam ad discendum per medium annum.) Ten Cholewka jak na boku przepisujący ten testament zapisał: promotus in magistrum artium et ingressus religionem in Miechow, mortuus est anno 1527. in quadragesima acceptis legatis.) Quod si ipse praeoccuparetur morte, darentur praedicta alicui alteri adolescenti, magistro artium polono, morigerato et studioso, qui adiret Italiam et disceret, Deumque pro me oraret, libri vero praedicti partim ei darentur, partim venderentur, aut aliis studiosis distribuerentur. 100 dukatów przeznaczył na pogrzeb, zaleciwszy sobie pozostały od wydatków residuitas elargiatur in elemosinas pauperibus et scholaribus. (str. 10.) 100 dukatów przekazał na budowę kościoła s. Jędrzeja, tegendo eam lateribus et tegulis lateritiis; sic et turres ejus tegulis lateritiis tegantur, et si competit turres

altius leventur; cellae etiam ejusdem monaste-
rii pro virginibus extrahantur de praedicto cen-
tenario quandocunque sufficiat. Potem pięć dukat-
tów tutejci wiele kroy zapisał Miechowskim, a da-
wniej był im też 100 dukatów dał, a teraz im utwierdził, iż
co rok po 30 groszy ... ofiarowało
Zowiej ... 50 dukatów ... Florianowi
siostrzeńcowi swemu, ... Miechowskiemu,
Dwie potym 11 i 12 setek dukatów na szkołę WWss.
/: zob. szkoła WWss. :/. Census decem marcarum
in praetoria Crac. pro quadringentis aureis em-
ptus in vim reemptionis datur ad augendum
collegiaturam Astrologiae; additur siquidem 12
vel 14 marcis, quas ex fundo habet, constituet
22 vel 24 marcas.

Dał też fundusz na wybudowanie zegara nad bibliote-
ką, ktorego summę, jeszcze za życia testatora złożył
w jego imieniu Mikołaj z Wieliczki na zebraniu uni-
wersytetu. Było zaś 130 zł. w monecie pro extru-
ctione horologii magistralis. - quod si ad quatuor
annos neglexerint /: structuram horologii magistralis :/
/: quod absit :/ construere tale horologium, ex tunc
ille centenarius jam in monetam mediantem redactus,
in sacraque telae rudis corrigio sutoris legatur, conver-
tatur ad faciendum pawimentum superioris lectorii
1523 d. 8 Septembris Mathias de Miechow m. doct.

tectorii, parando cistulas et picturam secundum valorem praefati centenarii /str. 16./. Bibliotece Coll. Artist. trochę książek przekazał, do którego były zapisane. Bibliotekarzowi z Stadka kilka instrumentów zapisał i dodał. Fit constans et studiosus. – Pecuniae in majori volumine scriptus in pergameno, detur alicui scholastico et studioso adolescenti propter Deum /str. 19./. Najwięcej wszystkiego kościołowi, który od str. 21–24 wylicza między temi i katedralną, ktorej od str. 21–24 wylicza między temi i kabibliotekę, który od str. 21–24 wylicza między temi i ka-

dziubka karat sprzedać et pecuniae pro his collectae dividantur et dentur tribus vel quatuor virginibus pauperibus honestis, tempore desponsationis earum, aut tribus vel quatuor hominibus pauperibus conjugatis, ut honeste viverent et deum pro me exorarent, /str. 24./

1523. Excellentissimus vir dominus Mathias de Miechow artium et med. doctor clarissimus ac ecclesiae cathedralis Cracov. canonicus meritissimus mortuus est, die 8va mensis Septembris hora XXI, non sine magnorum virorum et pauperum hominum fletu; fuit enim universitatis Cracov. columna, pauperum, orphanorum et pupillorum patronus ac benefactor. Sepultus in ecclesia cathedrali cracoviensi ante capellam Ravitarum, die 11 mensis ejusdem in praesentia Ioannis Sinarski Cracov. Petri Thomicki, Posnanien.

Andreae Crzcii Premisliensis, Joannis Amicini Laodiciensis episcoporum, ac Thomae praepositi Miechoviensis . . . . . : (obciernięti) Christophori de Szydlowiecz palat. et capit. cracov. Nicolai fratris ejus thesaurarii regni, Joannis Boner, Zupparii nec non caeterorum. /: Notatka w Efemerydach Mikołaja z Wieliczki na r. 1523. str. 33. DD. X. 33. :/

Mathias de Miechow

1522 d. 20 maja za rektorstwa Stanisława Byela, Maciej z Miechowa na zwołaném ku temu celowi posiedzeniu Uniwersytetu oświadczył, iż daje Uniwersytetowi 100 florenos pro libraria Theologorum continuanda et centum et fere triginta pro horologio cum debito apparatu, cum imaginibus et cursu seu motu ad minus solis et lunae et indice horario super testudinem eiusdem librariae statuendo, et quadringentos ~~furcor~~ florenos in auro, auri puri et iusti ponderis, alias decem marcas census annui emptas pro eisdem quadringentis aureis apud consulatum seu in praetorio Cracoviensi pro astrologo fovendo et stabiliendo in sua collegiatura vel ad vitam, vel ad minus per quindecim annos continuos propter experientiam, habilitationem et usitationem maiorem in his, quae eandem collegiaturam ~~astronomiae~~ astrologiae concernunt, ita quod cum priori censu seu collegiatura post mortem ipsius

D. Doctoris haberet viginti duas marcas, sub vita vero eiusdem duas duntaxat super duodecim, quas ante habuit pro sua sustentatione. Żądał za to, żeby Uniwersytet z czasem kwartalnych naborzeństw zapewnił mu na wieczne czasy jedną mszę za życia jego pro peccatis, a po śmierci pro sacerdote defuncto. Uniwersytet zgodził się na to, a mający stosunki niewątpliwie przez Mikołaja z Wieliczki M. D. obiecane na bibliotekę i zegar pieniądze. /: Concl. Univ. p. 107:/ tj. centum florenos in moneta proconstruenda libraria et centum fere triginta pro horologio statuendo super testudinem eiusdem librariae. /: ibid:/. Zegar był tu już przed tym roku. Zob. notatki Collegium maius 1518 d. 23 febr. Horologium.

1523. d. 8. sept. Mathias de Myechow med. doctor m. doct. can. cracov. obiit, qui fuit vir doctissimus in omni facultate signanter in medicina et in judiciis signorum scrutandis (?), ut vix ei orbis haberet pro tunc similem, qui et in vita fuit optimus et multa bona universitati et aliis fecit. Requiescat in sancta pace. Amen. (Martinus de Olkusz R. XI. 14.)

W Regestrum supellectilis w Arch. N. 69. p. 41 napisano o Maciéju co następuje: Excellentissimus vir et memorandus D. Mgr. Mathias de Miechów, sacrae medicinae artis alter Hippocrates, Can. Crac. Regumque Polon. et Hung. medicus desideratissimus, vir, inquam, vita et moribus christianissimus, fortuna locuples et demoninarius inexhaustus, ex suo sincero erga studiosos bonarum artium affectu, plurima in universitatem et domos ipsius liberalissima contulit beneficia. Tres namque scholas scilicet s. Stephani, s. Annae et Omn. s. e muro funditus consummavit, hospitale pro infirmis sacerdotibus et scholaribus, censu adaucto, splendide reaedificavit; bursae sive domus pauperum stubam ampliavit et cloacam funditus construxit; in Collegio maiori latum (??) atrium et tectum aedificavit. Ecclesiam s. Andreae de novo lignis et lateribus igne coctis texit et ab igne munivit. Coenobii

insuper partem circa eccl. s. Hedwgis in Stradomia pro fovendis illic fratribus Hierosolymitanis reaedificavit et alias plures eleemosinas in omnis conditionis homines clanculo contribuit. Praeterea in Universitate nostra erexit lecturam in medica arte, cum pto censu sexcentis aureis; lecturam quoque astrologiae decem marcis adauxit, quadringentis aureis emptis in praetorio Crac. Centum item ac viginti florenos pro horologio bono comparando, ac iterum centum flor. pro continuando aedificio librariae publicae in nostra domo Coll. mai. dum adhuc viveret dedit et alia innumera beneficia non modo in universitatem nostram, sed in quosvis pauperes largitus est munifice. Obiit 70 aetatis suae anno, post Chr natum 1523 8 Sept. (Sepultus in eccl. cath. Crac.). To wszystko spisał własną ręką przyjaciel jego Mikołaj Szadek.

Mathias de Miechow.

Testamentum Doctoris Mathiae Myechow et literae fundationis censuum pro scholis et hospitali scholarium. (Arch. Univ. Lib. N. 265 st. 108.)

Jan ze Stobnicy w przypisaniu mu wydania dzieła Quaestiones etc (ob. Jocher I. 109) tak się do niego pisze: A quo studium Crac. non tantum doctrina sed pulcherrimis etiam beneficiis est non mediocriter jam adornatum. Quis enim tibi gratias non agit, cum pro plerisque aliis, quae in nostram universitatem munificentissime collata sunt a principibus regni opera tua in primo et secundo rectoratu, quem ante hunc tertium prudentissime gerebas, tum ex fundatione tua, qua providisti, ut alter in medicinis lector haberetur, aut ex magnificis aedificiis pro studiosis adolescentibus de novo funditus erectis, quibusdamque aliis magna impensa instauratis ac plurimum auctis, quibus hoc studium nostrum sentit vehementer se adiutum, meritoque te velut patrem colit ac veneratur.

Maciéj z Miechowa

prócz uposażenia katedry medycyny w uniwersytecie założył w Krak. szkółki elementarne przy kościele św. Anny, S. Floryjana i S. Szczepana oraz w Miechowie.

z Miechowa 3 66

Maciej z Miechowa

per Joh. Bonerum et regi charum
et sibi intimum ;: Decius de Szydlow.
regis temporibus etc. 96.

Rechnung

6

für Se Wohlgeboren den Herrn Prof. Muczkowski

1833.				
November 20.	1	Lateinisch Deutsches Wörterbuch	10.	—
December 10.	1	Dykcyonarz uczonych polaków 1. 2. [illegible]	27.	—
1834.				
Maerz 27.	1	Magazyn powszechny pro 1834.	25.	—
May 3.	1	Zbiór Pamiętników . . .	12.	—
" 31.	1	Richter [illegible] .	3.	15.
"	1	Politik d° . . .	1.	20.
Juny 20	1	Schul [illegible] 1–2 . .	2	27½

Miechowita Maciej

1) Tractatus | de duabus Sarmatijs Asiana et Europiana | et de contentis in eis. (tytuł w obwódce z cyfrą Hallera. – Na końcu:) Finis descriptionis utriusque Sarmatię, Mathię de Myechow, Artium et Medicinę doctoris. Impressum Cracovię opera et impensis providi viri dñi Joannis Haller civis Cracoviēsis, Anno Christi 17 supra Millesimū quingentesimū. In vigilia Omniū Sanctorum. 4to kart 34 nieliczb. (Sign. A–F.) całe dzieło druk. italiką. ded. Stanislao Tursoni Antistiti Olomuncen.... Mathias de Miechow Art. et Med. Doct. Canon. Crac.

(Opis Tartaryi, państwa Moskiewskiego, Rusi i Litwy)

(Geogr. 586)

(Wierzbow. N° 41)

(4a edit.) Descriptio Sarmatiarum | Asianae et Europianae et eorum | quae in eis continentur... Anno MDXXI (tytuł w obwódkach z winietą bitwy z Tatarami – Na końcu:) Cracoviae apud dnūm Joannem Haller. 1521. 4to kart 36 nieliczb. (Sign. A–M.) całe dzieło druk italiką. ded. Stanislao Tursoni... Mathias de Miechow. – Do tej edycyi dodane na początku: Epistolae duae de ortu Gothorum sibi correspondentes: 1) Mathiae de Miechow... Magister Joannes Magnus Canonicus Lincopensis et Theol. Baccal. Romae in domo s. Birgittae prope Campum Floren:.. A. 1518 Sexto Calend. Aprilis. (był uczniem Miechowity, zbija zdanie jakoby Goci pochodzili z Scytyi, tylko pochodzą ze Szwecyi. 2) Magistro Joanni Magno Can. Lincopen... Mathias de Miechow... Cracoviae d. 4 Julii 1518 (broni swego twierdzenia opierając się na pismach Kalimacha i Aretina.) – Na końcu dzieła dodany list: Joanni Haller viro consulari Crac... Mathias de Miechow (o zimie i krótkości dnia na północy)

(Geogr. 587)

(Wierzb. N° 56)

1) Chronica Polonorum. Impressum Craccoviae per Hieronymum Vietorem, Kalendis Decembris A. D. 1521. fol. kart 12 i str. 379 (wydanie piękne, druk. italiką z licznemi drzeworytami.) ded. Sigismundo Regi Poloniae.... Jodocus Ludovicus Decius Wissenburgensis Sacri Lateranen. et imperialis palacii comes. (który kronikę Miechowity własnym kosztem wydrukował) – 2a ded. Andreae Cricio praeposito posnan. et S. Floriani..... Mathias de Miechow Art. et Med. Dr. (Kronika kończy się na r. 1506 – jest tylko excerptem z Długosza do r. 1480.)

na odwrocie tyt. 10 wierszy Andrzeja Krzyckiego kanon. na pochwałę autora (wedgc 19 i 29)

3a ed. w Zbiorze Pistoriusza. ~~...~~

4a ed. w Zbiorze Milera.

~~...~~ Chronica Polonorum a prima propagatione et ortu Polonorum usque ad annum Christi 1504) — 2a ed

~~...~~

2) Tractatus de duabus Sarmatiis, Asiana et Europeana et de contentis in eis. Augustae Vindelicorum 1518. 4o. na końcu: Finis Descriptionis utriusque Sarmatiae Mathiae de Miechow Artium et Medicinae Doctoris. Excusa Aug. Vindel. 1518 die vero 4 mens. Aug. in officina Sigismundi Grimm et Marci Virsung. 4to kart 29. kart 36.

3a ed: Augustae Vindelicorum per Sig. Grimm et M. Virsung. 1519. (Ob. Zapf: Annales typographiae Augustan...)

2a edycya polska:

(tłomaczenie polskie:)
Wypisanie Dwoiey Sarmatskiey Krainy: Jedney ktora leży w Azyiey, ściągaiąc się ku wschodu słońca. Drugiey Kthora w Europie ku północy: a ku zachodowi się ściągaiąc. Przez doktora Macieia Miechowitę łaciną wypisane, a ku pospolitego człowieka pożytku na polską rzecz wyłożone. Drukowano w Krakowie przez Marka Scharffenberga bibliopolę Kraków. 1545. 8o. k. 116 (pierwsza edycya tego tłomaczenia wyszła w Krakowie u Floryana Unglera 1535.)

inne wydania są w: Pistoriusza i Miclera zbiorze, oraz w Rerum Moscoviticarum Auctores. Francofurti (haered. Wecheli) 1600 fol.

Novus orbis regionum ac insularum veteribus incognitarum una cum tabula cosmographica et aliquot aliis consimilis argumenti libellis. Parisiis 1532. fol. (2a editio)

Grynaei Simonis: Novus orbis regionum ac insularum veteribus incognitarum. Basileae apud Hervagium 1537. fol.

(tłomaczenie włoskie:) Historia delle due Sarmatie di Mattheo di Micheovo Cracoviese, tradotta per il Signore Annibal Maggi. Vinegia, presso Giolito. 1561. – 8o. k. 6. i 66 (= ibid ristampata. 1584. 8o. k. 132.

(tłomaczenie niemieckie: w Augsburgu 1518.)

Tractat von baiden Sarmatien und andern anstossenden Landen in Asia und Europa. Augspurg 1518. 4to k. 32 nes. – – übersetzt von Johann Mair von Eckh. Ingolstadt 1518. 4to

3) Excellentissimi viri Mathie de Miechow Artium ed Medicine Doctoris Contra seuam pestem regimen accuratissimum. At primum ad diuos Sebastianum et Rochum collectum et deuote premittuntur oratio: nes. (na końcu:) Impressum Cracouie M. CCCCC. viij. Kart 8 (Mathias de Miechow Art. et Med. Dr. Johanni Haller civi Crac.... Postulasti ut tibi darem regimen contra pestem – Modlitwy – dalej na karcie 3: Docti medici.... wspomina o swem pobycie we Włoszech – Pomum ad odorandum: Laudanum, Storacis calamitae, Gariofilorum, Ligni Aloes, Sandalorum, benzoin, Ambra, Camphora....) na tytule: P. Jezus na krzyżu (T) kołowego: S. Sebastian i S. Roch – do tego należy 2 część K. 8: (Fructuosa doctrina de sanguinis missione, deque nonnullis aliis probatissimis atque salubribus remediis adversus horrendam pestilentie luem. singulis hominibus eidem obnoxiis non solum utilis futura verum etiam summe necessaria.) na końcu: Impressum Cracouie M.CCCCC.viij. (rozpoczyna przedmowa: Secura preservatio adversus sevissimam dirae pestilentiae vim.... radzi używanie wódki Aqua vitae z ziołami – może innego autora – druk gotyck.

Historia delle due Sarmatie, tradotta per Annibal Maggi. Vinegia 1561. 8o k. 13 str. 132 – id. Di novo ricorretta. Vinegia 1562. 8o – id. ibid. 1584. 8vo – id. Veneti appresso Gioliti 1584. 8o. K. 17 str. 132

Paprocki sprzeciw Herbarz (?)

von sitten und gepräuchen der völcker so darinnen wohnen (geteutscht von Joh. Mair von Eckh) ded. Jakob Fuggern... Dr. Eckh Kart 35.

4) Conservatio sanitatis. Sanctus Cosmas. Sanctus Damianus. (drzeworyt 2 świętych - pod nimi 6 wierszy) Josephi Czimmermanni Cracoviensis anno suae aetatis 15, immatura editio in immortalem candorem ^Illus magni medici Doctoris^ Mathię de Myechow) (na końcu:) Impressum Cracovię per Hieronymum Vietorem An. 1522. Men. Sept. 4to. k. 36 druk: italiką. (Sign. A-3.) (na odwrocie tyt: Nicolaus Hyacinthus Leopolensis ^bonarum^ Artium Mgr Senatus Cracov. Secretarius.. Lectori (przedmowa wydawcy:) Ex aedibus pretorii Cracov. ad j. m. Augusti 1522. - (dalej:) ^ad lectorem Distichon^ (8 wierszy przez: M. P. F. - (dalej:) Editio venerabilis d. Mathię de Myechow... ad conservandam sanitatem, pro amicis et sodalibus suis collecta...

Conservatio sanitatis (Med. 541) (Jaskier?) 1522.

2a ed: Editio venerabilis D. Mathiae de Miechow Art. et Med. Doct. pro conservanda hominum sanitate familiarissimo collecta stilo. Impressum Cracoviae per Mathiam Scharffenbergerum Anno ~~de~~ 1535. 8o. Kart 68. (Med. 290)

Chronica Polonorum. (na końcu:) Excellentissimi artium et venerabilis domini Mathiae de Mechow artium et medicinae Doctoris Canonicique Gracconien. quarti libri historiarū regni Polloniae finis. Gracconiae per Hieronymum Vietorem Kalendis De-cembris. Anno. M. D. XIX. Kart 12 nieliczb., stron liczbowanych CCCLXXI (na której się kronika kończy), i stronnica nieliczb. i (verso: Index eorum que inter imprimendum errata sunt - których to błędów więcej jest wykazanych jak w drugiej edycyi - kończy stronę: Excellentissimi i t. d. Gracconiae per Hieronymum Vietorem Kalendis Decembris Anno 1519 - jak powyżej) Edycya ta zgadza się aż do str. 346 zupełnie z edycyą drugą, od str. 347 do końca jest 17 kart odmiennych

1a ed. Hist. 4059. (372)

(Wierzb. N° 55) 2a Ed. Chronica Polonorum. Impressum Craccoviae per Hieronymum Vietorem. Kalendis Decembris Anno domini 1521. fol. Kart 12 nieliczb. i stron CCCLXXIX (379)
Edycyja ta ma tylko od str. 347 do 379 dodrukowane na nowo 17 kartę – do str. 346 jest edycyą starą pierwszą. – Do drugiej edycyi dodał też wydawca Decius swe dzieło De vetustatibus Polonorum. Impressum Craccoviae opera atque industria Hieronymi Vietoris 1521. mense Decembri. Dla czego Decius w tej (drugiej) edycyi przedrukował 17 kart mówi na końcu „In Alberti Alexandrique regum vita quaedam cum indice non concordant, quod biennio postea quam opus absolutum erat, addita quaedam sunt, quaedam etiam reiecta senatus iussu accedente." – w tej drugiej edycyi na str 347 dodano kilka szczegółów, o obiorze Jana Alberta – na str. 349 i 350 dodane niektóre szczegóły wyprawy wołoskiej – na str. 352 szczegóły porażk. Polaków – na str. 362 dodane szczegóły obioru Króla Alexandra
(Hist. 4060) – na str. 364 szczegóły o zdradzie Glińskiego, toż samo (Rozdz. 82) na str. 366 i 367. – na str. 369 do 371 dodany opis napadu Tatarów na Litwę i śmierci Alexandra opis – opuszczone zaś opis pojmania Szechmet czara tatarskiego i więzienie jego w Wilnie, które się w edycyi pierwszej na str 362 znajduje i wiarołomstwo Litwinów którzy pojmali w Wilnie posłów cara Nohajskiego (Rozdział 81)

Tractatus de duabus Sarmatiis edit Haller. 1512. 4to Janocki III. 137)
– Cracoviae opera et impensis Joannis Haller in vigilia Omnium Sanctorum (1517. 4o (Sign A–F)
(Wierzbow. p. 10 N° 41 na kart 34) – Ed. Stanislao Turzoni episc. Olomuc.
– Descriptio Sarmatiarum. Cracoviae Joan. Haller. 1521.
(5a edit.) 4to (Sign A – H) K. 36.

Historia delle due Sarmatie tradotta per Anibal Maggi (przedruk w Ramusio: Navigazione. Venezia 1583. fol.)

Excellētissimi viri ma/thie de miechow artiū ⁊ medicine/doctoris contra seuam pestem regimen accuratissi/mū. At primum ad diuos Sebastianū ⁊ Rochum/deuote premittunt orationes. (drzeworyt: P. Jezus na krzyżu, z jednej strony S. Sebastian a z drugiej S. Roch) 4º K. 14. (na końcu:) Impressum Cracovie Anno 1508. (Medyc. 624)

Całe dzieło składa się z dwóch części oddzielnych: 1) Excellētissimi viri i t. d. jak wyżej tytuł; na odwrocie tytułu: Mathias de Miechow artium et Medicine doctor Johanni Haller civi Cracoviensi salutem et felicitatem dicit. Postulasti domine Johannes ut tibi darem regimen contra pestem... lubo wiem, iż dotąd niemasz morowej zarazy w Krakowie, ani też dyspozycyi do takowej, na prośbę twą daję ci generalem doctrinam praeservandi a peste.. którą niedawno udzieliłem także jednemu z moich przyjaciół w Węgrzech abyś się mógł ustrzedz jeżeli by morowe powietrze nie z przyczyn nadziemskich lecz przez zarazę przyniesioną przez obcych, się pojawiło. – Oratio devota tempore pestis dicenda – Oratio ad b. Virginem – In divum martyrem Sebastianum (oratio) – In confessorem Rochum oratio – Docti medici binas causas pestis posuerunt: celestes et terrestres (sam text) unikać natężenia wielkiego pracy, pijaństwa, głodu, owoców, używania kobiet nadmiernie (albowiem widziałem sam we Włoszech jak wiele młodzieńców podczas morowej zarazy zmarło wskutek używania kobiet) wiatru od zachodniej i południowej strony. – Najlepiej dla prezerwatywy puszczać krew, wyjechać (fuga) palić ognie po ulicach, robić wonne kadzenia, przechadzać się po świeżym powietrzu, brać środki purgujące. Dalej zaleca środki lekarskie:

morselli, pulvis salvificans, pilullae pestilentiales Ruffi; dalej wspomina o ~~[illegible]~~ antydocie swego wynalazku: Jabłko do wąchania i podaje receptę takowego; gdyby zaraza kogo dotknęła ma zawczasu krew puścić... Haec sunt domine Johannes Haller brevia remedia pestis.... Collectu z impressuz Cracovie Anno M.CCCCC.viij. (Kart 6) – (Sign ija, aiij)

(Złożone z laudanum purum, storax calamitae, gariophyli, Lignum Aloes, sandalorum, belzuin, ambra, camphora)

2) Fructuosa doctria de sanguinis/missione. deqz nō nullis alijs p/batissimis. atqz salutarib9 re=/medijs aduersus horrēdā pe/stilētiē luem. singulis ho=/minibus eidem ob=/noxijs nō solū vti=/lis futura veq/ etiā sum=/me ne=/cessa=/ria (na odwrocie stronnica próżna) Karta druga: Secura preservatio aduersus severissimam dire pestilentie vim. ac in sequentem artem quedam veluti praefatio cunctis hominibus non sine salutis sue spe discenda (Cum animadvertissem)... Pewnego środka do ustrzeżenia się niemasz.. Doctrina I de sanguinis missione – De usu aquae vitae (rodzaj spirytusu zaprawionego korzeniami i środkami lekarskiemi) – De usu pulveris (z kamfory, imbieru i t.d.) – De usu electuarii (z imbieru, kamfory i t.d.) – De usu trium pillularum aurearum (nie podaje z czego) – Sąło same antydoty dla ustrzeżenia się może innego autora najpewniej Ruffa... Impressum Cracovie M.CCCCC.viij. Si quispiam apostema jam exortum maturare desideraverit ... accipiat cepe... admoveat. (Ostatnia ~~karta~~ strona próżna) (Kart 8) (Sign ij, iij, iiij,)

(może innego autora)

(podczas tej zarazy umierali dotknięci 2go, 3go lub 4go dnia. Powietrze pozostaje zgnilizny i zatruwa atmosferę. Choroba zaczynała się od ciężkości, bólu głowy, dreszczów, skłonności do spania – najlepszym jeszcze lekarstwem jest: Aqua vitae sive quinta essentia (Gorzałka).

Przy tym były dymienice (Apostemata)

Do wyżej wspomnianej Aqua vitae dodawał:

Rp. Vini boni destillati 2 Libras
Radicis tormentillae 3 Unc.
Boli Armeni terrae sigillatae ana ~~[illegible]~~ 2 Unc.
Amargariton aristologicae
Diptami gentianae Ana 3 Drachm.
Unicornu . . . . . 1/2 Drachm
Camphorae . . . . . 2 Drachm.
Theriacae magnae, Mithridati Ana.. 6 Unc.
Ambrae musci Alexandriniani 1/2 Drachm.
Rectificas per balneum.

Excellentissimi viri Mathie de Miechow Artium et Medicinae Doctoris contra seuam pestem regimen accuratissimum..... Impressum per Florianum 1527. (na końcu:) Cracoviae, apud Florianum 1527. 8vo

Kart 20 (sign. A–E.)

na odwrocie tytułu: Florianus Chalcographus Lectori (gdzie powiada, iż dla tego że powietrze morowe przez ostatnie 3 lata srożyło się w Krakowie, wydaje to dzieło)... Cracoviae V. Nonas Octobris 1527.

Całe dziełko składa się z 2 traktatów: 1) Macieja z Miechowa, poczynający się: Docti medici binas causas.... (Koniec:) Valete felic 1508. – 2) De remediis ex quodam libello de praeservatione (: gdzie pisze autor, mówiedziec czy Miechowita, iż kształcił się w Bononii w medycynie pod profesorem Baueria, i że podczas powietrza r. 1478 był obrany na rektora w Bononii. :) (Zdaje się iż tego traktatu niema w poprzednich edycyach.)

W tej Edycyi opuszczone są modlitwy

(tłoż) Cracoviae per Hier. Victorem 1526. 4to K. 7

ded. Joanni Haller civi Crac.

Miechowita Maciej

Polſkie wypiſanie

dwoiey krainy ſwiata : ktorą po
latinie Sarmatia, takież y lud tam przebyw iący
zową Sarmate, iakoby zawſze gotowi ă zbroy
ni. Gdzież też obiawione ſą nie ktore dawne
dzieie polſkie. Z wypiſania doctora Ma
tieia Miechowity, dopiro wyłożone.

iedē Tractat ſwypiſania dwoiey krainy ktorą zową łatinniei Sarmatia. Przez Doctora Maticia Miechowitę ſwydany, według doſwiatcenia y przewiedzienia iego w tich tam ſtronach. Tenże, ia iako tłumacz przerzeczonego doctora, twey pańſkiey miłoſci offiaruię (zwłaſzcza rycerſką rzecz rycerzowi. Chcząc w tim doſzyć vczynić dwornoſci Polakow, ktorzy o czudzich ſie rzeczach badaiąc, nie wiedzą czo ſie doma dzieie abo v ſąſiadow poſtronnych. Było z dawna y ieſt po dziſiey ſzy dzień w naſzych ſtronach mnoſtwo rzeczy znamienitich, z ktorych byłaby materia godna ku piſaniu na rozmnożenie czci ā ſławy kroleſtwa polſkiego y pamiąt w nim obywaiącich, iedno iż niemaſz tich czoby ludzie takowe opatrzali. Gdyż piſmo y nauka beżpiecznego człowieka potrzebuie. bowiem kto ma nie iaką inną pieczą, ā zwłaſzcza ſo poćciwym pożywieniu, nie może nauce doſić vczynie, ale v nas łakomſtwo panuie ktore tak zaſlepia dla włáſnego pożytku, iż wietſzey ſą ważnoſci i lepiei bywaią opatrzeni pochlebci, wſłowie, paſorzytowie, albo y oni ktore v Grekow zwano γαςέςεσ καὶ γᾶστὰ βάζα daley nie rzek kniż ludzie godni, ku czci y poſłudze poſpolitey. Racżże tedy T M. teraz przijąć od ſługi ſwego, te moie pracza zadar chocia nie wielki, wie

Polſkie wypiſanie

dwoiey krainy ſwiata: ktorą po latinie Sarmatia, takież y lud tam przebyw iąci zową Sarmate, iakoby zawſze gotowi ă zbroy ni. Gdźież też obiawione ſą nie ktore dawne dźieie polſkie. Z wypiſania doctora Maciela Miechowity, dopiro wyłożone.

iеden Tractat |wypisania dwoiey krainy ktorą zową latinniei Sarmatia. Przez Doctora Matieia Miechowitę |wydany, według doświatcenia y przewiedzienia iego w tich tam stronach. Tenże, ia iako tłumacz przerzeczonego doctora, twey pańskiey miłości offiaruię (zwłaszcza rycerską rzecz rycerzowi. Chcząc w tim dosyć vczynić dworności Polakow, ktorzy o czudzich sie rzeczach badaiąc, nie wiedzą czo sie doma dzieie abo v sąsiadow postronnych. Było z dawna y iest po dzisiey szy dzień w naszych stronach mnostwo rzeczy znamienitich, z ktorych byłaby materia godna ku pisaniu na rozmnożenie czci ă sławy krolestwa polskiego y paniąt w nim obywaiącich, iedno iż niemasz tich czoby ludzie takowe opatrzali. Gdyż pismo y nauka bezpiecznego człowieka potrzebuie. bowiem kto ma nie iaką inną piecza, ă zwłaszcza |o pocciwym pożywieniu, nie może nauce dosić vczynic, ale v nas łakomstwo panuie ktore tak zaślepia dla własnego pożytku, iż więtszey |są ważności i lepiej bywaią opatrzeni pochlebci, włowie, pasorzytowie, albo y oni ktore v Grekow zwano γχσέςεσ καί γλ̃οστα̃ βᾶζα daley nie rzekę niż ludzie godni, ku czciy posłudze pospolitey. Raczże tedy T. M. teraz przijąć od sługi swego, te moie pracza zadar chocia nie wielki, wie

Cznemu y dobrze ſławnemu

ricżerżowi, Panu Mikolaiowi Oporowſkie-
mu, Podkomorżemu Wielunſkiemu na
Wierußowie y Baranowie dżiedżi 3
cżowi panu ſwemu laſkawemu
M. Andrżey Glaber z Koby
lina ſłużbe y powolnoſć
ſwą wſkażuie.

DWie nawiętße przicżinie ſą (Vrodżony ă dobrże zacżny panie) przecż ci ktorży nieiakie kżiegi miedżi poſpolſtwo ludu wypußcżaią, niektorim ie panom znakomitim prżypiſuiąc offiaruią. Jedn'a ieſt aby ich imię ktorym ſie chcżą zachować tim zacżnieyße vcżinili, ă pamiątkę ich na prżyßle cżaſi aże ku potomkom rozſławili. Drugą: aby powolnoſć y ſklonnoſć ſwą, ktorąż ku takowym panom maią, im iawnie vkazali. Pirwßey rżecżi nie bacżę bych mogl na ten cżas dokażać w tim wypiſaniu. Gdiż wyſokoſć cżnot twey panſkey miloſci więtßego by roſławienia potrżebowala, ă zwlaßcża gdy polſkiego piſma nie wßytci ludżie poſpolici vmieią. Iakoż tedy to może być od inßych ludżi poſtronnych cżytano. Wßakoż tey drugiey rżecżi mnie mam iż dowiodę, gdy tim darem (acż nie wielkim, ă ku twey zacżnoſci barzo nierownym)

wdzięcznosć vmyslu mego y powolnosć obia-
wię, za one dobrą wolą ktorą mi T. M. w Vie
loniu vkazal, na onczas gdym tam byl z Kra
kowa (chcząc się powietrza vchronić) przed
trzemi lati, ziachal. Gdzież T. M. dowiedziaw
szy się o mnie (chocia nie znaiomym) laska-
wie mię do siebie wezwal y częstowal, tak iako
na moy stan, y na swiebode T panskiey milo-
sci zależalo. Więtszą laskę obieczuiąc gdybym
się tilko byl tam niegdzie bliżey posthanowil
Tamżem ia dobrze pobaczil wielką skl onnosć
milosci twey ku ludziom vczonym, ktorzy wzdi
nieczo rozumieią. Aby nie tilko w Krakowie
przebywali, ale też y po inszych miesthczach w
Polszcze, ă to ku potrzebie pospolitey. Y chcia
lem rad na on czas vczinić wedlug rady twey
M. iedno żądza ă milosć nauki ta mię zasie
ku Krakowu zawiodla. Gdzież przijechawszi
w padlem (w richle potim) w chorobę nie pos
politą. ktora mię trzymala wieccy niż dwie le-
cie. Wszakoż ia chocia tak niemoczą skożony
abym wżdy nie prożnowal gdy mi niemoc do
puscila. (Iako ten ktory się w kriegach obirać
naloży) Gdyżem niemogl niez czynić czo by
wiethszey pilnosci potrzebowalo, iąlem się byl
wykladania nie ktorych rzeczi z lacinskiego pis
ma na polską mowę. Miedzi inszymi ten iest

Cznemu y dobrze slawnemu

rycerzowi, Panu Mikolaiowi Oporowskie-
mu, Podkomorzemu Wielunskiemu na
Wierussowie y Baranowie dziedzi 3
czowi panu swemu laskawemu
M. Andrzey Glaber z Koby
lina sluzbę y powolnosć
swą wskazuie.

DWie nawiętße przyczinie są (Vrodzony ă dobrze zaczny panie) przecz ci ktorzy nieiakie kziegi miedzi pospolstwo ludu wypußczaią, niektorim ie panom znakomitim przypisuiąc offiaruią. Jedna iest aby ich imię ktorym sie chczą zachować tim zacznieyße vczinili, ă pamiątkę ich na przyßlę czasi aze ku potomkom rozslawili. Druga: aby powolnosć y sklonnosć swą, ktorąz ku takowym panom maią, im iawnie vkazali. Pirwßey rzeci nie baczę bych mogl na ten czas dokazać w tim wypisaniu. Gdiz wysokosć cznot twey panskey milosci więtßego by roslawienia potrzebowala, ă zwlaßcza gdy polskiego pisma nie wßytci ludzie pospolici vmieią. iakoz tedy to moze być od inßych ludzi postronnych czytano. Wßakoz tey drugiey rzeczi mnie mam iz dowiodę, gdy tim darem (acz nie wielkim, ă ku twey zacznosci barzo nierownym)

wdziecznosć vmyslu mego y powolnosć obia-
wie, za one dobrą wolą ktorą mi T. M. w Vie
loniu vkazal, na on czas gdym tam byl z Kra
kowa (chcząc sie powietrza vchronić) przed
trzemi lati, ziachal. Gdziez T. M. dowiedziaw
szy sie o mnie (chocia nie znaiomym) laska-
wie mie do siebie wezwal y częstowal, tak iako
na moy stan, y na swiebode T. panskiey milo-
sci zalezalo. Wietszą laskę obieczuiąc gdybym
sie tilko byl tam niegdzie blizey posthanowil
Tamzem ia dobrze pobaczil wielką sklonnosć
milosci twey ku ludziom vczonym, ktorzy wzdi
nieczo rozumieią. Aby nie tilko w Krakowie
przebywali, ale tez y po inszych miesthczach w
Polszcze, ă to ku potrzebie pospolitey. Y chcia
lem rad na on czas vczinić wedlug rady twey
M. iedno ządza ă milosć nauki ta mie zasie
ku Krakowu zawiodla. Gdziez przijechawszi
w padlem (w richle potim) w chorobę nie pos
politą, ktora mie trzymala wiecey niz dwie le-
cie. Wszakoz ia chocia tak niemoczą skozony
abym wzdy nie proznowal gdy mi niemoc do
puscila. (Jako ten ktory sie w kriegach obirać
nalozy) Gdyzem niemogl nicz czynić czo by
wiethszey pilnosci potrzebowalo, iąlem sie byl
wykladania nie ktorych rzeczi z lacinskiego pis
ma na polską mowę. Miedzi inszymi ten iest

ci samo tak iż żadney inßey gwiazdy niewidać
Abowiem począwßy od swieta Philipa y Ja-
kuba pirwßego dnia Maia, aż do drugieº swięt-
tego Jakuba na koncu Lipcza, gwiazdy tam
żadney nie widaią. Takież zimnie noci bywaią
barzo wielkie y ciemne tak iż pogodnego czasu
ledwy iedne godzinę troche słoncza widaią j to
blisko nad ziemią. Przeto tam oneº czasu wßit
ko przy swieczach działaią y przy ogniu. A w
ziemiach krzescianskich w Filandiey, w Gotiey
y w Norweiey, iako mße tak y nießpory przy
swieczach spiewaią. Z tądże możem wiedzieć
iż one polnocne krainy, iako Pern, Juhra, Cire
missa, Korela, Swecia, Filandia, Norwegia,
są strony barzo zimne, tak iż by sie nie chowali
wkożuchach cieplych y w ßubach abo też w iz-
bach j w lochach ziemnich Nikakie banie zetr-
wali od zimna. Drugie możem baczyć iż w
onnych krainach, nie rostą wina, figi, ani żadne
owoce słodkie, y owßem y lesnych owocow nie
wiele widać, iako są iablka/ grußki, ktore po po
lach albo w lesiech v nas rostą. Daley pewna
iest iż zima v nich poczyna sie skoro od swięte-
go Egidzieº, á drzewiey, sniegi nie pußczaią sie
aż od pirwßego dnia Maia: Wiedz też iż Hi
storici starzy powiadali aby w onych krainach

*

czow albo inszego naczynia wynoszenie. Wsza-
koż oni ludzie iż sie iuż temu przylożyli malo o
to dbaia tilko wiedzą pewne znamie iż maią
mieć nieiakie goscie. Jeszcze też obludy a strachi
czartowskie zrzuczaią ludzie spiące z law albo
z loż, drugie z domow wynoszą zwlaszcza pijani-
cze albo ludzie bydlecich obyczaiow. Jeszcze nad
to gdi przi rzekach albo vprzewozow tedi karcz
marze albo mlynarze vmieią z czartowskiey
sprawy przedać wiatr y pogodną wozbe zeglu-
iącim, do dnia albo do szesci albo iako będzie
vmowa. Te wszytkie rzeci aczkolwiek sie tam w
prawdzie przydawaią, wszakoż gdy ludzie z tich
tam krain do nas przychodzą wstydaia sie te-
go powiadać dla posmiewania. Wszakoż gdy
to natura sprawila trudno tego zaprzeć. Osta
tecznie wiedz iż one krainy chocia y lecie tedy
bywaią blotne a sliskie wszedy tak iż też wiecey
wożą saniami albo wlokami, nizli kiedy
na woziech albo na karach. Te są
rzeci pewne o krainach polnocz-
nych od nas y od wiele ludzi
godnych wiary doswiat-
1 5 czeniu. Listu koniec 3 5.

zawße widać pierze wiſące napowietrza, drudzi też mienią iż śniegi y ßrony tam vſtawicżnie ſpadaiące z daleka ſie widzą iakoby pierze lataiące. Wßakoż to nie ieſt prawda według naße° doſwiatczenia, bowiem j tam nie zawße śnieg ſpada, nie nie kiedy iako y w inßych ſtronach. Wßakoż wzdy porownaiąc z inßimi ſtronami cżęſciey tam niż indzie. Tu też obacz dziw ieden. Piße nie ktory dawny Hiſtorik wypiſuiąc przißcie Juhrow do Węgierſkiey ziemie gdy Juhrowie ciągneli ku bialemu iezioru tedy widzieli na granici bialey Ruſi obraz ieden lodowy mieniąc iż w dzien Narodzenia Bożego ſpadl byl wielki grad lodowy z ktorego vcżinil ſie obraz panny trzymaiąc na lonie dzieciątko w koronie. Także obraz dzieciecí z nienagla taial aż w dzien obrzazania Bożego wßytek roſtopnial. Ale obraz Panny ktory ſie lodowy zdal, gdy gi ludzie oni roſtopić chcieli, nanieciwßy ogien okolo niego, ale temu nic nie mogli vcżynić, ktory y po dziſieyßy dzien trwa za Moſkwa na granici krieſthwa Wiatki, y zową gi ießce teraz zlotą babą. Takież piſali dawni Hiſtorici, iakoby w onich ſtronach bylo mnoſtwo zlota y ſrebra, ktore ptaci Gryffowie abo Nogowie wykopuiąc chowaią ă ſtrzegą. Tho

wßytko są plotki, bowiem tam nie słychano o zadnych Gryphach, niemaß też złota ani żadney inßey spiże, chyba w Swetiey tam miedź kopaią, wßakoż nigdi nie iest tak dobra iako węgierska, albo w Niemczach około Szwocza.
Jeßcze pisali ci to Historici aby tam rodzili sie ludzie iedno oko w czele maiący albo o dwu glowach, albo o iedney nodze, drudzi ze psią głową drudzi czo sie w wilki przemieniaią, to wßytko są plotki. bo inaczey sie nayduie z doświatczenia, Wßakoż nie opußczę przygod prawdziwych ktore sie tam przidawaią, y naigrawania czartowskiego w tich tam krainach oczym też namienił Astronom ieden Hali Abenrodoan y tez Conciliator differ. 67.
Y doświatcenim teo dowodzi iż tam przy brzegu morza połnocnego bywa wielkie wołanie duchow złych straßąc ludzi podrożne zwłaßcza około zachodu słoncza, ă to więcey sie przydawa przy lesiech miedzi gorkami albo przy wodach. A w ziemiach krzescianskich, iako w Norwegiey y w Filandiey, gdy sie ludzie żegnaią tedy on głos oddala sie, a tak z nienagła nißczeie. W iichże też stronach gdy goscie iaci maią być tedy noci przed tim bywaią w onnych karczmach abo goscincach strachy ă kołatanie Gar

wßytko ſą plotki, bowiem tam nie ſłychano o zadnych Gryphach, niemaß też złota ani żadney inßey ſpiże, chyba w Swetiey tam miedź kopaią, wßakoż nigdi nie ieſt tak dobra iako węgierſka, albo w Niemczach około Szwocza.
Ießcze piſali ci to Hiſtorici aby tam rodzili ſie ludzie iedno oko w czele maiąci albo o dwu głowach, albo o iedney nodze, drudzi że pſią głową drudzi czo ſie w wilki przemieniaią, to wßytko ſą plotki. bo inaczey ſie nayduie z doſwiatczenia, Wßakoż nie opußczę przygod prawdziwych ktore ſie tam przidawaią, y naigrawania czartowſkiego w tich tam krainach oczym też namienił Aſtronom ieden Hali Abenrodoan y tez Conciliator differ. 67.
Y doſwiatcenim te° dowodzi iż tam przy brzegu morza połnocnego bywa wielkie wołanie duchow złych ſtraßąc ludzi podrożne zwłaßcza około zachodu ſłoncza, ă to więcey ſie przydawa przy leſiech miedzi gorkami albo przy wodach. A w ziemiach krzeſciańſkich, iako w Norwegiey y w Filandiey, gdy ſie ludzie żegnaią tedy on głos oddala ſie, a tak z nienagła nißczeie. W iichże też ſtronach gdy goſcie iaci maią być tedy noci przed tim bywaią w onnych karczmach abo goſcincach ſtrachy ă kołatanie Gar

zawße widać pierze wiſące napowietrza, drudzi
też mienią iż ſniegi y ßrony tam vſtawicznie
ſpadaiące z daleka ſie widzą iakoby pierze lata
iące. Wßakoż to nie ieſt prawda wedlug naße°
doſwiatczenia, bowiem j tam nie zawße ſnieg
ſpada, nie nie kiedy iako y w inßych ſtronach.
Wßakoż wzdy porownaiąc z inßimi ſtronami
częſciey tam niż indzie. Tu też obacz dziw ie-
den. Piße nie ktory dawny Hiſtorik wypiſuiąc
przißcie Juhrow do Węgierſkiey ziemie gdy
Juhrowie ciągneli ku bialemu iezioru tedy wi
dzieli na granici bialey Ruſi obraz ieden lodo-
wy mieniąc iż w dzien Narodzenia Bożego
ſpadl byl wielki grad lodowy z ktorego vczynil
ſie obraz panny trzymaiąc na lonie dzieciątko
w koronie. Także obraz dziecięci z nienagla ta-
ial aż w dzien obrzazania Bożego wßytek ro-
ſtopnial. Ale obraz Panny kthory ſie lodowy
zdal, gdy gi ludzie oni roſtopić chcieli, nanie
ciwßy ogien okolo niego, ale temu nic nie mo-
gli vczynić, ktory y po dziſieyßydzien trwa za
Moſkwa na granici krieſthwa Wiatki, y zo-
wą gi ießcze teraz zlotą babą. Takież piſali daw
ni Hiſtorici, iakoby w onich ſtronach bylo mno
ſtwo zlota y ſrebra, ktore ptaci Gryffowie abo
Nogowie wykopuiąc chowaią á ſtrzegą, Tho

czow albo inszego naczynia wynoszenie. Wszakoż oni ludzie iż sie już temu przyłożyli mało o to dbaią tilko wiedzą pewne znamie iż maią mieć nieiakie goscie. Jeszcze też obludy a strachi czartowskie zrzuczaią ludzie spiące z law albo z łoż, drugie z domow wynoszą zwlaszca pijanicze albo ludzie bydlecich obyczaiow. Jeszcze nad to gdi przi rzekach albo vprzewozow tedi karczmarze albo młynarze vmieią z czartowskiey sprawy przedać wiatr y pogodną wozbe zegluiącim, do dnia albo do szesci albo iako bedzie vmowa. Te wszytkie rzeci aczkolwiek sie tam w prawdzie przydawaią, wszakoż gdy ludzie z tich tam krain do nas przychodzą wstydaia sie tego powiadać dla posmiewania. Wszakoż gdy to natura sprawiła trudno tego zaprzeć. Ostatecznie wiedz iż one krainy chocia y lecie tedy bywaią błotne a sliskie wszedy tak iż też wiecey wożą saniami albo włokami, niżli kiedy na woziech albo na karach. Te są rzeci pewne o krainach połnocznych od nas y od wiele ludzi godnych wiary doswiatczeniu. Listu koniec

1 5 3 5.

ci samo tak iż żadney inßey gwiazdy niewidać Abowiem począwßy od świeta Philipa y Jakuba pirwßego dnia Maia, aż do drugie° świetego Jakuba na koncu Lipcza, gwiazdy tam żadney nie widaią. Takież zimie noci bywaią barzo wielkie y ciemne tak iż pogodnego czasu ledwy iedne godzine troche słoncza widaią i to blisko nad ziemią. Przeko tam one° czasu wßitko przy świeczach działaią y przy ogniu. A w ziemiach krześciańskich w Filandiey, w Gotiey y w Norweiey, iako mße tak y nießpory przy świeczach śpiewaią. Z tądże możem wiedzieć iż one polnocne krainy, iako Pern, Juhra, Ciremissa, Korela, Swecia, Filandia, Norwegia, są strony barzo zimne, tak iż by sie nie chowali wkożuchach cieplych y w ßubach abo też w izbach i w lochach ziemnich Nikakie banie zetrwali od zimna. Drugie możem baczyć iż w onnych krainach, nie rostą wina, figi, ani żadne owoce słodkie, y owßem y leśnych owocow nie wiele widać, iako są iablka/ grußki, ktore po polach albo w lesiech v nas rostą. Dalej pewna iest iż zima v nich poczyna sie skoro od świetego Egidie°, ă drzewiey śniegi nie pußczaią sie aż od pirwßego dnia Maia: Wiedz też iż Historici starzy powiadali aby w onnych krainach

*

79

Conservatio Sanitatis. Sanctus Cosmas. Sanctus Damianus. (drzeworyt) Cum gratia et privilegio. Josephi Czimmermanni Cracoviensis, Anno suae aetatis decimo quinto. Immatura aeditio, in immortalem candorem, illius magni Medici doctoris Mathię de Myechow (6 wierszy) (na końcu dzieła:) Impressum Cracoviae per Hieronymum Vietorem An. 1522 Men. Sept. 4to Kart 36 Sign (A–3) druk italikę.
Na odwrocie tytułu ded.: Nicolaus Hyacinthus (Zaskier?) Leopoliensis, bonarum artium Magister, Senatus Cracovien Secretarius, Jucundissimo lectori salutem. Ex Cracoviensib. aedibus praetorii ad 1 mens. Augusti 1522. – Ad lectorem Octostichon (8 wierszy) M. P. F. – Editio venerabilis domini Mathie de Myechow Artium et Medicinae Doctoris, Canonici Cracovien. Ad conservandam sanitatem, pro amicis et sodalibus suis collecta. /: Dyetetyka – o mieszkaniu – potrawach – winie – piwie – wodzie – Sposoby przyrządzania rozmaitych gatunków wódek n. p. anyżówki, piołunówki, miętówki, kalmusówki, jałowcówki, złotówki: De aqua auri potabilis.

Miedziński Ignacy

fil. dokt. i prof.

1760 17 marca obrany seniorem bursy solowskiej

p. Conclu. Univ. str. 700.

Miernikowicz Joannes. Bacal. 1603, Dr Phil 1608 – presbyter.

1) Ad illustris. Principem Petrum Tylicium gratulatoria oratio. Cracoviae 1607. 4to

Miernikowicz ~~Albertus~~
Wojciech

82

Albertus Miernikowicz

Coll. minor.

1616. A. R. p. 581.

r. 1641. w konel. Coll. maj. p. 163. wspomniany jako Coll. major S. T. D. ~~praepositus~~ Canon. ad S. Flor.[1] który się z Kollegium w. oddalił.[1]

[1] parochus premancoviensis.

M. Albertus Miernikowicz S. Th. prof. Collega major Acad[1] Crac. postquam laborasset in academia annis 36. diem ultimam clausit Praemesoviae d. 2. novembris 1642. sepultus ibidem. – Laudatus pro concione a fratre Didaco Meler S. T. B. Ord. min. conv. S. Francisci Neoczinensis ordinario concionatore f. Notatka własnoręczna Czerskiego na jednej księdze napisana.

rodem z Nowego Miasta Korczyna

Mienikowicz Albertus, Prof. ordinarius Theologiae, kanonik Kollegiaty S. Anny i bobowski (Ob. Jocher Nr. 4284) uczeń w teologii Marcina Wadowity r. 1619 Collega minor. Prof. ordinarius Eloquentiae - Canon. S. Florian, Decanus Jaslensis. - (r. 1609 Mgr Phil - 1605 Baccal. - 1619 Collega major et Decanus Art. - Senior Scholae S. Annae post Collega minor, Eloquentiae Prof. Collega major - Decanus Phil 2a vice 1627.

1) Quaestio theologica De praedestinatione divina et reprobatione hominum ad disputandum proposita 1633 m. Decembr. d. 14. Cracoviae 4o k. 8. na odwrocie tyt. herb. akademii 2 berła - dalej Prosphonysis ad d. praesidentem (na pochwałę Marcina Campiusa Vadovii) przez M. Martinus Michonius Pilsnen. Senior contub. Hiernes. Teol. 3027.

2) Quaestio de concursu causae primae per modum actionis et per modum principii... ad disput. proposita. Cracoviae 1619. d. 17 Septembr. 4to k. 6. ded. Jacobo Ostrowski S. Th. Doct. canon. crac. herbu Nałęcz (teologiczne) Prawo 2533

3) Panegyricus Stanislao Lubomirski Comiti in Wiśnicz, Sendomir. Capit. ad nupt. Stanislai Koniecpolski Copiarum Regni Ducis campestris et Christinae Lubomiersciae olim Sebastiani Lubom. castellani Woynic. filiae. Cracoviae, Basilius Skalski impressit 1619. 4° 5 ark. Paneg. 481.

4) Prolusio exhortatoria de dignitate et officio sacerdotali in congregatione decanali Jaslensi habita, Erasmo Kretkowski Praeposito eccl. Cathedr. Cracov. dicata. (s. l. et a.) 4° 2 ark.

Mierowski Albertus (Mierovius) ob. Adrianus Romanus

Baccal. Art. in Univ. Crac. 1603, Dr. Phil. 1608, Dr. Jur. Utr. anno 1608 in Univers. Herbipoli factus (Adrastea Sarmatas obumbrans seu Prosphonemata syncharmatica d. Alberto Mierowski Polono, cum Juris Utr. Doctoris titulo in catholica Herbipolensi Academia insigniretur a studiosa et nobili Polonorum juventute acclamata Ad III Kalendas Junii. Wirceburgi excudebat Conradus Schwindtlauff 1611. 4to K. 10 warszaw. (Poez 1701)

Arnolphus de Myerzenycz D.D.

1464. /: Conel. 21:/ de Myrzynecz /: Conel. p. 23./
r. 1469 również jako Th. Baccal. /: A.R. p. 53:/
1474. Arnolphus de ~~Mirz~~ Mirzinycz /ibid. p. 26./
jako S.T. prof. (tamże) r. 1474 k. krak. uni wsp. A.R. 145
1475. id. ibid. p. 28 Can. Crac. tam też Myszenycia
~~ibid~~ 1479. ibid p. 29. jako S.T. et Canonum Doctor.
1480 jako zastępca rektora Biliny w aktach rektorskich str.
53. jako D.D. S.T. Baccal. ~~Graduat.~~ formatus Plocen. Canon.
1481 rektor uniwersytetu, a wtedy jako DD. S.T. prof.
Can. Ecl. Cath. jest wspomniany /: A.R. 288/
1488. także w Akt. r. wspom. /: p. 402:/
1490 roku umarł jak się pokazuje z wystosowanego
przed biskupa fryderyka procesu o kanonię kat.
i preb. kiedy w uniwersytecie dano przez
Walentinum z Olkusza i Klemensa z Piotr-
kowa doktorów prawa /: ~~ibid~~ Akta biskupie IV.
fol. 48 r.:/

Arnolphus d. d. (?)

1491. Conc. 24. [illegible] conclusum quod habitacio olim d. doctoris Arnolphi sit pro d. Valentino decretor. doctore Can. Cracov. ([illegible] Valentinus de [illegible].[illegible])

Joannes Myeskowytha.

1513.

Czy ten ten, czy też inny doktor Joannes de myeskowa czy mieszkowa plebanus in Lubrzycza et lector decretalium, cum in Mystęnycza in sua plebania fuisset columbatum (?) interfectus est per Johannem Jordan juvenem cum suis complicibus, multis inflictis vulneribus, et finaliter transforatus lancea (: Martini de Ilkusz R. XI. 14:)

Mieskowski Jacek

Art. et Ph. doct.

1648. A. R. p. 274. i 279. był on nauczycielem poetyki w szkole widawskiej. ibid.

Mieśkowski Stanislaus Leopoliensis

88

Stanislaus Mieszkowski

Coll. min. senior. bursae Ierus.

1584. obiens b. premysl. (Concl. Univ. pag 352.)

Mieskowski Leopolien.

1578. /. Gorski Ep. Leov.

Mietelski Joannes in Univ. Crac. Philos. Licentiat. – 1687 Baccal. 1690 Phil Dr creatus

1) Inventio S. Crucis in vita et mira:culis b. Stanislai Casimiritani, ad aedes S. Corporis Casimiriae panegyrica oratione cele:brata. A. 1690 d. 3 Maij. Crac. typis Nicolai Alexandri Schedel. fol. k. 7. ded. Consulibus et Scabinis Casimirien. Teol. 5309.

91

Bernardus Mikisch de Nissa

s. T. prof.

zob. Bernardus de Nissa.

Bedele.

Prusacz Piotr

mowie guin facha, bedel uniwersytecki (Conel. Coll. maj. p. 346.)

Miklaszewski Ignatius, Baccal. 1725 Univ. Crac.

1) Castalius Cracii Parnassi in gemmiferos amnes
IX prim. laur. Candidatis [diductus] Cracoviae 1725. fol. typ. Univ. Poez. 2997

Mikołaj z Brzegu
zob. z Brzegu Mikołaj (t. 2.)
" z Ciężkowic
zob. z Ciężkowic Mikołaj (t. 2.)
" z Górki
zob. z Górki Mikołaj (t. 4.)
" z Grabostowa
zob. z Grabostowa Mikołaj (t. 4.)
" z Kalisza
zob. z Kalisza Mikołaj (t. 5.)
" Kasznica
zob. Kasznica Mikołaj (t. 5.)
" Kokornak vel Kocurnak
zob. Kokornak vel Kocurnak Mikołaj (t. 5.)
" z Koprzywnicy
zob. z Koprzywnicy Mikołaj (t. 5.)
" z Kozłowa
zob. Kozłowski Mikołaj (t. 6.)
" z Krakowa
zob. z Krakowa Mikołaj (t. 6.)
" z Łąki
zob. z Łąki Mikołaj (t. 6.)
" z Latowiec
zob. z Latowiec Mikołaj (t. 6.)
" z Lublina
zob. z Lublina Mikołaj (t. 7.)

Mikołaj z Nissy
zob. Merbot Mikołaj (t. 8.)
" Mikosz z Krakowa
zob. Mikosz Mikołaj (t. 8.)
" z Olkusza
zob. z Olkusza Mikołaj (t. 9.)
" z Opatowca
zob. z Opatowca Mikołaj (t. 9.)
" z Ostrowa
zob. z Ostrowa Mikołaj (t. 9.)
" Oszkowski
zob. Oszkowski Mikołaj (t. 9.)
" z Piątku
zob. z Piątku Mikołaj (t. 10.)
" z Pilczy
zob. z Pilczy Mikołaj (t. 10.)
" z Przewieczerzyna
zob. z Przewieczerzyna Mikołaj (t. 10.)
" Puszka
zob. Puszka Mikołaj (t. 10.)
" Ruszincze
zob. Raszincze Mikołaj (t. 11.)
" Spicziner
zob. Spicziner Mikołaj (t. 12.)
" ze Stawu
zob. ze Stawu Mikołaj (t. 13.)

Mikołajski Józef

93

Mikołajski Józef

fil. dokt. i prof.

1728. jako senior szkoły wschow. (A.K. str. 186.)

Zob. szkoły parafijalne Szkoła wschow. r. 1730.

Mikołayski Josephus Joannes Phil. Dr. et Prof. Senior Scholae OO. SS. – Baccal. 1724, Dr. Phil. 1728. Senior Bursae Starnigel. – Profes. Univers. Zamoscen.

1) Astrum boni ominis d. Joannes a Cruce inter sidera Carmeli refulgens oratoria demonstratione observatus. A. 1728 d. 14 Decembr. Cracoviae typ. Academicis. fol. k. 16. ded. Stephano Łaszowski h. Ratuld. Teol. 5131

2) Oratio de S. Joanne Cantio (brak tyt.) fol. bark. D. Joanni Malczewski praellatori latyczow. ... ... M. Josephus Mikołayski Ph. Dr. Poes. Ord. Prof.

3) Stallum canonicum magnis virtutibus et meritis Alexandri Pilszecki Phil. Doct. illustre. Zamoscii 1733. fol.

4) Tonus votivus ad sonum divinioris tonitus in Parnassi Sariani culmine repercussus. Zamoscii 1733. fol.

5) Panegiryk Jakubowi Arakielowiczowi. Zamość 1733.

Nikoser Bernardus de Nissa

Mgr. Bernardus de Nissa

1476 zob. Liber perceptorum pag. 10. gdzie plan secretales zob. Secretales.

1469. wspomniany Mag. Bernardus jako procurator villae Borchczin. (: str. 38.)

liber bernardi mekisch de nissa doctoris sacre theologie qui moritur in die purificationis Anno 1490

Porównaj A.A. XIV. 2. na pierwszej karcie.

Mikoor

96

Bernardus de Nissa S. T. L.

M. A. majoris Wratislaviensis et S^ae^ Crucis Collegiatae ibidem Canonicus et Custos S. floriani. 1480 Conel. 31.

1489. był rektorem uniw. i w tym roku obiit in die purificationis S. Mariae cujus vesperas solemniter ad S. florianum agebat, circa matutinum ejusdem festi spiritum Deo dedit. /. A. R. 1489. f. 427./

1467. wspomniany jako probosz Coll. maj. w konkluzjach na str. 26.

umarł d. 2 lut. 1490. przekazał bibliotece Coll. maj. Tabulam super totam Summam Venerab. D. Antonii i 4ry części jego dzieła w 4^ch^ tomach.

Po jego domu rozstawał w Koll. więkrzem Księcię Jan Gasztołd Książę Lit. /. Regestr. rzpoh. Coll. maj. N. 69. str. 34./

Mikosz Nicolaus de Cracovia

124

Mikosz

97

Mag. Nicolaus de Cracovia

1470 Liber perceptorum pag. 10.
1486 jako doctor zapewne teologii (ibid. p. 74.)
1501. Nicolaus Mikosz de Cracovia jako drugi fructarius wspominany tamże str. 99.

Nicolaus de Cracovia
Coll. maj.

1474. Concl. senio. p. 26.
1475.

może to on immatrykulowany r. 1437 jako Nicolaus Swantoslai de Cracovia

1477. w konkl. Koll. wielkiego str. 29. wspomniany Magister Nicolaus Ortulani (Hortulanus) de Cracovia
1489. jako Doctor Theologiae na str. 35 Concl. Coll. maj:
będzie więc dwóch Mikołajów z Krakowa, bo tamże na str. 60 pod r. 1509. Nicolaus de Cracovia jako Baccal. in theologica facultate wspomniany, i jako Canonicus S. Floriani.
1513. jako S. T. B. (Concl. Coll. maj. p. 67.)
1477. jako A. M. (ibid. p. 122.)
1470. wspomniany jako Coll. major w Registrum Communis Coll. Artistar. pag. 10.

Mag. Mikosz Nicolaus

zob. Nicolaus de Cracovia.

1501. (: jako fiscarius coll. maj. / Lib. percept.

pag. 99.)

100

Dr. Nicolaus Mikosz de Crac.

1519. die XX febr. electus est in procuratorem Universitatis. (: Almanach Perlunthii a. 1519.:)

1498 vocatus ad Collegium maius (: R. XII. 7.:)

1507. d. 9. Martii optavit Canonicatum s. Floriani (: R. XII. 7.:)

...Wielmożnego

Bibliotekarza

jackich odebra...

kwituję

Kraków d...

Nicolaus de Cracovia

1495.
1504. baccal. artium decanus (: A. R. p. 685:)
1525 należał do kommissyi rozstrzygającej statut wyd. lekar. w tym roku ułożony. Był on wtedy kustoszem kollegiaty s. floryana.
Mówi to on wspomniany w tychże konkluzyach pod r. 1535. gdzie powiedziano że Magister Nicolaus Craber de Cracovia est który był naówczas plebanem s. Anny i miał zostać pierwszym kollegiatem (: futuro dictae Collegiatae s. Annae praeposito primo:)
1501. Nicolaus Mikosz de Cracovia jako fiscarius coll. majoris (: Liber perceptorum coll. maj. pag. 147:)
Mikosz został teologii doktorem in die s. Vincentii 1517 roku wraz z Marcinem ze Olkusza (de Ilkusch) kantorem s. flor. i Michałem z Wrocł. kanonikiem tegoż s. flor. w kościele p. Maryi.
1528 10 febr. Venerab. ac egreg. vir Mgr. Nicolaus Mikosz de Crac. sicut corpore procerus, ita doctrina et moribus gratissimus nec minus facetivitate verum praeditus S. T. Prof. et Custos s. flor. animam exhalavit. Coll. maiori fiscarium cum centena non exitum, ecclesiae autem s. flor. centum aureos legavit pro necessitate opportuna convertendos. Ex his centum aureis emptus est census pro anni-

versario per Capitulum illi agendo et residuum videlicet 40 fl. pro culeria. /: Reg. expellantibi w Arch. Uni. N. 69. p. 39.:/ Triginta marcas dedit pro aedificiis domus nostrae magis opportune convertendas /: tamże:/

Idem ultra ducenta volumina in variis facultatibus pro libraria theologorum applicanda donavit et legavit. Deinde triginta marcas superaddidit pro aedificiis domus nostrae magis opportuno convertendas /: ibid. str. 40 Regestr. expellent. Później dopisał tą samą: Errore factum est; sunt enim omnes ferme librariae veteris. Sz. to wszystko zapoczątkował Miklaszka jedlea.

1528 Nicol. Mykow de Crac. Prof. Th. Custos s. Flor. Vicecancell. Universitatis ac poenitentiarius obiit ipso die s. Apolloniae 1528. /: J. V. 13:/.

Recepit insignia doctoralia in f. Theol. in die s. Vincentii sub anno Chr. 1517, cum Venerabilibus viris Mgro Mart. de Ilkusz, Cantore s. Flor. et Michaele de Wratislavia, Canonico s. Flor. in ecclesia S. Mariae in circulo ubi recepimus insignia rectore pro tunc existente Andrea Johanne de Crac. Episc. Laod. et proconsule Cracoviae Johanne Heczlynk viro magne deliberationis et consultationis. /: z notatki na kartce przedtem luźnej jednego dubletu.

Mykosz Nicol. de Crac. S. T. Prof. Custos S. Flor. Vicecancel. Univ. ac paenitentiarius in arce Cracov. diem ultimum vitae suae clausit ipso die Stae Apolloniae 1528. (9 febr.)
vid. O. W. 5.

1502. w kontr. koll. wielk. p. 43

1524. 19 aprilis procurationem universitatis et provisoratum bursae pauperum resignavit (notatka w Almanachu Stoefflera XI. 8. 47.) ale 21. t. m. in procuratorem universitatis reeligitur (ibid.)

1527 w styczniu wspominany jako vicecancellarius universitatis (~~ibid.~~) mart. de Ilkus. R. XL. 14.)

1528 11. februarii mortuus est. (ibid.)

Mikoszowski Alexander Baccal. 1648, Dr Phil. 1655 – Senior Bursae Hierusalem, sacerdos.

(dum in eccl. cath. Crac. consecraretur, dedicata

1) Tuba pacifica Ludovici Stempkowski episc. Hielopolitani. Cracoviae 1653 (52?), ap. Kupisz. 4to Paneg. 935.

2) Wiązanie Jakubowi Kowalińskiemu podżupkowi bocheńsk. Kraków u Cezarego, 1659. 4to

Milcrarski Joannes

104

Milczarski Jan

fil. dokt. i prof.

1684. A. l.-p. 387.

Milczarski Joannes Phil. Doct. et Prof.

Coll. min. ab a. 1684. – Bacal. 1671, Dr Phil. 1676. – Collega major, Praepositus Ilkusien. ex Universitate.

1671 B.
1676 D.
Coll. mai.
Praep. Ilkus.

1) Quaestio logica de relatione .... pro loco inter minores Collegas ... A. 1684 Octobris d. 6. Cracoviae typ. Universit. fol. k. 2. Filoz. 880.

Ioannes Miley (?)

Coll. minor.

Astronomus fuit et Ioannes Broscius sub illo audivit astronomiam /: A. R. 1648 p. 230:/

Milej Wojciech

Albertus Miley Rokitnensis

1609. senior contub. pauperum. /: A. R. str. 355:/

Milej Wojciech z Rokitna, kształcił się w Akademii Krak. gdzie r. 1597 stopień Bakal. a r. 1598 M.gra Art. otrzymał; doskonalił się w matematyce pod słynnym professorem Janem z Kłobucka (Kanon. S. Anny † 1609); – był następnie od r. 1600 professorem w Kollegium mniejszym, później w większem – r. 1603 był dziekanem wydziału filozof. |: Mathematicus insignis, Praeceptor nobilium – pisze o nim Zaborowskius :|

1) Crakawer Schreib-Calender sampt gemeiner Practica auff das Jahr nach Christi Jesu Geburt 1618; auff den Ollmützerischen Horyzont mit fleisz gestellet durch M. Alexandrum (sic) Mileium Rokitnensem der freyen Künsten und Philosophiae Doctorem in Crakaw. Gedruckt zu Olmütz bey Paul Schramm (1617). 4to

2) Kalendarze (Calendarium) tłomaczone na język węgierski, w których nazwany jest: Alexander Mileius Rokitnensis Dr. Phil.

na r. 1619 druk. w Keresztur 1619. 8vo
na r. 1626 druk. w Csepreg (koło Kerestura) 1626. 8vo
na r. 1629 druk. w Papa 1629. 8o (tłomaczył Bernard Mathé z Szepes-Varallya.)

~~Mikrosz Nicolaus~~

Milicius Simon

Milicius Simon

prof. wymowy w Uniwersytecie

wspomina o nim Nic. Gelasinus Leopoliensis

w swojéj mowie De lectionis orationum usu,

iż w tym roku wykładał zasady wymowy.

[illegible]

…genheit wiederholen.

…n 12. April 1845.

Zürich,

Oberbibliothekar

Mag. Simon Miliciensis.

W Registrum librorum zapisał się iż 11. dzieł różnych autorów greckich wziął do użycia, a więc umiał po grecku ale w którym to roku było nie zaznaczył (EE. II. 6. p. 26) f. v.

<u>Mitkowski</u> Vladislaus de Mitkowa,
Bacal. Art. 1760. – r. 1768 kanonik kijowski.

1) Regnum sapientiae in gemmis XV prim. laur. Candidat. Cracoviae 1760. fol.

2) Wiara, majestat, wolność w s. p. Kazim. Jordanie ~~ogłoszone Kraków 1768 fol.~~ staroście siedmiechowskim (ogłoszone) na pogrzebowem kazaniu w kościele Pileckim OO. Reformatów. Kraków, w druk. Semi: nar. bisk. akadem. 1768. fol. Paneg. 411.

de Glogovia majori

Miller Ludovicus Christophorus, (Baccal. 1637, Dr. Phil. 1638. Prof. 1638.

1) Celeusma triumphale. Cracoviae, ap. Andreov. 1637. 4to

2) Aureus Trionis Sarmatici Tripos. 1638. 4to

1) Celeusma triumphale ingenuae juventuti ob primam in Artibus liber. et Phil. lauream obtentam decantatum A. 1637 mense Apr. Cracoviae typ. Mathiae Andreoviensis 1637. 4to. Lez. 2804.

2) Ode gratulatoria Adamo Hyacintho Draski Phil. Doct. Collegae Maj. regio et Schonaeano Prof. eccl. Collegiatae S. Anna Canon. praeceptori suo, dum primitias incruenti sacrificii divinae Majestati offerret, oblata. (Cracoviae 1638) 4to. 1 strona.

3)

Minocki Franciszek

113

Minocki Franciszek Fil. dokt.
Scholar. Philos. i a Class. prof.

1757. obrany Seniorem bursy Jerusalem /: Conel. Univ. p. 642 :/

1760. 15 wrześ. jako Coll. min. incorporatur Universitati /: C. U. p. 710 :/

1762. 24 maja powołany do Koll. większ. /: C. U. p. 770 :/

1770. 26 czerwca obrany rektorem akad. pro /: C. U. p. 107 :/ będąc U. J. D.

1773. 21 lipca przypuszcza go Uniwersytet do ubiegania się o stopień doktora prawa /: Conel. Univ. p. 179 :/

1778. 5 paźdz. zostaje KKK /: C. U. p. 290 :/

1783. 25 września uprasza Uniwersytet, by mu mającemu na to przyzwolenie Księdza Biskupa swojego Koadjutora Krak. pozwolił Univ. pozwolił swojej posiadanej przez siebie Kanonii Krakowskiej ... Kanonii Koadjutorem brata swego obtinat ... nego w Uniwersytecie profesora Processus iuris /: N. 5. Protokół nos. N. 5 :/

r. 1773 wydał dzieło: Terminorum iuris canonici civilis interpretatio ad usum candidatorum iuris-

prudentiruca 8.

1768 jako U. J. Prof. Collegiatus St. W. O. Canonicus
/ A. K. str. 841 /

1770 30 sierpnia mając się udać do Pormanda
na Rektora tamtejszej akademii wybiera
sobie i stanowi pełnomocników / A. K. str. 873 /

(syn Józefa 2° Fil.)

Minocki Franciszek Józef Dr Ob. Praw, Professor prawa kanonicznego, kanonik Kollegiaty WWSS. proboszcz w Modlnicy, Senior bursy (zerazu potem) Prawników, Sekretarz Król. Notariusz Apostolski. (Jocher. No 869, 7281) – r. 1775 został Dr i Prof. prawa, proboszcz w Luborzycy, sekret. król. notariusz apostolski, rektor akademii poznańsk., od r. 1760 Prof. filoz. w Colleg. minus (1733 wpisany do metryki uniwers. Krak. 1742 w 11 letnim wieku) urodz. 1730 został r. 1748 Baccal. a r. 1749 Magist. Art. wyświęcony na Księdza 1761, proboszcz w Koniuszy i Czulicach, a od r. 1778 kanonik Krak. fundi Karniowska. + 1784 d. 6 Novembr. mając 54 lat.

1) Quaestio juridica De visitatione ecclesiarum pro loco in Collegio Jure-Consultorum Univ. Crac. obtinendo ad disputandum proposita 1763 die 18 m. Januarii. 4to k. 18 (ded. Norberto Zielecki praeposito in Minoga herbu Doliwa, ozdobił wewnątrz Kościół w Minodze Prawo 2540.

2) Dissertatio de coadjutoriis beneficiorum ecclesiasticorum, ex jure canonico desumpta, a Francisco Josepho Minocki, respondente ad objectiones Laurentio Skibiński Phil. Doct, ad disputandum exposita A. 1769 d. 31 Januarii. 4to k. 20. ded. Joanni Cantio Donatiano Dobrzański S. Theol. Doct. Canon. regul. lateran. Congregationis per Minorem Polon. et Lithv. generali (od r. 1764) coadjutori praeposito (tempore Laurentii Josephi Floriani Chmielecki S. Theol. Licent. generale praeposito) który został Dr Teol. w uniw. Krak. 1767 (przed nim: Conradus, Joannes Austriacus, Gregorius, Gaspar, Jacobus Vadovius, Andreas Nieczkonius, Stanislaus Niedziela, Stanislaus Maniecki,

był professorem w szkołach Nowodworskiego od r. 1754 – od r. 1760 wykładał prawo – natus 1731 – r. 1778 został Dr Teol. jako biegły prawnik wzywany bywał często do różnych Komisyj sądowych w Wielkiej i Małej Polsce poważany od Kajetana Sołtyka bisk. Krak. Młodziejowskiego bisk. pozn. Podoskiego i Ostrowskiego arcyb. gniezn. oraz Józefa Garampiego nuncyusza papiesk. – przez 8 lat rządził Collegium Lubranscianum w Poznaniu (bratem jego był Stanisław Minocki Dr U. J. Decanus OO.SS. in Zwolen praeposit. in Wielkie [illegible])

Prawo 2539

Marcin Kłocinski; Hiacinth Liberius, Wiktoryn Wereszczynski; Michał Rusiecki, Adam Kotulinski, Jan Herkulan Matuszewicz, Petrus Patritius Procewicz, Laurentius Josephus Floridus Chmielecki Praelati generales Canonici Lateran. sibi succedentes

3) Dissertatio canonico civilis de nuptiis sub actu promotionis ad doctoratum in Jure Utroque Joannis Złowiecki eccles. cathedr. posnan. canonici ad disputandum proposita A. 1764 d. 10 m. Octobris defendente sub assistentia M. Francisci Minocki J. U. Prof. objectis satisfaciente Andrea Znaczek: ski Phil. Doct. et Prof. juris civilis auditore.) Cracoviae typis Seminarii episcopalis academico diocesani. 4to K. 8 i 1 tabl. druk. Prawo 2538.

4) Dissertatio canonico-civilis De crimine laesae Majestatis; ad obtinendam Doctoratus U. Jur. Licentiam publice ad disputand. exposita A. 1775 d. 12 Septembr. Posnaniae typis academicis. 4to K. 44 ded. Leoni Aemiliano abbati mogilnensi, Adalberto pocillatori ... Francisco ... de Kosiny Kosinski fratribus (herbu Rogala) (i z prawa polskiego) Prawo 2536

5) Dissertatio juridico civilis de tutoribus et curatoribus; ad demonstrandum scholastici specimen profectus jurisprudentiae auditoris per M. Franciscum Minocki U. J. Prof. respondente ad objectiones Antonio de Camelin Phil. Doct. et Prof. Civilis Jurisprudentiae Auditore publicae disputationi exposita A. 1766 d. 13 Martii (Cracoviae) 4to K. 10 Prawo 2537

~~6) Actus scholastici ex iure ... Cracoviae 1759 4to~~

6) Quaestio physica de motu.... pro loco in Collegio minori... A. 1760 d. 12 m. Julii. Cracoviae in typogr. Seminarii episcopalis Academico-dioeces. fol. k. 2. Filoz. 801.

7) Amor erga genus humanum Christi Salvatoris sub allegoria Codri regis Atheniensium per Scholae Grammatices juventutem in classibus Novodvorscianis actu scenico demonstratus. A. 1755 d. 25 m. Martii Cracoviae typ. Universit. Colleg. Maj. fol. k. 11 (treść dramat. po łacin. i po pol. w 3 aktach o Kodrusie z pieśniami) ded. Francisco Dembinski venatoridae crac.

8) Terminorum juris canonico-civilis interpretatio ad usum Candidatorum Jurisprudentiae.... Cum appendice axiomatum utriusque Juris secundum ordinem alphabeticum collecta. Posnaniae typis Academicis 1773. 8º str. XXIV. 167. Prawo 663.

— — 2ª edit. ibidem 1775. 8º

9) Processus judiciarius fori ecclesiastici (bez tytułu) (typis Academicis Posnaniae 1778) XXV
8º str. 1–508 (i k. 22 Index) (w zbiorze Józefa Cypcera) (?) (podobny los spotkał pracę Wojc. Micińskiego: Syntagma juris 1740) Prawo 364.

10) Quod juris et justitiae doctoralis in utroque jure laurea eximia virtutum et sapientiae merita Jacobi Michaelis Marciszowski concernens, dum ritu solenni Jur. Utr. Doctor renuntiaretur deductum. Cracoviae in typ. Seminarii Academ. 1762. fol. Kart 14. (styl. lapid.) (Paneg. 837)

11) Munus parentale piis manibus Stanislai Philippowic Sacr. Theol. Doct. et Prof. exhibitum. Cracoviae 1760. fol. (Paneg. 260).

12) Actus scholastici exercitii ex tractatu chronologico de Computo ecclesiastico juxta correctionem Calendarii a Gregorio XIII Pontifice Romano, expeditus. Cracoviae typ. Universitatis 1759. 4º iek.

O wydanych pracach Minockiego pisze Muszyński Josephus (Emerito inter Jurisconsultos honori Francisci Minocki U. J. Doct. et Prof. cum post obtentum nuper in Utroque Jure Doctoratum consuetas solemnitates d. 1 Decembr. 1778 persolveret, oratione academica... applaudit. Cracoviae typis Universit. 4º. Kart 11) F. „Perillustri olim „M. Josepho Popiołek Rectori Universitatis... ac perillustri „olim M. Stanislao Filipowicz S. Theol. Doctoribus in funere „parentavit.... Dissertationes autem juridicas in lucem „edidit sequentes: 1) De regulis juris binas; 2) de tutelis et „curatelis; 3) de ritu nuptiarum; 4) de co-adjutoriis; 5) „de crimine laesae Majestatis; 6) de nullitate processuum et sententiarum (1778). Item Terminorum juris „interpretationem Posnaniae. Praxim quoque Processus „judiciarii typis magna ex parte mandavit, brevi „in lucem prodituram."

F. „Cum esset Licentiatus Philosophiae B. Isaiam Boner et S. Joannem de Matha publicis orationibus celebravit; postea S. Bonaventuram, Domum Lauretanam et S. Thomam Aquinatem, praeter caeteras orationes, quas sui discipuli per trinum semestre in Oratorio classium habuere."

13) Classica mortis feralia luctuosum obitum Josephi Gregorii Popiołek S. Theol. Doct. et Prof. Universitatis Crac. Rectoris sonantia ac dum piis ejus manibus in ecclesia collegiata S. Floriani Clepardiae ad Cracoviam justa parentalia persolverentur... doloroso academicae juventutis spiritu excitata 1758 d. 17 julii. Cracoviae typis Collegii Majoris. fol. Kart 14 (prozą i wierszem) - wydane bezimiennie.

14) Dissertatio juridica de nullitate processuum ac sententiarum ex jure canonico et civili; item ex jure Regni Poloniae pro doctoratu J. U. 1778 Cracoviae. fol. 9 ark.

Processus judiciarius fori eclesiastici. (str. 44)
in 8: 508 str. oprócz indeksów bez tytułu.

Uwaga. Z martwy przed rokiem 1800. X. Ostrowski
Kan. Katedr. Krakowski - przestrogę swoję o tem
dziele dla wiadomości zapisał jak następuje.
Ku wiadomości przestroga. Urząd Rektora sprawuję
w Poznaniu JM. X. Franciszek Minocki Kanonik
Proces Katedralny Krakowski pracowicie zebrał był Proces
Sądowy do Stylu Konsystorzów Polskich ułożony.
Podał był tenże do druku - ale gdy miano już kończyć
wiedzieć nie można co się stało iż się wstrzymał
od

od usktutecznienia. Mnie przypadkiem wpadła
ta Ksiąźka szacowna i iest z tych dla rzad-
kości swej, gdyź tylko trzy exemplarze podobne
wyszły na widok świata. w Poznaniu

w Krakowie

1782 A: –

Exemplarz Bibl. Jagiellońskiej ma 2 dopisane tytuły:

a) Praxis judiciaria de ordine procedendi in judiciis fori spiritu=
alis. Posnaniae, typis Academicis 1778.

b) Processus judiciarius ad usum et praxim fori spiritualis in Regno
Poloniae una cum formulis opportunis. Posnaniae, typis Academicis
1778.

(Moneta antiqua in Polonia p. 478–482)

Mrcinski Nojl. Syntagma juris 1740

Zon 1543 f. 569

Minocki Franciscus Josephus. 117

9) Podobnej treści wyszło dzieło bezimiennie:

Processus judiciarius praxi fori ecclesiastici Regni Poloniae accomodatus in gratiam Candidatorum Juris canonici Seminarii Varsav. S. Crucis typis mandatus. Varsaviae ex typographia Colleg. Soc. Jesu 1768. 8º. k. i str. 172.

Zandlovii Jacobi: Processus judiciarius ad praxim fori spiritualis Regni Poloniae conscriptus. Cracoviae in off. Lazari 1606. 4º. k. 6. str. 266. i
– Cracoviae in off. Math. Andreoviens. 1619. 4º. k. 6. str. 269.
– Cracoviae, ap. Valerianum Piątkowski 1643. 5 49:

[illegible]

Minocki Stanisław

118

Minocki Stanisław

Conpisl. gener. Crac. actuarius J. U. D.

1780. d. 29 września incorporatus Universitati. /: Conel. Univ. p. 314:/

1792. d. 4 listopada Szkoła gł. postanowiła polecić księciu ~~[illegible]~~ Biskupowi Turskiemu nie ważąc się po x. Statte'm podkanclerstwo w szkole gł. Stanisława Minockiego I. U. D. i O. P. D. w szkole gł. kor. wysłużonego profesora. /: N. 8. Prot. obrad str. 469:/. Mianowany podkanclerzym uniwersyteckim w listopadzie 1792 przez ks. Turskiego, Bisk. krak. /: N. 6. Korespondencyja:/ Szkoła gł. przedstawiła go Biskupowi, a ten odpisując na jej list donosi, że ją w tem uprzedził, i zaraz po śmierci Stattego, mianował Minockiego, podkanclerzym d. 22 Novembris 1792 r.

Mirocki ks. Stanisław.
Kan. Kat. Krak.

1783 15 lipca uchwaliła Szkoła gł. żeby księża Gorzycki i Bogdanowicz przejrzeli ~~dzieło~~ napisane przez Mirockiego dzieło pod tyt. Processus iuris canonici. (p. N. 4 Protokół Obrad str. 88.)

Uwolniony od professorstwa r. 1789.

„Ks. Mirocki, procesu duchownego profesor. Nie lubiąc pracy tylko gromadzenia zysków, przy małej sposobności do teki, nie wiele pożytku w katedrze okazuje. Z powodu, że był pisarzem Konsystorskim, na katedrę tę od ks. Kołłątaja jest wysadzony i powszechność zaś, że wszystko szemrać lubiąca, głosiła, że dogadzanie potrzebom i stu-dzeniu interesowności swojej, tekę mu w ukła-dzeniu przyniosło. Wiele znaleźć można sprawnych w wyrokach urzędników, którzy z mechanicznego wprawie-nia się rzecz swą wybornie utworzyć umieją, ale tej nigdy nie są w stanie wytłumaczyć i z grun-towną ścisłością nauczyć. Professor publiczny

nie tylko znać winien dobrze swój przedmiot, ale nadto mieć sposób jego nauczania. (str. 14.) Wypisane z rękopisu „Stan nauk ojczystych w Akad. Krak. opisany w r. 1788". zob Reforma Uniwersytetu

Minocki Stanisław.

W kopii przedstawienia przez biskupa Gawrońskiego z Wiednia d. 9 lut. 1805 na Archiprezbitera u Ś. Maryi Panny w Krakowie trzech kandydatów: 1. Jerzego Mieroszewskiego plebana z Wigstawie. 2) Minockiego. 3) Dominika Markiewicza, a o Minockim czytamy:

Secundo loco dignus mihi videtur Stanislaus Minocki Can. Crac. Cath. qui a fere quinquaginta annis officiis confessoriatibus, tum curae animarum in duobus beneficiis a se possessis, tum muneri professoris publici in Univ. Cracov. pluribus, ac demum Rectoris Universitatis quinque et amplius annis, sine ulla mercede se impendit et provisor administratorque hujus ipsius ecclesiae parochialis ad S. Mariam altero jam anno existit. Labores ejus prae caeteris multo longiores ecclesiae statuique consecrati, singularem merentur respectum praemiumque, mores alioquin integri et vita sacerdote digna: nisi forte aetas septuaginta annorum obstaret arduis praedicandi et infirmos nonnunquam diu noctuque adeundi, aliisque exantlandis laboribus.

Umarł 1805 roku zob. DD. XVIII. 35 str. 84. na dr. połowie.

Minocki

Minockich było dwóch., Po zmarłym starszym bracie objął kanonię młodszy, który za poprzedniem dozwoleniem Prymasa, był swego brata Koadjutorem (: Listy Kołłątaja z r. 1784 list XXXIV. do Prymasa 9 listop. 1784 pisany. Młodszy Minocki w tym roku był professorem prawa duchownego. Starszy w r. 1784 zmarły był kanonikiem WW Wszystkich i podobno miał tam kantoryę

Minocki Stanislaus (brat Franciszka) Dr. Praw, Kanonik Koadjutor od r. 1778, Kanonik Katedr. Krak. od 1784, Prowizor Domus mentecaptorum, Decanus OOSS., Praepositus in Zwoleń, curatus in Wielkie, profesor prawa kanonicznego, utrzymał się przy Akademii podczas Reformy Kołłątaja, od r. 1796 – 1803 kilkakrotnie rektor Uniwersytetu † 1805. – Wpisany do Metryki uczniów r. 1765 już jako Kanonik Kielecki.

<u>Mirecki</u> D. Maurus ordinis S. Benedicti, professus Tinecensis, Bacal. 1726, Dr Phil. 1727.

1) Serena dies universo orbi allucens d. Benedictus ~~[illegible]~~ annua recurrente suae festivitatis die in Tynecensi Basilica publicata. A. 1727 die 27 Martii. Cracoviae, typ. Jacobi Matyaszkiewicz 1727. fol.
Teol. 5039.

Miroszewski Franciscus Joannes

Baccal. Art. 1676, Dr. Phil. 1681. Prof. Senior Contub. Philosoph. 1687, parochus in Młodzawa.

1) Quaestio theologica de peccato originali ad disputandum proposita 1687. d. 28 Octobr. Cracoviae typ. Universit. 1687. 4to. k. 4.

Teol. 3022.

(na odwrocie tyt. sztychow. rycina Niepokal. Poczęcia N. P. Maryi na drzewie, koło którego wąż – z monogramem: W: K.)

Mirowski Josephine

125

Mirowski Józef

fil. dobt ~~i prof~~

1755 ad dirigendam universitatem Acad. Culmensis deputatus /: A. R. str. 286:/

Michael

<u>Mirowski</u> Josephus Dr Phil. in Acad. Crac. – Professor Rhetorices et Dialectices Culmae. – Bacal. 1749, Dr Phil. 1752, zostawszy r. 1755 Profesorem w Akademii w Chełmnie był nim przez 5 lat. – r. 1767 był notariuszem apostol. proboszczem w Dźwierzchnie, sekretarzem kapituły chełmińskiej.

1) Dialecticus in omni vero et scibili perfectissimus D. Joannes Cantius, redeunte suae festivitatis die in ecclesia parochiali Culmensi comprobatus – per Josephum Piwnicki Culmae Scholae Rhetorices Auditorem proclamatus A. 1758 d. 22 Octobr. Posnaniae typis Academicis. fol. K. 9. – ded. Alexandro Grąbczewski canon cathedr. culm. (herbu Nałęcz) .... J. Mirowski. (Oratio)

2) Exceptio a communi lege in homines lata. sanctissimae Virginis Mariae Conceptio recurrente annua suae festivitatis die in ecclesia parochiali Culmensi ab Ignatio Pawłowski rhetorices auditore per formam oratoriam promulgata A. 1757 d. 8 Decembr. Posnaniae typis Academ. fol. K. 8. ded. Ignatio Pniński priori conventus thorun. .... J. Mirowski. (Oratio) Teol. 5242.

3) Sidus amicum boni ominis praesagium Andr. Ignat. de Broniewic (Baier Culm. et Pomes. episc. ad ingress. 1759. Posnaniae typ. Acad. fol. 11 ark. (prozą i wierszem)

4) Autumnus meritorum et virtutum fructus maturissimos illustriss. olim Alberti Stanislai de Leszcze Leski episcopi culmen... Posnaniae typo. Academic. 1758. fol. (Paneg. 535)

5) Conclusiones juridicae de subjecto legibus obstrinctivo Juris Canonici ex Libro primo Institutionum Juris Canonici desumptae (na końcu:) Defendentur in lectorio Juris Consultorum Studii general. Cracov. A. 1754 d. 19 Febr. objectis satisfaciente Josepho Wirowski Phil. Doct. et Prof. Juris canonici auditore. 4to K. 3.

Prawo 2541

6) Joseph (panegyricus)

127

Mirowski Paulus Baccal. Art. 1629, presbyter Dr Theol. 1634 — Mgr Zamosii et Prof. — Baccal. Theol. 1634

1) Quaestio theologica de processione Spiritus S. ad disputandum proposita A. 1634 m. Junio. Cracoviae in off. Franc. Caesarii 4to K. 6. Teol. 3024.

2) Gratulatio Stanislao Loza episc. Argiv. Leopoli 1633. 4to in off. Joannis Szeligae. Paneg. 501.

3) Symbolum epithalam. Lublini 1630. 4to

128

Albertus Mirowski J. U. D.

1617. A. R. p. 603.
Herbipoli in jure promotus. 1617. d. 2 marca prosit Uniwersytet o pozwolenie odpowiadania o miejsce między prof. wydz. prawnego, ale post binam inductionem, dum alii nunquam admittendam responsionem, quod promotus sit Herbipoli, alii non differendam instabant, tandem ex pluralitate differendam esse conclusum est /. Synopsi Statutorum Univ. N. 15 p. 33:/

Georgius de Michnowicze Baccal. in jure.
czy też Michowicze.

1449. odjęty mu stopień, który podstępnie miał był otrzymał i z uniwersytetu wyłączony (Concl. str. 11.) z kollegium juristarum i mieszkania tamże.

str. 11 konkl. Georgius de Mischowicze Baccal. in decretis Can. Eccl. S. Mariae Rathiboriensis appelluje do stolicy (Mik. V.)

130

Miskiewicz Jan. Coll. minor.
S. T. prof.

1721. Consl. Univ. f. 7.

1725. jako Coll. maj. ibid. p. 50:/

1728 ~~jako prof.~~ otrzymał cursum philosophicum ibid. p. 73:/ sub poena exclusionis de collegio in casu alicujus negligentiae, praevia tamen monitione canonica per rectorem facienda /: ibid 73:/ cum hac conditione, ut per se et non per substitutum legat, quotidie explicet sub poena etc.

1734 otrzymuje kurs teologii /: p. 129:/. Tego też roku wspominany w aktach rektorskich, jako S. T. Prof. coll. maior. cust. coll. s. flor. ad Crac. canonicus /: A. R. 604:/

1737. 1. kwiet. wspomniany w aktach rektorskich jako już umarły w tych dniach, bo rektor upoważnia prof. Macieja Fedorowicza do zajęcia się spisem inwentarza i pogrzebem zmarłego /: A. R. str. 672:/

Miskowski Christophorus, Noviampianus, Baccal. 1622, Magister Art. - sacerdos. Dr Phil. 1636

1) Muza godowa na akt weselny Tomasza Pacza=nowskiego i Katarzyny Ługowskiej. Kraków 1635. 4to

2) Sertum floreale ex quinque flosculis (D. venerab. Alberto Łancucki ~~[illegible]~~ Scavinio dum Art. et Phil. Licentiatus renuntiaretur, oblatum Cracoviae in off. typ. Math. Andreoviensis 1636. 4to (2 ark)

(Paneg. 492)

132

Sebastianus Mitius
extraordinarius professor.

1615. A. R. p. 519.

Ioannes Wolbramius Dec. fac. Philos.

1591. A. R. p. 144.

Mitkowski Jan

Mitkowski Jan!

Art et Med doct. Bononiensis

1615. 12 lutego otrzymuje pozwolenie oczekiwania o inkorporacyę w wydziale. A.K. p. 534. Tego Mitkowskiego nazywają Marcinem a Synopsis Statutorum N. 15. str. 31. Janem musiał więc być dwóch imion.

I w Aktach rektorskich 1645 r. f. 57 mianowany Janem, toż samo wyżej A.K. str. 534.

1615. w wrześniu Joannes Mitkowski M.D. lecturam Miechovitanam obtinuit. (A.K. str. 570.)

In vigilia Assumptionis BMV. Spectabiles D. Proconsul et Consules Civit. Crac. pleno numero, per schedulas eo in negotio congregati in praetorio existentes lecturam medicinae de collatione fu-natis vibid huius contulerunt Excell. D. Joan. Mitkowski – qui etiam per Universitatem Almae Acad. Crac. ad id unanimi voto et consensu susceptus et approbatus est. (A.K. str. 570.)

<u>Mitkowski Jan</u> urodził się w Pilźnie, kształcił się w Aka-
demii Krak. gdzie r. 1603 otrzymał pierwszy stopień, a r. 1608 Magiste-
riat Filozofii. Na dalsze nauki udał się do Włoch, gdzie w Bononii
został Drem Med. Wróciwszy do Krakowa, r. 1615 mianowany Profes-
sorem Wydziału lekarskiego za nadawnictwem Senatu miejskiego
R. 1627 wykładał Aforyzmy Hippokratesa. Był kilkakrotnie dzie-
kanem Wydziału medycznego. Umarł w Krakowie d. 4 Grudnia 1646.
Z pierwszej żony Anny Więckowiczówny zostawił syna Władysława Dra
Filoz. w Krakowie, Dra Med. w Padwie (który r. 1660 pod imieniem Pawła
wstąpił do zakonu Kamedułów na Bielanach i tamże + 9 września
1661 w 43 roku życia). Drugą żonę miał Agnieszkę Szoberówną.

1) Joannis Mitkowski Artium liber. Philos. et Med. Doctoris, De Catarrho pro loco inter Medicinae Doctores in celeberrima... Universitate Cracovien. obtinendo Quaestio medica. Decidetur et disputabitur... hora 13 die 19 Martii. Cracoviae in officina Andreae Petricovij S.R.M. Typographi 1615. 4to K. 14. ded. Nicolao de Magna Poremba Porembski castellano Czechoviensi... J. Mitkowski. (powróciwszy z obcych krajów, swemu dobrodziejowi.) (Med. 627)

(Za źródło kataru trzyma mózg, z którego śluz płynie ku płucom - rozróżnia katar gorący, zimny, słony, gorzki, acutus, foetidus - że się dostaje do serca! Lekarstwa: upust krwi, bańki; syrupy, ~~[illegible]~~ dyeta. - Używanie wina wzbronione.

135

~~Norbertus~~

Mitulski Franciscus Phil. Dr. Prof. Grammat. in Class. Novodvorsc. – wstąpiwszy do klasztoru Norbertanów w Hebdowie otrzymał imię Norbert Franciszek r. 1723. – r. 1732 był kaznodzieją w klasztorze imbramowick.
Bacal. 1715, Dr. Phil. 1717.

1) Imago salutis humanae mysticis Josephi patriarchae umbris in vero Christo delineata ac scenico apparatu a scholae grammatices juventute in classibus Novodvorscianis praesentata A. 1721 d. 8 m. Aprilis. Cracoviae typis Franc. Cezary. fol. k. 4. (treść dram. w 3 akt. po pol. i po łac. o Józefie biblijnym) ded. Benedicto Constantino Lubomirski principi succamerariidae regni capit. Kasimir. (urodzonemu z Tarłowny)

2) Candor religioni domesticus ad festivam divinissimi Josephi lucem publicus Michaeli Josepho de Wilkow Wilkowski Ord. Praemonstrat. Abbati in Hebdow Brestensi gratulatorio voto praesentatus A. 1723 d. 19 Martii. Cracoviae. typis Francisci Cezary. fol. (Paneg. 1599)

3) Fundament wysokiej doskonałości z Piotra się budować, z Pawła się uczyć albo Kazanie na dzień S. Apostołów Piotra i Pawła w kościele Staro-Brzeskim 1723 d. 29 Czerwca powiedziane. Kraków, druk. Jana Domańskiego. fol. 2 ark. ded. Stanislao Francisco Szepociński curato Starobrestensi.

4) Kazanie serdeczne z okazyi solennej depozycyi serca Doroty z Grothow Gembickiej starościny nakielskiej w kościele Ibramowskim zakonu Praemonstrat. miane. Kraków 1732. ~~[illegible]~~ fol. 3 ark.

ded. Mateuszowi z Przytęka Grothowi mięcznikowi przemysk.

136

Młodnicki Alexander, Baccal. 1642

1) Epidosis primae laureae ab alma Acad. ingeniis ado-lescentibus... d.d.d. Cracoviae 1642. 4to typ in off. Valeriani Piątkowski. Poez. 2805.

Młynkowicz Adam

137

Adam Młynkowicz S. T. D.
i Młynkowic.
prokurator univ.

† umarł 1677 29 janu: Rationes p. 855:/
W tychże Rationes f. 858 zanotowano, że Młynkiewicz de proprio exposuit pro causis Academiae ventilatis Romae cum Epo et aliis ungaricos 351. qui resoluti per fl. 12. faciunt 4212. /ibid. str. 856:/
1644. jako fil. dokt. i prof. Praep. Coll. min. (A. R. f 47 v.). O nim napisał Jan Racki w swoim testamencie: Experientia docuit et de personalibus et de executorialibus insinuari, tum multos senatores Regni, tum etiam me precatorem post mortem piae memoriae viri Adami Młynkiewicz, bona fide in rebus Academiae administrandis versati, cui tamen post mortem multa imponebantur, Deus parcat impostoribus, qui more corvorum cadaveribus pasci vellent, nihil de anima defuncti cogitando et de consolatione fratrum et sororum, quibus ille abundabat, nihil curando.
/: N. 36 Testamentorum liber str. 165:/.
Porównaj Styjewicz Sebastyan.
1644. 22 czerwca ad Coll. minus vocatur. /: Concl. Coll. maioris p. 180:/
1649 13 grud. ad Coll. maius vocatur /: ibid. p. 252
obrany prokuratorem Uniwersytetu d. 12 sept. 1659 roku
/: N. 37. Rat. lib. str. 643:/
w Rachunkach

powyżej wyliczonych na str. 919 stoi: summam Un-
garicos 417. quos ex thesauro Universitatis a.
1670 die 5 Decembris pro causis Romanis
expendendos acceperat pie defunctus Adamus
Młynkiewicz et scripsit in perceptis illius
anni nondum erant computati, licet per se-
cundos expenderentur. Subducta itaque summa
pro summa expensarum (r. 1676) videlicet 7654 fl.
gr. 25 a summa maiori istius anni percepto-
rum 11,042 et gr. 2. debent reddi ab execu-
tore Młynkieviciano Almae Universitati
fl. 3387 et gr. 7. Exqua restante pecunia
audientibus rationes pro triennio una cum
bedellis dati sunt fl. 426. (: ibid.:) Na str. 856
i 920 odnośnie szczególny wykaz wydatków
przez Młynkiewicza tych dukatów na sprawy uni-
wersytetu za kwitami i to w tym samym roku, że
z których je wziął z kasy; a więc zdaje się po-
stanowiono wstecznie, ażeby należytość exe-
kutor zwrócił. Jednakże zasadnie zanotowa-
no, jak wyżej, że de proprio expensit. itd.

Młynkiewicz Adamus J. A.

[illegible]

138

Młynkowicz Adam Phil. Doct. et Prof.

Collega minor, Ecclesiae colleg. S. Annae canon. S. Adalberti praepositus – r. 1636 ~~mgr~~ Bacal. Art. r. 1638 Mgr. art. – Sym: dicus Academiae Crac. Prof. Teologiae † 4 Januarii 1677. decanus S. Annae, Scholasticus Kurzelouiensis, plebanus in Zielonki, Procurator Universitatis

1) Quaestio physica de Quidditate temporis in Acad. Crac. A. 1650 m. Januar. d. 3. ad disputand. proposita. Cracoviae in offic. typograph. Lucae Kupisz. 4º K. 5.

Filoz. 446.

Modliński Gregorius

139

Modliński Gregorz

s. T. D. Eccl. Coll. s. Annae praepositus.
f. U. D.

1649. 2go grud. otrzymuje, będąc proboszczem s. Anny pozwolenie od Uniwersytetu respondere de pro loco inter Doctores theologiae sine tamen praejudicio majoris domus et beneficiorum et ascensuum Collegas majores concernentium in Universitate ex quo beneficium suum egressum praepositurum videlicet s. Annae acceptat.
/: Synopsis Statutor. Univ. N. 15. p. 39.:/

1657 5 czerwca wspomniany jako nieżyjący /a. k. confectum (N. 36 Testam. Lib. 120/ p. 758:/

obiit 28 septembris 1654. a na kopii test. stoi die 3 Octobr.

O nim mówi Starowolski. Laudatis /de philosophicis disciplinis atque academia optime meritus /: str. 36:/

wydał. Quaestio de intensione et remissione formarum in Alma univ. Crac. publice ad disputandum proposita. Crac. Franc. Caesarii 1623. 4. 1½ ark.

w r. 1633 był cursus philosophici Wladislavianae fundationis professor rok Gzarnoski Andr. Directorium logicum. — Był on S. T. D. Romanus. /: N. 37 Kat

über str. 596:/

Modlinski Gregorius Phil. Doct. et Prof.
Collega minor – Baccal. 1614. Dr Phil. 1618 – Collega major 1637 –
Canon. S. Annae

1) Quaestio de intensione et remissione formarum in Crac. Acad. ad disputand. proposita d. 17 August. Cracoviae in off. typogr. Franc. Caesarii 1623. 4o K. 6. ded. Basilio Golinio S. Theol. Doct. et Prof. canon crac. (filozof.) Filoz. 447.

2) Quaestio de vero lumine naturali cognito in Crac. Acad. ad disputand. proposita A. 1631 m. Maio. Cracoviae in offic. typogr. Matthiae Andreovien. 4o K. 6. ded. Andreae Lukomski canon. crac. vladislav. (filozof.) Filoz. 448.

3) Prodromus officiosus virtutum et promeritorum Jacobi Zadzik episc. Crac. Cracoviae in off. typ. Franc. Caesarij. 1636. 4to Paneg. 1186.

4) Gratulatio Andreae Lipski episc. Crac. Cracoviae 1631. 4to

Mojecki Przecław x O. i W. Kan. 1598. opatowski i wolbromski kanonik

1) Żydowskie okrucieństwa, mordy i zabobony przez x. Przecława Moieckiego spisane. Kraków, w druk. Jak. Siebeneychera 1598. 4to K. 4 i 30.
ded. Janusowi Książęciu Ostrogskiemu Kasztel. Krak. .... P.M.

142

Molęcki Stanislaus Phil. Baccal. 1687 – Dr Phil. 1690.

1) Conclusiones theologicae de sacramentis in genere et in specie de baptismo et confirmatione quas praesidente Mathia Projecki S. Theol. cursus sacramentalis Radiminsciani Professore suscipiet ~~[illegible]~~ Stanislaus Molęcki Phil. Baccal. propugnandas A. 1689 d. 13 Julii. Cracoviae typ. Univers. fol. k. 6. ded. Stanislao de Buzenin Buzenski decano varm. gnesn. et cracov. ~~[illegible]~~ canon. (herbu Poraj)

Projecki

Teol. 4217.

Molitor Jacobus

Mołędzki Jakub

fil. dokt. i prof.

1745 plebs. in flor. senior coll. archipresb. in ecclesia

Crac. B. V. M. Poenitentiarius /: A. K. str. 90 :/

144

Jacobus Molitor J. Lic. lector ord.
de Cracovia

1563. napomniany a rectore, ut diligentius quam prius suas lectiones peragat, a censuris quibus tunc erat innodatus se liberet, promotionem doctoralem sine multa dilatione accipere curet, alioqui lectione ordinaria sibi concessa privandus, vel w ówczas ferendus, in cathedram inferiorem de cathedra doctorali deponendus, et mox die sequenti per Albertum bedellum monitus est /: Conl. p. 241./

1582. starał się Jacobus Molitoris de Cracovia o altarzyę S. Mar. Magd. i otrzymał ją z zastrzeżeniem że teraz użytek a dopiero po dwóch miesiącach tłet ... altarzyę otrzyma ideo, ut domum ... przynależną mu tę altarzyę otrzyma ideo, ut domum ... am a scandalis purget quam diligentissime, mulieres suspectas amoveat omnino, nec in domo sua easpostea foveat, seseque propriae manus chirographo Rectori antequam praesentationis literas ad praef. Collег. accipiat eo modo obliget se nunquam mulieres suspectas in domum suam admittere, omniaque, quae contra honestatem domus essent penitus propulsare. Quod si in eadem scandala et vitia, quibus ante abundabat incurrerit collegiaturam praefatam amittat, liberumque universitati erit alium virum idoneum ad eandem collegiaturam illo deposito in ejus locum eligere /: Conl. p. 344./

1583 28 marca miał polecone rzeby czytał lectionem ordinariam in fac. juridica /: ibid 345:/

1586. 2 cr. obrany profess. novorum jurium; o porze ... nstnej przekładał Uniwersytetowi seriem suum et

fere decrepitam aetatem, quam ferendis laboribus
continuis, quos lectura ista pure suo a profes-
sore exigit ineptam et insufficientem esse as-
serebat, utpote fractam et labefactatam assi-
duis laboribus, quos in acad. Crac. per multos
annos indesinenter pertulit, atque fide bona
exercuit: insuper adferens debilitatem et
obtusam valde aciem visus, ita ut huic oneri
ferendo pro dignitate academiae omnino
par esse non possit. Obrano go, bo tylko trzy gło-
sy były temu przeciwne. Nadto Uniwersytet z
względu iż da pinguior: beneficio in sterilius
et longe deterius beneficium praebendo, qua
propter habens rationem senectutis et labo-
rum ipsius, dla wynagrodzenia straty postano-
wił mu przydać do benef. nowego jaką altaryę,
tak aby dochód z obojga wyrównał dawne-
mu s. Conel. 367 p. / Obrano go prebendarem
s. Mariae Magd. Collegio D. Iurisperitorum vicinae
adjectis hisce conditionibus, ut familiam scandalo-
sam a se ablegat, nec eandem amplius admit-
tat sub poena privationis ejusdem praebendae.
2do ut quoniam propter coecutiem non potest
procedere ad presbiteratum nec in sedere ultri
divino et cultarici ejusd. ut utrorumque eorun-
dem et suae personae atque proventuum habeat

habeat curatorem. Quam operam ut susciperet d. doctor Nicolaus Dobrociecki antecessor in eadem praebenda ipsius d. Jacobi Molitoris consentiente Universitas obtinuit. /: Concl. 370:/
r. 1582 oskarżony przez rekt. na rozstaczenie dieceji gry... et privationem ascensus ad omnia beneficia in Coll. juriscons[ul]torum vacantia et deinceps vacatura obvenire, quae forent in ~~tum~~ Collegio /A. R. p. 44./
1589. Dobrowecki jako coadjutor albo raczej administrator jemu przydany /: Akta Rekt. p. 124: postanowienia jak następuje: Deducendo ad effectum conclusionem Universitatis de provisione domini d. Jacobi Molitoris, Jurisprud. D. senio et oculorum debilitate confecti. Postanowił Rektor, iż wszystkie czynności dochodów tyczące się tylko Dobrociecki miał załatwiać oraz Molitorowi ut habeat semper promptam paratamque pecuniam pro victu in singulas septimanas debebit illi dare florenum unum. Pro singulis etiam quatuor temporibus dabit alenos florenos maiorum expensarum causa et onera expensarum sacelli s. Mariae Magd. sustinebit. /: A. R. ch. 124:/

Jacobus Molitoris de Cracovia

1572. in doctorem juris canonici promotus 14. febr. (Eph. Leor.)

1561. in convocatione Dominorum theologicae, juridicae et medicae facultatis doctorum ac earum facultatum decanorum ad eligendum ordinarium lectorem in jure canonico facta, electus est Mag. Jacobus Molitor, juris licent. in ordinarium lectorem juris canonici, ita tamen, ut hinc ad dominicam septuagesimae proximam in doctorem promoveatur, sub poena privationis ordinarii officio. ~~(Concl. Univ. pag. 244.)~~

1582 3 sierp. Doctor Jacobus Molitoris de Crac. po ustąpieniu kollegiatury sti altaris s. Mariae Mag. przez Jakuba Górskiego starał się o nię. Zapewniono mu to z zastrzeżeniem że literas praesentationis otrzyma post duos menses ideo, ut domum suam a scandalis purget quam diligentissime, mulieres suspectas amoveat omnino, nec in domo sua eas postea foveat, seseque propriae manus chirographo Rectori antequam praesentationis literas ad praefatam colle-

giaturam accipiat, eo nomine obliget, se nunquam mulieres suspectas in domum suam admittere (sic) omniaque quae contra honestatem domus essent penitus propulsare (sic). Quod si in eadem scandala et vitia, quibus ante abundabat incurrerit, collegiaturam praefatam amittet, liberumque Universitati erit alium virum idoneum ad eandem collegiaturam, illo deposito, in eius locum eligere. /: Conl. Univ. p. 344:/

Monetarii Stephanus (Müntzer)

1) Epithoma utriusque / musices practice Ste/phani Monetari Cremniciani / recenter in Cracovia contextum. Cracoviae impressum per Florianum Unglerium in domo Erasmi episcopi Plocensis. (s.a.) (circa 1518) (4to (Sign. A – F.) Kart 24.

ded. Georgio Thurzoni... Stepha: (Sztuki piękn. 155.)
nus Monetarii Cremniczensis. Cracoviae ex aedibus d. Floriani Ungle-
rii calcographi XIV Kalend. Janu. –
Po dedykacyi: Exhortatio ad Lectorem Valentini Eckij Philyripolitani. (wierszem)
Na tytule 6 wierszy: Aspera Poeonides ceperunt i t. d.
na Końcu: Carmen Joannis Lupuli Brodmanensis in circumforaneum
blateronem.
tytuł 3 kolorami (czerwony, niebieski, czarny) drukowany, ~~drzewo~~
ryt ten sam co w ~~dziele~~ Sebastiani Felstinensis (1518). Na
pierwszych 2 kartach ozdobne szerokie ramki z literą Q w której
herb Thurzonów.

(Tytuł czerwono drukowany:)

Epithoma vtriusqz (musices practice Ste/ phani Monetari Cremniciani, recenter in floren tissima Cracouiā (ad emolumentum plerisqz har= monice virtutis tyronibus qz ex/actissime con= textum./

(pod tem drzeworyt czarno drukowany z niebieskim tonem przedstawiający 6 śpiewaków, z których jeden trzy= ma nuty z textem: In gotes namen faren wir seiner"

(ten sam drzeworyt w książce: Opusculum musi= ce compilatum per Sebastianum Presbiterum de Felstin. (Kraków u Unglera 1518) bez roku 4to. i w drugiej edycyi tegoż: bez roku (w Krakowie u Hieronima Vietora 1525. 4to)

Pod tem 6 wierszy: Aspera Poeonides ceperunt sume= re rostra....

Ded. generoso clarissimoque d. Georgio Thurson.... Ste= phanus Monetarij Cremnizensis. Cracoviae ex aedi= bus domini Floriani Unglerij calcographi 14 Kalen. Januarii. (Pierwsza litera G. na herb Turzonów w środku — po bokach textu bogate bordiury z kwiatów (ramki). Autor powiada że to pisał kształcąc się w nauce muzyki na Uniwersytecie Wiedeńskim — i że to w Grudniu napisał.. że ten Jerzy Thurso był gubernatorem Kremnicy)

Teorya muzyki obszerniejsza od dzieła Sebastiana z Felsztyna na str. Ciij skala muzyczna w kształcie 4 rąk drzeworytnych, drukowana z kolorami (brunatnym i czarnym)

(na końcu:) Impressum Cracouie per Florianū Unglerium in domo Reuerendissimi ī Christo patris dn̄i Erasmi Ep̄i Ploczensis. (bez roku). W końcu drzeworyt: 2 aniołki trzymają herb Krakowa w któ= rego bramie są litery FV (t. j. Florianus Ungler.)

8

Gabriel Morenda.

4 febr. 1614 r. praevio examine duorum dierum a procancellario Univ. Andr. Schonceo consentientibus praedspertitis J. U. Licentiatus creatur. a 6o pred schranze universitetou ohlášen (p. Acta rect. p. 455.)

Stanislaus Czyesla
S. Annae Canonicus

1539.

Mościcki Jakob, r. 1648 został Baccal. Phil. a następnie Dr Phil. w Uniwersytecie Krakow. R. 1659 d. 23 Stycznia został Dyrektorem Lyceum miejskiego we Lwowie (Ob. Bieżanowski Stanisł: Acroama panegyricum honori Urbis Leopoliensis... dicatum. Cracoviae 1659) – Następnie był rajcą we Lwowie, gdzie miał drukarnię (1671–1672). Pisał też wiersze polskie. R. 1671 był pisarzem Sądów miejskich we Lwowie

1) Salutationes Sacrarum Regiarum Majestatum nec non d. Episcopi Culmensis Regni Pol. Procancellarii a viris Consularibus Leopolien. A. 1671 Calend. Octobris habitae. Leopoli 1671. 4° k. 10.

Ded. Stanislao Bużenski canon. Gnesn. Cancellario Regni Pol .... Jacobus Mosaicki.
(są tu mowy łacińsk. i polskie Marcina Anczowskiego, Waleriana Alembeka, Macieja Kuczankowicza, Bartłomieja Zimorowicza rajców.)

2) Powinszowanie imienin wierszem polskim Katarzynie Kosińskiej (żonie Superintendenta cel małopolskich) 1674. w Mościcki Joannes: Melos votivum ad solennem S. Hieronymi diem gen. Hieronymo Kosiński. Cracoviae 1674. 4to

150

Moscicki Jan Leopoliensis. – Baccal. 1690, Dr Phil. 1692.
(syn Jakuba Moscickiego Dra Fil. i od r. 1659 dyrektora szkoły lwowskiej i 1693 rajcy lwowskiego).

Concentus Musarum Heliconius virtuti et honori IX primae laureae candidatorum dum in Univ. Cracov. Artium et Philosoph. Baccalaurei renuntiarentur a Casimiro Stanislao Tyszinski Majorum Ordinum Subdiacono ejusdem laureae candidato dedicatus 1690 d. 21 Octobris Cracoviae typ. Nicolai Alexandri Schedel. fol. k. 8. wiersze

między temi kandydatami był Joannes Mościcki Leop. gdzie mówi że ojciec jego był konsulem w Lwowie na końcu jest 20 wierszy tac na pochwałę autora Tyszińskiego przez Joannes Mościcki Leopol. r. 1690 baccal. a

Tenże Mościcki Jan r. 1692/3 został Dr filozofii w akad. Krak.

1) Melos votivum ad solennem S. Hieronymi diem gener. d. Hieronymo Kosinski theloneorum Regni per Minor. Poloniam Superintendenti in vim gratulatorii vinculi applausus per Joannem Moscicki Univ. Crac. alumnum A. D. 1674 die 30 Sept. Cracoviae, praelo M. Jacobi Moscicki Phil. Doct. 4to kart 5 (Przytem na końcu: Powinszowanie imienin wierszem pol. Katarzynie Kosińskiej przez Jakuba Mościckiego).

z Mościsk

Melchior Mosicensis.

czyli był prof., nie wiem. Cf. Starowolski Laudatio pag. 29.

152

<u>Moskiewic</u> Andreas Leopol. r. 1668 został bakal. fil. – Dr Fil. 1672.

1) jego wiersz (na pochwałę Dominika Cyrus gdy zostawał bakałarzem filozofii) sam z Cyrusem jest w dziele: Cornucopiae Laureatum VI Primae laureae Candidatorum collectis ex doctrina referturn et ius dem dum Prima in Artibus et Philos. Laurea insignirentur a Dominico Cyrus praesentatum 1668. d. 13. Octobr. Cracov. ap. Stanisl. Piotrkowczyk 4º Kat. 8.

2) jego wiersz w dziele Castelli Daniel: Famae Theatrum 1666

153

Mroszkowski Paulus August. Bacal. 1671.

1) Manubiae laureatae XI primae laur. Candidatis collatae Cracoviae 1671. fol. ex off. Schedeliana Loez 3001.

Mrociński Jędrzej

fil. doct. Eccl. Coll. SS OO. Cracov.

1742. p. A. R. str. 928:7

155

Mrozinski Joannes Cantius Andreas. Baccal. 1715, Dr. Phil. 1717.

1) Area triumphantis sapientiae VI primae laur. Candididatis victrici apparatu instructa. Cracoviae 1715. fol. typ. Joannis Domański

Loez 2999

Mrugaczewski Andreas Bacal. 1751, Dr. Phil. 1754.

1) Ver laureatum (II) in Primae laureae Candidatis reflorescens. Cracoviae 1751. fol. typis Universit.
Pocz. 3006.

2) Conclusiones ex universa philosophia speculativa. 1753. fol. (z życia S. Jana Kant.) Filoz. 803.

Mrugacrewski Michał

Mrugaczewski Michał

mattheseos professor. S.T.D.

1756. d. 29. marca jako Coll. minor incorporatus universitati /: Concl. Univ. p. 625:/

1756 3 wrześ. obrany dyrektorem akad. chełmińskiéj /: Concl. Univ. p. 633:/ tu wspomniany jako Phil. Doctor mattheseos professor, jus utrumque sive theologiam moralem ibidem tractaturus (ibid)

1760. 17 marca zostaje prof. kursu matematycznego będąc już Coll. major math. prof. idque juxta dispositionem Universitatis a. 1757 factam, quem bis de die in diem teget, praevia intimatione et principiatione. Quia vero cursus hic nullum salarium habet, dispositio facienda est aliqualis per Rectorem et Procuratorem Univ. ut ex fundatione Vladislaviana aliquid ei assignetur. /C. Un. p. 700:/

1761. jako Coll. ~~major~~ i geometra przyjęty /C. U. p. 737:/

1770. d. 22 listopada zostaje prof. cursus polemici /C. U. p. 111:/

1773. 6 wrześ. otrzymuje pozwolenie ubiegania się o stopień dokt. teologii, który nauczał /: p. 189:/

W czasie reformy ks. Mrugaczewski, jako rektor ...

profesor, s. t. d. i Dziekan kolegijaty s. Floryjana miał plebaniją w Goleszy i dodatku pieniędz. 2000 złp. /: Raport reformy A. Kołłątaja od r. 1780 do 1 lipca 1784:/

1750. d. 10 czerwca jako fil. dokt. mat. profesor. /: A. K. str. 367:/

1752. 28. kwietnia został geometrą przysięgłym. /: A. K. str. 508:/

1755 15 paźd. odwołany z profesorstwa w szkołach poznańskich po ukończeniu kwartału /: A. K. str. 302:/

1756 8 sept. jako kolega minor i Geometra juratus postany na dyrektora szkoły Chełmińskiej. /: A. K. str. 343:/

1759. 5 wrześ. postany na prof. filozofii i matematyki (do szkół poznańskich. /: A. K. str. 418:/

1759. 14 grudnia otrzymuje patent na geometrę przysięgłego. /: A. K. str. 427:/

<u>Mrugaczewski</u> ~~[illegible]~~ Michał {Wawrzyniec} (profesor teologii Collega major, Kanonik Kolleg. S. Floriana, r. 1775 został ~~[illegible]~~ Teolog. Licencyatem (ob: Jocher 2705. 2247. 3812. 1565) — r. 1742 został Baccal. 1745 Mag. Phil. — Profes. Matematyki 1751.

1) Dissertatio polemica de traditionibus, pro obtinenda i Sacra Theol. Doctoratus Licentia publice ad disputandum A. 1775 d. 12 Octobr. proposita. Typis Collegii Majoris Universit. Cracov. 4o K. 30 (traditiones = verbum Dei non scriptum) Teol. 3037

2) Kalendarze (z Prognostykami astrologicznemi) {polsk. i rusk. na r. p. 1748 w druk. Akad.} (Kraków 1748. {1751. 1753} ~~[illegible]~~ — 1757. 4to w druk. Akadem.

3) Kalendarz w którym święta roczne na r. 1757. Kraków. 12mo

4) Quaestio theologica ex cursu polemico de justificatione impii. Cracoviae 1777. 4to

M. Ioannes de Mstow. Coll. minor.

1527. A. R. p. 1163. jako Collega minor. – Concl. Univ. p. 143.
1536. ubiegał się jako Coll. minor o kanonię przemyską (: przez Coll. minor. / A. R. p. 164)
1541. 7 paris.
1550. rezygnuje kantoryę s. flor. i pleb. w Olkuszu (: Concl. Coll. maj. p. 93.) umarł w r. 1551. bo pod tym rokiem na str. 96. są wspominani ~~jego~~ executores jego, non ita pridem defuncti, którzy Communitati centum florenos monetae communis (: ibid.)
1538. jako decanus artium (: A. R. p. 654)
1527. 8 novembr. Iohannes de Mstow ex unanimi voto electus est in minoris collegii collegiatum (: z Almanacha Stoefflera XI. 8. 47.)

Mucharski Joannes Vincentius Baccal. Art. 1642 (Dr. Phil 1644) in Univ. Crac. (syn Piotra Doktora Med. i Prof. i Zuzanny Schilderówny) urodz. 19 Czerwca 1624, kształcił się przez 2 lata w Padwie, został r. 1647 Doktorem Med. w Rzymie. Trudnił się praktyką lekarską w Krośnie, Lublinie, Warszawie, gdzie był nadwornym lekarzem Króla Jana Kazimierza.

1) De plica Polocia (Polona?) seu cirragra morbo polono, quaestio medica. Romae 1647. 4to

2) Phosphorus annuae et festivae celebritatis d. Petri Apostolorum principis. 1645 4o (Powinszowanie Piotrowi Mucharskiemu). Paneg. 573.

161

Mucharski Ludovicus Petrus Canonicus Jaroslavien. Auditor S. Theol. et Jurisprud. in Acad. Crac. 1650.

1) Panegyrica gratulatio ill. Joanni Baptistae Zamojski episcopo praemisl. cum mense Aprili sacram cathedram adiret. Cracoviae in off. Francisci Caesarii 1650. fol. Paneg. 1733.

Mucharski Petrus P. et M. D.
et prof. Serenis. Vlad. IV.
physicus privilegiatus.

1657 18 Junii przez bedela i instygatora Officii
Rectoris Prusnera zaskarżony przed sąd rektorski,
quod ipse contra privilegia et iura academi-
ca ad disputationem responsionis pro loco inter
medicinae Doctores peragendam consensum Illmi
et Rmi D. Petri Gembicki, Ep. Crac. requisive-
rit. Dowiódł przecięż, że go o to nie prosił, ale
tylko, iżby swą otrzymaną dysputę zaniesie na-
cytk. Quo praestito mandavit Rector, ut cathe-
dram conscenderet et actum responsionis per-
ageret. (A. R. str. 573.) Rodem z Rusi —
Zob. Jocher II str. 380 kolumna druga.

syn Wojciecha herbu Gozdawa
Mucharski Petrus rodem z Jarosławia — wpisany r. 1608 do metryki uczniów Uniw. Krak.
został w Krakowie r. 1610 Baccal. a r. 1612 Mgr. Phil.
najprzód był seniorem szkoły S. Mikołaja, potem szkoły Wszystkich Świętych
r. 1613 był Seniorem szkoły P. Maryi w Krakowie, r. 1617 wyjechał do Padwy
— został następnie r. 1619 w Padwie Dr. Med. — lekarz nadworny
Książąt Ostrogskich, potem Hieronima Sieniawskiego (Ob: Autobiografia w Radymińskiego: Fasti Infor.
R. 1650 został Profesorem Medyc. w Krakowie, dalej
rajcą, fizykiem J. Kr. Mci. Żonę miał Zuzannę (córkę
Wincentego Schildera i Justyny Temberkowny) która
zmarła r. 1659. Urodził się (jak widać z jego portretu w Sali jurydycznej
Akadem. Krak.) r. 1594, przybył na nauki do Krakowa r. 1607. — R. 1621
wrócił z Włoch do Polski. — r. 1645 został nadwornym lekarzem Władysława IV
R. 1659 d. 31 Octobr. został Dziekanem wydziału medycznego + 1666 pochowany u P. Maryi mając lat 73.
w Krakowie. 1) De peripneumonia; quaestio medica, pro
loco inter... Medicinae Doctores et Professores in...
Academia Cracov. obtinendo, publice a Petro Mu-
charski Art. Liber. Magistro Phil. et Med. Doct. S. R. M.
Phys. Med. proposita d. 30 m. Aprilis. 1650. Craco-
viae, apud Chalcographum regium Franciscum Cesarium.
4to. K. 8. (tezy) (sub rectoratu Stanislai Rozycki J. U.
Doct. et Prof.) na odwrocie tyt. drzeworyt xiążąt Ostrog.
i Zasław z monogramem A. Z. i 10 wierszy Ludov. Petri
Mucharski canon Jaroslavien. S. Th. in Acad. Crac. Auditoris (syn)
.. Ded. Vladislao Dominico duci in Ostrog et Zasław pala-
tino cracov... P. Mucharski Med. Dr. ... Cracoviae d. 12 April. 1650.
Medic. 629.

2) Epithalamium Stanislao Lubomirski capit. sandec et Sophiae Alexandri Ducis in Ostrog palat. Volhyn. filiae. Cracoviae in off. Andreae ~~ap.~~ Petricov. 1613. 4to 5 ark. (wierszem) Paneg. 479

3) Talassio novis sponsis Jacobo Cimermano Cons. Crac. et Dorotheae Zawacka Pikussowna. Cracoviae ap. Siebeneycher 1613. 4to 3 ark. (wierszem)

4) Epopoeia nobilibus ac generosis neosponsis d. Francisco Gordon et lectissimae virgini Margaritae Portiae amicis suis intimis concinnata. Cracoviae in off. viduae et haered. Franc. Caesarii 1655. 4to Kart 4. Paneg. 268.

5) Applausus Pierius novis sponsis Joanni Iwanowicz consuli Crac. et Annae filiae Vincentii Schilder Consulis Cracov. d. 8 Maji 1616.

6) Prosphonisis circa promotionem in Drem Med. Laurentii Jacobei Curelowiensis. Patavii 1617 ded. Alexandro Vigontio Prof.

7) Epos sarmaticum d. Francisco Mazzono Anatomiae Prof. Patavii 1620

8) Panegirica Gratulatio Joanni Bapt. Zamoyski episcopi Praemisl. Cracoviae 1650. fol. ap. Fr. Caesary

Ludovici Petri Muharski

164

Mułarowicz Jan

A. L. M. Phil. doct. scholae

SS. Corporis Christi senior.

1653. a. k. p. 534.

~~78~~ 165

Ryszard Mühlich do Ryszarda (Mielicz Edward
z Ryszarzy?)

z Mławy

Mulinowicz Jan

fil. i med. dokt.

1659. A. R. p. 895. Czyli był professorem nie wiem. Zdaje się, że był, bo o długi przed sąd rektorski został pozwany. Nie był, tylko jako med. Doktór należał do sądu rektorskiego. Wszakże r. 1661 15 Junii Albert Stęskowski (sic) M. D. Consul Crac. w sprawie z Sebast. Badowiczem, mieszczaninem krak. wniósł o przesłanie tej sprawy ~~urzędu~~ ex off. Consulari Crac. vigore remissae ad iudicium Perill ac Magn. D. Rectoris cum praefato citato D. Stęskowski, ex eo, quod allegaret se esse Medic. Doctorem. Ale nie przyjął rektor tej sprawy, i dla tej, między innemi, przyczyny, że nullum gradum habet in hac academia, nec eidem per responsionem sit incorporatus, nec se unquam ad officium academicum in similibus revocabat; quinimo a multo tempore iura civitatis Crac. suscepit, eiusdemque praedictae civitatis iurisdictionem recognoscebat; dla tego też ad forum competens odesłał go.

(p. A. R. str. 974.)

167

Munarius Theodorus Bononiensis Ord. Min. Convent. S. Franc., Baccal. S. Theol., in Studio Cracov. Artium Magist.

1) David contritus ex septem psalmis poenitentialibus desumptus; ad Vladisl. IV Pol. et Suec. Reg. directus. Cracoviae ex officina Christophori Schedelii, 1641. 8vo. Teol. 803.

Nurner Tomasz

Doctor Thomas Murner.

Thom. Murnar vel Murner, natus Argentorati a. 1475, Jacobi Locheri disciplina usus, ordini franciscanorum (fratrum minorum) adscriptus, Parisiis magisterium artium adeptus, bonas litteras primum Friburgi, dein easdem Cracoviae, tum jus Argentorati, a. 1520, denique theologiam Lucernae in Helvetia docuit. A. 1509 doctor theol. Cracoviae creatus, Francofurti ad Moenum, apud Treveros et aliis etiam in locis orationes sacras pro concione habuit, valde infensus Luthero et protestantibus, quos dicendo, disputando et libris scribendis lacessivit. Quapropter ab Henrico VIII. rege in Britanniam vocatus, aliquamdiu ibi versatus est. Tigurinos et Bernenses famosis libellis ita petiit, ut a. 1529 ex Helvetia abire cogeretur. Variae doctrinae tandem superavit ingenii festivitas, etiam in carminibus patrio sermone pangendis conspicua: quo factum est, ut ab imperatore

Maximiliano I Wormatiae poëta laureatus cre-
aretur. Vitam ejus narravit vir doctus in Museo
Teutonico 1779 I. p. 171 et p. 528 seqq. (Wy-
pisane z Henr. Karola Abr. Eichstadiusa De po-
esi culinaria commentatio sexta et ultima Jenae
1838. 4. Opus ejus Chartiludium Logicae olim typis edi-
tum Bruxellae et Argentinae 1509/ a. 1509 (przeszłe recognitum et
auctum edit. Paris 1629. una cum chartis sepa-
ratim editis. (v. St. Pudłowic Miscell. Bl. k. 18.
~~pag.~~ 70. versa. Lms.). Eundem editorum Chartiludium
in institutae et tabulas refert Gesnerus Pandectis
de utroque jure n. 2.

169

Do hist. Akad. Krak.

Menestrier Bibl. curieuse T. II. p. 174. 186 seq. mówi że Tomasz Murrner, najprzód użył w Strasburgu kart do ułatwienia umysłu. Użył on na początku XVI wieku w Krakowie, Bazylei i Freyburgu w Szwajcaryi w Filozofii i ~~[illegible]~~ użył sposobu ułatwienia uczniom terminologii dialektyki za pomocą gry w karty (Kartenspiel), co tak pomyślny miało skutek, że go za to w Krakowie o czarnoksięstwo posądzano. Te karty składały się z 52 sztuk które zwali; ryby, żołędź, ~~[illegible]~~ wiadełki i t.p. wyobrażały. Erazmus w swojej rozmowie Ars notoria zdaje się z ~~tego~~ wyśmiewać a Epistolae viror. obscur. czynią to wyraźnie.

Użył on podobnego środka ułatwienia dla prawników zob. Breitkopf Versuch d. Ursp. der Spielkarten zu erforschen. I, 116.

Murrner w ~~[illegible]~~ był rodem z Strasburga w wydaniu strasburskiem tego dzieła z r. 1519 umieścił świadectwo wydane sobie przez Jana Głogowczyka. zob. K. po N iiij w zbiorze Bibl. Jagiellońskiej bo on coś ma o tem. Krak. Porównaj Jurowskiego.

Chartiludium logicae Brux et Arg. 1509. w lat. 1629.

Murner Tomasz

prof. fil. w Uniwersytecie Jagiellońskim na początku piętnastego stulecia.

zob. fol. vers. –

170

Murner Tomasz urodzony d. 24 Grudnia 1475 w Strasburgu (czyli podług niektórych: w Oberehenheim pod Strasburgiem), wykształciwszy się początkowo w szkole bernardyńskiej w Strasburgu, wstąpił w młodym wieku do zakonu S. Franciszka czyli jak u nas nazywają Bernardynów (S. Francisci de observantia - Franciskaner, Barfüsser). Będąc już Magistrem Sztuk Wyzwolonych w Uniwersytecie paryskim, przybył r. 1499 do Krakowa jako Bernardyn i zapisał się w półroczu zimowem (Commutatione ~~aestivali~~ hiemali - t.j. po d. Sw Gawła, od którego się kurs zaczynał) 1499 za rektorstwa Walentego z Olkusza Decret. Dr. Kanonika Krak. w poczet uczniów Uniwersytetu Krak. pag. 434. (Fr. Thomas Murner ord. (minis) (andi) S. Francisci de Argentina solvit totum." - pomiędzy 196 uczniami zapisanemi tego półrocza - Bb. Metrica studiosorum Tom I) [- R. 1499 był na Uniwersytecie w Fryburgu (potem poszedł do Krakowa - jak sam pisze) [i został Baccal. Theologiae w Uniw. ~~Krak.~~]
R. 1506 otrzymał wieniec poety od cesarza Maxymiliana. -
R. 1507 wyszła jego Logica memorativa w Krakowie i tóż samo r. 1508 w Strasburgu, Bernie, Fryburgu i Trewirze bawił -
r. 1519 był we Włoszech, później znowu w Strasburgu gdzie był gwardyanem, r. 1523 był w Anglii. Wszedłszy w zatargi z radą miasta Strasburga, musiał to miasto r. 1525 opuścić i osiadł w Szwajcarji, umarł w Heidelbergu około r. 1537.

Był to charakter niespokojny, awanturniczy i niestały; raz popierał reformacyę, to znowu wściekle rzucał się na takową. Pomiędzy licznemi jego pismami celują jego: Schelmenzunft 1512. (Ob. Waldau G. E: Nachrichten von Murners Leben und Schriften. Nürnberg 1775. 8vo — Liebenau.

1) Logica poetica vel memorativa, cum iocundo pictasmatis exercitamento, pro communi omnium Studentum utilitate. Impressum Cracovie, impensis optimi et famatissimi viri domini Johannis Haller civis Cracoviensis, Anno Verbi incarnationis M.CCCCC.VII. decimo tertio ante Kalendas Martii. 4to

(druga edycya:) Logica memorativa Chartiludium logice, sive totius dialectice memoria et novus Petri hyspani textus emendatus: Cum iucundo pictasmatis exercitio: Eruditi viri f. Thome Murner Argentini Ord. Minor. theologie doctoris eximii. Argentinae 1509 per Jo Grüninger. 4to Kart 80 Sign. A-N

172

Ludus Studentium / Friburgensium cum Prophetia mirabilis in fine. / – Mathias Sanbucellus: / Ingeniosa cohors ludas paradigmate miro
Quod tibi Murnerius condidit ecce Thomas
Quo bene si ludis caute quoque ludere noscis
Concito quanta foret syllaba queque scies.
(Podtem drzeworyt: dwóch grających w Tric-trac czyli Puff.) (na końcu:) Beatus Murner Argentinen. Francophordie imprimebat. Anno dni m. d. xij (1512) (na odwrocie ostatniej karty herb trzymany przez 2 trębaczy, w herbie napis Paciencia.) 4to Kart 16 Sign. a–c po 6 kart – w środku drzeworyty: Ludus aleae (Trictrac)

na karcie drugiej: Vitus Geyszfelhagenius Liberalium Artium Magister adulescentibus salutem. Tu pisze … Thomas Murner …. chartiludium mirabile dictu effinxit, taxillorum usum edocuit, Scacum interpretatus est … Chartiludio logicas argutias, taxillis

et scaco syllabarum quantitates memoravit.... Ego Vitus Hagenoius Art. Liberal. Magister... hanc nos provinciam suscepisse

Thomae Murner Argentini Ordinis Minorum Sacrae Theologiae Baccalarii Cracoviensis ad rempublicam Argentinam Germania nova. Impressum Genevae per Jul. Guill. Fick. 1874.

(jest to humorystyczna odpowiedz na dzieło Jakuba Wimpfeling: Germania ad rempublicam Argentinensem Argentinae impr. Johannes Prüss 1501. 4to w którem dowodzi, iż Strasburg nigdy do Gallii nie należał.)

173

Murner Tomasz ur. 24 Grudn. 1475 w Oberehenheim pod Strasburgiem, kształcił się w szkole u franciszkanów tamże i wstąpił do zakonu, zwiedził uniwersytety w Paryżu, Fryburgu, Kolonii, Rostoku, Pradze, Wiedniu i w Krakowie gdzie dostał Baccalaureat Teologii. – R. 1502 wrócił do Strasburga. Tu rozpoczął zatargi z uczonym Wimpfelingem wskutek czego musiał opuścić Strasburg i tułał się po Niemczech, Włoszech. R. 1519 został Dr. Teolog. Był w Anglii + 1536 w Heidelbergu

Joannes de Glogovia Collegiatus Universitatis Crac testem on. Thomam Murner Alemannum civitatis Argentinensis filium nostrae Universit. S. Theol Baccalaur wychodzi r. 1509.

Argentinae impressi. Joannes Gruninger 1509. 4º

Ludus Studentum Friburgensium cum Prophetia mirabilis in fine. (na tytule dwie osoby grające w pufa – na końcu:) Beatus Murner Argentinen. Francophordie imprimebat A.D: 1512. 4to
Kart. 15 Przedmowa: Vitus Geyszfelhagenoius Liberalium Artium Magister Studiosis adolescentibus salutem
mówi że Murner chcąc wykorzenić u studentów zgubny pochop do gry, z wolna odzwyczajając: „Chartiludium mirabile dictu effinxit, taxillorum novum docuit, scacum interpretatus est, et castissime nos ludere informavit, ludo quo perdens lucratur, lucrans artibus ingenuis condonatur. Quis haec audivit antea, aut quis vidit similia" + Ex Friburgo – dalej: Thomas Murner lectori

Karty były w modzie

175

Murner Tomasz (uczony augsburski: prof. filoz.) Chartiludium logicae Cracoviae

Haller 1507. 4°.

Chartiludium logicae sive totius dialecticae memoria et novus Petri Hispani textus emendatus: cum jucando pictasmatis exercitio eruditi viri Thomae Murner Argentini Ordinis Minorum Theologicae Doctoris eximii *)

1518 Chartiludium novum (in ~~Eur~~ Instituta Justiniani)

jest tu 32 drzeworytów kart, syllogistisch Phantasiewerk

R. 1509 Joannes de Glogovia canonicus et Collegiatus Univ. Crac. testimonium praebet quod venerabilis pater Thomas Murner Alemanus civitatis Argentinensis filius bacalaureus facultat. Theol. in Cracovia ex Chartiludio praelectiones habuit cum magna voluptate Scholarium universitat. cracov.

Nachnahme: Thlr. Sgr.

Musik

Novitäten von

Zur Post.
Zur Fuhre.

Löbl. *Herr* ____________________

erhalten von *A*

Baar 60 % und 7/6.

Expl.			Ordinair.		Netto.	
			ℛ	Sgr.	ℛ	Sgr.
	Pianoforte.					
	Badarzewska, Th., La Prière d'une vierge	5 Sgr.				
	Begleiter, der angenehme. Sammlung von 40 beliebten Volksliedern für Pianofortespieler, welche in geselligen Cirkeln bekannte Lieder für allgemeinen Chor anstimmen und begleiten wollen. I. u. II. Heft à	25 „				
	Beyer, Fr., Aufmunterung am Piano. Eine Sammlung leichter melodiöser Unterrichtsstücke. 1—5. Heft à	7¼ „				
	— Dieselben complet in einem Heft............ ℛ 1.	— „				
	— Hiezu noch 4ms. 1. u. 2. Heft ....à	10 „				
	Brandt, L., Hamburger Hanseaten-Marsch	5 „				
	— Telegraphen-Polka-Mazurka..........	5 „				
	— Julchen-Polka (Die Berliner Köchin)	5 „				
	— Tänze und Märsche No. 1—10, complet...... ℛ 1.	— „				
	Burgmüller, H., der kleine Rekrut, Rondino.......	5 „				
	— Potpourri aus Martha, Norma, Freischütz........à	10 „				
	Dittmer, H., Carolinen-Redowa..................	2½ „				
	— Coeur d'Ange, Esmeralda über „Der Tyroler u. sein Kind	2½ „				
	Engel, A., Tyrolienne „Von meinen Bergli	2½ „				
	Favorit-Walzer der Königin von Preussen	2½ „				
	Fecher, Ign., brillanter Feenreigen (sehr beliebt)	2½ „				
	Gräff, G., Opern-Potpourri's für 2 Violinen					

Muscenius Joannes

176

Joannes Muscenius Curelovienus. S.T.D. et Prof. S. Flor. (1602. p. 24 lipca.) Can.

1584. 8 czerwca obrany altarzystą, WWSS. p. Sokołowski, (będąc już cust. coll. S. Flor. Can.) do którejto altarii obowiązek śpiewania podczas większych uroczystości był przywiązany (: Cons. p. 352 :)

Umarł r. 1602. (: A. R. p. 262. :)

W Konkluzyach Coll. majoris r. 1519. p. 60 wspomniany jako S. T. D. Archid. Curelov. Can. Crac. benefactor Academiae liberalissimus et de communitate majoris Collegii optime meritus. Uczynił fundacyę zob. fundatio Musceniana.

1581. 31. stycz. został dokt. teol. (: Ef. Leon. notatki Jana Muscenius :)

1580 8 lut. licentiatus declaratus in theologia wraz z Janem Wieliczem (: ibid. :)

1563. 9 lipca powołany do wielkiego kollegium. (Ef. Leonowiczowskie notatki Jana Muscenius, jeśli to tylko jego ręka, bo napisał rosatius [illegible] :)

1556. 13 kwiet. Commissum mihi regimen ludi literarii arcis Cracov. per d. Petrum Mirkowski Scholasticum a 18. t. m. przez tegoż scholastyka był wprowadzony (: Jana Muscenius Noty w Ef. Leon. R. 1. 39 :)

Tamże ktoś inny pod r. 1559. 24 stycznia zanoto-

wat: Resignavit Doktorneus Muscenius scholam Arcensem.

Umarł ~~w czerwcu 1585.~~ Umarł r. 1602.?

1554 insignia magisterii accepi una cum aliis numero XI. Lic. numero XI. Licentiatura peragebatur 20 febr. promotio vero per M. Alb. Wendrogowski. / Notatka Muscenius z Efem. Leonr. Leonrzyczora.

O nim mówi Starowolski w Laudatio linguae graecae et latinae scientissimus st. 29.

W bibliotece uniwersyteckiej znajduje się jego wykład na Liber proverbiorum, quem Hebraei Misle appellant, który w r. 1569 czytał w kursie zimowym (A.A. XIII. 20 st. 297–414) Na końcu stoi: 1571 d. 17 Decembris M. Joannes Muscenius s. Th. Baccal. perfecit. Incepit a. 1569 in Decembre. 2) Joannis Apostoli Epistola prima którą 1574 także jako bakałarz r. 1574 z kwiatem wykładać zaczął (ibid.). 3) dwa traktaty astrologiczne (prob. Wiadomości itd.)

Podobno to on o sobie napisał a. 1568 24. Septemb. electus sum in astrologum Univ. Crac. per Rev. Patres maioris domus. / R. VII. 6./

177

(nie ~~Jan~~ Muszeniusz? bo ten + 1585 roku
do sprawdzenia

1584 8 lut. publice declarati sumus licentiati in sacra theologia cum mag. Joanne Welsrio. Sequenti anno promoti sumus ultima Januarii (J. Eff. Leon. notatka Jana Musscen.) ~~Więc~~ on, bo Muszeniusz umarł 1585 roku.

Jacobus de Schadek J.U.D. Canonicus et Vicarius in Spiritualibus Cracoviensis generalis obiit 1487. 28 8bris.

178

Joannes Muscenius

Curzelovius, archid. Curzel. Can. Crac.

s. Th. D. obiit a. 1602 d. 21. Julii in Colle-
gio maiori; in cuius sepultura Rmus Epus
Crac. Bernardus Maciejowski una cum
palatino Sandom. Stanislao Mniszek et
Castellano Malogostensi d. N. Olesnicki
fuit. (s. Arch. Univ. Lib. N. 265 p. 275.)
Dla Kościoła w Kurzelowie zapisał 487 fl. pol.
(s. a. R. str. 437.)

Muscenius Joannes (r. 1563 [1561?] Dziekan [1566] wydz. fil. – Prof. Astrolog. 1566 – Curzeloviensis – Dr Theol. Canon. Crac. archidiaconus Cath. Crac. – Praepos. S. Flor. 1593 (1591) resignavit 1599.

1) Praktyka z Biegow niebieskich na Rok Panski 1566 Przez M. Jana Musceniusa z Kurzelowa sławney Nauki Krakowskiey Astrologa opisana. 12°. 179

toż na r. 1565.

2) Prognostyk z minucyami na r. 1568 po czesku (Ob. Jungmann 131)

Joannes Andreae a Curzelow inscript. in Metr. 1550. servitor Magistrorum
Dr Teol. Praep. Flor. – a. 1601 Prof. S. Theol. Canonicus eccl. Cath. Crac. Procancellarius Universit.

3) Kalendarz swiąt dorocznych y biegow niebieskich z wyborem czasow na R. P. 1569... przez M. Jana Musceniusa z Kurzelowa, sławnej Nauki Krakowskiej Astrologa napisany. Krakow, w druk. Mikoł. Szarffenbergera.

Huard : Revers de Pologne

Musiałowicz Casimirus, Baccal. 1693, Dr. Phil 1694, Prof. – poeta et orator magnus, vocatus 1701 ad Collegium minus. + 1701. d. 15 Augusti (ob. Birman Mart: Concentus funebralis. Cracov. 1701. fol. Paneg.) – zostawszy Magistrem był professorem gramatyki i retoryki w Szkołach Nowodworskiego, oraz nauczycielem domowym synów Szembeka kasztelana wojnick.

1) Capitolium honoris pontificii augusto capiti superstructum, Casimiro Lubienski episcopo Heracl. Cracoviae typ. Univ. 1701. fol. (ob. Birman 1707) typ. Univ. Paneg. 670.

2) Fascia inter disrupta vitae stamina – adparentalia Joannis Małachowski episc. Crac. publico moerori exposita. Cracoviae 1699. fol. in off. Schedeliana. Paneg. 723.

3) Purpura rosarum bis tincta (gratulat. Stanislao Szembek abbat. Tinec.). Cracoviae, in off. Nicol. Alex. Schedel 1699. fol. Paneg. 1410

Ultra praesuleum Dionysiae muricem, abbatiali Clarae Tumbae tiara clarescens, dum Stanislaus a Słupow Szembek episc. Dionysiae, Sufrag. Canon. Vicarius in Spirit. ... producta.

181

Musonius Jan z Widawy został Mgr. Art. w Akad. Krak. 1591.

1) Prognosticon Solis et Lunae eclipsium. Obwieszczenie Skutków z troyga zaćmienia, Mie-siąca dwoyga, a Słońca iednego: Ktore w roku 1598 według biegów tych światłości przyrodzo-nych przypadaią. Przez M. Jana Musoniusa Nauk wyzwolonych y Philozophiey Doktora pilnie napisane. (na końcu:) W Krakowie u Wojciecha Ko-bylińskiego R. P. 1597. 4to. k. 10 (Matem. 246)

ded. Chrysztophowi Komorowskiemu z Komorowa hrabi Liptowskiemu, panu na Żywcu, kasztelanowi Sądeckiemu. (wierszem)... M. Jan Musonius

(przepowiednie z zaćmienia)

Andrzej 182

Muszyński Jędrzej

fil. dokt. i prof.

1748. Tak. senior szkoły i flor. rachowany przez bedela o nadużycia. Rektor auditis partium contro-versiis hinc inde factis, ac considerato eo, quod statuta contra suum rectorale mandatum et antecessorum Magg. Rectorum tum leges et statuta suae scholae ac consuetudines academicas processerit Frycewiczque Szpa-lowski per aliquot annos a scholis absentem ac ~~prim~~ ~~tum~~ partim in cancellaria Castrensi Crac., partim in obsequiis Illmi olim Palatini Bracłaviensis per hocce tempus commorantem, sine suo consensu ad scholam pro mansione susceperit, eundem per aliquot tempus notabile in schola, assignata ipsi inter studiosos ha-bitatione, conservaverit, lectiones publicas frequen-tare permiserit, eundem, acsi pro vulneratione studiosorum Sikorski et Marmulewicz, indicave-rit, per idque pro formali studioso eundem agnoverit, ac nacto contra eum odio, quod ab eius sententia ad iudicium praesens appellationem interposuerit ac eandem prosecutionem inchoaverit, Illustres Magn. Palatinidas Bracłavienses personaliter accedendo, eidem de subditatu, pront ipsemet iudicialiter non in obscuro fassus est ac dilationem ad eun-

eundem deliberandum petiit et obtinuit, detulerit,
modum eundem captivandi subministraverit, ta-
literque privilegia et immunitates academicas
laeserit ac in earundem convulsionem processe-
rit, ideo iisdem privilegiis et immunitatibus e-
undem citatum gaudere non posse, nec debere de-
claravit, ex schola intra triduum migrare man-
davit, in locum eius Excell. M. Jacobum Mołdz-
ki Phil. Doct. et Prof. substituit, rerumque omni-
um et singularum praefati Ingenui Szpakowski
intra scholam hodie ad suum officium comporta-
tionem iniunxit, (:A. R. N. 738:). G. Szpakowski
mówi skarżyły bedel, ex quo Ingen. Szpakowski
in actuali carcere ex proditione citati existat.

(ibid.)

Muszyński Antoni

[† 9 III 1794 cf. B.J. 2849]

37

* 1757

ur. 1765 (8 lat !)]

Muczyński Antoni

w podaniu swojem do szkoły gł. z d. 5 paźd. 1793 r. uczynionem wspomina, że już od 22 lat w stanie akademickim zostając, a szczególniej lat 16 po reformie znaczne położył zasługi, że przed kilku lat wezwany od Prymasa natenczas biskupa płockiego do seminaryum jego dyjecezyi oprócz prawa duchownego, pisma ś., nauki kaznodziejskiej i połowy teologii moralnej, najszczególniej zatrudniał się tłumaczeniem tamtejszym alumnom teologii dogmatycznej, którą przez trzy lata podług przepisanego kursu, trzy razy w tygodniu po półtorej godziny za każdą razą wykładał. Przy tém był rządcą seminarium. J w krak. semin. akad. przez niejaki czas był viceprefektem. /: N. 3. Protokół nat. N. 183:/

R. 1786. d. 22 września brat jego Józef Muczyński Vice-Profesor i zastępca katedry lit. przez lat czterech zkr-zej zrezygnował. polecał szkole gł. Antoniego na tę posadę. W tém podaniu tak się o nim wyraża: „nie wstawiam się jako za bratem do Was, ale jako za akademikiem mającym talenta i zasługi. Dał on wiele dowodów zdatności swojej w czasach akademii dawniej, po reformie zaś przez rok klasy I. przez dwa pó-

skiej (w którey Logika, Mechanika i prawo ekonomiczne naówczas było dawane) przez czwarty rok
nauki moralnej, prawa i historyi były nauczyciełem, nie mógł się nie spodziewać kiedyżkolwiek
za prace swoje od was nagrody. W tym do Seminarzystów pułtuskiego z zapewnieniem płac tamtejszych
posyłania za prace akademickie od JOX. Jm. Prymasa teraźnieyszego uczonego, utrzymywał tam ko-
nor akademii przez trzy lata ucząc matematyki
Teologii dogmatycznej, moralnej, prawa kanonicznego i kaznodziejskiej wymowy. Powraca do szkoły
gł. nie wygnaniec, ale syn dobrze zasłużony na
łono matki. Prosi aby mógł być zastępcą katedry
literatury, którego mowa łacińska, jeszcze w r. 1782
lubo w jednym dniu dla nagłej okoliczności napisana, u mądrego Króla znalazła aprobacyą, co JMX. Ko-
łontaj, obecny naówczas w Warszawie, jako
wizytator szkół koronnych zaświadczyć raczy. Oprócz
matematyki i Teologii zna zdrową Moralność, zna
Historyą, Logikę i Krytykę, język fran. i niem., zna
łacińskich autorów. Usilności zaś jego i dobrego gu-
stu ~~najbliższym jest świadkiem JP. Sniadecki, który~~
~~[illegible]~~
go niegdyś wyjeżdżając na wojaż, w ulubionej swej
~~[illegible]~~
szkole, szkole naówczas przez gruntowną logikę do prawdziwej wymowy uczniów sposobiącej, starał się mieć zastępcą.
(: N. 5. Protokoł nol. Nota 39:)
~~[illegible]~~

184

Mieczyński Antoni S. T. D.

był kolegą zawodu nauczycielskiego ze Śniadeckim, Trzciń-
skim, Czochronem, Przybylskim, Krusińskim, Szyszkowskim
i bratem swoim. Po powrocie z Płocka przyjął w szko-
łach krak. urząd kaznodziejski. Był prefektem bur-
sy Chirurgów, co nazywa najuciążliwszym ze wszystkich
urzędów które sprawował. Roku 1788 28 maja [kwietnia] prosił
szkołę Gł. o posadę korrektora z drukarni ksiąg elemen-
tarnych. (: N. 5 Protokoł Kol. Nota 78:). Roku
1788 5 czerwca prosił, by go od obowiązku prefekta
bursy Chirurgów Akademija uwolniła (: tamże Nota
84:)

1788-90. był Seniorem bursy chirurgicznej. 1790 kazno-
dzieja szkół przyległych.
w r. 1786 był prefektem bursy lekarskiej. Zob. także mo-
je wypiski pod tyt. Kandydaci Chirurgii pod
r. 1786. gdzie wypisany ustęp z wyroku rektora
do postępowania Mieczyńskiego odnoszący się; w
rzeczonym wypisie podkreślony.

ktor

stwiego S^tej Anny

Janowski Włodzimierz

urzszizał do Klassy Piątej

łyirzaje zachowanie Dobre.

Muszynski Antoni Alojzy został 1775 Dr. Filoz. w Akademii Krak. Prof. matem. 1778 i prof. w szkołach wojewódzkich.

1) Kalendarz polski i ruski (na r. 1777 i 1778. Kraków. 4to w druk. Akademick. w obu): Uwagi historyczno fizyczne nad czterema żywiołami.)

2) Actus solemnis academicus. 4to pro felicissimo IV nonas Majas imperio Stanislai Augusti Reg. concione celebratus. Cracoviae. 4to Paneg. 925 (Mowa)

3) Perillustri et admodum rev. d. Cyrillo Jos. epho Dunin Wąsowicz ... applaudit. Cracoviae 1782. 4to typ. Acad.
[Can. reg. S. Sepulchri dum ei doctoralem theologici honoris lauream Jos. Al. Putanowicz conferret 1782 d. 24 Januar.
4to k. 8.

Muszyński Josephus

[+ 17 VIII 1793 d. B.] Us. 2849

186

Muszyński Józef O.S.D.
ksiądz

1788 był wizytatorem szkół akademii Krak.
1784 został ~~prof.~~ Vice Prof. Collegii moralis.
1785 przez trzy lata zastępował profesora literatury. D. 17 maja 1785 prosił o uwolnienie siebie od tej powinności lub o podwyższenie pensyi. W podaniu w tym celu uczynionem wspomina, że „Teologija wyznaczona dla mnie za obyekt, na której Viceprofesorską pensyją przez lat blisko 22 zasłużywałem w akademii." (A. 5. Protokół nos. Nota 15:). W podaniu 1785 r. d. 11. październ. pisze: „Bez patentu, ale z rozkazu Waszego odważyłem przez trzy lata wymowy. W pierwszym roku zostawiony w oczekiwaniu większej nadal pensyi, przestałem na 2000 zł: był to bowiem rok, w którym, po trzechletniem głodzie, dla wyjścia z szkół krakowskich, lubo sprawiedliwego cierpianym, mile przyjąć należało trzecią część chleba. W następującym, gdym został Viceprofesorem po pracach przeszło dwudziestoletnich, zamiast przyrzeczonego listem wizytatorskim ~~przyrzeczenia~~ powiększe

nia mi pensyi do katedry literatury nale-
żącej, stanowiła niespodzianie moja wymowa;
ale z pryncypalnemi lekcyjami, którym na-
grody z woli Prze. Komisyi żaden dodatek
nie zmniejsza, równie dawana: i stała się przez
ceną 1000 zł., mimo ścisłej jej z tak ważną
kandydatów edukacyją związek, nawet od na-
uk w szkołach niższych podlejsza; gdy w tym
czasie od półtora do 3000 zł. urosły, mniej za-
trudniające jak publiczna lekcya rejentow-
skie urzędy; gdy rówiennik mój w dawnej aka-
demii JX. Cyankiewicz, Emeryt, miał podobnie
1000 zł. ale bez pracy. Nie zazdroszę, lecz in-
teres użyczać mi kazał przykładów." – Nie mogę
wspomnieć na resztę dwa roki tylko z gorzkiem uczuciem
wstydu i krzywdy mojej przez tak małą taxę mego ta-
lentu i pracy: ile wiedząc, że uczniowie nawet
talent nauczyciela mierzą z miary nagrody. To mnie
jedynie cieszy, że w mej sprawie mam sędziów z wła-
snego doświadczenia czujących ciężar prac szkolnych,
zajętych oraz, czem się własnym kosztem utrzymy-
wał przez lat kilkanaście w Akademii, póki była
uboższa" i t. d. /: N. 5 Protokoł Nos. N. 20:/

Szkoła gł. czyniąc zadosyć prośbie Muczyńskiego

prośbie Mierzyńskiego zezwoliła jednomyślnie na przyrzę-
kowanie mu za literaturę pensyi (wraz z Vice-Profe-
sorską) do 6000 zł. i przez większości głosów wstawiła
się za nim do Komisyi o profesorski patent. Przez cały
rok czekając na próżno jeżeli nie na patent to przynaj-
mniej na pensyję profesorską, prosząc podaniem swojem
z dnia 28 czerwca 1786 r. o uwolnienie siebie od ka-
tedry literatury tak się wyraża: „Gdy mnie omyliła
nadzieja, ani mi dalszej oszczędna dla mnie Kasa nie
czyni, poddaję to pod sąd wasz sprawiedliwy, czyli czło-
wiek przez lat 22, o głodzie wypracowany, a przez siedm
lat znudzony i zmartwiony, ośmielić się może puścić
na nowo w przepaść swych zmartwień? W Katedrze
pryncypalnej, w katedrze tak ważnemi obowiązkami o-
toczonej, za trzecią część pensyi profesorskiej nikt po-
dobno z chęcią pracować nigdy nie będzie. Ja czyniąc
z mej powolności ofiarę przez dwa roki za trzecią, przez
dwa za pustą tylko pracowałem. W tak przykrym sta-
nie zostający, czy może literat czytać z gustem lub
pisać uczone dzieła? Chyba smutne elegije. Sama tyl-
ko Teologija nadzieja przyszłej nagrody osłodzić potra-
fi prace nienagrodzone; której abym się mógł dla
przyjętych obowiązków całego odtąd poświęcić, upraszam

powtórnie Prześw. Szkoły gł. o uwolnienie od lite-
ratury, do której w czterech latach nie mając ser-
ca, już więcej gorliwości na piąty rok gustu nabrać
nie mogę. X. Józef Murzyński O. S. D. Vice-Prof. Szk.
Teolog. (: N. 5 Protokoł. Not. Nota 35:)

1790. 16 sierpnia ~~otrzymuje~~ zostaje od K. Ed. mianowany pro-
fesorem wyrobów wiary. (: N. 8. Prot. obrad etc.
376:)

„ JX. Murzyński, Viceprof. Teologii, niczego nie
ucząc, obowiązany profesora zatrudnionego wyręczać.
Mąż ten wiele trudu na szkołach przed i po refor-
~~[illegible]~~
mie podjąwszy, sprawiedliwie o katedrę starał się,
ale w obietnicach i zwłokach utrzymywany, na-
reszcie do żadnego stale nie przywiązany objektu,
znudził sobie, stąd zatem poczciwe jego serce
objęte (sic! może obojętne.) i umysł pracowity
zgryzotą zwątlony, wiele utracił dawnej swej rze-
czości i żywości do publicznej pracy." str. 14.
Wypisane z rękopismu „ Stan nauk oyczystych
w Akad. Krak. opisany w r. 1788. Zob. Refor-
ma Uniwersytetu.

Mieczyński Józef

W r. 1777. Mieczyński wraz z Garyckim i Smaczniewskim był powołany do kolegijum moralnego, lecz owa kolegija na dalsze rozporządzenie Prześ. Komisyi Ed. nie inkorporował się. (: Kołłątaj Raport o reformie od r. 1780 do 1. lipca 1784:)

Mieczyński umarł w sierpniu 1793 r. (: Protokół obrad ekonomicznych od r. 1796. N. 12 str. 9.

1769. jako fil. dokt. i prof. (: A. K. str. 862:)

1786 r. na posiedzeniu Szkoły gł. d. 30 czerwca stojąc p. dane ~~czyli prośby o uwolnienie jemu~~ z oświadczeniem, iż składa lekcyją literalną od przyszłego roku szkolnego. Uniwersytet po przeczytaniu jej wezwał JX. Pukanowicza i JX. Mirockiego, żeby wyperswadowali Mieczyńskiemu, aby dalej jeszcze kontynuował lekcyję lit. łac. i polskiej. (: N. 27 Protokół obrad str. 68:)

Był on mianowany przez Kom. Ed. viceprofesorem collegii moralis d. 23 maja 1784. (: ibid str. 91:)

Mieszyński Józef

Dokt. DD. i fil. Kollegiaty Krak. WWss. Kanonik wymowy wiary ś. w szkole gł. kor. prof. Sem. Akad. Dyec. Prefekt.

1) Kazanie na ś. Wacław w Kościele Katedr. Krak. r. 1792. w Krak. 8.

Joannes) Mathias Leszczyky)

<u>Muszyński</u> Josephus) Cantius, (Bacal. 1764
Mgr. art. 1766. – 1776 Prof. Rhetorices in Scholis Novodvorscianis.
Canon OO.SS. 1778 – Dr. Praw, prefekt Semin. dyecez. 1788. odr. 1789–1792.

1) Conclusiones ex Philosophia morali vulgo Ethica. Cracoviae 1767. 4to

2) Conclusiones theolog. ex cursu triennali speculativ. Cracoviae 1769. 4to

3) Conclusiones theolog. ex cursu morali. 1769. 4to

4) Emerito inter jurisconsultos honori rev. d. Francisci Minocki oratione acad. ... applaudit. Cracoviae 1778. 4o
Paneg. 554.

5) Oratio qua illibatum Mariae Conceptum d. 8 Decembris 1778 in Oratorio Novodvorsciano commendatur. Cracoviae typ. Collegii majoris Universit. 1776. 4to (wydane pod imieniem ucznia Jerzego Hubal-Dobrzańskiego stolnikowicza nowogrodzk.)

6) Oratio in laudem litterarum 21 Junii die distribuendae in septem classes juventuti academicae destinato habita Cracoviae typ. Seminar. episc. acad. 1778. 8vo (wydane pod imieniem ucznia Józefa Mężeńskiego podstolica mości Tawsk.)

7) Rozmowy młodych Polaków z historji politycznej dawnej i teraźniejszej. Kraków, w dr. Kollegium wielk. 1776. 8vo

8) Kazanie na Św. Wacław, w kościele katedral:
nym krakow. r. 1792 miane. Kraków 8vo kart 11.
Teol. 2122.

Muszyński Tomasz

Muszyński Tomasz S. D. et S.
Coll. maj. S. Th. professor.

1725. 12 sept. uchwalił uniwersytet, żeby Muszyński, który przez siedm lat był prefektem seminarium w Poznaniu, na żądanie swoje był uwolniony, a na jego miejsce, żeby rektor zdatną osobę wystał (s. Concl. Univ. p. 52.)

1731. 17 styc. cursus philosophicus est ei collatus (p. 112.) Był cenzorem książ.

1734. prowadził proces z akademią (s. 129 i wyżej)

1735 16 styc. na posiedzeniu przeprosił Uniwersytet i zgodził się (C. U. p. 134.) ale później ten proces wznowił. (C. U. p. 140.)

1735 31 styc. collatum est ei beneficium cum egressu de collegio majori et dimissione eorum, quae spectant ad collegium post institutionem sui ac introductionem (ibid. p. 136.)

umarł r. 1754 ~~pod 22gim~~ 30go marca (C. U. p. 586.)

1725 wspomniany w aktach rektorskich fil. dokt. i prof. coll. minor. i że będąc w Poznaniu profesorem był razem bibliotekarzem w tamtejszej szkole (s. str. 145.)

1727. powołany na dyrektora szkoły pisarowskiej (s. A. R. str. 156.)

1732 r. gdy przez rabiegi uczynił się dziekanem, a miano ks. Alberta Gorzkowskiego, fil. dokt. kol. starsz. dzieka-

nem obrano, wywiązał się stąd proces między ówcze-
snym rektorem Kalewskim i obydwoma wszystkimi
profesorami, który nowy rektor Marcin Walesz-
synski w ten sposób rozstrzygnął: Judicium Rectoris
viris et tectis inquisitionibus, ex quibus manife-
ste patet M. Thomam Murzynski Ph. d. eundemque
Philosophicae facult. regentem ac regium professo-
rem, oblitum sui iuramenti et modestiae de
obedientia Rectori praestanda Perill. M. Franci-
sci Kalewski S. T. D. et Prof. ac pro tunc Re-
ctoris contra privilegia Regum et ordinatio-
nes eorum a sex Pontificibus approbatas,
inhibitiones et requisitiones sprevisse, et cum
togam decanalem ceteraque insignia decana-
lia per bedellum apud se indebite detenta
repeteret, reddere noluisse, seque legitime de-
canum electum esse, non esseque praevaricato-
rem legis, tacite eundem actorem ac pro tunc
Rectorem, talem potius esse asseruisse, ac ideo
verbis duris ac pungitivis lacessisse; tum tem-
pore convocationis facult. philos. de acci-
piendis horis et lectoris, cui praetitulatus
actor praesidebat, in stubam maioris domus
irruisse, et nullo habito respectu dignitatis

respectu dignitatis rectoralis, nullaque revereatia, protestato contra illum actum, interturbareque illum actum fuisse, tum ad habitationem eius propriam venisse, requirendo, ut Cl. M. Albertum Gorzkowski, electum decanum legitime iuxta statuta, prohiberet, ne ad electionem Magn. D. Rectoris in vestitu decanali veniret, hoc adiuncto, ne hinc maiora sequantur absurda, quasi comminatione praemissa; ideo praedictum Cl. M. Thom. Muczynski, penitus adinvenit, et licet graviores poenas pro temeraria meruerit, tamen, paterne cum ipso procedendo, ad mitiores descendit; nempe loco, quem per favorem Universitatis, pro tunc male informatae, reclamantibus multis obtinuit, ad antiquum locum in Univte proprium in omnibus occasionibus tam in domo maiori ad mensam, quam in Univte nec in offertoriis et beneficiis consequendis movendum esse et demittendum censuit, prout de facto, praesenti decreto, movet et demittit. Praeterea, ut Perill. Actorem in convocatione Univtis, consequenter et ipsam Univtem, in cuius persona ac pro tunc Rectori laesam verbis comparitis humiliter deprecetur, sibique ignoscere postulat, iniungit. Quod si huic decreto in omnibus

punctis parere noluerit, extunc privandum
se omnibus emolumentis quoquo modo ex Utē
provenientibus et proventuris; imo in casu re-
nitentiae iam se privatum noverit. Denique ut
se modestius gerat, maiorem et sinceriorem reve-
rentiam Patribus exhibeat, Philosophicam facul-
tatem, Communitatem et Univ̄tem non turbet,
canonice monetur, sub poena exclusionis de do-
mo maiori, praesentis decreti vigore ad prae-
missa mediante. /: A. R. str. 403 :/
Następnie z d. 24 listopada t. r. Judicium Magn.
D. Rectoris visis, lectis, et bene trutinatis in-
quisitionibus iuratoriis, quondam ex illis aperte
constat M. Thom. Muszynski Ph. D. eiusdemque
regium professorem in actu publico disputatio-
nis philosophicae Sabbathinae 8va m. Novembris
celebrato, postposita fraterna charitate in Cl.
M. Albertum Goszkowski Ph. D. eiusdemque facult.
Philosophicae Decanum hodierne electum, Collegam
maiorem ~~Coll.~~ etc, nullo habito respectu officii
eius et dignitatis decanalis, cui subeat et sub-
esse debet, nec non reverentia, furibunde inve-
nisse, sermonem, loco gratulationis ut fieri

gratulationis, ut fieri solet, totum plane scomma-
tibus et contumeliis scatentem protulisse (ille ta-
men veridicum fuisse asserit), eumque Truncum
eoque titulo indoctum minusque sedentem appellasse,
extraneoque professori in cathedra praesidenti re-
verendato in doctrina praetulisse, multisque ver-
bis contumeliosis, ignominiosissimis tractasse, ad
hunc actum numerose congregatum, etiam extraneis
et consternatis magni scandali occasione, inaudito et
pessimo exemplo praebuisse. Cl. vero M. Adalber-
tum Gorzkowski, Phil. facult. decanum patientissi-
me tulisse, nec verbum quidem unicum, tam magna
contumelia affectum dixisse; ideoque praetitulatum
Cl. M. Th. Muszyński nocibilem adinvenit, eumque
privandum activa voce et passiva in facult. Philosoph.,
tum emolumentis omnibus ex eadem facult. provenienti-
bus, etiam forcalibus esse duxit per annum integrum,
prout de facto praesenti decreto privat. Praeterea ut
laeso decano moderno in loco delicti, scilicet in actu
publico disputationis philosophicae die Sabbati proxi-
me immediate praesentis 29 mensis Novembris toja-
tus, verbis praemeditatis deprecationem faciat, dicta
revocat, palinodiam recantet, nullo verbo acerbo punge-

pungendo eundem, praesentesque in illo actu ac scandalizantes de sermone in antecessum dicto, verbis honorificis allegeatur. Insuper facultatem Philos. in suo decano laesam deprecetur in convocatione, titulum decani non usurpet, quem eliminandum exactis censet, et ut eliminetur iniungit. Facturus est praemissa sub poena privationis omnium emolumentorum de domo maiori provenientium et proventuum etc. (: A. R. 408:)

Tak przeciw temu tak! przy'ssemu wyrokowi protestował Morsztyński, ale apelacyi nie przyjęto, a na powtórną apelacyą Rektor pod tym tylko warunkiem przyjął ją, jeśli do Konsystorskiego sądu raz na być wytoczona (: ibid. str. 410:)

1733. r. 23 Stycznia, Sąd Konsystorski zatwierdził powyższe wyroki. – Morszyński apelował do Nuncyatury. Ale oderwane na własnéwa prawami i przywilejem Zygmunta Augusta vr. 1570 oznaczoną drogą, i rektor wyroki powyższych instancyi w wykonanie wprowadzić polecił.

1734. 19 mensis decembris Universitas deprecationem ... D. Rectoris ac toti Universitati in hac convocatione per Cl. Morszyński Ph. D. et Prof. regium factam acceptavit. Qui Cl. Morszyński locum post tres Clariss. Dominos in combinatione specificatos possedit et occupavit. Quam complanationem Univ. inserendam actis rectoralibus decrevit. (: A. R. str. 525:) To zgoda nastąpiła za pośrednictwem Jacka Łopackiego, kanonika i archiprezbytera Crac. i Wojciecha Albertusa Ceyplera O. S. D. Dziekana Kieleckiego (ibid. str. 531:)

Muszyński Thomas

Ord. Philos. Prof. Regius.

(zob. w arch. Regestrum supellectilis N. 69 p. 118–131.

1732 obrany dziekanem wydziału filozoficznego. Ten wybór
był przyczyną przeszło dziesięcioletnich w uniwersytecie nie-
snasek. Ponieważ Dziekani wydziału filozoficznego i ex
prawa consuetudine intrat inter quinque electores rectoris,
zatem stronnictwa uniwersyteckie na jego wybór wpływała. W r.
1732 kończyło się rectorstwo Franc. Kalewskiego s.T.D. Stron-
nicy chcieli po nim wybrać na rektora Macieja Ziętkiew-
cza s.T. Prof. i quem horrebant omnes eligi. Żeby tego ła-
cniej dokazać można, postanowiono wybrać na dziekana wydz.
fil. Alberta Grzymałę, któryby swoim wpływem Ziętkiewi-
czowi drogę do rektorstwa ułatwił. Tymczasem życzył sobie
zostać dziekanem Tomasz Muszyński. Byli oni obaj pro-
fesorowie regii, ale ostatni starszy doktor filozofii, a zatem
pierwsze miał miejsce. Po długich sporach mniejsza część
i to z magistrów extraneów złożona dała Grzymale swoje kre-
ski, większa zaś liczba, bo 18tu, i to starszych profesorów
i rzeczywistych na Muszyńskiego się zgodziła; atoli da-
wny dziekan Jędrzej Kolendowicz, koll. młod. ~~zamiast~~
mianowany przez stronników, zamiast ogłoszenia tego, które-
go większość obrała, chciał się z posiedzenia wynieść,

ale poparty od większej części kolegów, oddał tegoż

księgę statutów oddał i z sali pro stuba communis wy-

niósł się. Po jego ustąpieniu zaproszony Murzyński prezydent

tegoż, odebrał księgę statutów i skrzynkę z przywilejami

i rozpoczął swoje dziekaństwo przyjęciem od professorów,

po przywdzieniu według zwyczaju togi Ks. Kantego, przy-

sięgę, iż wiernie pracować będą. Tymczasem gdy skrzynkę

z prawami niesiono z stuba communis do jego miesz-

kania niesiono przeciwnicy zabrali ją, a dziekan, kli-

ry według zwyczaju udał się do Rektora dla proszenia go

o błogosławieństwo, ~~niegrzecznie~~ przez rektora Kalew-

skiego ~~nie~~przyjęty, a potem nawet ostrzeżony, żeby się

go wcale chodził primo insalutatis portea ~~manens~~ iniecia-

ce manens in se rectorem, udał się do swego mieszkania,

oświadczając, co z nim przeciwnicy uczynić zamierzają.

Nazajutrz zwołany Rektor zebraniu swej Rady na żąda-

nie przeciwnej, bez rozpoznania sprawy nowy wybór dzieka-

na innego nakazuje. W skutek tego postanowienia wybra-

no Wojciecha Goszkowskiego, coll. mai. który był całkiem

dla rektora oddany i na jego skinienie gotowy. Ten wy-

bór wywołał nowe protestacye. Kiedy więc Murzyński i

Goszkowski zwołali posiedzenia wydziałem rozkładu go-

dzin, ten ustny w stałej Teologów opiece, do stuba com-

munis pod prezydencyą Franciszka Kalewskiego, tamten zaś

NB. Murzyński okoliczności powierzenia swego i pokrzywdze-

nia zawsze się na kartach wł. podpisywał. = Salvo loco, or-

dine et retentis receptis. M. Thomas Murzyński m.p.

tamtem raz do lektoryjum Galena, gdzie przewodniczył Łukiński Jan, professorowie wydziału na dwa podzielili się obozy, rozebrane przedmioty według uznania, zostawiwszy przyszłości spory o lektorya i godziny; stąd też wielkie powstało później zamieszanie. Rektor i jego Rada byli przyczyną tych nieszczęść, który nie rozpocząwszy wyboru Muszyńskiego stanowczo nie pos. orzekli czyli był słusznym lub nie, a tak wybranego przy jego prawie pozostawili. Nadszedł dzień wyboru rektora, na który Muszyński zbierał się już togatus toga rubea z księgą statutów wszakże wyboru sobie oddany, ale wstrzymali go przyjaciele, zapobiegając większym i publicznym zgorszeniom. Spokojnie zatem obrano Marcina Walerzyńskiego s.T.D. K.Kr. Kiedy tak nieco uspokoiły się umysły, Muszyński na pierwszy akt filozoficzny w pierwszą sobotę przyszedłszy ex loco Regentis Classis disputantium lacessivo sermone, non ita tamen graviter, prout exagerabatur publice Decanum Gorzkowski impetivit. Gdyby był tego nie zrobił, byłby z tryumfem zwycięzcą wyszedł. Ten czyn Muszyńskiego był hasłem dla jego przeciwników do nowych przeciw niemu zamachów. Namówieni przez nich i podżegani Gorzkowski, były rektor Kalewski i Wojciech Grzymała wszyscy trzej skarżą go przed sąd rektorski, którym kierował Ziętkiewicz. Gorzkowski winił go o publiczne oczernienie

siebie i obrazy, były rektor oskarżył go jakoby się
za niego targnął, trzeci raz ~~spos~~ pozywał go o
czyniony sobie zarzut o sfałszowanie jakiegoś
dokumentu /: tertius ratione obiectae actus
cuiusdam irrealis scriptionis :/. Muczyński mimo
upokorzenia się i tak przez siebie jak i przez innych
czynionych przeprosin, najuroczyściej skazany zo-
stał, ~~co do sprawy z Gorzkowskim~~, iż za te przewi-
nienia przeciw Gorzkowskiemu miał przez dwa la-
ta być pozbawiony voce activa et passiva, mensa
communi et omnibus dismembrationibus domus
Coll. maioris i Gorzkowskiego publicznie przepro-
sić. Co do skargi Kalewskiego, ~~a którą~~ ponieważ
jak wyrok opiewa quod acti ipsorum tacite tran-
sit, publicznie miał go przeprosić. Co do Grzyma-
ły ratione infamationis praetensae et laesio-
nis, illicite nimis et nimis audenter /: cum iudex
inferior non possit superioris cassare decreta
ac ea revocare :/ nadanego sobie przez Uniwersy-
tet pierwszeństwa w stopniu przed Grzymałą
na zawsze został pozbawiony. Od tego wyroku od-
wołał się Muczyński ad Consiliarios Univer-
sitatis, a gdy i tu wyrok zatwierdzono, nie spo-
dziewając się lepszego stanu w całym Uniwersy-

tecie

w całym Uniwersytecie udał się do Trybunału Nun-
cyatury apostolskiéj. Ten odesłał sprawę do Księ-
cia krak., ~~który~~ ją, jako akademika do sądu ~~Uniwersytetu~~ Uniwersytetu
zwrócił. Ale Muszyński nie przestając na tém
zapozwał strony do Kuryi Rzymskiéj, gdzie in Signa-
tura Justitiae d. 8 Martii 1736 wyrok przeciw
Muszyńskiemu zwalono, rozpoznanie sprawy Biskupowi
Krak. jako Kancl. Uniw. rozpoznanie nowe sprawy
polecono, a Muszyńskiego do dawnych praw wrócono.
Otrzymawszy taki wyrok dosyć skromnie zachował
się M. bo go uchwycił i nie domagał się jego wy-
konania u Biskupa. A lubo krzywda została mu
wcześnie wynagrodzona przez zwrócenie podziału
per restitutionem dismembrationum, cierpiał jednak
w tém, iż go ~~po przyjęciu~~ lubo starszego ~~promowano~~ odkładano, do uzyskania
stopnia teologii doktora, na co i publicznie i prywa-
~~tnie~~ uskarżał się i przeciw temu protestował.
Nakoniec gdy probostwo ś. Mikołaja, ~~osierocone~~
osierocone, przez zgon Kaspra Topińskiego, ~~którego~~ obsadze-
nie z kolei p. iure alternativae na filozof. wydz.
przypadło, Muszyńskiemu, mimo zabiegów starszych,
dano pod warunkiem, żeby na piśmie uczynił przy-

jarzielska ugodę i układ z Kolegijum w końcu
celem umorzenia tak długich niesnasek, i tem
za pośrednictwem wszystkich do układu Jacka
Łopackiego, k. kr. i Wojciecha ~~Cypsera~~ Cyplera
~~układ ten~~ ugodę zobopólnie z rektorem Ma-
ciejem Ziętkiewiczem podpisał, a następnie
i probostwo otrzymał, zgoda przywrócona być
zdawała się. Tymczasem Muszyński uzyskawszy
posiadanie probostwa, z uwagi, że między kola-
torami a ubiegającymi się umowy zachodzić wca-
le nie powinny, że ~~niektóre~~ punkta tej
umowy rozstrzygające darowanie należytości za
więcej niż dwuletnie odmówienie mu stołu, tudzież ustą-
pienie starszego miejsca przez Uniwersytet przy-
sobie nadanego a doktoratem rzymskim przyo-
zdobionego, uczynił przed notaryjuszem apostolskim
reklamacyję przeciw powyższemu układowi, pro-
testując, iż przez rektora odmawiającego mu pro-
bostwa do podpisu był zmuszony, obrażony Rektor
zapozwawszy go przed swój sąd, wybór jego na probostwo
uchylił postanowiwszy nieznany czasu do tego wykonania
tego wyroku. Tymczasem Muszyński w Rzymie rzecz
tę z pomyślnym dla siebie skutkiem przeprowadził,
i później nawet do wydz. teol. postąpił.

Muszyński Tomasz

1744. jako Ujd. /: str. 3. A. K.:/. umarł, jak się zdaje, r. 1754. /: A. K. str. 202:/

198

Muszynski Thomas Antonius Phil. Dr. profes. in Acad. Posnan. – został 1718 Baccal., a r. 1719 Dr. Theol. – r. 1729 był Decanus facult. artist. w Krakowie

1) Fundamentum super abysso d. Thomas Aquinas ~~[illegible]~~ in basilica ord. Praedicatorum conventus Posnan. officiosa panegyri productus A. 1721. Posnaniae typ. Academicis. fol. k. 9 ded. Mathiae Chełmicki canon. cath. posn. (herbu Nałęcz) (Orat. pros.) Teol. 5354.

2) Conclusiones ex univ. Philos. speculativa. Cracoviae 1718 fol. typ. Acad. Filoz. 804

3) Los fortunny o damę w polu na herbownej Szachownicy Stanisława z Grabi Grabskiego za wzajemnym Konsensem Katarzyny Radomickiej rzucony. Poznań w dr. Akademick. 1722. fol. Paneg. 328.

Muszynski Thomas Casimirus

Baccal. Art. 1663

1) Orbis academicus ex quatuor elementis compactus et quatuor ingenii dotibus VV. DD. Candidatorum dotatus. Cracoviae in off. apud haeredes Stanislai Lenczewski Bertutowic 1663. 4to

Poez 2800.

Mylkowski Nicolaus

1538. jako magister A. k. p. 86.

Mymer Franciscus

<u>Wymer</u> Franciscus rodem z Löwenbergu (Leomontanus) na ~~[illegible]~~ Śląsku, osiadły w Krakowie, pisał się r. 1531 Baccalaureus, a r. 1532 Magister, biegły w językach greckim, łacińskim niemieckim i polskim; pracował jako literat dla drukarzy Hieronima Victora i Macieja Szarffenberga. — ~~Siostra jego była za~~ Marek Szarfenberg księgarz krak. był jego wujem (avunculus).

1) In Magistri Anselmi Ephorini discessum, Elegia. (b. m. i r.)

2) In miserrimam Joannis Wymeri germani fratris unici, in sylvis a praedonibus caedem Naenia funebris. Cracoviae, excus. per Mathiam Scharffenberg 1532. 4to k. 8. ded. Petro Tomitio episc. Crac. Paneg. 576.

3) Regimen sanitatis medicorum Parisiensium, pro tuenda sanitate regis Angliae compositum. — Ein gut Regiment der Gesundtheit. — Dobrego zdrowia rządzenie przez wszytki miesiące roczne, iako się każdy człowiek w yadle i w piciu y w puszczaniu krwie ma rządzić. Kraków, wybijano przez Macieya Scharffenberga 1532. 8vo k. 20. /: ded. Severino Boner de Balice burgrab. et M. Proc. Crac. ... M. Franciscus Wymerus (wierszem) — w 2ej edycji z r. 1543 :/ [jest to Regimen sanitatis Salernitanum - wierszem dyetetyka r. 1101 pisana (poemat) w Salerno przez naczelni lekarzy Ob. Salvatore de Renzi: Storia della scuola medica di Salerno. Napoli 1857 :/]

— (item) Kraków, u Macieja Szarffenberka 1543. 8vo k. 18. (Wizerunki wil. 1839. Tom. 48 str. 132.)

4) Practica deutsch Magist. Nicolai von Schadeck auf das 1531 Jar, durch Franciscum Wümern Baca. vordeutscht. Crakaw, gedruckt durch Mathiam Scharffenbergk 1531. 4to k. 7. ded. Joanni de Verden capit. novensi.

/: w Judicium astrologicum ad a. 1531 Nicolai de Schadek. Cracoviae per Math. Scharffenberg. 4to K. 8 jest 20 wierszy ad Lectorem Franc. Wymeri. :/

5) Joannis Sulpitii Verulani de moribus puerorum carmen rhytmis germaniciis et poloniciis, nec non glossemate latino illustrata. Cracoviae, impressum per Math. Scharffenberg 1533. 8vo ded. Stanislao filio Severini Bonar capit. biecen.

6) Catonis Disticha moralia Erasmo Rotherodamo latino castigatore novissime poloniciis et germaniciis rhytmis exornata per Franciscum Wymerum Silesium. F Cracoviae, impressit Hieronymus Vietor 1535. 8vo K. 32 (ded. Francisco Bonar.) (Jocher I p. 42.)

F Cathonowe wiersze obyczayne ....

– (item) Cracoviae, impr. Hier. Vietor 1538. 8vo (Jocher I p. 42)

– (item): Cathonis Disticha ..... novissime polonico et germanico idiomate exornata. – Cathonowe wiersse obyczayne przez Eras. Rotherodama w lacinie opatrzone, nowo polską y niemiecką mową okrassone. Cracoviae per Hieronymum Vietorem 1544. 8vo K. 32.

7) In salvum reditum d. Anselmi Ephorini medici Cracovien. nobilissimi Elegia. Cracoviae, Hieron. Vietor imprimebat 1538. 4to

8) Lucii Annaei Senecae Formula honestae vitae de quatuor virtutibus cardinalibus, iuxta Erasmi Roterodami castigationem emendata, scholiisque marginalibus et glossemate illustrata. Praeter haec accesserunt rithmi germanica ac polonica linguis, authoris sensum exprimentes, nunc primum in lucem editi. Cracoviae excussum per Hieron. Vietorem 1541. 8vo K. 38. (ded. Severino Bonar a Balice castel. capit. biecen.... Fr. m. Wymerus Siles. ane.) (Sign. A – J.) mówi że to wydał na prośbę wuja: avunculi sui Marci Scharffenberger bibliopolae (Jocher I p. 166 i 66)

(pseudo-Seneca – właściwy autor Martinus abbas Dumiensis episcopus Bracariensis circa ann. 560 natione Pannonius podług Fabriciusa)

(3a ed.) – (item) iterumque editum. Cracoviae apud viduam Hieron. Vietoris 1547. 8vo K. 35 (Janoc. I. 190)

(1a edit.) – (item). Cracoviae excusum per Mathiam Scharffenberger, impensis Marci Scharffenberger bibliopolae Crac. 1532, mense Junii. 8vo 8½ ark.

9) Plutarchi Chaeronei Dicteria laconica graece edita, cum Franc. Hymeri Silesii interpretatione latina et polonica. Cracoviae, imprimebat Hieron. Vietor 1542. 8vo. (Jocher I p. 23. 134)

10) Petri Mosellani Protegensis Paedologia (dialogos 37 continens, ~~aucta~~ per Franciscum Hymerum Sylesium scholiis marginalibus illustrata.) ~~Item~~: Dialogi pueriles Christophori Hegendorphini 21, Francisci Hymeri Sylesii scholiis marginalibus illustrati. Cracoviae in off. Mathiae Scharffenberger. s. a. 8vo. K. 39 /: wyszło r. 1522 :/ (Jocher I p. 90) (Petrus Schade Mosellanus autor)

— (item). Cracoviae impressum per Hier. Vietorem 1538 ~~Octa~~ Kalend. Junii. 8vo. (Janoc. I p. 187)

— (item). Cracoviae per Hieronymum Vietorem 1538 Octava Septembris. 8vo.

11) De inventoribus Astrologiae Franc. Hymeri Elegia. (w dziale: Luciani Samosatensis Astrologia Erasmo Rotterodamo interprete. Josephi Struthii Posnanien. in Luciani Astrologiam commentariorum libri duo. Cracoviae per Math. Scharffenbergium 1531. 8vo. (Jocher I p. 24. 134)

12) Sebaldi Heyden Formulae puerilium colloquiorum. Cracoviae impressum per Mathiam Scharffenberg 1535. 8vo. (ded. Andraeo Boner filio Francisci civi crac.) (Janoc. I p. 189)

13) Nicolai Perotti De componendis epistolis libellus e praestantissimo illius opere grammatico exceptus per M. Franciscum Hymerum Silesium. Cracoviae, Hieron. Vietor impressit 1544 mense Augusti. 8vo. (Janoc. I p. 190)

14) M. Plauti Amphitruo, ex antiquis recentioribusque exemplaribus invicem collatis diligentissime recognita. Cracoviae, impress. per Math. Scharffenbergium. 1530. 8vo. K. 29. (Jocher I p. 30) (ded. Christophoro Szydłowiecki castel. crac.)

15) M. Accii Plauti Comoedia Meriator mendis purgata. magister Franc. Mymerus ad lectorem (8 wierszy). Cracoviae, Mathias Scharffenbergk excussit, mense Augusto 1531. 8vo 3 ark. (Jocher I p. 30)

16) Dictionarius Joannis Murmelii cum germanica atque
* polonica interpretatione. Cracoviae excud. Hieronymus Victor 1526. 8o. K. 22 i str. 207 (z ... oznaczeniami gramatycznemi)
ded. Severino et Jacobo Boner fratribus... Hieronymus Victor. 1526.

17) Dictionarius trium linguarum latine, teutonice et polonice potiora vocabula continens. Cracoviae ap. Marcum Scharffenberg 1528. 8o. (przerobiony Murmelius)
ded. Joanni Boner Severini capitanei Biecen. filio.... Franciscus Mymerus, Cracoviae d. 19 Aprilis 1528
toż. Cracoviae, impressum per Hieronymum Vietorem
* 1541. 8o. K. 45. 1 i 3. (z opuszczeniem dedykacji)
toż: Dictionarium trium linguarum ... nunc denuo revisum. Regiomonti typis Georgii Osterbergeri 1592. 8o. K. 7 i 57 z dedykacją: Joanni Boner .... Franciscus Munerus (sic) 1528 d. 19 Aprilis.

20) P. Ovidii Nasonis liber in Ibin. Cracoviae Matthias Sharffenbergk impr. 1529. 4o K. 12
ded. Francisco Boner civi crac. ... Franc. Mymer.

18) Postilla Guillermi super Epistolas et Evangelia per totius anni circulum: De tempore, Sanctis et pro defunctis. Nunc denuo emendata. Impressum Cracoviae per Mathiam Scharffenberger, ductu et impensa Marci Scharffenberger bibliopolae 1532 mense Majo. 4to z drzeworytami, Kart nieliczb. 4, liczbow. 144 i nieliczb. 12. Na tytule są 2 Epigrammata ad lectorem Francisci Mymeri (wydawcy i kor. rektora)
autor: fr. Guillermus Theol. Profess. Parisiis educatus.
1a ed. wyszła: Augustae Vindelicorum 1468 fol. – 2ga Hispali 1497. 4to

Mymerus Franciscus (Leomontanus Silesius) urodzony w Löwenberg

1) In miserrimam Joannis Mymeri germani fratris unici in sylvis a praedonibus caedem, Naenia funebris. Cracoviae (excussum) per Mathiam Scharffenberg 1532. 4to K. 8 ded. Petro Tomicki ep. crac. – na tytule 4 wiersze Adrianus Albinus Lectori. – Drugą połowę dzieła zajmują: Epitaphia Joannis Mymeri .. authore: Martino Cromero Beczensi (graece et latine.), Mathia Framonio, Adriano Albino Lusato, Severino Breandro, Paulo Raphanio Austrio; – Epitaphium M. Martini Dobrgast concionatoris Cracov. in aede d. Virginis, auth. Francisco Mymero – Epitaphium Joannis Carpentarii, auth. Adriano Albino Lusatio – Epitaphium Christophori unici filioli magn. Christophori Schidlowieczki castel. crac. auth. Franc. Mymero – Epitaphium Hedvigis uxoris Bartholomei Scharffenberger, auth. F. Mymero – Epitaphium Caeciliae uxoris Joannis Fabri apothecarii (ejusdem); aliud authore Ambrosio Clantsee fratre – Epitaphium Joannis Seydel aut. Fr. Mymero; aliud Adriani Albini – Ad amicos, socios, discipulos.. Mymerus abiens faciebat.

Bibl. Uniw. Krak.

(Jan Mymer został od rozbójników zabity w lesie między Warszawą a Piasecznem.)

2) Dialogus Erasmi Roterodami festivissimus de contra= hendo feliciter matrimonio. Fr. Mymerus lectori (6 wierszy łacińskich.) Cracoviae, Ioa. Sandecius excudebat 1530. 8vo min. Kart 10.

3) Sand Parysa Krolewica Troianskiego (Komedia mię= sopustna w 3 aktach.) Krakow u Wietora 1542. 8vo min. Kart 16 Sign. (A – Diiv.) /: wydane bezimiennie z opuszczeniem nazwy autora i tłomacza – jest to tłomaczenie z łacińskiego: Jacobi Philomusi Locher: Judicium Paridis de pomo aureo inter tres deas. Cracoviae apud Florianum Ungler 1522. 4to które wydał Stanislaus a Lowicz :/

Mymerus Franciscus.
<u>Polyconius</u> Hieronymus (Spiczyński). 204

Oratiuncule varie: puerorum usui exposite. – Mancherley rede zu gebrauch der kynder auszgelegt. – Namowy rozlyczne dla użytku nauky dzyatek wyłożone.

i 4 wiersze łacin. Le. Coxus faciebat.

(na Końcu:) 4 wiersze łacińsk. Leo Coxus faciebat. Larysicha drzeworyt z Krzyże z literami H P. Wibyiano W Krakowye przez Jeronyma Victora 1527. 8º. Kart. 28 (sygn. A – G 4.)

na odwrocie tytułu dedr. Hieronymus Victor D. Joanni Ilsenoi scriba magnifici domini Thesaurarii amico primario... Cracovie XVII Calendas Augusti 1526.

Na przedostatniej Karcie: Hieronymus Victor Lectori gdzie mówi że to opus Murmelii ~~[illegible]~~ prawie lingua flandrensi. Victor z flamandzkiego przetożył na niemieckie – polonica adjecit Hieronymus Polyconius, Coxus ne quid in latinis erratum esset curavit.

od str. 22–26: Trzeci rozdział: Przysłowia

Człowiek płynie w tego świata łodzi, jakoby bąbel na wodzie

i t. p.

Znać dudka między kokoszami.

Ani ty Bogu świeczki ani djabłu oszczepa.

Biegnie wilk liczone

Głowka jak makowka a rozumu jak naplwał.

Nie wyjeżdżaj przed światy

Żak nie mowny, kot nie łowny często bywa głodny.

Znam cię ziołko żeś pokrzywka

Nie leżąc wilk tyje

[illegible] wesoła bywa ptak

Zawsze leniwemu święto

Nie graj nie przegrasz

Przygodzi się pijanemu płaszcz.
Pocygnaj chytrze naprzeciw chytremu.
Cża ja Wanków ptas?[2]
Z naszego to płota kot
Wdzięczny gość będziesz gdy co przyniesiesz
Złe nabyte źle zginie
Porządku ludzie patrzają a o prawdę się gniewają.
Jaki kram taki pan.
Bania sztukt ocet przelał
Nigdzie się przed Bogiem nie ukryjesz.

Jen dla grozy umiera s pierdelem ostowym pogrzebion bywa

1542 u Wietora Kert 16. Jacobus Locher

<u>Myreccus</u> Jacobus Antonius Sandecensis.
Baccal. Art in Univ. Crac. 1589.

1) Samuel Pacificus. Ecquid est, quam fausti ad sedem episcopalem Cracoviensem ingressus Bernardi Macieiovii Ep. Crac. ominosa Gratulatio a Jac. Antonio Myrecco scripta. Cracoviae in off. Andreae Petricovii, 1600. 4to k. 6.

2) Euterpe sive Nuptiae Januszii Ducis Ostrogiae Castel. Crac. et Catharinae Sebastiani Lubomirski Castel. Malogosten. filiae a/1597 Sandeciae celebratae. Cracoviae in off. Jacobi Siebeneycher. 4to k. 12.

z Myślenic

Gregorius de Mischliniece D.D.

1449. ~~Consul. Univ. p. 11~~

1450. J. Conel. p. 13. Gregorius de Mischlaviece

1454. onto podobno będzie Gregorius decr. doct. Archi diacon leopol. J. Conel. p. 16.

1460. u konkl. p. 20 stoi Gregorius de Mislowiece D.D. et ~~archid.~~ leopol. vicerector.

[z Myślenic]

207

Joannes Myslinitanus

Consiliarius majoris Collegii.

1600. A. R. p. 234.

umarł 1602 (?) A. R. 251.

M. Ioannes Mislomitanus
Coll. maior

obiit peste 1601. a.

~~1599.~~ 1600. iako ~~praepositus~~ consiliarius maioris Collegii (: A. R. p. 234:)

Ioannes Myslomitanus, Can. S. Annae prof regius in Acad. (: A. R. str. 251:)

Myszniar

Mag. Stanislaus de Szamothuly

praepositus ibidem.

a. 1503 (?) dedit adhuc in vita superstes existens decem octo coclearia ponderis et laboris bene applicabilis pro Coll. maiori Artistar.: (vide Registrum supellectilis e Archiv. № 69. str. 32:) kazał na nich umieścić napis „pro Doctore", „pro magistro"

Nadolski Vladislaus Sigismundus de Nadole, Baccal. Art. 1713, Dr. Phil. et Prof. 1715

1) Septemtrio Jagelonei calore Phoebi laurearum parens, quas in Artibus liberalibus et Philosophia primas VII Candidatis Franciscus Materski Phil. Doct. et Prof. ritu solenni conferret [illegible] observatus. (Cracoviae, typ. Universit. 1713. fol. K. 8. (wrzes.) 1713 d. 21 Octobr.)

(sub rectoratu Martini Węgrzynowicz 1713 d. 21 Octob.) (Poer. Nr. 3014)

ded. Nicolao Scibor Marchocki castellano żarnow.... author.

(tej promocyi brak w Muczkowskim Lib. prom.: Kandydaci: 1. Vladislaus Sigismundus Nadolski 2. Stanislaus Matecki 3. Albertus Franciscus Kozinski 4. Michael Janiszewicz 5. [illegible] 6. Joannes Cant. Niewieski 7. Gregorius Karwacki) Poer. 3014.

2) Oceanus lunae gentilitiae geminis phasibus et districto ense in coelo Sarmatico fulgentissimae in dolendo obitu Nicolai Scibor de Marchocice Marchocki [castellani Zarnovien., cum ei justa funebria in ecclesia Stobnicensi PP. Ord. Min. S. Franc. strict. observ. Reformatorum persolverentur] funesto parascenio observatus, A. 1715 d. 28 Julii Cracoviae, typ. Universit, 1715. fol. K. 10 Paneg. 735. (stil. lapid.)

Nagell Joannes Fridericus Dr. Philos. Professor lingvae germanicae, Senior Contubernii Staringeliani r. 1714. – został r. 1706 Baccal. a r. 1711 Dr. Phil w Uniwersytecie Krak.

1) Grammatica Germanica tribus libris comprehensa, cum indice interprete, pro usu et commodo nobilissimae iuventutis Polonae... succincto et claro compendio collecta. Cracoviae typis Universitatis 1714. 8º Kart 4, str. 334. (Gram. 355)

Ded. Senatoribus, equitibus palatinatus Cracov... Author

Dzieło po łacinie – przykłady i słowa po niemiecku i po polsku.

2ª edyc. innym drukiem. Cracoviae typis Universitatis 1714. 8º Kart 1, str. 320 (z opuszczeniem dedykacyi) (Gram. 356)

Joannes de Nagolt

Collegiatus minoris Collegii Artist. 1508. mnie i maioris ... mnie /: konf. Uniw. p. 77:/ i powodu słabego zdrowia otrzymał urlop do wyjazdu na rok.

1504. d. 25 septembris vocatus ad minus Collegium. /: k. XII. 7:/

Wydał on: Expositio magistri Joannis de Nagolt studij Cracouiensis collega in minori Collegio artistarum ... ian (tu wydarte, może quantot.) sententie Alexandri supposititis precipue in nominum et verbo rum inflectionibus et clara ac latiana vocabulorum expositione. 17 wiet (? pg.) pod którem herb rzygraficzny Orzeł, który trzym[a] lew i jednorożca trzymają, niżej po lewej herb miasta po prawej pogon, a między nich tarczami niby crażny warok i którego [sic] ... warona rzat ... wskazane, a na waronie rzat ...

rowskie białą k. Tytułową i jedną jesz-
cze kartkę powiada Żegota Pauli.

Nagot

Praefectus seminarii vocatus est in Coll. Juri-
dicum d. 17 febr. 1631. cum magna universita-
tis totius confusione. Nam 1, Non fuit unquam
in universitate studiosus, non baccalaureus, non
magister. Tunc primum est inscriptus inter
studiosos, cum seminario praeficeretur. 2, Non
fuit datum punctum in scheda convocationis,
quod nunquam in academia practicatum est,
ut de eo consultaretur, quod non esset inti-
matum in charta. 3, Non petiit. Haec feli-
citas nemini unquam in academia a pri-
mis ejus initiis contigit, etiam felicissimis
illis ingeniis. Sunt et alia absurda multa
de quibus nonnulli protestati sunt, sed for-
tasse inefficaciter. Horum omnium auctor
et dux R. D. Adamus Opatovius. Resignavit
postea collegiaturam (: Brozyus v Efem
r. 1631. R. IV. 10:)
Byl jiný Vladislaus Nagoth prof. vyš. fil. r. 1666.
(: Mem. fac. Phil. N. 90 str. 33:)

Straszyński Kazimierz

1676. 21. marca do koll. mn. powołany /: Consl.

Coll. maj. p. 479.:/

Nagoth Adalbertus J. U. Dr.

1) Quaestio de homicidii irregularitate d. 3 Junii A. 1631 in lectorio Jurisconsultorum ad dispu=tand. propos. Cracoviae in off. typogr. Matthiae Andreoviens. 4to k. 6. (Prawo-2550)

Nagrodius Sebastianus

215

Sebastianus Nagrodius Siradiensis

S. Th. Prof. C. S. flor. Coll. maj.

1602 d. 11 Sept. electus in canonicum S. flor. (: Arch. Univ. li.

1613. A. R. p. 453. (N. 265. p. 276

1614. A. R. p. 459. jako Siradiensis Collega major i praep. Coll. majoris.

1602 jako Baccal. S. Theol. interim praepositus S. Annae, petiit a Ven. Communitate Maj. Collegii, ut ex praepositura S. Annae possit iterum regressum habere ad majus Collegium. Erant enim tum temporis post saevissimam pestem quinque loca vacantia in majori Collegio. Jednomyślnie przyznano mu miejsce, które dawniej zajmował, a to ze względu na jego zasługi (praesertim [quod] extra collegium manserit) in theologica facultate poczynione. (: Conclus. Coll. maj. 1592. p. 23.)

Uczynił fundusz pro refectorio in Coll. min. die SS. Fabiani et Sebastiani, gdzie (: Liber benefactor. Coll. min. p. 85, gdzie jako vir de academia meritissimus wspominany. —

1593 r. jako dec. fac. phil. (: DD. XVIII. 2.)

1617 12 czerwca obrany po Golińskim na kanonię katedr. posnańską, praepositus S. flor. Cler. (: A. R. str. 599.)

Stanislaus de Schadek s. pag. prof.

1469. consiliarius rectoris

216

<u>Nagrodius</u> Sebastianus Siradiensis, filius Pauli, Baccal. Art. 1579 (D. Phil 1586) – Decanus Art. 1593 – canonic. S. Annae 1598 – Collega minor, Canon. Siraden. et S. Floriani, Senior contubernii Pauperum, Praeposit. S. Annae ab a. 1599 sed resignavit 1603, Baccal. S. Theol. + 1617 (Ob: Justa reverendo d. Seb. Nagrodio a juventute Scholae Grammat. Novodvorsc. persoluta. Cracoviae 1617. 4to) – Collega major ab a. 1597, Prof. regius.

Najman Mateusz

Naiman Mateus, z Krakowa; teolog

z Krakowa Mateusz, podług (Jana) Cynerskiego (Atlas
academicus in funere Jacobi Neumannovicii 1641. 4º) i podług Załus=
kiego, rodem z Krakowa z familii Neumann (pochodzącej
pierwotnie z Görlitz w Łuzacyi i w Krakowie od XIII wieku
osiadłej.) Że był Polakiem świadczą wyraźnie [Trittheim (De scriptoribus ecclesiast. c. 654.)
(benedyktyn +1516) Bruschius, Bucelinus, Ciacconius,
Robertus Gerius a w końcu: Joz. Muczkowski (Ossoliński (Wiadom. I. 358) Janocki (Nachricht III. 9. 377) Mateusz z
Krakowa str. 103–114 w dziele Wiadomość o założeniu uniwer=
sytetu w Krakowie. Kraków 1851 który dowiódł jego narodo=
wość polską wbrew twierdzeniu Panwina (Vitae pontif. Pars III)
Eggs (Purpura docta Lib II p. 512) Wuja (Histor. episcop. Caminens.)
J. S. Bandtkie, Mich. Wiszniewski (II str. 287) i Christ. Schöttgen
(Leben des Cardinals Matthaei de Cracovia str. 632–646 w
dziele jego: Altes und Neues Pommerland. Stargard 1727. 8º
V Stück) ~~który~~ większa Pomorzyka, a ostatni mylnie twierdzi, że miejsce Krockow
w Pomeranii, które Mestwin II xiążę r. 1279 udzielił Gneoma=
rowi pochodzącemu z frankońskiej familii Wicherod, prawem
lennem, była ojczyzną jego; Albowiem Gneomar pan Krockowa
miał 2 synów: Mateusza, który sobie obrał stan duchowny i Jana
rodonaczelnika panów de Krockow. Lecz przeciwko temu myl=
nemu zdaniu wyraźnie mówią: Długosz starszy pisarz który
go zowie Krakowianinem polskim, Trittheim mianujący go Krako=
wianinem Polakiem, i Cynerski nazywającym go Neimanem Kra=
kowianinem (gdzie w domu Neimanów przechowała się tradycyjnie
jego pamięć w czasach, gdy się jeszcze nikomu nie śniło wieść
spór o jego narodowość.) Z resztą Micraelius (Lib VI p. 475)
wyraźnie mówi: że ów Gneomar pan na Krokowie pomorskim
zostawił syna Jana i Macieja duchownego (a nie Mateusza, jak
pisze Schöttgen) którego to ostatniego czas życia (1279) w żaden sposób,
z Mateuszem z Krakowa polskiego nierównie późniejszego zgodzić
się nie może. Sam Mateusz ~~[illegible]~~ zostawszy r. 1367 magistrem filozo=

(Długosz Lib X p. 20 ed. Lips.)

Bandtkie G. S. Miscellanea Cracoviensia nova. Crac. 1829. 4º Fasc. I p. 45–64

De arte moriendi opusculo – primus opusculi auctor Mathaeus de Cracovia rozróżnia 3 Mateuszów: 1) Magister Mathaeus de Cracovia Dr. Teol. et Prof. autor dzieła Ars moriendi 2) Mathaeus de Cracovia episcopus Wormaciensis 3) Mathaeus Alberti de Schade professor uniwersyt. Krak. 1409

fii w uniwersytecie pragskiem wyraźnie zapisany Matthaeus de Cracovia a nie de Crocovia.

Mateusz Neuman urodził się w Krakowie około r. 1340, nauki pobierał w akademii praskiej, gdzie r. 1367 został magistrem filozofii, później teologii, nauczycielem teologii i rektorem uniwersytetu. Później udał się do uniwersytetu paryskiego, gdzie również profesorem i dziekanem wydziału teologicznego a w końcu rektorem. R. 1375 widzimy go już w Rzymie gdzie popiera kanonizacyją S. Brygitty. Wymowa jego zjednała mu sławę niepospolitą i to też było przyczyną że go jako profesora wezwał falcgrabia Ruprecht do nowozałożonego uniwersytetu w Heidelbergu, gdzie r. 1396 sprawował obowiązki rektora [illegible]. Ruprecht palatyn zostawszy cesarzem powołał także Mateusza na swój dwór, gdzie pełnił urząd radcy, sekretarza a w końcu kanclerza. Cesarz wysłał go najprzód do Tamerlana chana tatarskiego w poselstwie dla zawarcia przymierza. Wróciwszy z poselstwa został r. 1405 mianowany biskupem w Wormacyi. R. 1406 wysłał go znowu cesarz do Rzymu, gdzie sobie na taką wziętość wymową swą i nauką zasłużył, iż go Grzegorz XII d. 5 maja 1406 mianował kardynałem S. Cyriaci in Thermis. Wzdragał się dość długo Mateusz przyjąć tę godność, aż dopiero r. 1409 zaczął używać tytułu kardynalskiego. Wtedy wysłał go też papież jako legata do Czech i wkrótce na sobór do Pizy, skąd wróciwszy d. 5 marca r. 1410 w Wormacyi życie zakończył (podług Eggsa w nie dość podeszłym wieku) zapisawszy bibliotekę swą uniwersytetowi heidelbergskiemu. Dzieła jego są następujące:

1) De arte moriendi liber. 4º b. m. i r. (druk. w XV wieku w Kolonii u Ulryka Zell) tłomaczenie niemieckie wyszło równocześnie b. m. i r. 8º Ein loblich und nutzbarlich buchelein von der sterben. Leyptzig 1493. 4º

2) Dialogus rationis et conscientiae de frequenti usu communionis 4º b. m. i r. (druk. w Moguncyi u Jana Guttenberga r. 1460) sześć razy w XV wieku przedrukowany: pierwszy raz b. m. i r. z tytułem dialogus de sacramento eukaristiae. 4º - drugi raz w Kolonii u

---

*) przerobienie drugie zaczyna się: Quamvis secundum philosophum .... cały text przerobiony - druk: Ars moriendi ex variis scripturarum sententiis collecta cum figuris. (s. l. et a.) 4º kart 14 z 14 drzeworyt. (Hain Repert. Nº 1833) (Cłossar Lipsiae apud Lotter 1480 ?)

Mscr. Bibl. Uniw. Krak. początek: Cum omnium terribibilium mors...." lub: "Cum de praesentis exilii.... toż samo druków. pod tyt. Speculum artis bene moriendi 4º kart 16 b. m. i r. drzeworyt. na tytule tylko - na końcu: Tractatus de arte bene moriendi cunctis perutilissima felix finis. (Hain Rep. Nº 14911) *)

Ulryka Zell b. r. pod tytułem: Dialogus rationis. 4º — trzeci raz b. m. i r. w drukarni Reysera pod tytułem Dialogus seu disceptatio. 4º — czwarty raz b. m. i r. pod tytułem Dialogus inter rationem. 4º Katał. — piąty raz w Memmingen u Alberta Kune de Duderstat 1491. 4º pod tytułem: Tractatus de eo utrum expediat sacerdotes continuare missas. 4º — szósty raz w Paryżu u Gwidona Merkatora r. 1497 pod tytułem Thomae de Cracovia Dialogus de accedendo ad altaris sacramentum. 8º — w XVI i XVII wieku często przedrukowany (4 Mscr. w Bibl. Uniw. Krak.)

Toż samo w Mscr. De celebratione missae frequentanda et intermittenda. — Toż samo w Mscr. Conflictus rationis et conscientiae de sumendo vel abstinendo corpore Christi. — Także ma tytuł: — Favistilla. Po francusku przełożył Piotr Saunier dla Maryi Ludowiki 1652

3) De praedestinatione et quod Deus omnia bene fecerit seu Rationale divinorum operum (dyjalog — w rękopisie)

4) Tractatus de Deo, de confessione (w rękopisie — w bibliotece w Tirnstein)

5) Tractatus de contractibus seu de emtione et venditione (Mathaei Cracovitae w rękopisie bibliot. jagiellon. w Krakowie i bibliot. Rediger. w Wrocławiu)

6) Tractatus utrum de jure vel aliqua bona ratione Romana Curia traxit ad se omnes collationes dignitatum et beneficiorum vel liber de squalore seu de praxi curiae Romanae. — druk 1551 w Bazylei — i w rękopism. bibl. jagiellon. Kraków: Speculum aureum de titulis beneficiorum (i w Brownii Edv.: Fasciculus rerum expetendarum et fugiendarum. Londini 1690 fol. Tom II pag. 584)

7) Epistolarum ad diversos liber. I (w rękop. Bibl. Wiedeń. (Ob. Lambecius Tom II p. 376 — Oudin Tom III p. 1110)

8) Expositio in Canticum Canticorum, Ecclesiastem, Mathaeum et Epist. ad Romanos (w rękop.)

9) De amore divino vel charitatis (w rękop.)

10) De officio antistitum (w rękop.)

11) Sermo de emendatione morum cleri et populi quem fecit et praedicavit in synodo archiepiscopali pragensi in fest. S. Lucae Evang. a. 1384 (w rękop. Kapituły salcburgskiej)

12) Duae collationes factae coram domino papa per mag. Matthaeum de Cracovia ambaziatorem Ruperti regis Romanorum 1403 (wydał Duellius: Miscellanea. Augustae Vindelic. 1722. 4º Tom I.) Collatio pro confirmatione novi electi Ruperti de Bavaria.

Toż: Positio quam fecit Matthaeus de Cracovia coram Alexandro V. (może Urbano VI) in Janua.

13) Sermones et collationes (w rękop. w Wormacyi i w klasztorze Frankenthal.)

14) Sermones tres synodales Pragae habiti quorum primus a. 1384 (w bibl. Uniw. Krak. Mscr. in collectione Joannis Szeknae)

(2)

14) Sermo ad clerum Magistri Mathie de Cra-
covia professoris in Theologia quem fecit in Sino-
do Prage in pallacio [illegible] curie archiepiscopa-
lis – super textu „Quid est quod dilectus meus in
domo mea facit scelera multa." Jeremiae XI. C°
Incipit: „Venerabilis Hugo primo de archa Noe . . . .
(w Mscr. in fol. BB. II. 36 sie N° 173 pag. 161–170.
w rękopiśie jak się zdaje pisanym przez Nicolaum de
Kalisz Decretorum Doct. który r. 1453 był Rekto-
rem uniwersytetu Krak. i którego tu są mowy:
(pag. 177) 1441 In octava Stanislai in Lancicia in
Sinodo – (1427) (1421) 9 Januarii in camera pal-
lacii Bonon. (prosi papieże o potwierdzenie Wincentego
Kota arcyb. gniezn. obranego który był edukatorem krolew-
ców synów ś. p. Władysława Jagiełły, i podkanclerzem – posel-
stwo od Kapituły gnieznień:)

Mateusz z Krakowa kanonik wrocławski wpisany na
Uniwersytecie praskim do nacyi polskiej, r. 1378 jako
Magister Art. był prof. (Monumenta historica Universit. Prag. I. 197)

Cynerski Rachtamowic Joan (w pisemku: Atlas academicus
in funere Jacobi Neumanovicii. 1641. 4°) pisze iż rodzina
Neumannów z której pochodził Mateusz kardynał oraz później
Jakób i Krzysztof Najmanowicze rektorowie Uniw. Krak.
przybyła z miasta Görlitz w Łużycach do Polski)

Naiman Mateusz z Krakowa, urodził się około r. 1335 w Krakowie, syn pisarza (notarii), odebrawszy pierwsze nauki, udał się do Pragi, gdzie na tamtejszym uniwersytecie (r. 1347 założonym) wpisany do nacji polskiej, otrzymał r. 1355 stopień Baccalarii in Artibus. Podług Kroniki Fr. Zorna (Fr. Zorn Wormser Chronik herausgeg. von W. Arnold in Biblioth. des litterar. Vereins in Stuttgart. XLIII pag. 158) miał być synem szewca z Krakowa. – R. 1367 d. 17 Listopada za dziekaństwa Henryka (Totting) de Oyta, otrzymał Mateusz w Pradze stopień Magistri in Artibus. R. 1378 i 1381 był dziekanem wydziału filozoficznego i professorem w Pradze, a po r. 1381 został Magistrem i Profesorem teologii, a w końcu Doktorem Teologii. Przytem był także kaznodzieją miejskim i plebanem kościoła P. Maryi na Tynie, kanonikiem w Wrocławiu i prebendarzem w Krakowie. Około r. 1382 jeździł z poselstwem czeskiem do Rzymu. R. 1384 miał sławne kazanie (De emendatione cleri et populi) na synodzie w Pradze. R. 1387 odwiedził swego przyjaciela Magistra Jana de Marienwerder, w Kwidzynie. R. 1390 będąc rektorem Uniwersytetu praskiego, napisał swe sławne dzieło: De quodam conflictu rationis et conscientiae de communione eucharistiae sacramenti. R. 1391 odwiedził Mateusz swe rodzinne miasto Kraków. Opuściwszy Pragę po r. 1392 udał się na Uniwersytet do Paryża, gdzie podług niektórych pisarzy, miał piastować godność Dziekana wydziału teologicznego, rektora i Kanclerza uniwersyteckiego. R. 1394 na wezwanie falcgrabiego Ruprechta objął professurę teologii na Uniwersytecie w Heidelbergu i r. 1396 piastował godność rektora. Następnego roku 1397 jeździł do Krakowa, wezwany przez Króla Władysława Jagiełłę w celu urządzenia odnowionego Uniwersytetu Krakowskiego, jak to wspomina Fratris Johannis Andreae Ratisbonensis Chronica inedita de expeditionibus in Bohemiam contra Hussitas haereticos (w Höfler: Geschichtsschreiber der Husit. Bewegung in Böhmen, II. 433) który pisze o Jagielle „erigeret Studium

„generale in Cracovia, quod etiam fecit et hoc principaliter
„per mag. Matheum, qui postea factus est Episcopus Worma=
„tiensis, quem ad hoc specialiter vocavit eo quod de Cracovia
esset oriundus." Rajcy krakowscy wywdzięczając się za przysługę swego ziomka, wyznaczyli mu dożywotnią pensyję 40 grzywien rocz=nie feria 2a crastino Symonis et Judae Ap. 1397 (Monum. medii aevi histor. Polon. IV. 166) t. j. d. 29 Październ. 1397. Ruprecht III zostawszy Królem rzymskim mianował r. 1400 Mateusza swym spo=wiednikiem, sekretarzem, radzcą i kanclerzem. R. 1401 jeździł Ma=teusz od Ruprechta III w poselstwie do tatarskiego Chana Tamer=lana w celu zawarcia przymierza przeciw Bajazetowi i Turkom, i następnie w poselstwie do Karola VI króla francuskiego. R. 1403 posłował znowu do Rzymu do papieża Bonifacego IX. przed którym d. 10 Lipca i 1 Października 1403 miał mowy; i drugi raz r. 1404 jeździł do Rzymu w poselstwie do Innocentego VII. Wtedy to napisał obszerny traktat: De squaloribus curiae Romanae. Będąc już kanonikiem w Spirze, został r. 1405 biskupem w Wormacyi. Tegoż r. 1405 d. 2 Grudnia przesłał do krakowskiego Uniwersytetu swe zdanie o piśmie dominikana Jana Falkenberga lektora teologii. R. 1406 jeździ znowu w poselstwie do papieża Grzegorza XII. który go d. 19 Września 1408 mianował kardynatem S. Cy=riaci in Thermis i swym legatem a latere. Mateusz umarł d. 5 Mar=ca 1410 w Heidelbergu, zapisawszy swą kamienicę i księgozbiór tam=tejszemu Uniwersytetowi. Pochowany w Wormacyi w kościele ka=tedralnym pod nagrobkiem spiżowym: „Anno Domini MCCCCX
„mensis Martii die V. obiit venerabilis pater dominus Matthaeus
„Wormatiensis episcopus et sacrae theologiae doctor insignis,
„cuius anima requiescat in pace."
(Ob. Schannat: Historia episcopatus Wormatiensis. Francofurti 1734. I. 407. — Sommerlad Theodor aus Frankfurt a. M.: Matthaeus von Krakau. Inaugural-Dissertation zur Erlangung der philosophi=schen Doctorwürde der vereinigten Friedrichs-Universität Halle-Wittenberg d. 2 Mai 1891. Halle a. S. Hofbuchdruckerei von C. A. Kaemmerer et Co. 1891. 8vo ppg. 101. 2: = 1 Mark 60 Pf. autor ur. 7 lutego 1869 luteranin

Pisma Mateusza Haimana z Krakowa.

1) Commentarii in Eclesiasten.
2) Expositio super Cantica Canticorum. (Mspt. w Wrocław. Uniw. Bibl.)
3) Commentarii in Matthaei evangelium.
4) Expositio super evangelium Lucae I. 26-38 „Missus est Gabriel."
5) Commentarii in Epistolam ad Romanos.

6) Sermones de Sanctis per circulum anni. (Mspt.)
7) Solemnis Postilla. (Mspt.)
8) Rationale divinorum operum libris VII (sive Dialogus inter patrem et filium De praedestinatione et praescientia et quod Deus omnia benefecerit) – (druk w Duellius: Miscellanea 1723. 4to pag. 139. – Mspt. w Krakowie Nr. 325 (z roku [1]434) 1623, 2186, 2294. – ded. Henrico (Soerbom) episcopo Warmiensi –) – Jest to rodzaj Theodicei w której z filozoficzną bystrością i teologiczną naukowością rozbiera kwestye o początku i przypuszczeniu Złego, o możliwości wiecznych kar, o predestynacyi i reprobacye – pisane około 1394 – 1401.
9) De contractibus emptionis, venditionis, donationis liber I. (Mspt. w Krakowie Nr 380. 1309. 2129 – Początek „De translatione rerum temporalium ab uno homine ad … Koniec: ut superbia ut avaritia ut luxuria) – pisane po r. 1381.
10) De novem peccatis alienis (sive De peccatis mortalibus et venialibus). – (Mspt w Krakowie Nr 395 – Początek: Ad sciendum quando peccatum aliquod sit mortale …)
11) Tractatus de hypocrisi et ejus speciebus (sive Summa hypocrisis declarata) – Mspt w Krakowie Nr 2398
12) Sacrum commercium S. Francisci cum domina paupertate.
13) Liber de amore divino (sive De amore charitatis)
14) De consolatione theologiae.) – (Mspt w Krakowie Nr 554
15) Opusculum de passione Domini. (rękopis w Wiedniu w bibl. cesars. – Początek: Scitis quia post biduum Pascha est …)
16) Speculum aureum de titulis beneficiorum. (Mspt w Krakowie Nr. 1180)

17) De officio antistitum

18) De arte moriendi. – (Mskrpt w Krakowie Nr 478 – Początek: Cum omnium terribilium... mori discat. 1439" – Opis w Mss: cod. Universit. nova Crac. 1829 pag. 47.)

Druki: Speculum artis bene moriendi de temptationibus penis infernalibus interrogatoribus agonizantium et variis orationibus pro illorum salute faciendis. s. l. et a. (Coloniae per Henricum Quentell) 4to K. 16 (Sign a – c iiij) Test. pol. 7229.

Ars moriendi ex variis sententiis collecta ad resistendum in mortis agone dyabolice suggestioni valens cuilibet Christifideli utilis ac multum necessaria. Impressum Cracoviae per Matthiam Scharffenberg 1533. 8vo K. 12.

– Hain Ludovic Repertorium bibliographicum in quo libri omnes ab usque ad annum 1500 typis expressi recensentur. Stuttgartiae (Tubingae) 1827. 8vo Voluminis I Pars II. pag. 208 pod Mattheus de Cracovia przytacza tylko 2 wydania: 1) Nr 2801 De arte moriendi liber. s. l. et a.: (Coloniae, Ulrich Zell) 4to Kart 17 po 27 wierszy. Początek: Incipit prologus in librum de arte moriendi magistri mathei de Cracovia sacre theologie professoris... Koniec: Explicit liber utilis de arte moriendi Mgri Mathei de Cracovia. – 2) Nr 5802 tłomaczenie niemieckie: Matthei de Cracovia de arte moriendi teutsch s. l. et a. 8vo min.

– Falk [illegible] Die deutschen Sterbebüchlein Köln 1890 rozróżnia 3 redakcyje dzieła de arte moriendi: 1) redakcyja pierwotna dawniejsza niewiadomego autora do której należą wydania xylograficzne z drzeworytami:+) 2) redakcyja Mateusza z Krakowa po r. 1408 dokonana – lubo J. Sommerlad pag. 68 obie te redakcyje Matteuszowi przypisuje. 3) redakcyja Dominika Capranica biskupa w Fermo i Kardynała + 1456 d. 14 Sierp. mając lat 58. Kapranika pisał właściwie swe dzieło po włosku, (x) tłomaczone na łacińskie. Bardzo często mieszają redakcyję Mateusza z redakcyją Kapraniki – co do pomyłek prowadzi, zwłaszcza że jest wiele edycyj.

+) drukowane w XV wieku po łacin. niemiec. franc. włosk. hiszpań. angiel. flamand. (Ars moriendi)

(x) Del bene morire. 1452 (edit. Fiorentia 1477. 4to)

– Wydanie: Nobilissimus liber de arte moriendi. fol. s. l. et a. (Günter Zainer 1468?) Kart 21 po 35 wierszy. Początek: Tabula dispositorii artis moriendi – Koniec: mori certitudo sufficiens esset. – posiada Bibliot. uniwer. Krak. kupione r. 1864 od Rosenthala.

Pokazuje się z tego wszystkiego, iż w wieku XIV istniała rozpowszechniona Xylograficzna straganowa broszura Ars moriendi, którą Mateusz z Krakowa rozszerzył i odpowiedniemi dodatkami około r. 1400 uzupełnił. Dopiero w XV wieku po r. 1410 Dominik Kapranika pracę Mateusza przerobił, znacznie rozszerzył i ~~[illegible]~~ pomnożoną w świat puścił.

19) Liber de puritate conscientiae (sive De mundo corde et pura conscientia, - sive De confessione - (Mspt w Bibliot. Raczyńsk. - Początek: Quoniam fundamentum et ianua virtutum - pisane około 1382 - 1392.)

20) Tractatus de modo confitendi et poenitendi (sive: De informatione confitentium - sive Confessionale) - (Mspt w Krakowie Nr. 2244)

21) Sacramentale. (Mspt. w Wrocławiu)

22) De corpore Christi (sive Sermones de communione sacri sacramenti Eucharistiae). - (Mspt w Krakowie Nr. 1223. 2039. 2319. - Początek: Quomodo potest hic nobis dare carnem - lub: Accipite et comedite: hoc est corpus meum - Koniec: gloria tua iugiter sanari.)

23) Sermo coram Urbano VI (cum esset ambasiator studii Pragensis. - (Mspt w Krakowie Nr. 2244)

24) Sermo de emendatione morum cleri et populi - (Mspt w Krakowie Nr. 178. 2291. 2244. 2372 - Początek: Quid est quod dilectus meus - mowa synodalna z r. 1386)

25) Sermo synodalis a. 1388 „Separavit vos de populo." - Mspt w Krakowie Nr 2244.)

26) Collationes duae factae coram Papa pro coronatione Ruperti Regis. - (Mspt w Krakowie Nr. 1961.) - Drukowane w Duellius Miscellanea I.

27) Oratio ad compatiendum miseriae sanctae matris ecclesiae. (Mspt. - Początek: „Domine J. Chr. qui ecclesiam tuam

28) Sermones et collationes: „Facite vobis amicos de mammona iniquitatis (Mspt. Kraków Nr 2286) - i „De coena Domini" (Mspt. Kraków Nr 2244)

29) Epistolarum liber I ad diversos. (Mspt w Bibl. Univ. Wrocław.)

30) Notificatio de fr. Johanne de Falkenberg ord. Praedicatorum legente in Theologia Cracoviae. Datum Heidelbergae 2 d. Decembris 1405. (Mspt w Krakowie Nr 326. 2264 – jest to właściwie akt urzędowy przeciw krytyce Falkenberga na dzieło Mateusza.

31) Excerpta de collect. diversarum materiarum. (Mspt).

32) De celebratione missae (sive Dialogus rationis et conscientiae de communione, sive Utrum saepe et frequenter sacerdotibus sit celebrandum vel laicis communicandum, – sive De celebratione missae frequentanda et intermittenda – sive Conflictus rationis et conscientiae de sumendo vel abstinendo Corpore Christi, – sive Favistilla.) – Mspt w Krakowie Nr 1291 – Początek: „Multorum tam clericorum quam laicorum querela" – Koniec: „pro viatico datum est nobis corpus domini nostri J. Chr. qui cum patre....."
(Druki: a) Tractatus rationis et conscientiae de sumptione pabuli salutiferi corporis domini nostri Jesu Christi. s.l. et a. (Moguntiae, Joh. Gutterberg 1457 [1460]) 4to K. 22 po 30 wierszy. [Hain Nº 5803]
b) Incipit Dialogus racionis et conscientie an expediat vel debeat quis raro vel frequenter celebrare vel communicare nuper editus per magistrum Matheum de Cracovia sacre Theol. professorem. s.l. et a. (Coloniae, Ulrich Zell 1460) 4to K. 26 po 29 wierszy. (Hain Nº 5805)
(w Bibl. Univ. Krak. Teol. 7228)
c) Tractatus de eo utrum expediat et deceat sacerdotes continuare... Impressum in Memmingen per Albertum Kune de Duderstadt 1491. 4to K. 14 po 42 wiersze. (Hain Nº 5809)
d) Dialogus de accedendo ad altaris sacramentum. Parisiis apud Guidonem Mercatorem 1497. 8vo (autor zwany tu Thomas de Cracovia) (Hain Nº 5808)
e) Dialogus seu disceptatio perutilis disertissimi sacre pagine professoris magistri Mathie de Cracovia inter rationem et conscientiam exorta utrum quando ac quibus motivis Missa celebranda abstinendave sit.... Explicit Tractatus Rationis et conscientiae. s.l. et a. 4to (typis Reyserianis XV saec.) 4to Kart 24 po 32 wiersze (Hain 5806)

f) Dialogus inter rationem et conscientiam exorta utrum quando ac quibus motivis Missa celebranda abstinendave sit.... Dialogus seu disceptatio perutilis disertissimi sacre paginae professoris magistri Matthaei de Cracovia, inter rationem.... Explicit Tractatus. s. l. et a. (XV saec). 4to K. 17 po 35 i 36 wierszy. (Hain No. 5807)

g) Puch des Kampfkriges der vernunft und des gewissen von der entphang des hl. sakramentes gotes leichnams. (Mscpt z XV wieku w Pradze, Wiedniu, Królewcu.)

h) Dialogus exhortatorius ad frequentem communionem scriptus ab emin. quondam Cardinale Matthaeo a Cracovia Polono Vormatiensi episcopo, ante annos ducentos quadraginta. Lugduni apud Guillelmum Barbier typographum regium 1651. 4to K. 4. str. 46 ded. Joanni Casimiro Pol. Regi.... fr. Petrus Saunier Ord. S. Spirit. (Tu pisze wydawca, iż będąc (Teol. 5680 vel 5680. wizytatorem delegowanym od generała dla klasztorów duchaków, w bibliotece klasztoru w Krakowie znalazł rękopis Matthaei de Cracovia, episcopi Vormatiensis et Cardinalis, Poloni, który tu wydaje) dat. Lugduni [illegible] Galliarum d. 10 Augusti 1651. – W przedmowie do czytelnika podaje wiadomość o autorze.

i) Tłomaczenie francuskie druk w Lyonie 1652 ded. Maryi Ludwice z Gonzagów królowej pol.... Pierre Saunier.

33) De squaloribus curiae Romanae. (Mscpt.)

Druki: a) De squalore seu praxi curiae Romanae edidit Wolfgangus Wissenburg. Basileae 1551. 8vo.
– drugi raz druk 1690 przez Edwarda Brown w Appendix ad fasciculum rerum expetendarum et fugiendarum Ortvini Gratii. 1690.
– trzeci raz w Walch Monumenta I. XXX roku 1757 [illegible] w Göttingen.

Saunier Petrus w przedmowie do Czytelnika (Lectori benevolo, de libello et eius Authore Paraenesis przy edycyi Matthaei de Cracovia: Dialogus exhortatorius ad frequentem communionem. (Lugduni 1651. 4º) fol. 3 pisze: „Natum
„Cracoviae Matthaeum nomen ipsum prodit, et omnes agnoscunt,
„unde Matthaeus Polonus plerisque dictus ut Possevino
„in Bibliotheca. Reverendus admodum Samuel Nakielski
„ex Canonicis Regularibus Sacri Sepulchri custodibus Histo-
„riae sui Ordinis scriptor diligens, suggessit ei cognomen
„fuisse Nayman, quae gens est etiamnun Cracoviae nobilis,
„Authorem nondum nec titulum protulit.... Encomiastes
„Heidelbergensis Universitatis, quem repraesentavit
„doctissimus Bossius Cracoviensis Academiae decanus
„(Joannes Broscius?) Matthaeum nostrum Regi Roman.
„Ruperto a confessionibus fuisse memorat."
Rękopis z którego Saunier swą edycyę przedrukował odnaleziony został w Krakowie w bibliotece klasztornej Duchaków i zawierał prócz Mateusza z Krakowa.. „alia Alberti Magni, Gersonis, et Engelberti Admontensis Abbatis opuscula
– pisanym zaś był przez Jana Sotenorde w Bazylei r. 1434.
Na końcu był przypis: „Explicit Tractatus qui intitulatur
„de Ratione et conscientia sumendi Corpus Christi, editus
„per Venerabilem Magistrum Matthaeum de Cracovia,
„egregium Sacrae Theologiae Doctorem." – Ten sam rękopism jest dziś w Bibliotece Jagiellońskiej Nr. 1291.

1291

z Krakowa Mateusz (Najman) bis: kup wormacyjski + 1410.

1) Ars moriendi (pisane około r. 1408–1410) 2ga redakcya
poczyna się: „Quamvis secundum philosophum tertio
„Ethicorum omnium terribilium mors corporis sit
„terribilissima"..... (Koniec:) praesertim cum ipsi
„morientes nondum mori velint et animae morientium sae=
„pe miserabiliter periclitantur."
Wydanie 1sze ksylograficzne (około r. 1450) fol. Kart 24 odbi=
tych po jednej stronie, tak iż fol. 1 a. jest czysta, fol. 1b i
2a zadrukowane, fol. 2b czysta i t. d.; na każdej stronie text
w podwajnem obliniowaniu, z drzeworytem. Czasami bywają
z próżnemi stronami do kupy zlepione, tak iż tworzą jedną
kartę po oba stronach zadrukowaną; a w takim wypadku exem=
plarz ma kart 12. – Czasami obie strony na jednej karcie zadru=
kowane, tworzą również kart 12. – Exemplarz znajduje się
w Brytańskim Muzeum w Londynie, kupiony r. 1872 od
T. O. Weigla za 7150 talarów (czyli 21450 marek). – Reprodukcya wyszła r. 1881
pod tytułem: The Ars moriendi (editio princeps, circa 1450).
A Reproduction of the Copy in the British Museum. Edited
by W. Harry Rylands F. S. A. With an introduction by Geor=
ge Bullen. F. S. A. London 1881. 4. (Obacz Weigel T. O. und Zester=
mann A. D.: Anfänge der Druckerkunst in Bild und Schrift. Leipzig
1866 fol. 2 Bde mit 145 facsimil. und zahlreichen Abbild. 7 252 Mrk)
Ars moriendi Mateusza z Krakowa była wielokrotnie w XV wieku
drukowaną z 11 drzeworytami i 15 stronnicami textu w języku
łacińskim. Tłomaczono ją na języki: niemiecki, flamandzki (holenderski),
angielski, francuski i włoski, z odmianami i skróceniami.
Dzieła Mateusza z Krakowa Ars moriendi służyła głównie praca
Jana Gersona profesora teologii – kanclerza Uniwersytetu Paryskiego
pod tytułem: Speculum artis bene moriendi, napisane przed r. 1408
i stanowiące trzecią część dzieła jego: Opusculum tripartitum, de praeceptis

i drugi raz (z innego wydania): Ars moriendi. Reproduit en facsimile sur l'exemplaire de la Bibliothèque nationale par Adam Piliński, précédée d'une notice par Gustave Pawłowski. Paris chez Ad. Piliński 1883. (100 frcs)

decalogi, de confessione et de arte moriendi. Traktat Gersona De arte moriendi zaczyna się: „Si veraces fidelesque amici cujuspiam egroti cu-
1a redakcya. „ram diligentius agent pro ipsius vita corporali fragili et defectibili
„conservanda, exigunt a nobis multo fortius Deus et caritas pro salute
„sua spirituali sollicitudinem gerere specialem."
3a redakcya Pracę Gersona i Mateusza z Krakowa przerobił r. 1452 kardynał Dominik Capranica (ur. 1408 + 1458) pod tytułem: Ars bene moriendi, albo Speculum artis bene moriendi de temptationibus, poenis infernalibus, interrogationibus agonisantium et variis orationibus pro illorum salute faciendis. — Zaczyna się ta praca „Cum de praesentis exilii miseria mortis transitus propter „moriendi imperitiam multis, non solum laicis, verum etiam religiosis, atque „devotis difficilis, multumque periculosus."... Wyszła ta praca pod tytułem: Liber de arte moriendi magistri Mathei de Cracovia sacre theologie professoris. Coloniae apud Ulricum Zell (1466) 4to. K. 28, mylnie Mateuszowi przypisana, lubo jej autorem jest Capranica. Była ona często przedrukowaną, nawet z tytułem: Dispositorium moriendi (Ob. Butsch A. F. Ars moriendi. Litographisches Facsimile der in der fürstlichen Fürstenberg'schen Hofbibliothek zu Donaueschingen verwahrten deutschen Ausgabe. Augsburg 1874. 12mo. — wydanie to niemieckie wyszło in 4to bez wymienienia autora. — Butsch przypisuje autorstwo dominikanowi Janowi Nyder z Bony ?)
(Ob. Celichowski Zygmunt: Ars moriendi, druk ksylograficzny. Opis egzemplarza Biblioteki Kórnickiej. Toruń 1874. 8vo str. 15. — Celichowski Zygm. Ars moriendi. Rozprawa bibliograficzna. Osobne odbicie z T. XVII Rozpraw wydziału filologicznego Akademii Umiejętności w Krakowie. Kraków 1892. 8o. K. i str. 25 z przedrukiem textu redakcyi Mateusza z Krakowa i z opisem drzeworytów. — Exemplarz Kórnicki: Ars moriendi (s. l. et a.) fol. ma kart 24 po jednej stronie tylko odbijanych czyli 24 stronnic druku textu i rycin)

Mscpt. Aaa. I. 4. Nr Invent. 1291. 224

pag 1 - 14v. Incipit dyalogus ad frequentationem sacri communionis exhortatorius. Multorum tam clericorum quam laycorum querela . . . . .
(koniec): vivit et regnat in secula seculorum benedictus. Amen. Explicit bonus tractatus qui intitulatur de Racione et Conscientia sumendi corporis christi editus per venerabilem Magistrum Matheum de Cracovia egregium sacre theologie doctorem.

pag. 14v. - 114v. Incipit tractatus domini Alberti (ex) ordine predicatorum super officium misse. Ysay lxvi dicit dominus Ecce ego inclinabo in vos sicut flumen pacem . . . .
(koniec:) Hec ergo est q̄d̄s de missarum peraccione breviter et grosse videbatur esse dictum alia subtilia melioribus relinquendo. Explicit.
(Gersonis?)

6 kart pustych.

pag. 120 - 178v. Sequitur exposicio cantici beate virginis quod in sua contemplacione decantavit. Ad locum unde fluunt flumina revertuntur . . . gaudia eterne beatitudinis in celis.
(koniec): . . . Quo nos prestare dignetur dominus noster Jhesus Christus tam cum deo patre communis filius qui cum eodem spiritu sancto vivit et regnat per omnia secula unus deus. Amen.
Conclusio istius operis de vita et virtutibus beate Virginis secundum ordinem evangelice historie.

p. 179 – Incipit prologus Engelberti Abbatis Admontensis ad tractatum de vita et moribus Beate Virginis. Letetur anima vestra in memoria eius et confundemini in laude ipsius etc.

p. 182 : Expositio Ambrosii super illum: Stabat iuxta crucem.

p. 204. Incipit prohemium Secundi tractatus de vita et virtutibus beate virginis.

p. 212. Incipit Tractatus tercius de octo officiis vite contemplative.

p. 225v. (Koniec) ... et ut aliquis cupiens et devotus beate virgini huius cantici exposicionem exempla huius tractatus continencia et contextum per se et specialiter habere possit, ipsius exposicionem quem deus inspiravit duxi cum ~~adminiculo~~ adiuncto s' spali prohemio ponendam.

225

„Matthieu de Krokov, savant Cardinal allemand, né au château de Krokov. ... Plusieurs auteurs l'ont fait naître à Cracovie et l'ont ainsi confondu avec un theologien du nom de Matthieu originaire de cette ville." pag. (col.) 319
T. XXIV Nouvelle Biographie générale publiée par Firmin Didot frères. Paris 1861. 8vo

---

Josephi Andreae Załuski Programma literarium ex polonico in latinum sermonem translatum reddi curavit Georg Petr. Schultz. Dantisci 1743. 4to
pag. 40-41.

226

Radymiński Martinus Fasti Tomus IV.

Mathaeus de Cracovia, Kształcił się w akademii Krak. umarł 1376. Piotr Samsier generalny Kanoników S. Spiritus de Saxia w Polsce wizytator wynalazł r. 1652 w bibliotece klasztornej Krak. jego Tractatum de frequenti usu eucharistiae - i wydał w Lugdunie. Wyjątki z Genebrardus Chronologia ad a. 1371 i Ferdinandus Ughellius.

Fastorum studii generalis almae Academiae Cracovien-sis Tomi VII per Martinum Radymiński 1658 Conscripti Tomus IV. Illustrium virorum qui academiae famosissimae doctrina, scriptis et pietate excelluerunt ordine alphabetico comprehensi.

Clavis archivi urbis Cracoviae studio ac opera Joannis Zalęski Anno 1694 patriae commodo adaptata.

W oddziale: Fortunatissima illustrium virorum parens Cracovia ~~międzyinnemi~~ przytacza: Mathaeus de Cracovia ex Starowolski Hecatont.

227

Bakałarz musiał mieć 16 lat

Mateusz bawi w Krakowie
Monumenta medii aevi historica
Polon. T. IV. 166. 2. 229. 233.

Höfler: Geschichtschreiber
der Hussit. Bewegung I
Hist. 4483

r. 1397 w lipcu wezwał go
do Krakowa
Höfler II. 433.
Eccard Corpus historicum medii
aevi I. 2125.

Bistrio – ~~Hyeronimus~~ ~~Weck~~ – Cracovia – ~~Mathias~~ ~~Jacoby~~

228

Capranica Dominicus Cardinalis de Firmo.

Ars bene moriendi. Tractatus de arte moriendi (s. l. et a.) fol. min. Kart 8 (Argentorati, Henr Eggesteyn) (Nr. 4386)

Incipit tractatus bonus et utilis de arte moriendi (s. l. et a.) fol. min Kart 8 (Esslingae, Conr. Fyner) Incipit Cum de presentis exilii. (Nr. 4387)

De arte bene moriendi (s. l. et a) 4º ftr. 18 (Romae, Guldinbeck) Nº 4388

Tractatus brevis et valde utilis de arte et scientia bene moriendi (s. l. et a.) 4º 20 fol. Inc. Cum de praesenti. (Nr. 4390)

Tractatus brevis et valde ... Venetiis per Bernardinum pictorem et Erhardum Ratdolt de Augusta 1488 4º Kart 20.

— – Parisiis per Felicem Balegault 1496. 4º

(italice:) Del arte del ben morire ... composto da Cardinale di Fermo anno 1452 (s. l. et a.) 4º (Florentiae, Ant Miscomini)

— – Verona 1477. 4º – Verona 1478. Firenze 1479. – Florentiae 1487. 4º – Florentiae 1488. 4º – ~~Bologna~~ (s. l. et a.) 1490. 4º – Bologna 1491. 4º

~~Ebenda~~ Arte del ben morire ... composto per lo rev. Cardinale di Fermo ~~anno~~ a. 1452. (s. l. et a) (Florentiae circa 1490.) 4º

(anglice): Treatise shorte and abreged spekynge of the arte Crafte to knowe well to dye, translated by Willm Caxton. (Westmonasterii 1490. fol. – (London) s. l. et a. 4º – Westmynstre s. l. et a. 4º

ob. Cracoviâ de Mathaeus (Tom II p. 203)

Nakielski

Załuski Programma str 40.

Starowolski Hecatontas

Sołtykowicz

Wiszniewski

Fabricii Jo. Alberti: Bibliotheca latina mediae et infimae latinitatis cum [supp]lemento Schoettgenii. Patavii 1754. 4º. Tomus V. p. 48

Matthaeus de Cracovia sive arce Chrochove, quem nomine Cracoviae delusi Polonum plerique faciunt, cum Germanum fuisse et genere Pomeranum doceant J. P. Ludewig (Script. Bemberg Tom II p. 499) et Bernh. Pez (Anecdotor. T. I pag VI in praefat.) – [illegible] Praga pulcum cum aliis Teutonibus, deinde in Parisiensi Gymnasio litteras docuisse narrat Trithemius (De script. ecclesiastic. Cap. 654). Inde in Heidelbergensi Academia docendo laudem consecutus et Ruperti imp Cancellarius, R. E. Cardinalis et ab a. 1405 Episcopus Wormaciensis, defunctus a. 1410 (non 1309 ut vitiose excusum in Trithemii libro de luminaribus Germaniae Cap. 124 pag. 147); de quo Joannes Schannat (Historia episcopatus Wormaciensis pag. 407) Ejus scripta:

1) Rationale divinorum operum sive opificiorum, dialogus Patris et Filii de praedestinatione, et quod Deus omnia bene fecerit, libri VII, ad Henricum episcopum Warmiensem. (Mss w Bibl. Uniw. Krak. 3 Kodexa)

2) De contractibus.

Saurier 1651 a.

„De libello et ejus Authore. Paraenesis"

Matthaeus de Cracovia, sive Polonus

Manuscriptum Bibliothecae Domus S. Spiritus Cracoviensis quo alia Alberti Magni, Gersonis et Engelberti Admontensis Abbatis opuscula continentur – descripta per Joannem Sotenorde Basileae anno 1434

„Reverendus admodum Samuel Nakielski ex Canonicis regularibus Sacri Sepulchri custodibus, Historiae sui ordinis scriptor diligens, suggessit ei cognomen fuisse Nayman, quae gens est etiamnum Cracoviae nobilis, Authorem nondum nec titulum protulit

Encomiastes Heidelbergensis Universitatis, quem repraesentavit doctissimus Brossius Cracoviensis Academiae decanus Matthaeum nostrum Regi Romano Ruperto a confessionibus fuisse memorat.

Mortuus 1410

Romerius Adamus Stezicensis pol.

Najmanowicz Krzysztof

Najmanowicz Krzysztof.

1643. contra Iacobum Ustiensem S.T.D. proposuit, de nullitate excommunicationis et famosae scripturae publicationis ad poenas contra nulliter excommunicantes et famosas scripturas publicantes in legibus et canonibus sancitas /A.R. fol. 31. v./

1644. ~~Instigator~~ Wyręczca officii skarży go, ii w tym roku ad officium ~~ratione~~ occasione certorum damnorum et debitorum Universitati illatorum citatus, famosam quandam chartam cum diversis scandalosis, Universitatem atque ejus Rectores ac professores stringentibus, ac eorum famam lacerantibus clausulis porrexit. sed insuper anno eodem die 6 Aprilis protestationem seu verius famosum libellum a se conscriptum, quo contra Acad. insurgere ac nonnullorum ejus professorum optime de Universitate meritorum bonam famam denigrare ausus est, publicari fecit eandemque ad acta consularia civitatis Cracov. in praetorio praesente Spectabili

Senatu cum scandalo plurimorum recipi et in-
grossari postulavit. Po rozważeniu sprawy usta-
nowiono, iż rzecz ta przez polubownych sędziów
w ośmiu dniach ma być ratatowona. Naymano-
wicz ze swej strony wybrał Macieja Błoszyna
S.T.D. i Macieja Wojnskiego M.D. Instygator
zaś ze strony Uniwersytetu Adama Opatowi-
usza S.T.D. i Jakóba Górskiego O.P.D. Kano-
ników Krak. Ale pełnomocnicy Naymanowicza
nie stawili się w dniu oznaczonym, i tylko sam
oświadczył się, iż chce odpowiadać /: f. 40 v./
Naymanowicz wywołany z Uniwersytetu d. 8 lipca
1644 r. jako rebellis, inobediens, contumax, et fa-
mosos libellos contra Universitatem, in praetorio
Cracov. producens /: A. K. f. 40. v./
1644. d. 6. kwietnia protestationem seu ve-
rius famosum libellum edidit. /A. K. o wyroku
/42 v./ i tę w aktach konsular. ingrossował

231

Najman Krzysztof.

pierwiastki nauk odebrał w Krakowie i na tutejszym uniwersytecie. jakoż sam w ~~[illegible]~~ swojém w rękopismie BB. IX. 15. str. 30 mówi o Akademii Krak. quae me prima artium rudimenta docuit, quaeque literarum fundamentis firmatum ad sores Italiae Academias emisit — quum itaque per annos septem in academiis toto orbe celeberrimis Bononiensi, Patavina et Pisana, studiis medicinae navaverim operam, ibique in doctorem medicinae promotus rediierim.

Był lat sześć nadwornym lekarzem Piotra Tyłwickiego bisk. Krak. zmarłego 1616. 13 lipca. o którym w tym rękopismie str. 121. napisał: Dominus et benefactor meus, in cujus aula annis sex commoratus sum. Annuum stipendium floreni trecenti erant.

r. 1609. 27 listopada, kiedy na prośbę Najmana wniesiono na posiedzenie Uniw. o pozwolenie mu dysputowania pro loco inter doctores Med. facultatis, Domino petente in partem secedente, plurimi erant, qui contradicebant ejus petitioni, tum quod D. Najman, in hac Academia nullum gradum haberet, tum quod videbatur esse grave

ut, de cujus studiis et eruditione non constaret, is eos, qui de Academia laboribus suis essent meriti, ad praerogativas honoris praecederet, cum legibus Universitatis ultimum post alios magistros hic promotos locum tenere debeant tales, proinde in aliud tempus differre petitionem hanc volebant, praesertim, cum aliquot erant ex professoribus, qui in medicina promoti in Italia erant, sed ob tenuitatem salariatorum respondere negligebant, sed data ante annum Zemetiana pecunia in censum Quaestiones apparare decreverunt. Quod cum de se etiam Gabriel Joannicius P. et Med. fateretur, paratumque se ad respondendum offerret, si sibi de professione medica provideretur. Tandem et omnium consensu assurrexit luculentaque et modesta oratione sibi pro viginti annorum in minori et majori Collegio laboribus collegiaturam medicinae novam novam Petri Posnaniensis, et quia huic de mente fundatoris adjungi potuit, Zemetianam quoque herbariam, seu de simplicibus dari petiit. Cujus oratione eo absente examinata, omnes, exceptis aliquot, ejus petitioni benignum praebuerunt assensum eique dictas collegiaturas suffragiis suis contulerunt, quibus et gratias, revocatus,

revocatus statim egit, monitus nihilominus per D. Rectorem, ut in respondendo procrastinationibus amplius non utereter, siquidem aliquot anni praeterierint, ex quo per conclusiones Universitatis respondere debebat, et nisi hoc fecerit in mense, D. Najmanovicio liberum erit ante respondere. Dum haec tractabantur Excellens vir D. Dr. Valentinus Fontanus, vir optimus ac omni genere scientiarum peritus, obortis lachrymis in suo loco sic affatus est. Video me proximum morti, sarcinas deponere volo, collegiaturam majoris Collegii, cui propter professionem meam in medicina satisfacere non possum, resigno et gratias ago, quod tanto tempore collegiaturam sustinere et pane Collegii uti permisistis. Illud a Vobis peto, ut si vigore debitus DD Vestris, me in gremio Matris meae mori permittatis. Hac oratione ita permoti erant, quod statim omnium unanimi consensu collegiaturam Miechovianam in medicinis contulerunt, hac tamen conditione, ut responderet sine solennitatibus. Et Excell.

Dr. Joannicius locum ante se illi concessit, etiamsi ante illum responderit, pro suo erga eum amore et observantia. Quod spectat petitionem D. Naprmanovicii, erant ex praecipuis aliquot, qui hanc voluntatem D. Naprmanamplectendam censuerunt, ejusque votis benignum assensum praebendum judicarunt, vel eo maxime nomine, quod facultas cum neglecta a multis annis fuerit, ipse velit laboribus suis illam ornare et aliis auctor ad idem faciendum esse. Proinde responsionem illi concesserunt, et ita quidem concesserunt, ut si forte Joannicius pro definito tempore non responderit, ante eum ipsi sit liberum non expectato eo respondere. Quoniam vero facultatis medicae unus tantum professor salariatus fuit, videlicet Senior Syrennius, decanus quidem facult., remissus est ad D. Rectorem in defectu doctorum istius facultatis, et ad Seniorem Syrennium, decanum, qui videret de legitima ipsius promotione. Itaque coram his literarum testimonialium sui doctora-

sui doctoratus verificationem fecit. / Synopsis Statutorum Universitatis N. 15. p. 28. 29. wypisy z Konkluzyi z r. 1589 i następ. które zaginęły.

234

Najmanowski Krzysztof.

wzywany 11 lipca
1644. ~~8 lipca~~ Instigator exhibuit legitime fuisse executum pro hodierna die contra D. Naiman monitorium. Et quia non comparuit, petiit iuxta statuta Utis eum ex Unite excludi et omnibus praerogativis, collegiaturis privari. Et MdRector invocato divino auxilio de consilio et assensu suorum assessorum, tanquam rebellem inobedientem, contumacem et famosos libellos contra Utem in praetorio Crac. producentem, et manu propria eosdem scribentem, et Unite excludendum, proscribendum, eiiciendum et omnibus praerogativis, immunitatibus, beneficiis, privandum esse duxit, prout ~~et~~ excludit, eiicit, proscribit, privat per praesens decretum, et decernit citationem ad valvas pro feria secunda ad audiendum decretum.

Instigator officii cum D. Naiman

Cracov. Dominus purgator contumaciis ~~comparens~~ coram praesenti officio Instigator officium in continenti contra eundem haec famosa et iniuriosa proposuit puncta:

1. quia Repertorio Univ. authenticis obiicit falsitatem, et DD. Procuratoribus crimen falsi fol. 4.

2. Convocationes Univ. legitime congregatas calu-

iniuriosas et falsas appellat.
3, Universitatem falsam et impiam appellat.
4, Peculatum Uti obiicit et pecunias enormes in rem Academicae non conversas.
5, Diversos taleros et aureos direptos auctoritate convocationis.
6, Rationes academicas certas, legitimas, iniuriose criminatur confusas.
7 Criminatur academiam tentatam, ut in foedum consentiret peculatum.
8, Academicam iurisdictionem appellat sacrilegam tubam et raptas S. Petri a Rectoribus claves.
9, Academiae nobilitatem et fibrem pannosos mendicos appellat.
10. Criminatur a Rectore 100 aureos amissos.
Ad extremum vocat academiam Novercam sive lem Generenti herctrice, petit itaque contra eundem iuxta statuta Unotri decerni et extendi exclusionis poenas.
P. ostoženim ústnie z vyroku a sautel narady cum Consiliarii nostri, (kterýž trvá ješí več), Najmanovsky in continenti ad S. Sedem apostolicam appellavit et protestatus est de gravamine. Cui appellationi Rector non detulit.
f. A. R. 1644 fol. 41. 42.
Wahlstatt rebst. fol. 42 v. stoi Publicatio decreti contra D. Najmar. Tam cy tam:

cytamy: non contentus eo, quod a. 1644 praeseati ad officium nostrum occasione certorum damnorum et debitorum Univ. illatorum, famosam quandam chartam cum diversis scandalosis, Universitatem ac eius Rectores et professores perstringentibus ac eorum famam lacerantibus clausulis porrexit, sed insuper anno eodem die 6ta Aprilis protestationem seu verius famosum libellum a se conscriptum, quo contra Almam Acad. insurgere et nonnullorum eius professorum optime de Univ. meritorum, bonam famam denigrare ausus est, publicari fecit, eundemque ad acta consularia civit. Crac. in praetorio praesente Spectab. Senatu cum scandalo plurimorum recipi et ingrossari postulavit. /: A. R. 1644. fol 42 v:/

Był on poprzednio przez Rektora excommunicatus.

gołecz

Nayman Christophorus P. A. M. D.r

De plica pro loco inter Doctores medicinae obtinendo in alma Universitate Cracoviensi, ad disputandum proposita quaestio. Crac. Andr. Petricovius 1610. 4. 2 ark.

w dedyk. do Mikoł. Zebrzydowskiego wojewody i starosty (generali capit.) krakowskiego: Cum itaque et avunculus meus et frater germanus, Amplitudinis tuae patrocinium elegerint et ejus opem proximam senserint — Tibi nostro et Academiae singulari patrono. a w przemowie do czytelnika: „Cum ea, quae piae memoriae Excell. vir Hercules Saxonia, celeberrimus olim in Patavina academia Medicinae professor, praeceptor meus, de plica prodidit, probabiliter a quibusdam in dubium vocari cognovissem; judiciorum severitate non deterritus, quicquid illud periculi est (post expletum meum in Italicis Academiis Medicinae studium) in honore praeceptoris tuendo eam ipsam materiam publice defendendo subire et sustinere pro virili decrevi."

Był konsyljarzem, archiater in medio lyceo et prof. wielokrotnie rektorem akademii, w której wytoczywszy proces tejże prokuratorem Zygm. Grygierowiczem osobno się zastawił.

R. 1614. 27 maja dano mu lecturam simplicium.

r. 1628 ex 29. 19 grud. villa Nasiechowice arendata (Dec) 2300 sine defalcatione cum sublevatione subditorum, praeterea quod

metis dabit ad annum 4000 pro depensis d. Sembek ex villa Pielgrzymowice
26 stycznia 1635 r. semina controversiarum jacta cum Cl. D. Christoph Nayman m. d. nollet cedere de bonis Swieborowice et Pielgrzymowice. Akademia do polubownej ugody wyprosiła tamtejsze Oborskiego sufragana, i Jana Stańskiego wicegerenta, a Naymanowi X. Lukomskiego. ⊥
Udawszy się do Rzymu umarł tam wkrótce po swojem przybyciu w szpitalu s. Spiritus de Saxia. Pozostawił dwóch synów Jakuba i Krzysztofa, który zostawszy karmelitą bosym Atanazym był mianowany, oraz córkę Katarzynę za Janem Śpiczek I.U.D. Medykiem (Acad. controv.)

⊥ In jus vocatus Christoph. Naymanowicz de damnis datis in bonis, de non persolutis pecuniis ex praedio Swieborowice magnam tragoediam et coram judicibus lingua et calamo cum Universitate egit. Excommunicatus a Rect. Vitellio. Ad excommunicationem adduxit Procurator Universitatis, qui contra illum egit R. Gryzierowicz in Swieborowice (22). Mortuus 1652 Naiman Romae in hospitali s. Spiritus. Condescendendum erat alterutri parti, ut tota Universitas salva esset.
1644. Hic coepit clarissimus D. Naiman motus forlassi indignitate, qua per subsellia domestica tractabatur, infamare litis ex Universitate Gryzierowiciam Ustiensem et M. D. Rectorem Vitellium, quae illi res postea et fortunis ejus exotio fuit. (Kad. Ac.)
r. 1646. 8 martii altat rursus Cl. D. Naiman suos et Universitatem turbat. Vicisset nos vero falsum subreptitie. Hinc exitus ille pacatus (?) bona

bona confiscata, ipse Romam abiens ad
S. Spiritus in Saxia requievit. (Kadł. Arch.)
domus Najmanowicziana fere desiit. (R. Arch.)
liberis tamen ob merita magna olim patrui
concessa.

Którego nie brat ale synowiec Jakóba
Najmanowicza
uważać trzeba, że ~~tego~~ Kadłubiński
Krzysztofa zawsze Najmańcem
a Jakóba Najmanowiczem nazywa.

Pod r. 1652. mówiąc o śmierci Grzegorzowica
w Świeborowicach Kadłubiński podaje:
Ad finem Junii mors R. D. Grzegorzowicz neptem
et vitam ademit in eo rure et agro Swiebora
viciniae, propter cuius damna quasi illata et
praetensa per pie defunctum Grzegorzowiczium
Christophorus Naiman optime de academia meri-
tus, litibus involutus, Romae in hospitali S. Spi-
ritus mortuus est domusque Najmanowicziana
fere desiit.

238

Krzysztof Najman

1644. 14 listopada, w imieniu akademii z Krzysz-
tofem, którego Vitelius w swéj protestacyi nie akademi-
kiem ale civem ac incolam Cracoviensem nazywa, i go
[illegible] tym de damnis gravibus Universitati ab eo-
dem in bonis suis datis et certis proventibus ex
iisdem ab eo exactis et retentis, plenipotent aka-
demicki Dionysy Politowski, collegii maioris profesor,
stając przed sądem konsularnym krak. według zezna-
nia Najmana miał się zublizandum wyrazić.
Spostrzegłszy się, że go Najman podchwycił, natych-
miast wycofał, uczynił protestacyą a wyznawszy
apelacyę poddawał się i posłuszeństwa S. Stolicy;
Jakub Vitelius, ówczesny rektor, ~~[illegible]~~
dnia 14 list. r. 1644 uczynił przed notaryuszem re-
protestacyą, w której mówi: Cum eodem plenipotente
protestamur et reprotestamur contra hunc malitio-
sum protestantem, quod tam falsis imposturis au-
deat S. Sedem apostolicam turbare, et Univer-
sitatem innocentem in persona plenipotentis traduce-
re: Nos enim omnia iura nostra, et fortunam te-

nuem, et vitam nostram ad pedes S. Sedis Apostolicae devotissime prosternimus et subiicimus. Actē.
Quapropter ego supra nominatus Universitatis acad. Crac. Rector a prima nostra protestor, si quid tale contra nos et plenipotentiam Nostrum Dizgadam Potolowski Universitatemque Nostram ab adversa promanarit parte, ne illi fides facile habeatur. Cum enim reditus tenues fundationum pro pauperibus scholaribus abs eo ex fundis nostris interceptos et in usum suum cum iniuria nostra conversos et distractos repetimus. Ille omnes d. Najman, ut ne solvat et iudiciorum, quibus se ipsum sponte induit, quovis modo declinat laqueos, invidia nos et criminationibus confictis ubilibet onerat et traducit.
/: N. 35 Inscriptionum str. 574:/.

239

27 9^{bris} 1609. Inscr. Falęcki Christoph. Naymanowicius, qui licet nullum gradum obtinuerat, sed quia librarie et Academiam ornare voluerat ad recompensionem inter madectores est admissus (Rad pod r. 1609).

Powróciwszy z zagranicy z zaszczytnem 23 martii brevit rozprawą incorporatus 26. marca 1610.

Czyli chciwości czyli niepolezny umysł korzystał z Uniwersytetowi wiele których

Do dalszego pisania Rozmów i wezwan [illegible]
Józefa Stanisł. przydawszy trzech innych uczniów
~~tegoż~~ zakładu: Marcina Winklera S.T.D. Kll. Jak.
Pstrowskiego Kustosza Warsz. i Fr. Tokarskiego
Scholastyka S. Adalb. S. A. którzyby naprzód
przez nią [illegible] dzieje [illegible] ~~odczytali~~ i [illegible],
odczytywali przestrzegając, iżby się w nich nic takiego
~~nie było, coby~~ ~~stało~~ ~~albo~~ [illegible] królów [illegible] ~~albo~~ [illegible]
zakonów i innym osobom nie zaszkodziło.

~~[illegible]~~

Najmanowic Krzysztof

1645. Apud Chrzst. Najm. oeconomum molin bonorum Bielgrzymowice et Swieborowice pro duobus annis naleraut fl. 6000 flp. f. N. 37. Rel. lib. str. 4647

2411

1646. Jacobus Vitellius wydał przeciw Najmanowiczowi: Vera iustificatio.

Brevis et vera informatio

Item ab impressione literarum italicarum contra Najman scriptarum a Pamphylo ad nuntium Torres. (: N. 37 Lat. lit. str. 480:)

242

1645. Vars. sabbatho post octavo festi Immaculatae Concept. B. V. M.

Najman Krzysztof.

Krzysztof Nayman med. Dokt. konsul. krak.

Dekr. pisany w Metryce Koll. Nowod. w arch. Univ. pod liczbą III. pag. 567.

przed sąd asesorski zapozwany przez Instygatora królewskiego ~~~~, że ideo, quia ipse non veritus poenas eo nomine sancitas, ausus est jurisdictionem et authoritatem nostram regalem in eo, quod in executione decretorum nostrorum ad instantiam Almae Universitatis Acad. Crac. occasione rerum et bonorum jurisdictioni nostrae regali peculiari subjectorum, prolatorum et eisque praefato magistratui injunctorum, ob eandem executionem, certis citationibus et inhibitionibus S. S. Apostolicae, quam alioquin in jurisdictione spirituali, prout tenemur, observamus, eundem magistratum oneravit, jurisdictionem nostram saecularem convellere, et cum spirituali commiscere, prout mediante famoso libello convellit et commiscuit, ad videndum et audiendum eandem super ipso decerni et extendi. Tytuł książki: Authoritas Ecclesiae convulsa Naymanorum causa instituta s. l. et libr. cum expressione nominis authoris dedykowana Władysławowi IV. summa temeritate dicatum, scomatibus probrosis, calumniosis improperiis, verbisque bonam famam, honorem et integritatem variarum personarum, tum spiritualium, quam saecularium enormiter laedentibus, przyznana przez Censorio Dyec. Krak. ~~ze Sądu~~ uznana et ordinaria authoritate prohibitum declaratum. Ex quo quidem libello non solum decretorum nostrorum in causa inter ipsum citatum et Magn. Rect. Academ. ex ferii partium controversiis mota contraventio et violatio comprobatur, verum etiam occasio publici scandali et causa alicujus tumultus ex ipsius citati animo deliberato et doloso collegitur. Oddana była ta sprawa przez sąd asesorski do króla i do sądu relacyjnego, który (ar. 1645 sabbatho post octavo festi immaculatae Concept. B. V. M. proximo) skazuje, że po wydarciu dedykacyi na rynku krak. warsz. i toruń. si et cum requisitus fuerit ~~po wołaniu~~ ~~[illegible]~~ przez oprawcę przez kata była spalona, iż nikt tanquam famosum et censuratum penes se retinere, vendere, aut typis ~~Abato aut~~ Et edere audeat, sub gravissimis poenis nostris arbitrariis indicimus. Et licet author hujus famosi libelli, nempe Christophorus Nayman ob tam enorme crimen poenam colli jure mediante promeruisset, nihilominus tamen ob certas legitimasque causas animum nostrum moventes, ex singulari clementia nostra poenam colli citato memorato condonamus et indulgemus. Ale odjęte mu urząd konsula i za niedołęgę (?) od przestawania go uznano: Et quaternus idem citatus sub poena perpetuae infamiae, quae ex nunc super ipso decernitur, sessionem carcerum criminalium civitatis nostrae Crac., per spatium sex mensium post duas septimanas a die judicialiter oblati praesentis decreti nostri incipiendum – po odsiedzeniu zaś w ratuszu sali ~~[illegible]~~ klęcząc coram utroque magistratu publicamente (więzie w czapkach siedzieli?) animo humili, alta tamen voce majestatem denudato capite Cracov. deprecatur. wszystkich zaś żywie (?) zapłaci nostram Regiam, tum quoque eundem magistratum ... w ciągu sześciu miesięcy Drukarza, drukiem w księgach uważnie adwokat i zagłuszywe opłacił; w ciągu sześciu miesięcy de nomine expromi in Cancellaria decretorum nostrorum w ciągu ... et loco fideliter specificet et declaret. – Casu vero huic decreto nostro contraventionis, seu eidem sive in toto, sive in minima ejus parte non satisfactionis, partibus praefatis terminum: tertium coram nobis et judicio relationum nostrarum propriarum comparendi, ulterioremque nostram sententiam audiendi, in quatuor septimanis a tempore contraventionis computandi praefigimus, assignamus et reservamus peremptorium.

Codex juris et privileg. urbis metropol. Crac. X 228. f. v.

N. 3. Wyjaśnienie

Dziekan Wydziału filozoficznego

Stosując się do §. 22. Ustawy Karnej w dodatku do §. 68 (Statu Uniwer.) wydanej – Mam honor wezwać Szanownych Kollegów Wo Prof. Trojańskiego i Wo Bibliotekarza Muczkowskiego jako Sekretarza Wydziału – dla złożenia sądu Dziekańskiego dzisiaj w Sobotę, dnia 8o Lutego o godzinie 4 do sali fizyczney.

dnia 8o Lutego 1840

MWiszniewski

WW. Trojański czytał Trojański

Muczkowski:

Świeborowice i Pielgrzymowice.

16 38/43 14 Jan. za rekt. brata wziął w dzierżawę te dobra z których dochód na pensye wielu prof. i stypendya był przeznaczony. zapłacił pierwszą ratę 900 zł. W dwa lata później odstąpił od dzierżawy a pow[illegible] potwierdził, iż gromada owczych nie było, [illegible] żądał, żeby naliczał przez dwa lata p. mięsa w te wsi [illegible] budziec sto[illegible] przez ratę akad. mu zwróciła. Gdy mimo odwoływania się ak. do układu Napora obstawał przy tem iż nie był dzierżawcą ale tylko rządcą Uniw. że zatem nie jest obowiązany do zachowania punktów układu, [illegible] z[illegible] na żadnego układu pis. w [illegible] nie tęsknił a na zapadnie żądał zwrotu swej należytości oprawiającej gotowość [illegible] Uniwersytetowi [illegible] Przychylił się do z dwuletniej kaucyi. [illegible] Uniwersytet, ale kiedy zbyt [illegible] ustawienie wzywał do akad. pretensye, i aka[illegible] sprawa ociągała się [illegible] aby ta rzecz między stronami nie była zatwierdzona. Tymczasem K. z wsi nie ustępował, i swoich pod Akademią wprowadzonych dzierżawców nie chciał wpuścić. [illegible] Nie mogąc akademia przypuścić [illegible] do ustąpienia z dóbr, wydała [illegible] K. do ustąpienia Tomaszowi Oba[illegible] dzierżawstwo je wyznaczonym. [illegible] i porwadzi postępowania [illegible], pewna, iż [illegible] K. ulegnie. Jakoż nie [illegible] Gdy były sprawy [illegible] K. były, bo mu nie [illegible] zostać ten przedstawion [illegible] dzierżawcy, [illegible] przeciw tak [illegible] tam [illegible] r. 1636 di 29 Jul. tego [illegible] Jakuba Zadzika, a uczyniony protestacyą (?) [illegible] Akademia [illegible] a [illegible] pro[illegible] de juribus suis et immunitate cavet cum non ordinariè [illegible] Cracoviae. Ciekawe [illegible] kanoników [illegible] [illegible] [illegible] kanonistyka świeckich [illegible] K. i te były wyrażone [illegible] i zapłacono K. 1259. p. 18. [illegible] lat 1634. 1635 miał.

Zapłacono mu ogółem 2879 a on [illegible] zwrócić z obudwu wsi dochody. ale tego nie uczynił. K. z Akade-

Ale nie przeszło było postępowanie [illegible] bo dopiero [illegible] należytości nic, data, mówił iż był tylko zarządcą w jej [illegible], skoro zaś [illegible] się, twierdził iż był dzierżawcą, a zatem z dwuletniej dochodu od Akad. sprawić się nie był obowiązany. Gdy uniw. nie mogła się do [illegible] Kazimierza [illegible] z strony [illegible] na wsiach prokuratora F. Univ. [illegible] r. 1643 17 12 24 Czerwca dopiero na trzecie wezwanie 27 czerwca stawił się. [illegible] prokurator wniósł skargę o zatrzymanie [illegible] K. oświadczył, że sprawa ta była [illegible] należytości [illegible] delegowanych od biskupa Jakóba Zadzika, jako przez tych [illegible] i że od niego nie appellowano, że zatem Rektor jako [illegible] władza [illegible] nie może

1646. [illegible]?

nie był na [illegible]
[illegible]

W r. 1633. 14 stycz. wziął w dzierżawę Krzysztof od Akad. dwie wioski Świeborowice i Pielgrzymowice, których dochód na pensyę kilku prof. i stypendya dla ubogich uczniów był przeznaczony. Po dwuletnim [illegible] z których układ, [illegible] wedle wsiach zwracając i dzierżawę, [illegible] Akad. [illegible] iż [illegible] w tych wsiach był damna quasi illata (Kazimierski) tylko jest rządcą i żąda, żeby mu i wydatki na te wioski przez dwa lata poczynione zwróciła i którą pierwszą ratę z góry oddał.

W [illegible] [illegible] z procesu [illegible] od którego [illegible] r. 1633 r. 14 stycznia dwie wioski Świeborowice i Pielgrzymowice był wziął dzierżawą, gdy [illegible] wrócił. Po [illegible] pretensyj przez wyznaczonych od biskupa delegowanych rozpoznano [illegible] żądana należytości [illegible] K. z zasady by mu z dwuletnich dochodów wyrachować.

[illegible] dzierżawców nie przyjmował.

Oborski sam się ofiarował wziąć je w dzierżawę cum dicret se omnibus communitatibus [illegible] fundationum velle [illegible].

Przez dziesięć lat ponawiano odeń do K. by uczynił żądany na prośbę [illegible], [illegible] albo [illegible] władzy zrzec [illegible] rektorowi władzy rozpoznawania tej sprawy, która poprzednio p. del. od bisk. była rozstrzygana, albo też [illegible] o wyznaczonych a między nimi Adam Opatovius, jako Rektor Uniw. terminach nie stawał. Tak [illegible] postępowanie K. przerażało Rekt. [illegible] do tej ostateczności, iż go wyklął na mocy [illegible] po [illegible] mu przyjęciu. Krzysztof [illegible]

1259
1620
2879 dni Kraj
[illegible]

F. Grzegorzewicza

244

Rektor mu nakazał, żeby wyprawił wyższe… nie jeda na dzień 15 sierp. Ale nie uważając też prośb N. o oddanie sprawy do trzeciego… i Rektor, ale palo do Kanc. [illegible] 23. Wrześ. ~~starszego~~ [illegible] oficie N. [illegible] wyższej wcześ od exp. ~~cesyj~~ i unieważnił się… przypadł ~~przed~~ przed. Jana [illegible] Rektorowi [illegible]

Ale gdy na terminie nie stanął 18 paźd. za powtórnym zapozwaniem mówi na 28 paźd. pod zagrożeniem excommunikacyi, ~~tamquam~~ in contumaciam et inobedientiam Officii Rectoris — lecz nie tak jak Rektor. excommunikował go, ~~stosownie do~~ wedle statutów przywilejów contra contumaces et rebelles zatwierdzonych przez Papieży. I wyklął Najmana.

Kopystyński tam N. [illegible] paszkwile [illegible] kolegów et pasquinos i te w Aktach Konsyst. Krak. przez [illegible] wpisane [illegible] do Wrocł. umyślnie ~~[illegible]~~ wiele drukowania paszkwile, ale magist. [illegible] nie do… pozwolił Rektor

Rektor według Zgr. [illegible] na którym paszkwil odczytano, Zgromadzenie zajęte o danie ~~[illegible]~~ ~~to~~ uchwaliło, żeby przed Rektora zapozwać Najmanowi i prawnie z nim postąpić. Ale to… aniele ~~[illegible]~~ przez ad nakoniec go [illegible] drukował nieszczęśliwie przybity. Aż do d. 8 lipca 1644. oczyszczać się z zalecenia trzykroć… sądu i niktórej się będzie cięż starał przez niego zgromadzone ich najgorsze. Ale gdy zapozwany na dzień 8. lipca o roztrząśnienie paszkwilu przeciwko Uniwersytetowi i do Akt. Konsyst. Krak. podanego. A tuby cię N. wszystkiego wypierał przed Instygatora, on który tyle względu ~~[illegible]~~ przed rektorskie od Akad. wezwał — wywołany przed Uniwersytet a Uniwersytet na mocy uchwały z r. 1423. ~~contr.~~ de poena insurgentium contra Rectorem et Universitatis Privilegia powołany naś.

Najman wbrew przywilejom Uniwersyteckie jakoż ~~[illegible]~~ Uniwersytet w całości i kanclerzowi… Uniwersytet w całości i kan… ob[y]watela … dom. Potem zapozwano go jako obywatela Krak. przed ~~[illegible]~~ ad Officium consulare Crac. Tu stawił się wyższe Uniwersytet i Rektora, którego za competentem actorem ~~[illegible]~~ uznając … z porządku, iż eundem innocens ~~[illegible]~~ Excommunicationem Bullae Coenae Domini, ea quod sibi usurpaverit facultatem excommunicandi. ~~[illegible]~~ Urząd ~~[illegible]~~ burmistrzowski [consulare Off.] directe conventum reum respondere jubet. ~~On~~ On appellując do Sądów ~~[illegible]~~ twierdząc, iż rzecz idzie o [illegible] gdzie [illegible] sobie go rozstrzygać. Ale Mag. [illegible] na to, iż nie był stanu szlacheckiego, nie dopuścił tego. On appelluje do króla a tak rzecz ~~[illegible]~~ rozpoznania innej stały.

1644. Hic coepit …[illegible] d. Naiman nie obrony niegodziwą [illegible] … [illegible] infamare tres ex Universitate, Gorgierowicium, [illegible] et [illegible], quae illi res portea et fortunis eius exitio fuit. C. Rad. [illegible]

Kopystyński tam N. jest ~~[illegible]~~ nie stawił … towal nią … Uni. Gorgierowicza prokuratora Jakóba Papenkowskiego, [illegible] i Rektorów [illegible], rozgłasza się i ~~[illegible]~~ na sposób nietaczący.

~~Wkrótce~~ … do Akt. Kons. ~~[illegible]~~ zaniosło. Gdy na zebraniu Uniwers. Rektor rzecz tę ~~[illegible]~~ zgromadzenia przedstawił, uchwalono, aby z niewierszem według prawa postąpić. ~~[illegible]~~ Dość długo oczekiwano się z użyciem ostatecznych środków. ~~Ale kiedy [illegible]~~ aż nakoniec Rektor widząc iż wszelkie kroki powolności były bezskuteczne zapozwał N. przed swój sąd na dzień 8 lipca r. 1644. gdzie przez Instygatora o pisanie i rozrzucanie paszkwilu na Uniwersytet przekonany, na mocy ~~wcześniejszej~~ uchwały ~~[illegible]~~ Zgromadzenia z r. 1423. postanowionej karą na powstających przeciw ~~[illegible]~~ władzy Rektorskiej i ~~[illegible]~~ przywilejom i też profesorów został ~~[illegible]~~ wykreślony. Najmanowi ~~[illegible]~~ przywilejom, które mu powiadały przez ... ~~[illegible]~~ władz ~~[illegible]~~ porzucał appellując do stolicy, zapozwany przez Rektora directe conventus reus

zapewne 1646 8 martii ... reus et universitatem habebant … nisi vero falsam subreptionem … etc.

Offic. Cons. Kurii Naym. odpowiadał, Or Ulrada Certa

tionem et inhibitionem a S. Sede Officio Consulo-

ri Plenipotent. Apost. odpowiada Paleu in o-

mnibus apostolicae Supremi S. Sedi; iż May. winien uczynić

zadosyć postanowieniu Królew. kiedy wprzódy

wyroku inhibicya nie była zniesiona (opposita)

Ulrad Kardinali jussu consulare; [illegible]

ce ujęł. należytemu Uniwersytetowi a powrotu

Nayman wnosi appellacyę do Króla, gdzie

postanowiono, iż ponieważ pozew o [illegible]

przedtem inhibicya Rzymska zatajona i [illegible]

ce Naymanowi jego appellacyi powtórnej, zatem

ma być sprawa sądzona. Król wyznacza komisyę

do rozpoznania pretensyi. Nayman

pośpiesza do Gdańska a wrócił do Torunia, gdzie

paszkwile na Uniw. i Maj. drukuje i nakłada

ryn duchownym. A gdy w Warszawie ten paszkwil

rozrucą, [illegible] przez prebianci się wysyłka

się zmiata. Paszkwil w Krak. i Toru-

niu i Warsz. z rozk. Król. [illegible] — Obrażał

on maiestat królewski; jurisdictionem suae

Majestatis cum spirituali committendo, ad

externum forum contra suae Majestatis

Magistratum evocando.

Paszkwil w archidyecezyi Gnieźnień-

skiej i dyecezyi Krak. excommunicatur

et publicatur.

Nie był [illegible] [illegible] udał się

do Rzymu, gdzie (Kłarnaa Sadeu

[illegible] Orat. Varsav. et Thor. [illegible]

erant impressi [illegible]

pod umyślonem nazwiskiem Typo-

grafa Wincentego Planeti

przed pięciu lat [illegible]

w Rzymie na rozkazanie [illegible] się

Uniwersytetu a ten paszkwil [illegible]

pać Naymana, aby się drukował [illegible]

drukarni.

Udawszy się do Rzymu umarł tam w krótce

po swoim przybyciu w [illegible] Spiritu

de Saxia. (Acad. contrów.) [illegible] w Annales

mówi że umarł r. 1652. Zdaje się za-

tem, że dwa razy był w Rzymie.

jako prywatny obywatel przed sąd

miejski, wszczęła go jako będącego podleg-

łego i prawdy, iż [illegible] sobie przy-

właszczył władzę excommunikowania,

Naymany przez sąd miejski nie uszanowany,

odwołuje się do sądu ziemskiego, [illegible]

iż nie idzie o [illegible] dobra ale [illegible]

ani tego [illegible] jako nie płacącemu

przyznano, appellaye.

Widmann

~~Naymanowi~~

~~Zapozwany przed Rektora do sądu a~~

Poniżej napisanie Rektor zapozywał go przed

sąd miejski, bo N. ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible]

w Uniwersytecie [illegible] nie [illegible]

Nakoniec pozwy ~~[illegible]~~ N. przez Rektora

i ~~[illegible]~~ Prob. Uniwersytetu [illegible], tego

sądu miejskiego przed którym był za-

wezwany appellacyę do Króla, stąd wnosi

do sądu miejskiego odstąpiony i na zapłace-

nie należytości wskazany, powtórnie do

sądu królewskiego odwołuje się. Gdy się

tak sprawa zwłóczy ~~[illegible]~~ naprzy-

przez N. ~~[illegible]~~ [illegible] króry.

jego stopień wrósł

Iacobus Vitellius Rektor

Iustificatio Naymanovii spalona w Krakowie

(z kręgabi)

impetit torpedinatur.

Appellatio ad summum Pontificem drukowana

też w Rzymie

był od Cawarda Wincentego S. Palatii Apostolicki

mistrza d. 30 sept. 1646.

Iustificatio powtórnie w Rzymie wydana

dedykowana ku Kardynałowi Karolowi

Medici.

pełni do Gdańska a prawie do Torunia, ~~gdzie~~ gdzie i tam na Uniwersytet i na magi-

strat paszkwil drukuje, i tam w Warsz. rozrucą. Zapozwany ~~[illegible]~~ przed sąd assessorski prze-

ciw instygatora królewskiego oto, iż władzę świecką

Co było pochopem Naymanowiczowi do

napisania do ogłoszenia [illegible] tego paszkwilu

którego [illegible] przez które ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ sam sobie ostatnie [illegible]

~~[illegible]~~ swojego, o tem na

innem miejscu ~~[illegible]~~ powiemy.

245

R. 1633. 14 Stycz. za rektorstwa Jakóba Najmanowicza [illegible] Krzysztof Nayman M.D. dobra Trzebosowice i Pielgrzymowice wydzierżawił od Akad. na lat 3. a zapłaciwszy na rachunek arendy przeszłolet t.j. 1634. pierwszą ratę 900 Zł. tylko po dwóch leciech zrzucił się z dzierżawy z powodu iż na swoje nie wychodził, a zarazem żądał żeby dwuletni nakład przez niego uczyniony, tudzież ratę 900 złp. na tytułem arendy dawniej złożoną, Akad. mu zwróciła. A gdy akad. do nakładów odwoływała się, on twierdził, że był tylko zarządcą jej (oeconomum se fuisse) a nie dzierżawcą, że zatem nie ma żadnego rachowania nakładów obowiązywania, i nalegał o zwrócenie mu kosztów, i wskazywał gotowość złożenia rachunków dwuletnich urodzajów i dochodów. Akad. przyznała oddać dobra [illegible] były dwuletnią dzierżawą Nayman oddał. Gdy dla zbyt wielkich żądań wynagrodzenia przyczynowej w dwóch latach nakładów akad. nie mogła tego przyjąć bez własnej szkody i dla tego wszczęła się spór między nią a N-m zatargiwała, który nie tylko się z tych wsi nie ustąpił, ale dwukrotnie zastawił swoich od Akad. posesorów do wsi nie dopuścił. Widząc to Akad. wydzierżawiła te wsie Abrahamowi Oborskiemu z zastrzeżeniem pewnym, iż przeciw takim powodowaniem uporowi Naymana [illegible] gwałtownym krokom nie będzie sprawiał oręża.

Ż-24
13
11

przez Senior tym sposobem. Nayman udaje się do Wszech. Krola (Jakuba Zadzika) prosząc o kommissyą przeciw Akademii (1636. 29 lut.). Kommissya ta, prawdopodobnie ustanowiona zebrana, ~~[illegible]~~ po przejrzeniu racyi uczynionych ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ uczyniła ich pomiarkowanie wedle którego ~~[illegible]~~ Akad. Naymanowiczowi ~~[illegible]~~ z kosztami około 3000 złp zapłaciła, kiedy on ani dowodnie skazany, ani innych dochodów z rzeczonych wsi Akad. nie wypłacił.

Sprawa wspiera uniwersytet [illegible], że wszelkie zgromadzeniu pobranych funduszy [illegible] być pomocnym jako już Ekonom. Gdy się Nayman ociągał z zwrotem uczynionym Akademii na wniosek Prokuratora Uniw. w r. 1643 po trzykrotnem przed rektora zapozwaniu nakoniec 27 czerwca stawił się, gdzie prokurator Uniw. wniósł skargę o niezaspokojenie Uniwersytetu z ekonomii w Pielgrzymowicach i Świeborowicach z r. 1634 i 1635. z rzeczonej i dochodów.

Nayman uczynił excepcyą przez twierdząc że sprawa ta była sądzona przed Władysławem król. jako ordyn. Jakubem Zadzikiem i że od niej nie appellowano; że zaś Rektor jest niższym sędzią, nie może jej sądzić. ~~[illegible]~~ Po odrzuceniu tej mimo do 15 paźdz. i ~~[illegible]~~ uznaniu ~~[illegible]~~ na nim rektora, że do biskupa odwołuje się ~~[illegible]~~ z tej sprawy ale nie jako do ordinariusza jeno jako do Kanclerza. Nayman później (23 wrz.) oświadczył zaraz [?] swoim, iż rzecz[?] przed nim za pośrednictwem przyjaciół w połowie paźdz. ustatecz[?]. Atoli gdy na 8 paźdz. wezwany nie ~~[illegible]~~ stanął,F zapozwany więc na 20 paźdz. pod excommunikacyą nie stanął przed sądem rektorskim. Prokurator uniwersytetu wniósł o ogłoszenie (publicari et declarari contumatiam excom

F Rektor ze względu na tylokrotne uznanie się przed grawaminowany pod karą exkommunikacyi aby się na 23 paźdz. stawił, bo inaczej go excommun.

municationem). Takiż Rektor po rozważeniu sprawy z asses-
sorami, eundem Najmanium, Christi nomine invo-
cato, excommunicatum declaravit et declaratum publi-
cari mandavit. To nie rozjątrzyło bardziej Najmana
który ubliżające pisma i paszkwile et famosos libellos
et pasquinos spargere, eosque actis consularibus Cra-
per filium suum inserere procuravit. W Wrocławiu
kończył posłał paszkwil ten do druku, ale magistrat wro-
cławski dowiedziawszy się o tem drukować tego nie pozwolił.

To postępowanie Najm. oburzyło Akademików, którzyż rektor
na posiedzeniu powszechnem zwołanym po przeczytaniu paszk-
wilu posłał zgromadzonych, aby w tym nie zaniechało. Uchwalono
więc go przed sąd rektorski zapozwać i prawnie przeciw nie-
mu przed sąd. rekt. działać. Ale on głuchy był na wszystko, aż
mu nakazano, więc się [illegible] nie składał, na domu
jego pozew przybito. Ociągano się jednak aż do 8 lipca
1644 dając mu czas do odwołania postępowania i popra-
wienia swego postępku. Ale gdy to nie skutkowało za-
pozwany o winę przed sąd rektorski z przyczyny ogłoszonej
i w aktach burmistrzowskich (konsularnych) zamieszczonej
przeciw Akad. paszkwilu Instygator sądowy (ex officio) dowodzi
mu iż ten dokument ubliżający dobremu im. Akad. jego jest
dziełem, [illegible] Najman zaprzecza tego, ale nakoniec pozo-
Akad. zostaje wywołany (na mocy
konany wyrokiem Rekt. z Akad. wyłączeniem rekt. [illegible] przyjętej Univ. z r. 1423. [illegible]
postanowienia wszystkim do powszechnego zebrania
uchwały [illegible] za rektorstwa Zygmunta Lisa postanowionej
11. września
i przyjętej
[illegible] nastąpiło
Statutum de poena insurgentium contra rectorem
vel Universitatis privilegia.

Naymann od wyroku exkluzyi odwołuje się do stolicy apo
stolskiey, co wbrew ustawom uczynił, które zalecaią aby po
przedni przez wszystkie władze akademickie przechodził
appellacyą. Nakoniec do Konsyliarzów Uniwersytetu
i Kanclerza, wprzód appellował. Ale tę appellacyą jako nie
prawną odrzucono.
Akad. wyjednaney Naymana zapozwie przed sąd ewiesko
wi (s. consulare cracov.) o nie zapłacenie należytości jako
obywatela i mieszk. Krak. Nayman stawi się i wytacza
~~Rektora i Uniw.~~ jako ~~tych~~ nie stawiaiących pozwodów
[illegible] twierdząc, iż popadł exkommunikacyi Bulli
Coenae Domini, dla tego, że pozwolił sobie prawa exkom
munikowania. A gdy sąd Konsularny uznaie ~~[illegible]~~ iżby powo
~~nego~~ odpowiadał, ten odwołuje się do sądu ziemskiego, który
sprawiłby [illegible] ~~[illegible]~~ się bez nie prawo rozstrzygać. Nie uzna
no tego przełożenia za słusznego, ponieważ uczyniony był
nieprzezornie. Ten odwołuje się do sądu królewskiego, ale
gdy stawiwszy się akad. ~~[illegible]~~ okazała sądowi król. iż nie prawnie
przedtem wyzwaną została, sprawę do sądów konsular. odesłano.
~~Tu na powtórnie Uniw. karano [illegible] Nay~~ A gdy ten Naymanowi
~~odpowiadać~~ kazie, ten ~~przez~~ sądów pozew i inhibicią od stolicy
rzymskiey. Potwornie Uniw. ~~[illegible]~~ odpowiadaiącey ~~[illegible]~~ uczynił
zapewnienie o uległości ~~władzy~~ najwyższej władzy apost. ~~[illegible]~~ oraz
raz, iż urząd ~~[illegible]~~ consularny winien zadosyć uczynić
postanowieniu królewskiemu — Off. consulare skazuje Nay
mana na zapłacenie Akad. należytości zdwoiłletnich na rozerwa
nych wyszłach dochodów. N. powtórnie appelluje do sądu królewskiego
Ten wyznaczył. Król Kommissyą do bliższego rozpoznania dzia

zarólców i doradców. Natenczas N. ~~udaje się~~ [nad wierszem: wcześnie ~~[illegible]~~ niewierzonego przedtem] ~~[illegible]~~
~~Czy pewnie dla siebie wyzwany udaje się do Gdańska~~
w łodzi królewskiej ~~uda~~ aby
a potem do Torunia aby tam uprzejme zelżywe pisma
przeciw Akademii i Konsultatorów Crac. a nawet i
przeciw niektórym osobom władzy duchownej drukował. Co też
też w Warszawie rozrzucał. Karał go król ścigał
Spalono ~~jest~~ ~~ten~~ to pismo w Krak. i Warsz. i Toruniu
z postanowienia królewskiego

Za arcybiskupa gniezn. biskupa dyec. Krakowskiej z posta-
nowienia najwyższej ... władzy duchownej zapłacił
ten został w excommunicatus.
~~Ale~~ N. nie ~~ulec~~ okazał się ulegtym temu postanowieniu
ten udał się do Rzymu 1646, gdzie ~~też~~ tożsamo pismo przedru-
kował, pod zmyśloną [illegible] Wincentego Blanchi przed wcześnie
laty zmarłego drukarni, zmyśliwszy też pozwolenie Magistri
Sacri Palatii Apostolici. Na uwolnienie się o to przed urzę-
[illegible] mistrzem Akademii, Magister Sacri Palatii do-
strzegłszy, iż wszystko było zmyślone, ~~[illegible]~~
dla zbadania w którejby to druk wystawiono ~~[illegible]~~
[illegible] ~~[illegible]~~ uwięzić kazał, lecz ten zwiastowany wszy to
umknął z miasta. Wydał X. w Rzymie Justificatio
Najmanovii. Drukował też tam appellatoria ad Summ.
Pontificem (Vincentius Candidus S. A. P. Magister
30 grudnia 1646

Zapłacił między 1644–1646.)
kiedy wyrok królewski

Kołłątaj ... [illegible]

<u>Najman</u> Krzysztof (~~młodszy brat~~ syn Jakuba) ~~[illegible]~~ Najmanowicza rektora akademii Krak., ukończywszy nauki początkowe w rodzinnem mieście Krakowie, kształcił się w uniwersytetach krakowskim od r. 1605 (zapis. 1600 w ~~[illegible]~~ letnim kursie do metryki Uniw. Krak.) zagranicznych, mianowicie w Paryżu. Już jako doktor filozofii udał się do Włoch, gdzie się poświęcał sztuce lekarskiej, słuchając w Bononii i w Padwie przez 3 lat wykładów sławnego Herkulesa de Saxonia. Otrzymawszy ~~[illegible]~~ r. 1609 stopień doktora medycyny w uniwersytecie bonońskim, wrócił do Krakowa, gdzie r. 1610 w poczet nauczycieli medycyny uniwersytetu krakowskiego jako profesor fundacji Miechowity policzony został. ~~[illegible]~~ R. 1620 obrany rajcą miejskim po ~~trzy~~ czterykroć począwszy od r. 1627 godność rektora akademii piastował. Akademia pokładając w nim zrazu wielkie zaufanie, obrała go deputatem w sprawie z Jezuitami, ciągnącej się przez lat 13, i staraniem tegoż Najmana w r. 1634 na dworze królewskim i w Rzymie pomyślnie ukończoną została dekretem nakazującym zamknięcie szkół jezuickich w Krakowie. Pomimo tych zasług dość niewdzięcznie sobie akademia z nim postąpiła. Dzierżawa dóbr funduszowych Świeborowic i Pielgrzymowic przeznaczona na utrzymanie biednych uczniów, które to dobra Najman przez długi czas ~~[illegible]~~ trzymał od akademii, a z których go podstępny

prokurator akademii Zygmunt Gregerowicz chciał
wyzuć, dała początek do gorszących niesnasek już
za rektorstwa Opatoviusa r. 1635. Po wyjściu dzierżawy
za powodem tegoż Gregorowicza wytoczono Najmanowi
proces o wyrządzone szkody w dobrach i żądano od niego
summy 18,000 złp. Udawał się wprawdzie Najman do sądów
biskupich i nuncjatury, lecz gdy i tu jako osoba świecka, obrony z powodu chytrych
zabiegów x. Gregerowicza nieznalazł i gdy rektor Vi=
tellius podbechtany, Radę miejską do odebrania tejże
summy od Najmana wzywał, apellował Najman do
Rzymu, gdzie r. 1644 d. 28 lipca wyjednał nakaz
wstrzymania exekucyi aż do ostatniego wyroku w
sądach rzymskich. Mimo tego jednak nieprzestano pro=
cesu: a gdy się Najman Artykułem 13tym bulli papieskiej
Caena domini (który klątwę na niesłuchających reskryptów
papieskich rzucał) bronił, odrzekł w radzie miejskiej
Dionizy Politowicz profesor i plenipotent akademii: „Nie
masz tu u nas Papieża!" – Zaskarżył o ten czyn Najman
akademię do Rzymu i że prokurator rzeczy przeciwne stolicy
rzymskiej wnosił do akt radzieckich. – Rozgniewany Rek=
tor wraz z profesorami na Najmanowicza o to, że ich na rów=
ni z heretykami (Wittenbergzykami) postawił: d. 6 lipca
1644 odebrali mu godność profesora i majątek cały zagra=
bili po wyrugowaniu go z akademii; rajcy zaś krakowscy
również porywczością Najmana dotknięci, poprzedniego
już z grona swego d. 26 kwietnia 1646 wyrugowali. Wyjed=

a nawet w sądach relacyjnych królewskich r. 1646 dekret wygnania go z kraju wyjednali.

nał wprawdzie Najman w Rzymie d. 22 Grudnia 1644 dekret orzekający klątwę na akademię i rajców krakowskich, lecz jej Tomasz Oborski sufragan krakow. niechciał publikować. Najman widząc swą sprawę zupełnie w Krakowie straconą, udaje się do Rzymu (1646), gdzie popierając swej sprawy zalegającej przy braku pieniężnych środków w kancellariach, w nędzy i kłopotach burzliwy i gwałtowny swój żywot zakończył d. 23 Grudnia 1651 w szpitalu (s. Ducha) Kanoników de Saxia. Pozostawił on synów Jakuba (który r. 1642 został Dr Fil. w Krakowie) i Krzysztofa (który wstąpiwszy do Karmelitów bosych przyjął imię Aloizego) oraz córkę Katarzynę wydaną za Jana Spinka Drа Praw i rajcę krakow. Dzieciom tym akademia krakowska dopiero po śmierci ojca pomnąc na zasługi jego, zagrabiony majątek oddała. (Muczkowski: Rękopisma Radymińskiego st. 113 podaje niedokładną i zbyt pobieżną wiadomość o Najmanie) - Majer w Roczniku wydziału lekarsk. T. VIII. p. 53-66 i w Przyjacielu lud. r. 1845 Nr 43)

Pisma ~~Jakuba~~ Najmana Krzysztofa:

Christophori Nayman

1) De plica pro loco inter doctores medicinae obtinendo in Acad. Cracov. ad disputandum proposita quaestio. Cracovia in off. Andreae Petricovii. 1610. 4º K. 8. ded. Nicolao Zebrzydowski palatino cracov. (przyczyna gościa który się r. 1528 pojawił są: wilgoć, lues venerea i sposób życia - radzi używać jednorożca) - tenże (dysputa była d. 23 marca 1610. (Med. 631)

2) Ad protestationem contra Christoph. Najman ab Jacobo Vitellio typis vulgatam reprotestatio 1645. 4º K. 6. (Druk. w Gdańsku?) (Laneg. 584)

3) Protestatio contra Jacobum Vitellium rectorem univ. Crac. nec non contra Stanislaum Condraft aliosque consules cracov. d. 6 Januar. 1645. 4º K. 2. (Druk. na Szląsku?) (Laneg. 590)

4) Contra Magistratum Cracoviensem de authoritate apostolica et Bulla Coenae Domini convulsa protestatio d. 12 Junii 1645. 4º K. 2. (druk. na Szląsku?) Laneg. 585

5) Authoritas apostolica et Bulla Coenae Domini convulsa. (1645) 4º K. 6. (dedyk. Władysławowi IV Krolowi – drukowane w Toruniu i palone z polecenia Krolewskiego) (Paneg. 586)

2ie wydanie: Justificatio Najmanovicii. Romae typo. Vincentii Blanchi 1646. (Ded. Kardynałowi Karolowi Medicuszowi)

6) De usurpatis in excommunicando clavibus atque reverendi olim Jacobi Najman canon. crac. et arendae Suiborovianae falsis et calumniosis debitis ab Archiepiscopo gnesnensi ad S. Sedem Apostolicam Appellatio. (1645) 4º K. 10 (druk. w Toruniu?) (Paneg. 587)

7) Responsio coram Notario publico 1645 contra certos praetensos libellos nomine Universitatis Cracov. coram judicio administratoris episcopatus Cracov. propositos. (1645) 4º K. 6. (druk w Toruniu?) (Paneg. 591.)

8) Contra Sigismundi Grzegorzowicz et Joachimi Speronowicz prof. Acad. Crac. protestationem d. 7 Maji 1645 reprotestatio. (1645) 4º K. 4. (druk. w Toruniu) (Paneg. 589)

9) Quaestio de pilorum invisicatione nostris Gosiez dicta. Cracoviae 1610. 4to. (toż samo co 1)?)

* 10) Responsio ad famosum libellum a Patribus Societatis in Academiam Cracoviensem scriptum et nomine Reprotestationis vulgatum. (b. r.) (1622) 4to anonime

12) Literae patentes Christ. Naymanowic Rectoris gener. Studii Universitatis Cracov. datae d. 23 Julii 1633. fol. pat. (Mfsp. 227) druk
„Majores nostri...

Najmanowicz Krzysztof

Kształcił się we Włoszech przez 7 lat w medycynie w uniwersytetach bonońskim padewskim i pisańskim skąd wróciwszy r. 1609, przyjęty został w poczet Doktorow i Professorów Uniwersytetu Krak. na wydziale medycznym, który wtedy Joannicius, Valent. Fontanus i Zawadzki Picus składali. – Był lekarzem nadwornym biskupa Krak. Piotra Tylickiego

Neymanowicz Jacobus

257

254a

Jacobi Hey
manuscr[illegible]

Z księgi Gretsera Respons. ad lam libell. między dupl. kata-mi bibliotecznemi pod tabl. nad Kamedul. bibliot. zniesionej.

[illegible]

Lau-fende N	N der Conz. Oblig. oder dem Aus.	Monat & Datum der Erthei-lung	Vor

252

Naymanowic Jakob Artium M. et Philosophiae Parisiis Doctor. — W.

Quaestio de natura materiae pro obtinendo loco inter Doctores philosophiae ad disput. publ. proposita in acad. Cracov. Crac. in of. Lazari 1605. 4. 5 kart.

W dedykacyi J. Dh. Decemb. 1604. podpisanej do Wo. Mikołaja Zebrzydowskiego na końcu mówi: meque in clientellam tuam, qua ante me beneficio avunculum meum (cujus liberalitate et facultatibus quascunque sibi tum industria sua, tum principium virorum favor, tumque inprimis studium peperit gallicas et italicas academias literarum causa peragravi, affecisti, suscipere digneris etc.

W. [illegible] musi to być ten sam Jakob Najmanowic r. 1623. rektor uniwersytetu, bo o tamtym tylko napisano J. U. D et Prof. a nic nie wspomniano o doktorstwie w filozofii. Ten sam bo brat jego Krzysztof w dedykacyi swej rozprawy de flica Mikoł. Zebrzydowskiemu wyraźnie o tem mówi. zob. Nayman Christophorus.

Jakób Najman w r. 1615 był prefektem seminarii i tego roku powołany do katedry novorum juriam, które codziennie miał wykładać i przytem zatrzymał urząd prefekta. Tu dodaje mu Rad. przydat. satyricus. F

w r. 1614. 27 maja dała facultas Jacobo Najmanowicz respondendi inter J. C. d. (Rad. Ann.

F Tamdiu praefecturam agat, quamdiu Rectori videbitur: nam alias nullus collega [illegible] potest habere particularem scholam Cracoviae, nec

Brat czytaj broszurę: de abusatis in excommunicandi clavibus.

aliquod officium exercere, quod se a lecturae officio impediat.

W r. 1618. wyznaczony był i upoważniony od uniwersytetu do trzymania ~~w~~ władzy rektorskiej quoad confirmationem testamentorum ~~testam~~ profess. Ggo Crac. (publicatio seu confirmatio testamentorum).

r. 1628. 22 września wnosi na zgromadzeniu uniwersyteckiem potrzebę zaprowadzenia porządku w administracyi dobr akad. (zob. Dobra akad. r. 1628). ale Borowski i Wadowski przeszkadzają temu za przedmiotem Kanclerza.

1630. ~~na najgorliwszym~~ oraz naczelnym dyrektorem Akademii do prowadzenia processu z Jezuitami.

r. 1632. nieobecny, bo w Warszawie będący Rektorem obrany (zob. list Sigowiusza do niego pisany 16 Octobr. 1632. w notatkach in folio. 1676 ~~umarł~~ t. r. pogrzeb jego odbył się dnia 4 grudnia (: N. 37. Rationum liber str. 310:/.

umarł r. 1641. jako rektor in commutatione hybern. za Podr. 1642 tak pisze Radymiński. Commutatione hyberna rectore Adamo Opatovio, mortuus enim fuerat aeterna memoria dignus Jacobus Najmanowic, cujus fata etiam nonnulla praesagia denunciarant, tamquam occasum columnae in Universitate. Umarł w grudniu przed 4tym grud. a może 4go (Rad. Annales)

Jakub Najmanowicz.

Jego Responsio ad famosum libellum a Patribus Societatis in Academiam Cracoviensem scriptum et nomine Reprotestationis vulgatum przedrukowana jest w <u>Mercure Jesuite</u> à Geneve chez Pierre Aubert 1630. 8. 2 voll. Czy wyszło więcej? Zobaczyć w Brunet'cie.

254

Najmanowicz Jakub, I. U. D.

Romae promotus.

9. Julii 1614 składa swój dyplom wielu sprawdzander go. ⸗ R. 1615 w akt. rekt. p. 572 wspomniany jako jako professor publicus. ⸗

1614. 27 maja ~~otrzyma~~ uzyskuje pozwolenie respondendi pro loco. /: Synopsis Statutorum N. 15. p. 30:/

Jego własnoręczny podpis zob. w Metrica Collegii Novodv. w Archiwum Univ. pod liczbą III str. 554. trzeci str. 566. a najlepszy na str. 573.

⸗ literas suae promotionis exhibuit secundum exigentiam statutorum Academiae nostrae Crac. testibus duobus, videlicet Adamo Stępień, praeposito s. Nicolai extra muros Crac., qui interfuit promotioni praedicti Najmanowicz, et Rndo Sebastiano Krupka fled. praeposito Vieliciensi, qui interim fuit Romae etc. /: A. R. str. 467:/

~~Joannes Prosoviensis~~
~~Colt. min.~~

~~1610. A. A. p. 391.~~

Naymanowskie żarty.

P. Starosta ~~potoc.~~ krakowski (Gabr. Tarnowski) posłał do x. Naymanowicza, scholastyka krakowskiego, Kośmichowskiego podstarościego, który począł na studenty surowie mówić. Odpowiedział x. Naymanowi: Albo to P. Starosta rozumie, że nas kożuchem z drzewa wystraszy. (Stareje Notes Acad. f. 1. verso.

—

Tenże gdy się w Kapitule krakowskiej jezuitom skarżył, dla czego z jezuitami nie przestawa rzekł: Nie przestawają z nami, to mnie za przyczynę mają i przestawając to rzekę, żem ich łotr. Owo zgoła przydzie się trzymać onej piosnki. Pani matka mi zakazała, bym z dworaki nie siadała. (Ibid. p. 232).

Kiedy Jędrzej Lipski w Kapitule krakowskiej od x. Lorza archidyakona krakowskiego spośród przyjęty, a potym do juramentu ciągniony był temi słowy: Reverendissima Celsitudo Vestra juret super constitutiones Capituli, rzekł: będę przysięgał, ale nie chłopom. Na co ksiądz Nayman odpowiedział: Et nobis juret. Ztąd zgrzytnąwszy zębami przysiągł. (Idem ibid. p. 419.

t caput suum nominavit
t praemittitur rectorem,
ut habes in annalibus, de-
reformatores universita-
tis fuerunt convocati sub
Reverende: sitis hodie
artistarum ad continu-
niversitatis nostrae sub
librum statutorum uni-
quaedam statuta reforma-
edam correxerunt et quae-
quis addiderunt, prout haec
universitatis anno-

. ad antiqua statuta R. Petri ?
mine D. N. J. C. quae in
M. Stanislaum de Skarb-
nerum S. T. D., Nicolaum
J. U. D. et (vitio chartae
.)) Szredne sententia-
ndem, Barthol. de Juspek ?
n regentium, statuta ad
uturorum notitiam intima-

Jacobus Jacobi Neuman zapisany
w Matrykule 1596 commut. Niemcali

Krzysztof Naiman zapisany 1600 c. Niem.

~~Jos. Gawronski sculpsit Posnaniae 1759. rok. [illegible] [illegible]~~

Str. 7. Kiedy w tym roku (1641) umierali Władysławowie, Petrycyuszowie, Piątkowie i wiele godnych ludzi, narzekała Akademia: Ustąpił Pan mnie z ozdoby mojéj: ale, kiedy rektor Najmanowicz umarł, boleśniejszem jeszcze [illegible], jakoby gruntowniej [illegible] te słowa daje: Zdiął koronę z głowy mojéj.

Str. 10. ten był prałat, któremu obfitsze [illegible], porówniejsze i cnotliwe Akademiji sposobniejsze dał Bóg qualitates.

~~wyjeżdżając~~ miewał narzekanie na wiele mojej [illegible]. Ks. [illegible] jego okoliczności [illegible] B. Kantego patryarchy Akad. [illegible] dowodami iż myśl jego rzeczą była o Bogu swoim Str. 11.

Atoli w tym roku nastąpi [illegible] mojej wiary [illegible], dający [illegible] i prawdziwy o cnocie jéj i wszelkich zasługach [illegible] Akademiéj, powiedział jest wolny od [illegible] rozsądek

N^er^ Kamptz

Pożyczyłem z Biblioteki **UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO** Tom 15ty dzieła pod tytułem Jahrbücher für die Preußische Gesetzgebung von K. A. von Kamptz

oprawne rycin tablic zawiérające

w katalogach bibliotecznych pod znakami
zapisane, które w takim stanie, w jakim je biorę, w czasie ustawami bibliotecznemi oznaczonym zwrócić przyrzekam.

Kraków dnia 13 *Miesiąca* lutego 1840

Hube

Jaka wiara jego była w utrzymaniu całości akademii. Był ten czas kiedy ona siłą obszczerbiana(?), jeśliby się był tak bardzo nie opiekał akademią; grożono potym na łaskę, nawet i przywarzyami(?): a on stanął jako słup, którego żadne wiatry nie ruszyły, jako dyament, którego żadne młoty nie skruszyły. (Ks. Jakub Piotrowski w ~~Kazaniu~~ Korona Akad. Krak. na jego Najmanowska (str. 20.) Tak rektor ten przeważny w obronieniu i zachowaniu akademiej, idąc górnikiem cnoty, napadał na strachy, na groźby, czasem na prośby: ale od wiernego i życzliwego usługowania nie dał się niczém ustraszyć, owszem kiedy mu cnota i miłości gniazda tej matky rozkazała.

Arch-Dyakon Zieleński(?).

str. 14. u pak wielkiej i wszelkich ludzi i panów był powadze, przypominam sobie jako ludzie znać go przyjaśni(?), iż sobie pokarowali(?), a znajomi często się obrzytali(?), że Najmanowi będzie karał, będzie doktory drecował(?), albo co inszego publice odprawować

str. 22. b.

Skutki czynić dobre.
nie obciążać upominać(?).
powagę Szkolnej i układu zachować(?).

~~Odsyłamy~~ Którzy(?) za pośrednictwem ... w dniu ... stosowni(?) do treści reskryptu ... z d. 26 lut. 1837 r. ... ~~do Kancellaryi Uniwersyteckiej~~ Biblioteki ... przesłano(?)

L^TRA T^EKA IV. Nr 155. Nr BIEŻĄCY 544.

NAPIS NA RYCINIE

PRZEDMIOT.	RODZAJ ROBOTY.	RYSOWNIK.	RYTOWNIK.	WYDANIA.		KSZTAŁT I WIELKOŚĆ.
				MIEJSCE	ROK	

Uwaga

Str. 22. A nam po śmierci jego dostał się żal,
smutek i wielkie wyrzuty i potrzebnych snów
jego przypomnienia: który żal praktykowała nam do-
znaw ona rzecz: bo z stę godziny, kiedy już miał umrzeć
w lektoarium Theologorum, które jest w Kollegium
wielkim z strony Sygnowany był gromot jeden nie
wycierpiący, co wywodzący dla profesorowie jed-
który wedle zwyczaju w sobotę natenczas w tymże
lektoarium dysputował Ks. Ostrowski

L^TRA T^EKA IV. Nr 158. Nr BIEŻĄCY 547.

NAPIS NA RYCINIE

PRZEDMIOT.	RODZAJ ROBOTY.	RYSOWNIK.	RYTOWNIK.	WYDANIA.		KSZTAŁT I WIELKOŚĆ.
				MIEJSCE.	ROK	

Uwaga

urodz. 1583

Naymanowic Jacobus rodem z Krakowa syn Jakuba Neumanna, wpisany r. 1596 w kursie zimowym jako uczeń w matrykule Uniwers. Krak.
kształcił się w akad. francuskich i włoskich, w Paryżu
został Drm Filoz.; z kąd wrócił 1605 i w Krakowie 1605
wyjednał przyznanie sobie stopnia Dra Fil. - Dr Praw
i Prof. archidiakon pilecki, Kanonik Katedr. Krak. 16 razy
rektor Uniwers. † 23 listopada 1641 mając 58 lat pochowany d. 4 Grudn. 1641 w Katedrze Krak.

zwano go „Chodzącą biblioteką" - wuj jego Jan Stefański Kanonik sandomir. wysłał go na naukę do obcych krajów; w Paryżu został Dr Filoz. a w Rzymie Dr Praw ob. wróciwszy do Krakowa, został 1605 Profes. r. 1615 wyświęcony na księdza, r. 1622 został Kanonikiem Katedr. Krak. - poważany od wszystkich - bronił gorliwie praw Uniwersytetu przeciw zamachom Jezuitów. był 16 razy rektorem.

1) Quaestio de natura materiae, pro obtinendo loco inter Doctores Phil. (d. 13 Januar.) ad disputandum proposita in Acad. Crac. Cracoviae in offic. Lazari 1605. 4o. K. 5. ded. Nicolao Zebrzydowski palat. crac. Idibus Decembris 1604.

Filoz. 415.

2) Quaestio de immunitate ecclesiae, quam Jacobus Naymanowicz J. U. D. et Prof. Canon. Crac. pro solenni inauguratione in Doctores Utriusque J. publice resolvendam proponet Adm. Rev. Bartholomaeo Januschowic, Jacobo Gorski J. U. Licentiatis, Cracoviae ad aedes SS. Trinitatis Ord. FF. Praedicatorum d. 6 April. A. 1634. 4to. K. 14 ded. Joanni Alberto Pol. Principi; Cardinali... B. Januschowic et Jacobus Gorski U. J. Licentiati.

Prawo 2549.

3) Quaestio de rescindenda venditione... ad disputand. publice proposita pro loco inter Doctores Juris obtinendo Cracoviae in offic. Andreae Petricovii 1614. 4to. K. 6. ded. Petro Tylicki episc. crac. d. 22 Augusti.

Prawo 2548.

Któregośmy widzieli Grudnia przeszłego roku 1618 uczyniony

4) Prognostyk duchowny na Kometę Kraków 1619. 4to
w druk. Macieja Jędrzejowczyka. Teol. 3045.

5) Ad serenis. regem Vladislaum IV academia Saluta;
tło. 4to

7) Ordinatio Rectoratus Officii, data Cracoviae in
Convocatione Universit. in Collegio majori
druk D. 3 Decembr. 1625. fol. pat. Mspt. 227.
„Universis et singulis....

8) (toż) data Cracoviae D. 16 Maii 1626. Mspt. 226.
druk fol. pat. 227.
„Quandoquidem multo.....

Naymanowic Jakub mając 32 lat został Xiędzem był 16 razy rektorem – mianowicie na sejmie koronacyjnym za Władysł. IV dla akademii pracował został Dr. fil. w Paryżu dokąd z wujem swym Janem Stefańskim kanonikiem sandomir. wyjechał – w Rzymie został Drem Praw – był rejentem seminar. krak. mając 39 lat został kanonikiem krak. komisarz synodalny umiał po grecku ~~żydowsku~~ hebrejsku łacinie znał dobrze prawo wielkim jego przyjacielem był Stanisław Spink prawnik – r. 1625 został kanonikiem Katedr. krak. będąc rektorem archidyakonem pileckim Dr. Phil & J. U. + 1641

. Neumannowie jak Cynerski pisze pochodzili z Görlitz w Łużycy. Sławny Mathaeus a Cracovia episcopus vormaciensis był Nayman (+1410)

Ob: Temberski Stanisł: Contub. Phil. senior: Exanimis umbra in exequiis Jacobi Naymanovicii J. U. Doct. ac prof. Canon. crac. delata. Cracoviae (1641) 4º K. 6. (mowa proza)

Piotrowicki Jakub pisma św. prof. akad. krak. proboszcz S. Ducha biecki: Korona akademiey krakowskiej abo kazanie na pogrzebie śm. x. Jakuba Naymanowica Praw O. Dokt. i prof. w kościele katedralnym krak. w dzień S. Barbary 1641. Kraków w druk. Krzysztofa Schedla. 1641. 4º K. 12 czyli str. 23.

Speronowic Joachim Coll. Major: Threni lugubres in funere Jacobi Naymanowic J. U. Doct ac Prof. Cracoviae in officina Francisci Caesarii 1641. 4º k. 6. wiersz

Cynerski Joannes Rachtamovius Coll. Major: Atlas academicus in funere Jacobi Nay-mannovicii J. U. D. et prof. (b. m. i r.) 1641. 4º k. 10 (wierszem tu opisuje żywot kardynała Mathaeusa Cracovia Najman biskupa wormacyjskiego)

Zaleski Albert: Epaenetica Gratulatio Jacobo Naymanowic Phil et J. U. Doct canonico eccl. cath. crac. die [illegible] 3. Non. Aug. 1625 felicibus auspiciis inaugurato dicata. Cracoviae typis Matthiae Andreoviensis. 4º K. 8. wierszem

Nakielski Samuel, przed wstąpieniem do zakonu Andrzej, urodził się podług Metryki Uniwersytetu Krakow. w Nowopolu dyecezyi gnieźnieńskiej (a nie w Lelowie (jak pisze Janocki), z ojca Stanisława r. 1584, kształcił się w Uniwersytecie Krak. od r. 1603 wpisany do metryki uczniów (w której także później brat jego Sebastian r. 1618 został wpisany); został r. 1606 Bakałarzem nauk wyzwolonych. - R. 1611 wstąpił w Miechowie do Zakonu Kanoników regularnych Stróżów Grobu Pańskiego czyli tak zwanych Miechowitów; wyświęcony r. 1612 w Gnieźnie na Kapłana, otrzymał r. 1617 probostwo przy Kościele S. Jadwigi w Krakowie na Stradomiu. Około r. 1626 zwiedził Włochy, gdzie w Rzymie został Doktorem Teologii. ~~Umarł r. 1651 mając 66~~ lat. - Umarł w Krakowie d. 12 Czerwca 1652.

1) De sacra antiquitate et statu Ordinis Canonici Custodum Sacrosancti Sepulchri Dominici Hierosolymitani; in gratiam Miechovianae Congregationis, Libri tres. Cracoviae, ex officina Francisci Caesarii 1625. 4to str. 208. Hist. 3130

2) Miechovia sive Promptuarium antiquitatum monasterii Miechoviensis, universi pene status Ordinis Canonicorum S.S. Sepulchri Dominici Hierosolymitani Conventus Miechoviensis veritatem, perennitatemque in se continens. Cracoviae, in Officina Francisci Caesarii 1634. fol. Kart 4, str. 1-682 i k. 1. (Obejmuje

dzieje klasztoru miechowskiego od r. 1162–1567, podzielone na Classis I i II. – na przodzie dedykacyja Maciejowi Łubieńskiemu biskupowi kujawsk. – i wiersze na pochwałę autora przez Jana Cynerskiego Rachtamoviusa. = Później dodrukował autor ciąg dalszy: Classis III od r. 1568–1646 obejmującą dzie klasztoru pod opatami komendataryjnymi. fol. str. 683–984. Kończą dzieło wiersze Stanisława Bieżanowskiego na cześć autora.

Nad kontynuacyją Nakielskiego pracował Floryan Bujdecki (ur. 1703 + 1765) – i Jakób Paweł Radliński (ur. 1685 + 1766) którego rękopis: Acta seu gesta Regni Poloniae et conventus generalis Miechoviensis inchoata ab a. 1748 in mense Octobri et finita in Decembri 1749, fol. str. 352 – posiadał r. 1850 Antoni Peretti w Warszawie; – drugi rękopis doprowadzony do r. 1755 znajdował się w klasztorze miechowskim. – Tenże Radliński miał także zostawić w rękopisie: Miechovia compendiosa. 1754.